

Επίσημη Εφημερίδα C 391

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
18 Δεκεμβρίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Επιτροπή των Περιφερειών

97η σύνοδος ολομέλειας της 8ης, 9ης και 10ης Οκτωβρίου 2012

2012/C 391/01	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ανάπτυξη μιας θαλάσσιας στρατηγικής για την περιοχή του Ατλαντικού»	1
2012/C 391/02	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Λευκή Βίβλος — Ατζέντα για επαρκείς, ασφαλείς και βιώσιμες συντάξεις»	7
2012/C 391/03	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αναθεωρημένη στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας»	11
2012/C 391/04	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ενεργειακός χάρτης πορείας για το 2050»	16
2012/C 391/05	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και περιφερειακές απαντήσεις: η περίπτωση των παράκτιων περιφερειών»	21
2012/C 391/06	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Περιφερειακές στρατηγικές για την κλιματική αλλαγή στην ΕΕ με βάση το παράδειγμα των ορεινών περιοχών»	27

EL

Τιμή:
7 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

III Προπαρασκευαστικές πράξεις

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

97η σύνοδος ολομέλειας της 8ης, 9ης και 10ης Οκτωβρίου 2012

2012/C 391/07	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2013»	31
2012/C 391/08	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (2014-2020)»	37
2012/C 391/09	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Δέσμη μέτρων για τις δημόσιες συμβάσεις»	49
2012/C 391/10	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ)»	84
2012/C 391/11	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Παγκόσμια Ευρώπη: μια νέα προσέγγιση για τη χρηματοδότηση της εξωτερικής δράσης της ΕΕ»	110
2012/C 391/12	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Επανεξέταση της οδηγίας για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και τα ανοιχτά δεδομένα»	120
2012/C 391/13	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Δέσμη μέτρων για την προστασία δεδομένων»	127
2012/C 391/14	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Δέσμη για την προστασία της νόμιμης οικονομίας»	134

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

97Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ 8ΗΣ, 9ΗΣ ΚΑΙ 10ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ανάπτυξη μιας θαλάσσιας στρατηγικής για την περιοχή του Ατλαντικού»

(2012/C 391/01)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- εκφράζει την ικανοποίησή της για την πρόταση όσον αφορά την Ανάπτυξη μιας θαλάσσιας στρατηγικής για την περιοχή του Ατλαντικού και για την κατάρτιση ενός Ατλαντικού σχεδίου δράσης 2014-2020·
- τονίζει ότι συμφωνεί με μια Ατλαντική στρατηγική, με την προϋπόθεση ότι ακολουθεί μια ευρύτερη προσέγγιση, ενσωματώνει πλήρως την εδαφική διάσταση, αναπτύσσει σαφείς δεσμούς μεταξύ ξηράς και θάλασσας και συμβάλλει στην επίτευξη των υπόλοιπων βασικών πολιτικών στόχων της ΕΕ· καλεί συνεπώς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αλλάξει τον τίτλο της στρατηγικής σε «Ολοκληρωμένη στρατηγική για την περιοχή του Ατλαντικού Ωκεανού»·
- αναγνωρίζει ότι τα έργα που περιλαμβάνονται στο σχέδιο δράσης για τον Ατλαντικό θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις υπάρχουσες πηγές χρηματοδότησης σε επίπεδο ΕΕ (πόρους εντός και εκτός του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου (ΚΣΠ)) και άλλους πόρους από το εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και τον ιδιωτικό τομέα·
- διαφωνεί με την πρόταση να καταργηθεί το Φόρουμ για τον Ατλαντικό μόλις υιοθετηθεί το Σχέδιο Δράσης και προτείνει να διατηρηθεί το Φόρουμ αυτό μέχρι το 2020, προκειμένου να επιβλέπει την εφαρμογή, να ελέγχει την πρόοδο και να συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής·
- πιστεύει ότι η δομή διακυβέρνησης πρέπει να μεγιστοποιεί τη συμβολή των πολυάριθμων ενδιαφερομένων μερών και των δυνητικών παραγόντων της στρατηγικής για τον Ατλαντικό και ζητεί να εφαρμοστεί πολυεπίπεδη προσέγγιση διακυβέρνησης στην εκπόνηση, εφαρμογή, αξιολόγηση και επανεξέταση του Σχεδίου Δράσης.

Εισηγητής

ο κ. Paul O'DONOGHUE (IE/ALDE), Μέλος του συμβουλίου της κομητείας του Kerry και της περιφερειακής αρχής του South West

Έγγραφο αναφοράς

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Ανάπτυξη μιας θαλάσσιας στρατηγικής για την περιοχή του Ατλαντικού»

COM(2011) 782 τελικό

I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. εκφράζει την ικανοποίησή της για την πρόταση όσον αφορά την Ανάπτυξη μιας θαλάσσιας στρατηγικής για την περιοχή του Ατλαντικού και για την κατάρτιση ενός Ατλαντικού σχεδίου δράσης 2014-2020·

2. θεωρεί ότι η περιοχή του Ατλαντικού υφίσταται τις συνέπειες από την έλλειψη ενός κοινού στρατηγικού οράματος για τη μελλοντική ανάπτυξή της και θεωρεί ότι η υπό εξέταση πρόταση αποτελεί πραγματική ευκαιρία για τη διαμόρφωση ενός στρατηγικού οράματος με επίκεντρο την εδαφική συνοχή και την ευημερία·

3. επικροτεί τη συλλογιστική υπέρ μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής, δεδομένου ότι οι προκλήσεις και οι ευκαιρίες της περιοχής του Ατλαντικού υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα και απαιτούν μια πιο ολιστική, ολοκληρωμένη προσέγγιση. Ωστόσο, τονίζει ότι η στρατηγική πρέπει να δημιουργεί πραγματική προστιθέμενη αξία ως προς τα αποτελέσματα και την εφαρμογή·

4. κατανοεί ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποβάλλει την πρόταση αυτή ως «στρατηγική για τις θαλάσσιες λεκάνες», στο πλαίσιο του Ολοκληρωμένου τομέα θαλάσσιας πολιτικής (σε αντίθεση με την «μακρο-περιφερειακή στρατηγική»). Ωστόσο, **τονίζει ότι η ΕΠ συμφωνεί με μια Ατλαντική στρατηγική με την προϋπόθεση ότι ακολουθεί μια ευρύτερη προσέγγιση**, ενσωματώνει πλήρως την εδαφική διάσταση, αναπτύσσει σαφείς δεσμούς μεταξύ ξηράς και θάλασσας και συμβάλλει στην επίτευξη των υπόλοιπων βασικών πολιτικών στόχων της ΕΕ·

5. καλεί συνεπώς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αλλάξει τον τίτλο της στρατηγικής σε «Ολοκληρωμένη στρατηγική για την περιοχή του Ατλαντικού Ωκεανού» και θεωρεί σκόπιμη τη διαμόρφωση παρεμφερών στρατηγικών και για άλλες ευρωπαϊκές θαλάσσιες περιοχές (όπως π.χ. για την περιοχή της Βόρειας Θάλασσας), με βάση τις εμπειρίες από την περιοχή του Ατλαντικού·

6. αναγνωρίζει τις ειδικές απαιτήσεις των εξόχως απόκεντρων περιοχών του Ατλαντικού και εκτιμά ότι η στρατηγική μπορεί να προσφέρει ευκαιρίες για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της συνοχής των πλαισίων πολιτικής της ΕΕ στις εν λόγω περιοχές·

7. ζητά η στρατηγική του Ατλαντικού και το σχέδιο δράσης να προσδίδουν **ισχυρή έμφαση στην απασχόληση, τη βιώσιμη ανάπτυξη και τις επενδύσεις**, και παράλληλα να συμβάλλουν στη βελτίωση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

8. θεωρεί ότι, όσον αφορά τη γεωγραφική εμβέλεια, η στρατηγική πρέπει να χαρακτηρίζεται από ρεαλιστική προσέγγιση που να καθορίζει τα σύνορα της περιοχής με ευελιξία, έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται διάφορα ζητήματα χωρίς τεχνητά όρια. Ωστόσο, ζητεί την επανεξέταση της γεωγραφικής εμβέλειας στα βόρεια σύνορα, προκειμένου να συνδεθεί στη στρατηγική και η Ισλανδία·

9. εκφράζει την ανησυχία της διότι τα πολύτιμα διδάγματα από την ανάπτυξη των υφιστάμενων μακρο-περιφερειακών και άλλων διεθνών στρατηγικών ⁽¹⁾ δεν συμπεριλαμβάνονται στις διεργασίες της στρατηγικής του Ατλαντικού, ιδίως όσον αφορά την διακυβέρνηση, την αναπτυξιακή πολιτική, την επικοινωνία, την ανάληψη ευθύνης, τους στόχους και την αξιολόγηση·

10. τονίζει ότι το Φόρουμ του Ατλαντικού αναλαμβάνει το δύσκολο έργο να διαχειριστεί τις προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών, να διαμορφώσει διεργασίες για συμμετοχή στην κατάρτιση του σχεδίου δράσης και να θεσπίσει συνεκτικά πλαίσια για τον προγραμματισμό και την εφαρμογή των μέτρων και των σχεδίων προτεραιότητας·

II. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

11. δεν διαφωνεί με τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που έχει εντοπίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αλλά θεωρεί ότι το Σχέδιο Δράσης πρέπει να επικεντρωθεί στην επίτευξη απτών αποτελεσμάτων και να αντιμετωπίσει προκλήσεις όπου η προσέγγιση της σύμπραξης θα οδηγήσει σε πιο αποτελεσματικές απαντήσεις·

12. υπογραμμίζει ότι τα θέματα του Σχεδίου Δράσης πρέπει να ευθυγραμμιστούν περισσότερο με εκείνα της στρατηγικής Ευρώπης 2020 και των εμβληματικών πρωτοβουλιών της αλλά και να συνάδουν με τα θέματα του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου (ΚΣΠ) και τις προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις για τα Ταμεία ΚΣΠ·

13. σε γενικές γραμμές, συμφωνεί με τις θεματικές ενότητες που ορίζει η Επιτροπή του Ατλαντικού Τόξου (CRPM) ⁽²⁾ ως εξής: (1) προσβασιμότητα και μεταφορές στην περιοχή του Ατλαντικού, (2) οικονομία και ναυτιλία, (3) κλίμα και περιβάλλον, (4) έρευνα και καινοτομία και (5) ελκυστικότητα των εδαφών·

⁽¹⁾ Ιδίως η Έκθεση για την εφαρμογή της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας (EUSBSR), Ιούνιος 2011 (COM(2011) 381 final).

⁽²⁾ Θέση και προτάσεις της Επιτροπής του Ατλαντικού Τόξου σχετικά με την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά την θέσπιση στρατηγικής για την περιοχή του Ατλαντικού Ωκεανού, όπως υιοθετήθηκαν από το Πολιτικό Προεδρείο στις 22 Μαρτίου 2012.

14. υπογραμμίζει τη σημασία που έχουν η αλιεία, η αλιεία οστρακοειδών, η υδατοκαλλιέργεια και η μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων της θάλασσας για την περιοχή του Ατλαντικού και τον αριθμό των θέσεων εργασίας που εξαρτώνται από αυτές. Μια στρατηγική για την ανάπτυξη και την απασχόληση σε αυτή την περιοχή πρέπει οπωσδήποτε να συνδράμει στην εδραίωση και την ενίσχυση αυτού του επαγγελματικού κλάδου·

15. θεωρεί ότι το σχέδιο δράσης πρέπει να ανταποκρίνεται στην ανάγκη σχεδιασμένης προσέγγισης για το θαλάσσιο περιβάλλον στην περιοχή του Ατλαντικού και ότι προς τούτο απαιτούνται κοινός συντονισμός του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού (ΘΧΣ), διεργασίες θαλάσσιας διαχείρισης σε όλη την περιοχή καθώς και καλύτερος συντονισμός μεταξύ των θαλάσσιων και των χερσαίων πλαισίων σχεδιασμού·

16. θεωρεί ότι οι παράκτιες ζώνες της περιοχής του Ατλαντικού είναι πολύ ελκυστικές, τόσο όσον αφορά την υποδοχή νέων μόνιμων πληθυσμών, όσο και εποχικές δραστηριότητες που σχετίζονται ιδίως με τη ναυσιπλοΐα, την αναψυχή, τον αθλητισμό και τον τουρισμό. Είναι σημαντικό οι περιοχές να προετοιμαστούν για να υποδεχθούν όσους μετακινηθούν, καθώς αυτές οι μετακινήσεις πληθυσμών ενδέχεται να ασκήσουν πιέσεις στην αγορά ακινήτων, στην οικονομία και στο περιβάλλον των παράκτιων περιοχών·

17. τονίζει την ανάγκη να αξιοποιήσει η στρατηγική τα επιτεύγματα παλαιότερων και εν εξελίξει έργων χρηματοδοτούμενων από την ΕΕ στην περιοχή του Ατλαντικού και να αξιολογήσει ό,τι έχει ήδη χρηματοδοτηθεί καθώς και ό,τι μπορεί να συμπληρωθεί μέσω του σχεδίου δράσης. Υπογραμμίζει ακόμη ότι όλα αυτά ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις σε ορισμένα προγράμματα και να αναδειχθεί η ανάγκη ενίσχυσης των προγραμμάτων έτσι ώστε να επιτευχθούν μεγαλύτερα και πιο απτά αποτελέσματα·

18. συνηγορεί υπέρ μιας εξωτερικής διάστασης για το σχέδιο δράσης, προκειμένου να προωθηθούν στρατηγικοί στόχοι με τα ενδιαφερόμενα μέρη από την άλλη όχθη του Ατλαντικού Ωκεανού·

III. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

19. αναγνωρίζει ότι τα έργα που περιλαμβάνονται στο σχέδιο δράσης για τον Ατλαντικό θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις υπάρχουσες πηγές χρηματοδότησης σε επίπεδο ΕΕ (πόρους εντός και εκτός του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου (ΚΣΠ)) και άλλους πόρους από το εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και τον ιδιωτικό τομέα. Τονίζει ότι το ζήτημα αυτό **εγείρει μια σειρά ερωτημάτων ως προς το πώς ακριβώς η στρατηγική θα συγκεντρώσει τη χρηματοδοτική στήριξη που απαιτείται για την εφαρμογή της**, δεδομένου ότι η εκπόνηση του σχεδίου δράσης πραγματοποιείται παράλληλα με τη διαδικασία προγραμματισμού των διαφόρων χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ·

20. τονίζει ότι για να αποδώσει το σχέδιο δράσης πρέπει να υπάρχει σαφής ευθυγράμμιση μεταξύ αυτού και της διαθέσιμης χρηματοδότησης και υπογραμμίζει ότι τούτο καθιστά ακόμη πιο αναγκαίο, αφενός, να ακολουθήσει η στρατηγική μια πιο ολοκληρωμένη εδαφική προσέγγιση και, αφετέρου, το σχέδιο δράσης να

αντιστοιχεί άμεσα στους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και να είναι συμβατό με τις κανονιστικές απαιτήσεις των διαφόρων ταμείων της ΕΕ·

Χρηματοδότηση από το Κοινό Στρατηγικό Πλαίσιο

21. προτείνει το Φόρουμ για τον Ατλαντικό να συνεργαστεί με τις αρμόδιες διαχειριστικές αρχές των πέντε κρατών μελών ώστε να διασφαλιστεί ότι οι **εθνικές συμφωνίες εταιρικής σχέσης** θα αντικατοπτρίζουν επαρκώς τις προτεραιότητες της στρατηγικής του Ατλαντικού καθώς και ότι υπάρχει επαρκής συμπληρωματικότητα μεταξύ των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων και των μέτρων του Σχεδίου Δράσης. Ωστόσο, εκφράζει την ανησυχία ότι μια Στρατηγική που διαμορφώνεται στο εσωτερικό της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής θα αφήνει περιορισμένα περιθώρια ευθυγράμμισης με τα προγράμματα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του ΚΣΠ, με εξαίρεση το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ)·

22. επισημαίνει ότι για την εκπόνηση του σχεδίου δράσης θα πρέπει να τηρηθούν οι αρχές και οι στόχοι των Ταμείων, ιδίως εκείνων του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου·

23. δεν συμφωνεί με τη διάθεση πόρων για το Ατλαντικό Σχέδιο Δράσης από κάθε **επιχειρησιακό πρόγραμμα**, λόγω της προταθείσας αυστηρής θεματικής συγκέντρωσης που επιβάλλεται στις Διαχειριστικές Αρχές·

24. προτείνει, ωστόσο, να συνεργαστεί το Φόρουμ για τον Ατλαντικό με τις Διαχειριστικές Αρχές κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προγραμματισμού ώστε να προσδιοριστεί ο τρόπος χρηματοδότησης του σχεδίου δράσης, με σαφή ευθυγράμμιση προς τις επιλεγμένες θεματικές προτεραιότητες των σχετικών προγραμμάτων και με τα ειδικά κριτήρια επιλογής των έργων·

25. υπογραμμίζει το δυναμικό που διαθέτουν ορισμένα στοιχεία των κανονισμών ΚΣΠ για τη στήριξη και την υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής για τον Ατλαντικό, ιδίως η **πολυταμειακή προσέγγιση**. Θεωρεί, ακόμη, ότι η επίτευξη συνοχής μεταξύ της στρατηγικής και ορισμένων ολοκληρωμένων προσεγγίσεων στο ΚΣΠ (όπως η αστική διάσταση, οι ολοκληρωμένες εδαφικές επενδύσεις, τα κοινά σχέδια δράσης) έχει τη δυνατότητα, αν αναπτυχθεί σωστά, να προωθήσει την εμπειρία και την τεχνογνωσία των τοπικών αρχών ώστε να συμβάλουν στην επίτευξη βασικών στόχων της στρατηγικής για τον Ατλαντικό·

26. προτείνει, επίσης, στις ετήσιες εκθέσεις εφαρμογής για τα σχετικά προγράμματα να περιλαμβάνεται αξιολόγηση σχετικά με τον τρόπο που τα προγράμματα του ΚΣΠ συνεισφέρουν στους στόχους της στρατηγικής για τον Ατλαντικό και στην εφαρμογή του σχεδίου δράσης·

Προγράμματα Εδαφικής Συνεργασίας

27. θεωρεί ότι μελλοντικά προγράμματα εδαφικής συνεργασίας θα είναι ζωτικής σημασίας για την υλοποίηση βασικών πυλών της στρατηγικής για τον Ατλαντικό και τονίζει ότι υπάρχουν περισσότερα από 10 προγράμματα εδαφικής συνεργασίας (διασυνοριακής, διεθνούς και διαπεριφερειακής) που λειτουργούν σήμερα στην περιοχή της προτεινόμενης στρατηγικής·

28. υποστηρίζει τη συνέχιση **του (διεθνούς) προγράμματος για την περιοχή του Ατλαντικού**, με αύξηση της χρηματοδότησης του έτσι ώστε να συνάδει με ορισμένες από τις φιλοδοξίες της στρατηγικής για τον Ατλαντικό. Πιστεύει επίσης ότι το πρόγραμμα για την περιοχή του Ατλαντικού αποτελεί το κατάλληλο σχήμα με το οποίο μπορούν να διατυπώνονται ειδικές προσκλήσεις για "στρατηγικές πρωτοβουλίες" στο πλαίσιο της Στρατηγικής για τον Ατλαντικό (εμβληματικά έργα), καθώς και για τη χρηματοδότηση της πλατφόρμας υλοποίησης (βλέπε σημεία 40-41).

29. προτείνει στο Φόρουμ για τον Ατλαντικό **να συνεργαστεί με το πρόγραμμα INTERACT για την υποστήριξη μέτρων ευαισθητοποίησης** και να συμπεριλαμβάνει Διαχειριστικές Αρχές υφιστάμενων προγραμμάτων εδαφικής συνεργασίας σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας εκπόνησης του Ατλαντικού Σχεδίου Δράσης.

30. υπογραμμίζει ότι η εν λόγω συνεργασία θα συμβάλλει στα εξής:

- α) κατά την ανάπτυξη του σχεδίου δράσης: εντοπισμός των διδαγμάτων για τη στρατηγική από τη διαχείριση του προγράμματος INTERREG, του αντικτύπου της στρατηγικής στην υλοποίηση του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των συνεργειών και της συνεργασίας μεταξύ προγραμμάτων και τρόπων αποτελεσματικής διαχείρισης των έργων που εξαρτώνται από πολλά προγράμματα της στρατηγικής για τον Ατλαντικό.
- β) κατά τη διαδικασία προγραμματισμού: ευαισθητοποίηση όσον αφορά τη στρατηγική μεταξύ των προγραμμάτων εδαφικής συνεργασίας, εντοπισμός σχετικών έργων για την επίτευξη στόχων της στρατηγικής, με τη χρήση προγραμμάτων συνεργασίας για την αντιμετώπιση των θεματικών ζητημάτων και με τη διευκόλυνση των ανταλλαγών μεταξύ προγραμμάτων.

Χρηματοδότηση από άλλα προγράμματα της ΕΕ

31. εκφράζει την ανησυχία της ότι δεν υπάρχει επαρκής συνοχή με άλλα προγράμματα της ΕΕ, και ότι για το λόγο αυτό οι στόχοι της στρατηγικής για τον Ατλαντικό και οι απαιτήσεις χρηματοδότησης του σχεδίου δράσης δεν θα πληρούνται επαρκώς κατά την περίοδο προγραμματισμού 2014-2020.

32. επισημαίνει, ως παράδειγμα, τα νέα «ολοκληρωμένα έργα» στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE+ (2014-2020) μεγαλύτερης διάρκειας και ευρύτερης εδαφικής κάλυψης για την καλύτερη εφαρμογή της πολιτικής για το περιβάλλον και το κλίμα, χωρίς όμως να περιλαμβάνουν τα έργα για το θαλάσσιο περιβάλλον⁽³⁾. Θεωρεί ότι πρόκειται για χαμένη ευκαιρία ως προς την επίτευξη των στόχων της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής (ΟΘΠ) και της στρατηγικής για τον Ατλαντικό.

33. επίσης, εκφράζει τη λύπη της διότι η περιοχή του Ατλαντικού δεν έχει συμπεριληφθεί στην χάραξη κεντρικών δικτύων στο πλαίσιο των διευρωπαϊκών δικτύων και ζητεί να δοθεί προτεραιότητα στη χρήση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» για την αντιμετώπιση θεμελιωδών ζητημάτων προσβασιμότητας και ζητημάτων που προκύπτουν από τον περιφερειακό χαρακτήρα (στις μεταφορές, την ενέργεια και τις ΤΠΕ) στην περιοχή του Ατλαντικού.

34. ζητεί να πληροφορηθεί τις προτάσεις του Φόρουμ για τον Ατλαντικό σχετικά με την βελτίωση της στόχευσης και της χρήσης των υπόλοιπων διαθέσιμων πόρων της ΕΕ καθώς και την αύξηση της

ανάληψης πιστώσεων για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής. Προτείνει, για παράδειγμα, να προωθούνται μέσω του σχεδίου δράσης ερευνητικές συνεργασίες στην περιοχή του Ατλαντικού, ώστε να μεγιστοποιηθεί η στήριξη στο πλαίσιο του προγράμματος Ορίζοντας 2020.

Άλλες πηγές χρηματοδότησης

35. ανησυχεί διότι δεν δίνεται έμφαση στην προσέλκυση χρηματοδότησης από τον ιδιωτικό τομέα και, γενικότερα, στη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής. Θεωρεί ότι πρόκειται για πρόκληση που πρέπει να αντιμετωπιστεί από το Φόρουμ για τον Ατλαντικό μέσω των διεργασιών διαβούλευσης και των εξειδικευμένων επικοινωνιακών εκστρατειών.

36. επισημαίνει ότι η παρούσα δημοσιονομική κρίση καθιστά απαραίτητο η περιοχή του Ατλαντικού να προσελκύσει διεθνείς επενδύσεις προκειμένου να αξιοποιηθούν οι υφιστάμενες ευκαιρίες (σε τομείς όπως οι θαλάσσιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τα θαλασσινά και η υδατοκαλλιέργεια, οι θαλάσσιοι πόροι, η ανάπτυξη της ναυτιλίας και των λιμένων). Θεωρεί ότι η προώθηση της περιοχής του Ατλαντικού ως τόπου επενδύσεων και επιχειρηματικότητας πρέπει να αποτελέσει βασική συνιστώσα του σχεδίου δράσης.

37. προτείνει, επίσης, να συνεργαστεί το Φόρουμ για τον Ατλαντικό με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων προκειμένου να αξιολογηθεί η δυνατότητα διαμόρφωσης εξειδικευμένου χρηματοδοτικού μέσου για τη διευκόλυνση της προετοιμασίας «κατάλληλων προγραμμάτων» με το συνδυασμό επιδοτήσεων και δανείων, μετοχικού κεφαλαίου και μηχανισμών επιχειρηματικών εγγυήσεων και με την βελτιωμένη υλοποίηση των έργων.

IV. ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

38. τονίζει ότι για να επιτύχει η στρατηγική για τον Ατλαντικό πρέπει να ενσωματώνεται σε μεγάλο βαθμό σε πολιτικές και διοικητικές δομές και υπογραμμίζει ότι προς τούτο απαιτείται:

- α) πολιτική βούληση, δέσμευση και ανάληψη ευθύνης,
- β) πολυεπίπεδη προσέγγιση διακυβέρνησης (ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο),
- γ) επαρκείς ανθρωπίνοι πόροι και τεχνική βοήθεια.

Πτυχές της διακυβέρνησης

39. πιστεύει ότι η δομή διακυβέρνησης πρέπει να μεγιστοποιεί τη συμβολή των πολυάριθμων ενδιαφερομένων μερών και των δυνητικών παραγόντων της στρατηγικής για τον Ατλαντικό και ζητεί να εφαρμοστεί πολυεπίπεδη προσέγγιση διακυβέρνησης στην εκπόνηση, εφαρμογή, αξιολόγηση και επανεξέταση του Σχεδίου Δράσης.

40. ωστόσο, αναγνωρίζει ότι χωρίς ισχυρή πολιτική βούληση των κρατών μελών στο υψηλότερο επίπεδο, σε συνδυασμό με τις εθνικές διαδικασίες συντονισμού όλων των σχετικών τομέων πολιτικής, η στρατηγική για τον Ατλαντικό δεν θα ανταποκριθεί στις προσδοκίες και δεν θα επιτύχει τους στόχους της. Επίσης, θεωρεί ότι το σχέδιο δράσης δεν θα τελεσφορήσει χωρίς την πλήρη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών φορέων και την εκ μέρους τους ανάληψη ευθύνης όσον αφορά τη στρατηγική.

⁽³⁾ Βλ. σχέδιο γνωμοδότησης με θέμα "Πρόταση κανονισμού για το Πρόγραμμα για το Περιβάλλον και τη Δράση για το Κλίμα (LIFE)" CdR 86/2012.

41. διαφωνεί με την πρόταση να καταργηθεί το Φόρουμ για τον Ατλαντικό μόλις υιοθετηθεί το Σχέδιο Δράσης και προτείνει να διατηρηθεί το Φόρουμ αυτό μέχρι το 2020, προκειμένου να επιβλέπει την εφαρμογή (μέσω μιας πλατφόρμας για την υλοποίηση (βλέπε σημεία 27, 41)), να ελέγχει την πρόοδο και να συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής·

42. προτείνει να αναπτυχθεί το ακόλουθο πρότυπο διακυβέρνησης της στρατηγικής για τον Ατλαντικό: (α) το **Φόρουμ για τον Ατλαντικό** (διασφαλίζοντας την πολιτική εποπτεία σε επίπεδο ΕΕ και ενσωματώνοντας μια **Πλατφόρμα για την υλοποίηση**) να λειτουργεί ως σημείο επαφής για τη στρατηγική, να λαμβάνει μέτρα ενίσχυσης της ικανότητας, να παρέχει καθοδήγηση για την χάραξη των έργων και να προωθεί και να διαχειρίζεται την υλοποίηση του Σχεδίου Δράσης, (β) εθνικά και περιφερειακά συντονιστικά όργανα να προωθούν την πολιτική συνοχής και να ενθαρρύνουν τη δέσμευση των ενδιαφερομένων μερών και των δυνητικών υπεύθυνων υλοποίησης των έργων κατά την ανάπτυξη της στρατηγικής για τον Ατλαντικό·

Πτυχές της εφαρμογής

43. τονίζει ότι η περιοχή του Ατλαντικού είναι ένας πολύπλοκος γεωγραφικός χώρος, με πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά, πολιτισμούς και νοοτροπίες. Θεωρεί ότι, προκειμένου να επιτύχει η στρατηγική, πρέπει να καταβληθούν περισσότερες προσπάθειες για τη διεύρυνση και την εμβάθυνση του επιπέδου και της φύσης της συνεργασίας στην περιοχή του Ατλαντικού. Επίσης, πιστεύει ότι η στρατηγική για τον Ατλαντικό θα αποτελέσει το κοινό σημείο αναφοράς για την επίτευξη των εν λόγω στόχων αλλά θα πρέπει να περιλαμβάνει και ένα μέτρο υπέρ της οικοδόμησης ικανοτήτων για την προώθηση μιας ισχυρότερης δεοντολογίας συνεργασίας·

44. πιστεύει ότι, μετά την υιοθέτηση του σχεδίου δράσης για τον Ατλαντικό, θα απαιτηθεί η σύσταση **μονάδας πληροφορίας και επικοινωνίας**, προκειμένου να βελτιωθεί η προβολή, να προωθηθεί η κατανόηση των στόχων, να προσελκυστεί ευρύτερη συμμετοχή (ιδίως από τον ιδιωτικό τομέα) και την πάροδο του χρόνου να προβληθούν τα επιτεύγματα της στρατηγικής,

45. υπογραμμίζει τα δυνητικά οφέλη που μπορεί να προσφέρει ο κανονισμός ΕΟΕΣ για την διευκόλυνση της εφαρμογής της στρατηγικής·

46. προτείνει τη θέσπιση μιας **διωπηρεσιακής ειδικής ομάδας «Στρατηγική για τον Ατλαντικό»** στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίζει τη συνοχή με όλους τους σχετικούς τομείς πολιτικής και τη συμβατότητα μεταξύ των στόχων της στρατηγικής για τον Ατλαντικό, τα προγράμματα της ΕΕ και τις αιτήσεις χρηματοδότησης. Ακόμη, δεδομένου του οριζόντιου χαρακτήρα της στρατηγικής, θεωρεί ότι την προεδρία της ειδικής αυτής ομάδας πρέπει να αναλάβει η Γενική Γραμματεία·

V. ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

47. τονίζει ότι πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη συναίσθηση του επείγοντος στη διαδικασία υιοθέτησης του σχεδίου δράσης και προτείνει συχνότερες συνεδριάσεις του Φόρουμ για τον Ατλαντικό (Διοίκηση και διευθύνουσες επιτροπές), προκειμένου να διαμορφωθούν τα στάδια της διαδικασίας και να διασφαλιστεί η έγκαιρη δράση·

48. προσβλέπει στο ότι το αναμενόμενο έγγραφο διαβούλευσης θα αποτελέσει τη βάση για μια ευρύτερη, πιο δομημένη διαδικασία κινητοποίησης και διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη στα τέλη του 2012 και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διευρύνει και να εμβαθύνει χωρίς καθυστέρηση τις δεσμεύσεις, έτσι ώστε τα ενδιαφερόμενα μέρη, μεταξύ των οποίων και το τοπικό και το

περιφερειακό επίπεδο, να αισθάνονται ότι αναλαμβάνουν επαρκείς ευθύνες στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης και να διασφαλιστεί ότι η διαδικασία ακολουθεί πραγματική προσέγγιση «από τη βάση στην κορυφή» και με επίκεντρο τον πολίτη·

49. εκφράζει την ανησυχία ότι τα προτεινόμενα θεματικά σεμινάρια, ένα ανά κράτος μέλος, δεν θα είναι επαρκή για να επιτευχθεί η δέσμευση των ενδιαφερομένων μερών υπέρ της στρατηγικής και η ανάληψη ευθύνης εκ μέρους τους. Προτείνει, συνεπώς, την οργάνωση πρόσθετων δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της στρατηγικής για τον Ατλαντικό προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με ένα στρατηγικό όραμα, να συζητηθούν οι πτυχές της διακυβέρνησης, να τεθούν στόχοι, να διαμορφωθούν επαληθεύσιμοι δείκτες επιτυχίας και να διασαφηνιστούν πτυχές της χρηματοδότησης. Προτείνει, επίσης, να κινητοποιήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις αντιπροσωπείες της στα διάφορα κράτη ώστε να επιτύχει ευρύτερη συμμετοχή στη διαδικασία του σχεδίου δράσης·

50. υπογραμμίζει ότι το **προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα για την υιοθέτηση του Σχεδίου Δράσης πρέπει να ευθυγραμμίζεται** με τις προτεραιότητες του προγράμματος χρηματοδότησης 2014-2020·

51. συνιστά όπως στο πλαίσιο της διαδικασίας της στρατηγικής του Ατλαντικού υπάρξει πρώτα συμφωνία σχετικά με ένα **στρατηγικό όραμα για την περιοχή του Ατλαντικού**, το οποίο θα αποτελέσει το σημείο αναφοράς για το Ατλαντικό σχέδιο δράσης για την περίοδο 2014-2020 και προτείνει ότι αυτό το σχέδιο δράσης πρέπει:

- να καθορίσει τις **βασιικές προτεραιότητες και τα μέτρα και να εντοπίσει τα εμβληματικά έργα**, συμπεριλαμβανομένων των βραχυπρόθεσμων, μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων δράσεων,
- να καθορίσει **σαφείς ρόλους και αρμοδιότητες για όλες τις πολιτικές και για τα ενδιαφερόμενα μέρη** σε μια πολυεπίπεδη δομή διακυβέρνησης, με σαφή διαδικασία για την υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής,
- να συμπεριλάβει ένα **μέτρο υπέρ της ανάπτυξης ικανοτήτων** για την προώθηση ισχυρότερης δεοντολογίας συνεργασίας στην περιοχή,
- να καθορίσει τους **κύριους στόχους και μια σειρά δεικτών** για τη μέτρηση της υλοποίησης και να υιοθετήσει μια προσέγγιση με βάση το αποτέλεσμα,
- να καθορίσει μια **διαδικασία αξιολόγησης και ενδιάμεσης ανασκόπησης των αποτελεσμάτων**,
- να συμπεριλάβει μια **μονάδα πληροφοριών και επικοινωνίας**, προκειμένου να βελτιωθεί η προβολή, να προωθηθεί η κατανόηση των στόχων και να επιτευχθεί ευρύτερη συμμετοχή στη Στρατηγική,
- να προσδιορίσει **τους πόρους**, τόσο οικονομικούς όσο και ανθρώπινους, **που απαιτούνται** για την εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης·

52. ζητά η στρατηγική για την περιοχή του Ατλαντικού και η διαδικασία για την εκπόνηση σχεδίου δράσης να αποτελέσουν τμήμα της προτεινόμενης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αξιολόγησης της προστιθέμενης αξίας της μακρο-περιφερειακής προσέγγισης το 2013, όπως ζητήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο·

53. προτείνει να εγκριθεί το σχέδιο δράσης από το Φόρουμ για τον Ατλαντικό και καλεί την επερχόμενη Ιρλανδική Προεδρία να δώσει προτεραιότητα στην υιοθέτηση Σχεδίου Δράσης από το Συμβούλιο κατά τη διάρκεια της Προεδρίας της, με έμφαση στο αποτέλεσμα, την αξιόπιστη διαδικασία παρακολούθησης και συνεχούς αξιολόγησης και την προγραμματισμένη ενδιάμεση ανασκόπηση.

Βρυξέλλες, 9 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Λευκή Βίβλος — Ατζέντα για επαρκείς, ασφαλείς και βιώσιμες συντάξεις»

(2012/C 391/02)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- τονίζει ότι όλοι οι βασικοί φορείς, περιλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών αρχών, οι οποίοι διαχειρίζονται επικουρικά συνταξιοδοτικά συστήματα για την πλειοψηφία των εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα, θα πρέπει να συμμετέχουν στη διαδικασία διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση των εθνικών συνταξιοδοτικών συστημάτων·
- υπογραμμίζει ότι ορισμένες πτυχές των συνταξιοδοτικών πολιτικών της ΕΕ και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» αλληλοεπηρεάζονται. Η επίτευξη του στόχου της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για υψηλότερα επίπεδα απασχόλησης συμβάλλει επίσης στη γενική βιωσιμότητα των συστημάτων κοινωνικής προστασίας και συντάξεων. Οι επαρκείς συνταξιοδοτικές παροχές με τη σειρά τους αποτελούν ουσιαστική προϋπόθεση για την επίτευξη του στόχου της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» όσον αφορά τον περιορισμό της φτώχειας, διότι οι ηλικιωμένοι στην ΕΕ εξακολουθούν να αποτελούν μία κοινωνικοοικονομικά ασθενή ομάδα. Παράλληλα με τη μεταρρύθμιση των συστημάτων συνταξιοδότησης, είναι απαραίτητο να ληφθούν και ορισμένα συνοδευτικά μέτρα για την αγορά εργασίας, ώστε να διασφαλίζεται και στο μέλλον ένα κατάλληλο επίπεδο συντάξεων·
- λόγω των ανησυχιών αναφορικά με το ζήτημα της διαφάνειας καθώς και το ύψος των τελών και επιβαρύνσεων που σχετίζονται με τις διάφορες μορφές των ιδιωτικών συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων, συνιστά να καταρτισθεί μια συγκριτική μελέτη με σκοπό την εφαρμογή των βέλτιστων πρακτικών σε επίπεδο ΕΕ·

Εισηγητής

Paul LINDQUIST (SE/EPP), μέλος του δημοτικού συμβουλίου του Lidingö

Έγγραφο αναφοράς

Λευκή Βίβλος - Ατζέντα για επαρκείς, ασφαλείς και βιώσιμες συντάξεις

COM(2012) 55 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Εισαγωγή**

1. χαιρετίζει την πρόθεση της Επιτροπής να εξετάσει τις σημαντικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα συνταξιοδοτικά συστήματα πολλών κρατών μελών·

2. θεωρεί πολύ σημαντική την εξασφάλιση βιώσιμων και επαρκών συντάξεων, όχι μόνο για τις ευρωπαϊκές προοπτικές ανάπτυξης, αλλά και για την κοινωνική προστασία και ευημερία των πολιτών της Ένωσης·

3. θεωρεί ότι η μακροπρόθεσμη οικονομική βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ύπαρξη εξασφαλισμένων και επαρκών συντάξεων·

4. τονίζει ότι οι κρατικές συντάξεις θα εξακολουθήσουν να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην εξασφάλιση της δέουσας σύνταξης για όλους τους συνταξιούχους·

5. θεωρεί ότι ένα συνταξιοδοτικό σύστημα που βασίζεται σε επαρκή εισοδήματα που αποκομίστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του βίου συμβάλλει στην εξασφάλιση μακροπρόθεσμα βιώσιμων συντάξεων·

6. τονίζει ότι τα συνταξιοδοτικά συστήματα αναπτύχθηκαν σε μακρό χρονικό διάστημα σύμφωνα με τις συνθήκες που επικρατούν σε κάθε κράτος μέλος. Η διαμόρφωση των κρατικών συνταξιοδοτικών συστημάτων αποτελεί συνεπώς καθήκον των μεμονωμένων κρατών μελών·

7. τονίζει ότι όλοι οι βασικοί φορείς, περιλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών αρχών, οι οποίοι διαχειρίζονται επικουρικά συνταξιοδοτικά συστήματα για την πλειοψηφία των εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα, θα πρέπει να συμμετέχουν στη διαδικασία διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση των εθνικών συνταξιοδοτικών συστημάτων·

8. τονίζει ότι σε πολλά κράτη μέλη, αρμόδιοι για τη διαμόρφωση των επαγγελματικών συντάξεων είναι οι κοινωνικοί εταίροι. Επομένως, οι ενδεχόμενες αλλαγές στον τομέα αυτόν πρέπει να συντελεσθούν κανονικά από τους ίδιους τους κοινωνικούς εταίρους·

9. διαπιστώνει ότι η Λευκή Βίβλος βασίζεται στο άρθρο 153 ΣΛΕΕ και, κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη είναι κατ' αρχήν αρμόδια για τη διευθέτηση των συνταξιοδοτικών συστημάτων τους, αν και η ΕΕ οφείλει να στηρίξει και να συμπληρώσει τις ενέργειές τους ως προς την κοινωνική προστασία. Η Λευκή Βίβλος δεν περιλαμβάνει ειδικές νομοθετικές προτάσεις και, συνεπώς, θεωρείται ότι δεν

δημιουργεί κανένα πρόβλημα όσον αφορά τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Ωστόσο, η ΕτΠ τονίζει ότι οποιεσδήποτε μελλοντικές νομοθετικές προτάσεις για τις συντάξεις θα πρέπει να αναλυθούν προσεκτικά όσον αφορά τη συμμόρφωση προς την αρχή της επικουρικότητας·

10. υπογραμμίζει ότι ορισμένες πτυχές των συνταξιοδοτικών πολιτικών της ΕΕ και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» αλληλοενισχύονται. Η επίτευξη του στόχου της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για υψηλότερα επίπεδα απασχόλησης συμβάλλει επίσης στη γενική βιωσιμότητα των συστημάτων κοινωνικής προστασίας και συντάξεων. Οι επαρκείς συνταξιοδοτικές παροχές με τη σειρά τους αποτελούν ουσιαστική προϋπόθεση για την επίτευξη του στόχου της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» όσον αφορά τον περιορισμό της φτώχειας, διότι οι ηλικιωμένοι στην ΕΕ εξακολουθούν να αποτελούν μία κοινωνικοοικονομικά ασθενή ομάδα ⁽¹⁾. Παράλληλα με τη μεταρρύθμιση των συστημάτων συνταξιοδότησης, είναι απαραίτητο να ληφθούν και ορισμένα συνοδευτικά μέτρα για την αγορά εργασίας, ώστε να διασφαλίζεται και στο μέλλον ένα κατάλληλο επίπεδο συντάξεων·

Μία ισορροπημένη σχέση μεταξύ εργασιακού βίου και σύνταξης

11. υποστηρίζει τον στόχο της Επιτροπής να αυξηθεί το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης σύμφωνα με το αυξημένο προσδόκιμο επιβίωσης κατά περίπτωση. Αυτό μπορεί να συμβάλει στην οικονομική βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων και να απαιτηθεί διαφορετικές πρακτικές λύσεις σε διαφορετικά κράτη μέλη·

12. είναι της γνώμης ότι ένα ευέλικτο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης μπορεί να παρακινήσει περισσότερα άτομα να καθυστερήσουν τη συνταξιοδότησή τους από ό,τι ένα σταθερό όριο ηλικίας. Με αυτόν τον τρόπο καθίσταται δυνατή η επιμήκυνση του επαγγελματικού βίου, ανάλογα με τις ατομικές προϋποθέσεις κάθε εργαζόμενου·

13. τονίζει τη σημασία της εντατικότερης συμμετοχής μεγαλύτερων σε ηλικία εργαζομένων (55 έως 64 ετών) στην αγορά εργασίας. Η σημαντική αύξηση του ποσοστού απασχόλησης ⁽²⁾ θα ήταν ιδιαίτερως ωφέλιμη τόσο για την οικονομική ανάπτυξη όσο και για τη βελτίωση της βιωσιμότητας των συνταξιοδοτικών συστημάτων·

14. διαπιστώνει ότι υπάρχει μεγάλη δυνατότητα αύξησης της απασχόλησης γυναικών, νέων και μεταναστών και, ως εκ τούτου, επιθυμεί να τονίσει τη σημασία που έχουν η αύξηση του ποσοστού απασχόλησης σε όλες τις ηλικιακές ομάδες. Εξίσου σημαντική είναι η βελτίωση των προϋποθέσεων των μεταναστών στη αγορά εργασίας·

⁽¹⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽²⁾ Σύμφωνα με την Eurostat, το εν λόγω ποσοστό, όπως επαναλαμβάνεται στη Λευκή Βίβλο, βρίσκεται κάτω από το 40 % σε πολλά κράτη.

15. καλεί τα κράτη μέλη και τους εργοδότες να λάβουν μέτρα που να διευκολύνουν και να ενθαρρύνουν την παραμονή ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας στην αγορά εργασίας·

16. κατά περίπτωση δε, θα επιθυμούσε μεγαλύτερη αξιοποίηση της σταδιακής συνταξιοδότησης, τη σταδιακή μετάβαση από την πλήρη απασχόληση σε πλήρη συνταξιοδότηση·

17. σημειώνει ότι με την αύξηση της ηλικίας αυξάνεται σημαντικά και η πιθανότητα περιορισμένης ικανότητας προς εργασία λόγω χρόνιων προβλημάτων υγείας ή αναπηριών⁽³⁾. Επομένως, είναι ιδιαίτερος σημαντικό να υφίστανται αποτελεσματικά μέτρα επανεκπαίδευσης και προσαρμογής που να καθιστούν δυνατή την αλλαγή επαγγελματικής σταδιοδρομίας και χώρου εργασίας καθ' όλη τη διάρκεια του επαγγελματικού βίου, καθώς και να προωθούνται κοινωνικά η δια βίου μάθηση και η ενεργός και υγιής γήρανση·

18. θεωρεί ότι οι αρχές και οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν περαιτέρω μέτρα, ώστε να προωθήσουν και να υποστηρίξουν την περαιτέρω απασχόληση ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας και για να περιορίσουν ή να καταργήσουν το χρονικό κενό μεταξύ της πραγματικής συνταξιοδότησης και της θεσμοθετημένης ηλικίας συνταξιοδότησης·

Επικουρικές συντάξεις

19. θεωρεί ότι οι επαγγελματικές συντάξεις μπορούν να αποτελέσουν σημαντικό συμπλήρωμα των κρατικών συντάξεων. Ως εκ τούτου, η ΕΕ θα πρέπει να προωθήσει τη διάδοση ορθών πρακτικών, ώστε να στηριχθεί η ανάπτυξη επαγγελματικών συνταξιοδοτικών συστημάτων στα κράτη μέλη και να επεκταθεί η συμβολή της σε ένα συνταξιοδοτικό σύστημα βασιζόμενο σε περισσότερους πυλώνες·

20. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στο γεγονός ότι οι εργαζόμενοι σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και οι λιγότερο καταρτισμένοι ή σε κατάσταση διαρθρωτικής αστάθειας και ατύπως εργαζόμενοι συχνά δεν λαμβάνονται υπόψη όσο οι υπόλοιποι εργαζόμενοι στα επαγγελματικά συνταξιοδοτικά συστήματα·

21. διαπιστώνει ότι η επαγγελματική συνταξιοδότηση διαφέρει από την ιδιωτική. Επίσης, υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των επαγγελματικών συνταξιοδοτικών συστημάτων και των ασφαλιστικών προϊόντων. Περαιτέρω κανόνες φερεγγυότητας μπορούν να οδηγήσουν σε αύξηση των δαπανών των επαγγελματικών συνταξιοδοτικών συστημάτων, χωρίς αυτό να συνοδεύεται από βελτίωση των συνταξιοδοτικών όρων των εργαζόμενων·

22. θεωρεί ότι οι κρατικές συντάξεις, ενδεχομένως σε συνδυασμό με τις επαγγελματικές συντάξεις, πρέπει να υπολογίζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν οι πολίτες να διατηρήσουν ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο μετά τη συνταξιοδότησή τους, αλλά πρέπει να ενθαρρύνονται επίσης η ατομική αποταμίευση και οι συντάξεις του τρίτου πυλώνα·

23. υπογραμμίζει τη δυνατότητα να προωθηθεί η άρση των εμποδίων στη μεγαλύτερη συμμετοχή του εργατικού δυναμικού.

Οι επαγγελματικές συνταξιοδοτικές παροχές που εξαρτώνται από την ηλικία, όπως και αυτές που ισχύουν σε ανταποδοτικά συστήματα, καθιστούν σχετικά δαπανηρότερη την πρόκληση και την περαιτέρω απασχόληση ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας·

24. επισημαίνει ότι σε επαγγελματικές συντάξεις απαιτείται συχνά μία ορισμένη διάρκεια απασχόλησης, ώστε να μπορούν να αναγνωρισθούν οι περίοδοι ασφάλισης. Παράλληλα, πολλοί νέοι εργαζόμενοι αλλάζουν σχετικά συχνά θέση εργασίας και χώρα απασχόλησης. Η ΕτΠ θεωρεί σημαντικό να συνυπολογίζονται τα ποσά που κατέβαλαν ως εισφορά οι εν λόγω εργαζόμενοι·

25. επικροτεί την αρχή της μεταβίβασης των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και αναμένει τις προτάσεις της Επιτροπής. Το ζήτημα είναι εξαιρετικά περίπλοκο διότι πρέπει να συνεκτιμηθεί η ποικιλομορφία των συνταξιοδοτικών συστημάτων στα διάφορα κράτη μέλη. Ειδικότερα, δεν πρέπει να περιοριστεί η προθυμία των εργοδοτών να χρηματοδοτούν τις επαγγελματικές συντάξεις. Επιπλέον, πρέπει να λαμβάνονται αυστηρά υπόψη οι φορολογικές επιπτώσεις, η νομοθεσία για την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων κ.λπ·

26. λόγω των ανησυχιών αναφορικά με το ζήτημα της διαφάνειας καθώς και το ύψος των τελών και επιβαρύνσεων που σχετίζονται με τις διάφορες μορφές των ιδιωτικών συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων, συνιστά να καταρτισθεί μια συγκριτική μελέτη με σκοπό την εφαρμογή των βέλτιστων πρακτικών σε επίπεδο ΕΕ·

Ισότητα των φύλων

27. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι η Επιτροπή υιοθέτησε τη σύσταση της ΕτΠ⁽⁴⁾ να ληφθεί περισσότερο υπόψη το ζήτημα της ισότητας. Η εν λόγω πτυχή είναι ιδιαίτερος σημαντική για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, διότι οι γυναίκες αποτελούν την πλειοψηφία σε πολλούς συναφείς τομείς απασχόλησης⁽⁵⁾·

28. υποστηρίζει τη σύσταση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη να θεσπιστεί ίδια ηλικία συνταξιοδότησης για γυναίκες και άνδρες, ώστε να καταργηθούν οι διαφορές λόγω του φύλου και να καταστεί δυνατή η χορήγηση υψηλότερων συντάξεων στις γυναίκες·

29. θεωρεί ότι, λόγω των μεγάλων διαφορών στο ποσοστό απασχόλησης γυναικών και ανδρών στην ηλικιακή ομάδα 55-64, απαιτείται να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις πτυχές ισότητας όσον αφορά τον μακρότερο επαγγελματικό βίο και την ενεργό γήρανση, π.χ. με μέτρα για τον καλύτερο συνδυασμό της επαγγελματικής δραστηριότητας και των οικογενειακών καθηκόντων·

30. επισημαίνει ότι η έλλειψη εναλλακτικών δυνατοτήτων μέριμνας δημιουργεί σε πολλά κράτη μέλη περαιτέρω επιβαρύνσεις ιδίως για τις γυναίκες, πράγμα που έχει συχνά ως αποτέλεσμα την πρόωρη συνταξιοδότησή τους·

31. υπογραμμίζει ότι η μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας θα έχει ως αποτέλεσμα μεγαλύτερες απαιτήσεις για την πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας μέριμνα για τα παιδιά και τους ηλικιωμένους. Είναι σημαντικό να διαθέτουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές κατάλληλα μέσα, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στο εν λόγω καθήκον·

⁽³⁾ Applica, CESEP και Alphametrics (2007), «Men and women with disabilities in the EU: Statistical analysis of the LFS ad hoc module and the EU-SILC» («Άνδρες και γυναίκες με αναπηρία στην ΕΕ: στατιστική ανάλυση του ειδικού εργαλείου ΕΕΔ και του EU-SILC»)

⁽⁴⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽⁵⁾ Eurostat (2008): «Η ζωή των γυναικών και των ανδρών στην Ευρώπη: ένα στατιστικό πορτραίτο»

32. τονίζει ότι σε ορισμένα κράτη μέλη, οι γυναίκες πλήττονται από χρόνιες ασθένειες ή παθήσεις σε μεγαλύτερο βαθμό από τους άνδρες και αυτό συνδέεται με μειωμένη ικανότητα προς εργασία, ενώ σε άλλα κράτη μέλη είναι πιο πιθανόν να πλήττονται οι άνδρες. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές έχουν συνεπώς ιδιαίτερη ευθύνη να μεριμνούν ώστε να υπάρχει ένα καλό εργασιακό περιβάλλον για το προσωπικό τους·

33. επισημαίνει ότι η δυνατότητα μερικής απασχόλησης π.χ. κατά τη διάρκεια της φροντίδας μικρών παιδιών, μπορεί να αποτελέσει για πολλούς –και ιδίως για τις γυναίκες– σημαντική προϋπόθεση για την παραμονή στην αγορά εργασίας. Παράλληλα, δεν πρέπει να παραμένει κανείς σε καθεστώς μερικής απασχόλησης που δεν τον ικανοποιεί, επειδή αυτό έχει αρνητικές επιπτώσεις στο ύψος της μελλοντικής σύνταξης·

34. παρατηρεί ότι, για να μην οδηγή η υποχρεωτική γονική άδεια σε περικοπές στη σύνταξη, θα πρέπει να παροτρύνονται τα κράτη μέλη να αναζητούν δυνατότητες, ώστε τα εν λόγω χρονικά διαστήματα να λαμβάνονται υπόψη στο δικαίωμα συνταξιοδότησης. Το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για τις υποχρεώσεις στράτευσης·

Ενημέρωση

35. επισημαίνει ότι οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να αποσκοπούν στη θέσπιση ενός συνταξιοδοτικού συστήματος που εξασφαλίζει μακροπρόθεσμη σταθερότητα. Οι μεταρρυθμίσεις θα είναι επιτυχείς μόνο εάν θεωρούνται δίκαιες, γεγονός που προϋποθέτει να ενημερώνονται οι πολίτες με ορθό τρόπο σχετικά με τα πραγματικά προβλήματα και τις δυνατές λύσεις·

36. τονίζει ότι είναι σημαντικό να διατίθενται λεπτομερείς και πλήρεις πληροφορίες για τις συντάξεις, ώστε να διευκολύνονται οι πολίτες κατά τις αποφάσεις τους για τον προγραμματισμό της συνταξιοδότησής τους. Η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων εντός της ΕΕ έχει εξάλλου ως συνέπεια ότι όλο και περισσότεροι πολίτες της Ένωσης δημιουργούν κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου συνταξιοδοτικά δικαιώματα σε διαφορετικές χώρες, γεγονός που αυξάνει περαιτέρω την ανάγκη για ολοκληρωμένη ενημέρωση·

37. καλεί συνεπώς την Επιτροπή να εξετάσει την ανάπτυξη μίας κοινής διαδικτυακής πλατφόρμας για την παροχή σφαιρικής ενημέρωσης σχετικά με τις συντάξεις·

Διάφορα

38. τονίζει ότι τα επαρκή συνταξιοδοτικά συστήματα είναι σημαντικά για την ευημερία των πολιτών και καθοριστικής σημασίας για την αποφυγή της οικονομικής επιβάρυνσης των τοπικών και των περιφερειακών αρχών·

39. ζητά από την Επιτροπή να συνοδεύσει τα μελλοντικά της μέτρα στον εν λόγω τομέα με κατάλληλη ανάλυση των επιπτώσεων, στην οποία θα εξετάζονται ειδικά οι επιπτώσεις για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές·

40. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει αν είναι απαραίτητος ο συντονισμός στον τομέα αυτόν στα πλαίσια της νέας μεθόδου ανοιχτού συντονισμού, ώστε να προαχθεί τόσο η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων όσο και η βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων·

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αναθεωρημένη στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας»

(2012/C 391/03)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- τονίζει ότι η στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής, ως η πρώτη ολοκληρωμένη μακροπεριφερειακή στρατηγική, αποτελεί μια καλή βάση προκειμένου να ελεγχθεί μέχρι ποίου βαθμού μια συγκεκριμένη στρατηγική, που καλύπτει μια ευρύτερη γεωγραφική περιοχή, μπορεί στην πράξη να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ και να προωθήσει την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη·
- επικροτεί τις προσπάθειες σύγκλισης των στόχων της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας με τους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020·
- τονίζει ότι για να ενισχυθεί η οικονομική συνοχή και ανταγωνιστικότητα απαιτούνται ισχυρότεροι δεσμοί μεταξύ των φορέων της έρευνας, της καινοτομίας και των επιχειρήσεων. Οι περιφέρειες και τα πανεπιστήμια θα πρέπει επίσης να συνεργάζονται ευρέως σε όλη την μακροπεριφέρεια της Βαλτικής Θάλασσας προκειμένου να καταστούν υπόδειγμα ευφών δικτύων εξειδίκευσης·
- φρονεί πως θα πρέπει να δίδεται συνεχώς έμφαση στη στήριξη των πρωτοβουλιών για τη βιώσιμη ανάπτυξη και την προώθηση μέτρων ενίσχυσης της απασχόλησης και της τεχνολογίας καθώς και την τόνωση της ευημερίας και της ένταξης·
- τονίζει ότι αν και πρόκειται για μια εσωτερική στρατηγική της ΕΕ, η συνεργασία με τρίτες χώρες, κυρίως με τη Ρωσία είναι καθοριστικής σημασίας για την επιτυχία της στρατηγικής·
- επισημαίνει ότι οι δομές της Βόρειας Διάστασης θα πρέπει να χρησιμοποιούνται όσο το δυνατόν περισσότερο στο πλαίσιο της στενότερης συνεργασίας ΕΕ και Ρωσίας στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας·
- εκφράζει την ανησυχία της για την ελλιπή προβολή των δήμων και των περιφερειών στην εφαρμογή της στρατηγικής· προτείνει γι' αυτό να προβλέπεται ρητά τόσο στη στρατηγική όσο και στο αναθεωρημένο σχέδιο δράσης ότι κατά την υλοποίηση πρέπει να τηρείται η αρχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης·
- υπογραμμίζει ότι η επιτυχία των μακροπεριφερειακών στρατηγικών σε διάφορα μέρη της Ευρώπης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη δέσμευση και τη συμβολή των τοπικών και περιφερειακών φορέων στην επίτευξη των στόχων·
- τονίζει ότι η συμβολή των εθνικών προγραμμάτων των Διαρθρωτικών Ταμείων στην εφαρμογή της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας πρέπει να διευκρινιστεί λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές μεταξύ των περιφερειών εντός των κρατών μελών και οι αναπτυξιακές τους ανάγκες.

Εισηγήτρια

η κ. Pauliina HAIIANEN (FI/EPP), Μέλος του δημοτικού συμβουλίου της πόλης Laitila

Έγγραφο αναφοράς

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας

COM(2012) 128 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**H ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2012, και θεωρεί ότι τα μέτρα που προτείνει, όσον αφορά την καλύτερη στοχοδότηση της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας, την προσαρμογή των πολιτικών και της χρηματοδότησης, την αποσαφήνιση των ευθυνών των διαφόρων φορέων και τη βελτίωση της επικοινωνίας βαίνουν προς τη σωστή κατεύθυνση·

2. υπενθυμίζει ότι η στρατηγική της ΕΕ για τη Βαλτική Θάλασσα επιδιώκει τον συντονισμό των πολιτικών και τη βελτίωση της συνοχής μεταξύ των περιφερειών στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας, για την επίλυση των κοινών προβλημάτων και την ενίσχυση της ευημερίας της περιοχής σε μόνιμη βάση. Η στρατηγική ασχολείται με θέματα τα οποία οι επιμέρους περιφέρειες και τα κράτη μέλη αδυνατούν να επιλύσουν. Καθοριστικής σημασίας είναι η συνεργασία και ο συντονισμός των δράσεων μεταξύ των κρατών μελών της μακροπεριφέρειας, των περιφερειών και των δήμων, της ΕΕ, των οργανώσεων συνεργασίας της Βαλτικής, των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων·

3. επισημαίνει ότι η ΕτΠ στην γνωμοδότησή της για τον ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020 (CdR 72/2011 fin) χαρακτήρισε το δυναμικό της περιοχής της Βαλτικής πρωτοπόρο για την Ευρώπη·

4. τονίζει ότι η στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής, ως η πρώτη ολοκληρωμένη μακροπεριφερειακή στρατηγική, αποτελεί μια καλή βάση προκειμένου να διαπιστωθεί σε ποιο βαθμό μια συγκεκριμένη στρατηγική, που καλύπτει μια ευρύτερη γεωγραφική περιοχή, μπορεί στην πράξη να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ και να προωθήσει την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Οι εμπειρίες αυτές πρέπει να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο, ιδιαίτερα στη συζήτηση για την ευρωπαϊκή πολιτική συνοχής, λαμβανομένης υπόψη της επόμενης περιόδου προγραμματισμού·

5. υπενθυμίζει τη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η υλοποίηση της στρατηγικής των μακροπεριφερειών δεν συνεπάγεται νέους κανόνες, ούτε τη δημιουργία νέων θεσμών ή την παροχή νέων χρηματοδοτήσεων· πιστεύει, ωστόσο, ότι θα πρέπει επίσης να υπάρχουν και «τρία ΝΑΙ»: κοινή συμφωνία για την εφαρμογή και την παρακολούθηση των υφιστάμενων κανόνων στη μακροπεριφέρεια, δημιουργία – υπό την ευθύνη των οργάνων της ΕΕ – πλατφόρμας, δικτύου ή εδαφικού πυρήνα των αυτοδιοικητικών αρχών και των κρατών μελών με τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων πλευρών· συμφωνημένη χρήση των υφιστάμενων χρηματοδοτικών πόρων της Ένωσης για την ανάπτυξη και την εφαρμογή μακροπεριφερειακών στρατηγικών·

Σημεία σύγκλισης μεταξύ της προσέγγισης που βασίζεται στη μακροπεριφερειακή στρατηγική και των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020

6. επικροτεί τις προσπάθειες σύγκλισης των στόχων της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας με τους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020. Οι τρεις γενικοί στόχοι της στρατηγικής που παρουσιάζονται στην ανακοίνωση – διάσωση της θάλασσας, σύνδεση της περιοχής και αύξηση της ευημερίας – συνάδουν με τους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020 για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Επιπλέον, από πλευράς εφαρμογής της στρατηγικής Ευρώπη 2020, είναι καθοριστικής σημασίας η στενότερη περιφερειακή συνεργασία σε δράσεις καινοτομίας·

7. επισημαίνει ότι η υλοποίηση των εμβληματικών πρωτοβουλιών της στρατηγικής Ευρώπη 2020 σε συγκεκριμένες δραστηριότητες είναι σημαντική για την εφαρμογή της στρατηγικής για την περιοχή της Βαλτικής. Από τις εμβληματικές πρωτοβουλίες της στρατηγικής Ευρώπη 2020 πρέπει να ληφθούν ιδιαίτερος υπόψη το Ψηφιακό Θεματολόγιο και η Ένωση Καινοτομίας, η προώθηση των στόχων των οποίων στην περιοχή της Βαλτικής θα πρέπει σήμερα να τείνει ως προτεραιότητα στο αναθεωρημένο σχέδιο δράσης. Η στρατηγική της ΕΕ για τη συνεργασία στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας και τα δίκτυα συνεργασίας που λειτουργούν σε αυτή παρέχουν μια εξαιρετική βάση για την ανάπτυξη των περιφερειακών στρατηγικών έρευνας και καινοτομίας όσον αφορά την έξυπνη εξειδίκευση·

8. προτρέπει τα κράτη μέλη και τους τοπικούς και περιφερειακούς φορείς να προβληματιστούν σχετικά με το πώς ο αναθεωρημένος στόχος της αύξησης της ευημερίας στο πλαίσιο της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής μπορεί να υλοποιηθεί στην πράξη μέσω συνεργασίας. Τα μέτρα που αποσκοπούν στην αύξηση της απασχόλησης και στην τεχνολογία καθώς και στην ενίσχυση της ευημερίας και της ένταξης πρέπει να περιγράφονται με σαφήνεια στο μελλοντικό σχέδιο δράσης. Το παρόν σχέδιο δράσης ελάχιστα συνδέεται με τα εμβληματικά σχέδια της στρατηγικής Ευρώπη 2020 για τις περιοχές αυτές·

9. θεωρεί ότι ο βασικός στόχος της στρατηγικής Ευρώπη 2020 «χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» με την ενίσχυση μιας οικονομίας με υψηλό ποσοστό απασχόλησης που εξασφαλίζει οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή» θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εφαρμογή της στρατηγικής για τη Βαλτική Θάλασσα, δεδομένου ότι υπάρχουν ακόμη σημαντικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων περιφερειών της Βαλτικής Θάλασσας όσον αφορά τις δυνατότητες και την οικονομική ευημερία. Πρέπει επίσης να εξακολουθήσει η προώθηση μέτρων για τη βελτίωση του περιβάλλοντος και την υποστήριξη των εμβληματικών πρωτοβουλιών για την αειφόρο ανάπτυξη·

10. τονίζει ότι στο μέλλον θα είναι πιο σημαντικό να εξεταστούν οι συνέργειες μεταξύ των διαφόρων χρηματοδοτικών προγραμμάτων με σκοπό την επίτευξη των στόχων της Ευρώπης 2020. Σε σχέση με το επικείμενο πρόγραμμα Ορίζοντας 2020 για την έρευνα και την

καινοτομία είναι σημαντικό να υπάρχει στενή και συντονισμένη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας με την ανάπτυξη των μέσων της πολιτικής συνοχής, έτσι ώστε να αναδειχθεί η περιφερειακή προοπτική και να ενθαρρυνθούν οι περιφέρειες να αυξήσουν την έρευνα και καινοτομική τους δραστηριότητα·

11. επιθυμεί να τονίσει ότι η στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας έχει παράσχει σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο, νέες δυνατότητες για την ενίσχυση της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας και του δυναμικού καινοτομίας καθώς και για την προώθηση της περιφερειακής έξυπνης εξειδίκευσης. Οι περιφέρειες και τα πανεπιστήμια θα πρέπει επίσης να συνεργάζονται ευρέως σε όλη την μακροπεριφέρεια της Βαλτικής Θάλασσας προκειμένου να καταστούν υπόδειγμα ευφών δικτύων εξειδίκευσης, τα οποία επικεντρώνονται στα βασικά ζητήματα και στις δραστηριότητες της κάθε περιοχής και στην επίτευξη αριστείας και κρίσιμης μάζας μέσω της δικτύωσης. Εν προκειμένω, είναι απαραίτητο να αναπτυχθούν και να ενισχυθούν τα συστήματα καινοτομίας τριπλού και τετραπλού έλικα, σε συνεργασία με την ακαδημαϊκή κοινότητα, τον δημόσιο τομέα, τον ιδιωτικό τομέα καθώς και με τους πολίτες της περιοχής της Βαλτικής Θάλασσας·

12. καλεί τα κράτη μέλη της περιοχής της Βαλτικής να ενθαρρύνουν τα ερευνητικά κέντρα της περιοχής τους να επικεντρώνονται σε τομείς της έρευνας που στηρίζουν την έξυπνη εξειδίκευση, και να μοιράζονται την εμπειρία τους στα πλαίσια ενός ευρέος ερευνητικού δικτύου συνεργασίας της Βαλτικής. Θα ήταν σημαντικό να ενθαρρυνθούν οι τρίτες χώρες που συνορεύουν με την περιοχή της Βαλτικής να συμμετέχουν σε αυτό το δίκτυο συνεργασίας, για θέματα περιβάλλοντος και ενέργειας όπως για παράδειγμα στην κοινή λεκάνη απορροής·

13. επιθυμεί να τονίσει ότι για να ενισχυθεί η οικονομική συνοχή και ανταγωνιστικότητα απαιτούνται ισχυρότεροι δεσμοί μεταξύ των φορέων της έρευνας, της καινοτομίας και των επιχειρήσεων. Πρέπει να εξασφαλιστεί η ενεργός συμμετοχή των επιχειρήσεων, της βιομηχανίας και των πανεπιστημίων σε κάθε έργο της στρατηγικής·

14. συνιστά να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών όσον αφορά την καινοτομία και τους συνεργατικούς σχηματισμούς, καθώς και να προωθηθεί η εμπορική συνεργασία στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας με στόχο την ενίσχυση των ξένων επενδύσεων και του τουρισμού. Τα μέτρα αυτά, σε συνδυασμό με τη σημαντική περιβαλλοντική διάσταση της στρατηγικής, αποτελούν ουσιαστικό βήμα προς την επίτευξη των στόχων της Ευρώπης 2020 στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας·

15. επισημαίνει ότι με βάση τα ανωτέρω, οι χώρες της περιοχής της Βαλτικής Θάλασσας θα πρέπει να εξετάσουν τα θέματα αυτά στο πλαίσιο των δικών τους εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων (ΕΠΜ) και ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να συμμετέχουν ενεργά σε αυτό το προπαρασκευαστικό έργο·

16. επισημαίνει ότι βασικός στόχος της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας είναι η μείωση της ρύπανσης και η βελτίωση της κατάστασης της πλέον μολυσμένης θάλασσας της Ευρώπης. Για τον λόγο, αυτό πρέπει να εξασφαλιστεί αρμονική κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη των παράκτιων κρατών εντός και εκτός ΕΕ·

Η εξωτερική διάσταση της στρατηγικής και η σημασία της συνεργασίας

17. τονίζει ότι, αν και πρόκειται για μια εσωτερική στρατηγική της ΕΕ, η συνεργασία με τρίτες χώρες, κυρίως με τη Ρωσία είναι καθοριστικής σημασίας για την επιτυχία της στρατηγικής·

18. επιθυμεί να επισημάνει ότι το 2011 η Ρωσία ενέκρινε, σε ομοσπονδιακό επίπεδο, τη στρατηγική για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της Βορειοδυτικής Ρωσίας, που συνορεύει με τη Βαλτική, έως το 2020. Η στρατηγική για τη Βορειοδυτική Ρωσία θέτει στόχους για την οικονομία, τις υποδομές και την υλικοτεχνική υποστήριξη της περιοχής. Εκφράζεται η ελπίδα ότι η στρατηγική αυτή θα προωθήσει τη στενότερη στρατηγική συνεργασία μεταξύ της ΕΕ, στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας, και της Ρωσίας, ιδίως στον τομέα του περιβάλλοντος, της οικονομίας, των μεταφορών, της ενέργειας, του τουρισμού και της πολιτικής προστασίας·

19. επισημαίνει ότι οι δομές της Βόρειας Διάστασης θα πρέπει να χρησιμοποιούνται όσο το δυνατόν περισσότερο στο πλαίσιο της στενότερης συνεργασίας ΕΕ και Ρωσίας στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας. Η πολιτική για τη Βόρεια Διάσταση θεωρεί ολόκληρη τη βόρεια περιοχή ως ενιαία οντότητα, με στόχο την ενίσχυση του συντονισμού μεταξύ των διαφόρων μηχανισμών συνεργασίας στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας και της Θάλασσας του Μπάρεντς·

20. επικροτεί και υποστηρίζει τα συγκεκριμένα μέτρα που λαμβάνονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο για την ανάπτυξη απτής συνεργασίας ιδιαίτερα με την πόλη της Αγίας Πετρούπολης και την περιοχή του Λένινγκραντ. Ένα καλό παράδειγμα μιας τέτοιας εκ των κάτω προς τα άνω προσέγγισης είναι η λεγόμενη Διαδικασία του Turku, που αποτελεί κοινή πρωτοβουλία της πόλης Turku, στην περιοχή της Νοτιοδυτικής Φινλανδίας και των πόλεων του Αμβούργου και της Αγίας Πετρούπολης·

Η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση και ο ρόλος των δήμων και των περιφερειών στην υλοποίηση της στρατηγικής

21. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι στην ανακοίνωση της Επιτροπής λαμβάνονται υπόψη οι θέσεις σχετικά με την ενίσχυση μιας αποφασιστικής αλλά ευέλικτης εφαρμογής και διαχείρισης της στρατηγικής, όπως ορίζεται στη γνωμοδότηση της ΕΤΠ για τη στρατηγική για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας (CdR 255/2009 fin), ενώ διευκρινίζει τους ρόλους και τις αρμοδιότητες των βασικών εκτελεστικών παραγόντων (Εθνικά σημεία επαφής (ΕΣΕ), Συντονιστές τομέων προτεραιότητας (ΣΤΠ), Επικεφαλής οριζόντιων δράσεων (ΕΟΔ), Επικεφαλής εμβληματικών έργων (ΕΕΕ)·

22. εκτιμά ότι οι προτάσεις της Επιτροπής για τη διευκρίνιση και τη βελτίωση της δομής διαχείρισης της στρατηγικής βαίνουν προς τη σωστή κατεύθυνση, εκφράζει όμως την ανησυχία της για την ελλιπή προβολή της συμβολής των δήμων και των περιφερειών στην εφαρμογή της στρατηγικής· προτείνει γι' αυτό να προβλεφθεί ρητά τόσο στη στρατηγική όσο και στο αναθεωρημένο σχέδιο δράσης ότι κατά την υλοποίηση πρέπει να τηρείται η αρχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης·

23. υπογραμμίζει ότι η επιτυχία των μακροπεριφερειακών στρατηγικών σε διάφορα μέρη της Ευρώπης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη δέσμευση και τη συμβολή των τοπικών και περιφερειακών φορέων στην επίτευξη των στόχων. Ακόμη και η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα είναι ζωτικής σημασίας. Η εμφανής συμμετοχή και ο ηγετικός ρόλος των πολιτικών φορέων αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόοδο της εφαρμογής της στρατηγικής σε όλες τις συμμετέχουσες χώρες·

24. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι εξακολουθεί να είναι αναγκαία η ευρύτερη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών φορέων στην εφαρμογή της στρατηγικής για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας. Αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη όχι μόνο κατά την επικαιροποίηση του σχεδίου δράσης της στρατηγικής, αλλά και κατά τον καθορισμό του ρόλου των διαφόρων φορέων. Επί του παρόντος, ένας μεγάλος αριθμός των συντονιστών τομέων προτεραιότητας, για παράδειγμα, αντιπροσωπεύει τα υπουργεία και άλλους κυβερνητικούς οργανισμούς. Τα εθνικά σημεία επαφής των κρατών μελών, ειδικότερα, πρέπει να υποχρεούνται να είναι σε τακτική επαφή με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές και οργανώσεις·

Χρηματοδότηση και σύστημα εποπτείας και αξιολόγησης

25. επισημαίνει ότι, παρόλο που η στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας εγκρίθηκε όταν η τρέχουσα περίοδος προγραμματισμού της ΕΕ ήταν ήδη σε εξέλιξη, μέσα από διάφορα προγράμματα των Διαρθρωτικών Ταμείων κατέστη δυνατή η πραγματοποίηση μεγάλου αριθμού έργων που υποστηρίζουν τη στρατηγική. Τα προγράμματα ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας που υλοποιήθηκαν στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας αποτέλεσαν βασικό χρηματοδοτικό μέσο ειδικότερα για την προώθηση σχεδίων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο·

26. επιθυμεί να επισημάνει την έλλειψη των κατάλληλων χρηματοδοτικών μέσων για τα διακρατικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν πολλοί φορείς. Επειδή οι αποφάσεις χρηματοδότησης για κάθε εταίρο λαμβάνονται σε διαφορετικές χρονικές στιγμές δημιουργείται πρόβλημα όταν χρησιμοποιούνται διάφορες πηγές χρηματοδότησης, με αποτέλεσμα τη σημαντική καθυστέρηση της εφαρμογής. Οι αποφάσεις χρηματοδότησης δεν αποτελούν αναγκαστικά αντικείμενο συντονισμού και ορισμένοι εταίροι στερούνται της ενίσχυσης, πράγμα που εμποδίζει την έναρξη του έργου·

27. θεωρεί σημαντικό ότι τα σχέδια κανονισμών, που εξέδωσε η Επιτροπή τον Οκτώβριο του 2011, υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη την πιθανή μακροπεριφερειακή στρατηγική για την κατάρτιση και την εφαρμογή νέων προγραμμάτων των Διαρθρωτικών Ταμείων, και τονίζει ότι το νέο διακρατικό πρόγραμμα των χωρών της Βαλτικής Θάλασσας πρέπει να συνάδει με τις προτεραιότητες της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας. Οι εργασίες προγραμματισμού για την επόμενη περίοδο πρέπει να ξεκινήσουν αρχές του 2014, έτσι ώστε να αποφευχθούν οι οποιεσδήποτε περιττές καθυστερήσεις στη συνέχιση των σχεδίων·

28. τονίζει ότι η συμβολή των εθνικών προγραμμάτων των Διαρθρωτικών Ταμείων στην εφαρμογή της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας πρέπει να διευκρινιστεί λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές μεταξύ των περιφερειών εντός των κρατών μελών και οι αναπτυξιακές τους ανάγκες. Ειδικότερα, η προώθηση της περιφερειακής έξυπνης εξειδίκευσης στο έργο του εθνικού προγράμματος παρέχει τεράστιες δυνατότητες για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής. Παρομοίως, η σύμβαση εταιρικής σχέσης μεταξύ του κράτους μέλους και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει αναφορά στη στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας·

29. πιστεύει ότι είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση του έργου, όπως προτείνεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, ως μέσο προώθησης της συνεργασίας, δεδομένου ότι αυτό θα συμβάλει στη μεγαλύτερη συμμετοχή τόσο των τοπικών και περιφερειακών φορέων όσο και των εκπροσώπων των οργανώσεων και της κοινωνίας των πολιτών·

30. τονίζει ότι στο μέλλον έχει σημασία να προσανατολιστεί η χρηματοδότηση προς δράσεις που συμβάλλουν άμεσα στην εφαρμογή της στρατηγικής και να είναι δυνατός ο συνδυασμός διαφόρων μορφών χρηματοδότησης. Εκτός από τη δημόσια χρηματοδότηση, πρέπει να προωθηθεί η χρήση των υπηρεσιών που παρέχουν διάφορα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καθώς και να υπογραμμιστεί ο ρόλος της ιδιωτικής χρηματοδότησης. Όσον αφορά τα σχέδια που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων των Διαρθρωτικών Ταμείων πρέπει να αναπτυχθούν τεχνικές έτσι ώστε στα σχέδια να περιλαμβάνονται ολοένα και περισσότερο μέτρα διενσχυών συνεργασίας·

31. επικροτεί τους δείκτες για την παρακολούθηση της εφαρμογής της στρατηγικής που προτείνονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, αλλά τονίζει ότι το σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης πρέπει να είναι όσο το δυνατόν απλούστερο και να βασίζεται σε δείκτες που να απεικονίζουν ρεαλιστικά τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί μέσω της συνεργασίας με βάση τη στρατηγική. Η Επιτροπή των Περιφερειών δηλώνει ότι είναι έτοιμη να συμμετάσχει στη συζήτηση σχετικά με την κατάρτιση και την επιλογή των δεικτών·

Προώθηση της ροής των πληροφοριών και συμμετοχή των φορέων

32. επισημαίνει ότι η εφαρμογή των μακροπεριφερειακών στρατηγικών απαιτεί διαφανείς διαδικασίες λήψης αποφάσεων, συνολική ανταλλαγή πληροφοριών και ανάπτυξη κοινών πρακτικών σε όλα τα επίπεδα. Ειδικότερα, η ροή των πληροφοριών πρέπει να βελτιωθεί τόσο μεταξύ των κρατών μελών της περιοχής της Βαλτικής Θάλασσας όσο και στο εσωτερικό τους. Αυτό θα συμβάλει στην ευρύτερη δέσμευση για την υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής·

33. τονίζει ότι η αύξηση της ροής των πληροφοριών σχετικά με τη στρατηγική θα συμβάλει στη μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση του ευρέος κοινού για τις δραστηριότητες της ΕΕ. Οι ιστοσελίδες που έχουν δημιουργηθεί για τη στρατηγική καθώς και η δημόσια ακρόαση για την επικαιροποίηση του σχεδίου δράσης της στρατηγικής συνιστούν βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση·

34. προτείνει στην Επιτροπή οι πληροφορίες σχετικά με προγράμματα χρηματοδότησης να συγκεντρώνονται και να δημοσιοποιούνται συστηματικά έτσι ώστε οι οικονομικές συμβουλές να παρέχονται κεντρικά τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο. Αυτή τη στιγμή η πρόκληση είναι ότι οι συντελεστές των σχεδίων δεν έχουν επαρκή πρόσβαση σε πληροφορίες. Οι γνώσεις σχετικά με τα κατάλληλα εργαλεία χρηματοδότησης θα πρέπει να διαδοθούν αποτελεσματικότερα, ώστε οι συντελεστές να μπορούν να επιλέγουν χωρίς πρόβλημα τα μέσα που αντιστοιχούν στις ανάγκες τους·

Συμπεράσματα

35. διαπιστώνει ότι η στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας έχει παράσχει στα κράτη μέλη, στις περιφέρειες και στους δήμους νέες δυνατότητες για την ενίσχυση της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας και της καινοτομίας και την προώθηση της έξυπνης περιφερειακής εξειδίκευσης. Η στρατηγική έχει επίσης τονώσει γενικά το ενδιαφέρον αλλά και τη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών φορέων στη συνεργασία στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας, έχει δε συμβάλει στην ενίσχυση και στην αύξηση νέων μορφών συνεργασίας·

36. προτείνει η Επιτροπή των Περιφερειών να συνεχίσει να παρακολουθεί ενεργά την εφαρμογή της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας στη βάση του αναθεωρημένου σχεδίου δράσης που αναμένεται να δημοσιευθεί τέλη του 2012 και να παρουσιάσει τις παρατηρήσεις και τα συμπεράσματά της στην ευρύτερη συζήτηση για τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές, ενόψει κυρίως της εφαρμογής της επόμενης περιόδου προγραμματισμού 2014-2020 της ΕΕ.

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ενεργειακός χάρτης πορείας για το 2050»

(2012/C 391/04)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- ζητεί να αναγνωριστεί δεόντως ο ρόλος των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και να υποστηριχθεί με επαρκείς πόρους και δεξιότητες, καθώς και με τα κατάλληλα εργαλεία διακυβέρνησης, δεδομένου ότι οι αρχές αυτές διαδραματίζουν πρωτεύοντα ρόλο, είτε άμεσα ως εταίροι σε βιώσιμα τοπικά ενεργειακά έργα είτε σε πολυάριθμες δραστηριότητες που σχετίζονται με τον σχεδιασμό νέων υποδομών, την αδειοδότηση, τις επενδύσεις, τις δημόσιες συμβάσεις, την παραγωγή ενέργειας και τον έλεγχο της κατανάλωσής της·
- επαναλαμβάνει ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην ολοκλήρωση των δικτύων διανομής της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που παράγεται σε τοπικό επίπεδο από διάφορους αποκεντρωμένους πόρους, όπως η αιολική, η υδροηλεκτρική, η γεωθερμική, η ηλιακή ενέργεια και η βιομάζα, με αποτέλεσμα οι υποδομές μεταφοράς και διανομής να καθίστανται πιο έξυπνες (smart grids), αναγκαία προϋπόθεση ενός πραγματικού ανταγωνισμού που μπορεί να παράσχει πραγματικά οφέλη για στους τελικούς καταναλωτές·
- τονίζει ότι, για να ικανοποιηθεί η αυξανόμενη ανάγκη για ευελιξία του ενεργειακού συστήματος, χρειάζονται κατάλληλες τεχνολογίες αποθήκευσης —π.χ. υδροαντλητικοί σταθμοί— σε όλα τα επίπεδα τάσης, οι οποίες να επιτρέπουν την αποθήκευση των πλεονασμάτων και τη μεταγενέστερη επιστροφή τους στο δίκτυο μέσω τεχνικών μεγάλης κλίμακας. Για τον σκοπό αυτόν χρειάζεται ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικών μέσων για την τεχνολογική έρευνα και προώθηση·
- συνιστά να ενισχυθεί ο ρόλος των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) στην προώθηση της υιοθέτησης των καινοτομιών και στη διάδοση πληροφοριών και λύσεων για την κατανάλωση ενέργειας σε στρατηγικούς τομείς, όπως οι «έξυπνες πόλεις» (smart cities) που περιλαμβάνουν πολιτικές βιώσιμης κινητικότητας, οι έξυπνες υποδομές διανομής (smart grids) και οι αειφόρες οικοδομικές κατασκευές·
- τονίζει την επείγουσα ανάγκη να εφαρμοστεί πλήρως μέχρι το 2014 η εσωτερική αγορά ενέργειας, η οποία θα συμβάλει στην εξασφάλιση του εφοδιασμού ενέργειας σε προσιτές τιμές, να αρθεί η ενεργειακή απομόνωση ορισμένων κρατών μελών μέχρι το 2015, να επιτευχθεί μία δίκαιη εξισορρόπηση των πόρων μεταξύ των περιφερειών και να σταθεροποιηθούν και να βελτιωθούν οι συνθήκες πλαισίωσης του ευρωπαϊκού ενεργειακού τομέα, προκειμένου να περιοριστεί το πρόσθετο κόστος της ενεργειακής μετάβασης.

Εισηγητής

ο κ. Ugo CAPPELLACCI (IT/PPE), Πρόεδρος της περιφέρειας της Σαρδηνίας

Έγγραφο αναφοράς

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Ενεργειακός χάρτης πορείας για το 2050

COM(2011) 885 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****A. Μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τον μετασχηματισμό των ενεργειακών συστημάτων**

1. συμφωνεί ότι είναι αναγκαίο να καθοριστεί επειγόντως μακροπρόθεσμη ευρωπαϊκή στρατηγική στον τομέα της ενέργειας που να συμβάλει με απτό τρόπο στην επίτευξη του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2050, δηλαδή την απαλλαγή της ΕΕ από τις ανθρακούχες εκπομπές. Ο μετασχηματισμός του ενεργειακού συστήματος αποτελεί ευθύνη έναντι των μελλοντικών γενεών, αλλά και μια πραγματική ευκαιρία για την μεγέθυνση, την ανάπτυξη, την απασχόληση, την ανταγωνιστικότητα και την ενίσχυση της ενεργειακής αυτονομίας στην Ευρώπη.

2. χαιρετίζει τον ενεργειακό χάρτη πορείας για το 2050, ωστόσο θεωρεί ότι δεν είναι σαφής και επαρκώς λεπτομερής ώστε να καθοδηγήσει από σήμερα, και μετά το 2020, τις επιλογές των κρατών μελών, των περιφερειακών και των τοπικών αρχών και των επενδυτών σε ένα νέο ενεργειακό μοντέλο και να διαμορφώσει επαρκή ασφάλεια σχεδιασμού. Τονίζει ταυτόχρονα πως τώρα πρέπει να ακολουθήσουν αποφάσεις για συγκεκριμένα μέτρα. Π.χ., θα πρέπει να είναι εφικτή η εξέταση του ενδεχόμενου απαγόρευσης των ενισχύσεων που χορηγούνται από μεμονωμένα κράτη μέλη για τα ορυκτά καύσιμα.

3. σημειώνει ότι από τον χάρτη πορείας απουσιάζει μια αξιολόγηση της κατάστασης ως προς τους στόχους που έχουν οριστεί για αυτή τη δεκαετία από την στρατηγική «Ενέργεια 2020», γεγονός που αποτελεί μειονέκτημα, διότι τούτη είναι απαραίτητη πριν από την θέσπιση των στόχων και του πολιτικού πλαισίου για το 2030 στο οποίο αναφέρεται το τελευταίο συμπέρασμα του χάρτη πορείας. Ακόμη, θεωρεί απαραίτητο να καθοριστούν ενδιάμεσα στάδια στη διαδικασία μετασχηματισμού του ενεργειακού συστήματος το 2030 και το 2040, σύμφωνα με τους στόχους μείωσης των εκπομπών που προβλέπονται στον Χάρτη πορείας για τη μετάβαση σε μια ανταγωνιστική οικονομία χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών το 2050⁽¹⁾. Η διαδικασία με ενδιάμεσα στάδια θα μπορούσε να περιλαμβάνει τη χρήση καυσίμων / πηγών ενέργειας, ικανών να συνοδεύουν βαθμιαία τον μετασχηματισμό, με παράλληλη εξασφάλιση της ενεργειακής ασφάλειας και ανεξαρτησίας. Θα διευκόλυνε επίσης την επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της προόδου των μέτρων.

4. εκτιμά ότι η «τεχνολογικά ουδέτερη» προσέγγιση που ακολουθείται στο έγγραφο δεν είναι κατάλληλη και πρέπει να επανεξεταστεί ούτως ώστε, μακροπρόθεσμα, να δίδεται προτεραιότητα σε τεχνολογίες, προσεγγίσεις και καύσιμα με σίγουρα αποτελέσματα και βιώσιμη και ασφαλή εφαρμογή, λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων εμπειριών και γνώσεων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τις καινοτόμες τεχνολογίες. Επιπλέον, ο μετασχηματισμός ενός

βιώσιμου ενεργειακού συστήματος δεν μπορεί να διαχωριστεί από την εξέταση της μεταβαλλόμενης διαθεσιμότητας των πόρων που προκαλείται από την τρέχουσα οικονομική κρίση, ούτε από τις πιθανές περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις που μπορεί να προκύψουν.

5. είναι πεπεισμένη για την αξία της αλληλεπίδρασης μεταξύ των περιβαλλοντικών και των κοινωνικών πολιτικών και της επακόλουθης ανάγκης να εξασφαλιστεί μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα η ισότιμη πρόσβαση όλων σε ασφαλή, βιώσιμη και οικονομικά προσιτή ενέργεια με όσο το δυνατόν πιο περιορισμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, καθώς και η πρόσβαση όλων στα μέσα ελέγχου της οικιακής κατανάλωσης και στα μέσα τοπικής παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές σε λογικές τιμές.

6. ζητεί τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στη διαδικασία χάραξης πολιτικών όπως αυτή που αποβλέπει στην απαλλαγή της ενέργειας από τις ανθρακούχες εκπομπές, όσον αφορά την ενεργειακή απόδοση, τον έλεγχο της κατανάλωσης, την παραγωγή και τις νέες τεχνολογίες· την αναθεώρηση του χάρτη πορείας σύμφωνα με τις δυνατότητες και τις ανάγκες των τοπικών αρχών, καθώς και την παροχή ανθρώπινων και οικονομικών πόρων και μέσων διαχείρισης προκειμένου οι τοπικές αρχές να διαδραματίσουν τον σημαντικό ρόλο τους.

B. Αξιολόγηση του εδαφικού αντικτύπου και κοινωνικές επιπτώσεις

7. επισημαίνει ότι ο μετασχηματισμός των ενεργειακών συστημάτων θα απαιτήσει διαφορετικές προσπάθειες και θα έχει διαφορετικές συνέπειες για τις διάφορες περιφέρειες, ανάλογα με την ενεργειακή δομή και τους διαθέσιμους πόρους της καθεμίας, και ότι το ενδεχόμενο οικονομικό, χρηματοπιστωτικό και διοικητικό κόστος μιας ευρωπαϊκής δράσης στον τομέα της ενέργειας θα πρέπει να δικαιολογείται με βάση αναλυτική εκτίμηση των επιπτώσεων, στην οποία να λαμβάνονται επαρκώς υπόψη οι συγκεκριμένες συνθήκες και ιδίως το θέμα της ενεργειακής απομόνωσης σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

8. συμφωνεί ότι η διαρθρωτική αλλαγή των ενεργειακών συστημάτων περιλαμβάνει την κατασκευή ή/και τον εκσυγχρονισμό των υποδομών, αλλά επισημαίνει την έλλειψη ομοιομορφίας του κόστους του μετασχηματισμού αυτού στις διάφορες περιοχές της Ευρώπης, με συνέπεια την απειλή της κοινωνικής συνοχής.

9. συνιστά την ανάπτυξη μέσων για την εκτίμηση των συνεπειών του μετασχηματισμού των ενεργειακών συστημάτων σε τοπικό επίπεδο, είτε πρόκειται για οικονομικές είτε για κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνέπειες. Υπενθυμίζει, συνεπώς, τη σημασία που έχει η αύξηση της ποιότητας και της εμβέλειας των πλέον κοινών μακροοικονομικών δεικτών που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών, με την προσθήκη, αφενός, της θεματολογίας της ενέργειας υπό το πρίσμα της βιωσιμότητας και, αφετέρου, της κοινωνικής και της περιβαλλοντικής διάστασης,

⁽¹⁾ COM(2011) 112 final.

η οποία να αντανakλά τις μεταβολές στην κοινωνική συνοχή, στην πρόσβαση με λογικό κόστος σε βασικά αγαθά και υπηρεσίες, στην κατάσταση της υγείας, στη φτώχεια, συμπεριλαμβανομένης της ενεργειακής ένδειας, στους φυσικούς πόρους και στην ποιότητα της ζωής γενικότερα·

Γ. Ρόλος των τοπικών και των περιφερειακών αρχών

10. είναι πεπεισμένη ότι η επίτευξη παγκόσμιας εμβέλειας στόχων στον ενεργειακό τομέα απαιτεί πρωτοβουλίες που να υλοποιούνται σε τοπικό επίπεδο. Εν προκειμένω, υπογραμμίζει ότι η ύπαρξη των περιφερειακών στόχων έχει ήδη αποδειχθεί αποτελεσματική σε πολλές τοπικές και περιφερειακές συνθήκες, ως έκφραση μιας πολυεπίπεδης διακυβέρνησης του μετασχηματισμού του ενεργειακού συστήματος·

11. υπογραμμίζει τη σημασία, στο νέο ενεργειακό σύστημα, της διασυνοριακής συνεργασίας και της αλληλεγγύης και συνεπώς της ανάγκης συντονισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Απαιτείται προσπάθεια σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης, που να μην διαχωρίζεται από τη στενή συνεργασία με τις περιφερειακές και τοπικές αρχές, καθώς και σαφής ορισμός των ρόλων και των μηχανισμών αλληλεπίδρασης·

12. ζητεί να αναγνωριστεί δεόντως ο ρόλος των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και να συνοδεύεται από επαρκείς πόρους και δεξιότητες, καθώς και από τα κατάλληλα εργαλεία διακυβέρνησης, δεδομένου ότι οι αρχές αυτές διαδραματίζουν πρωτεύοντα ρόλο, είτε άμεσα ως εταίροι σε βιώσιμα τοπικά ενεργειακά έργα είτε σε πολυάριθμες δραστηριότητες που σχετίζονται με τον σχεδιασμό νέων υποδομών, την αδειοδότηση, τις επενδύσεις, τις δημόσιες συμβάσεις, την παραγωγή ενέργειας και τον έλεγχο της κατανάλωσής της. Επιπλέον, ο κοινωνικός διάλογος και η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων, που συνιστάται στον χάρτη πορείας για τη διαχείριση της αλλαγής, απαιτεί λεπτομερή ενημέρωση και μεσολάβηση εκ μέρους των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, οι οποίες όχι μόνο θα πρέπει να αναγνωριστούν σαφώς, αλλά και να υποστηρίζονται αποτελεσματικά·

13. συνιστά τη συνέχιση της υποστήριξης των θετικών δράσεων και συμπεριφορών που ήδη υπάρχουν σε τοπικό επίπεδο, με τη διευρύνση του επιπέδου συμμετοχής και την ένταξη σε όλες τις μορφές συνεργασίας, π.χ. στο πλαίσιο του Συμφώνου των Δημάρχων ή άλλων διαπεριφερειακών, εθνικών ή διεθνών δομών, των οποίων ο ρόλος πρέπει να υποστηριχθεί κατά την προώθηση της αλλαγής, την τόνωση της τοπικής οικονομικής ανάπτυξης και τη δημιουργία δικτύων ενημέρωσης και συνεργασίας·

Δ. Ενεργειακή απόδοση, εξοικονόμηση ενέργειας και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

14. συμφωνεί ότι έχει πρωτεύουσα σημασία να υποστηριχθεί η εξοικονόμηση ενέργειας ούτως ώστε να μειωθεί η ενεργειακή ζήτηση, όχι μόνο μέσω της ευαισθητοποίησης, της διαπαιδαγώγησης και της αλλαγής συμπεριφοράς των πολιτών, αλλά και με την υποστήριξη της ανάπτυξης νέων τεχνολογιών που εξασφαλίζουν αποδοτικότερη κατανάλωση των πόρων και μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη, ανταγωνιστικότητα και απασχόληση, καθώς και με την ενθάρρυνση από τα κράτη μέλη συστημάτων ενεργειακής αυτοτροφοδότησης, προκειμένου να προωθηθούν ο μέγιστος ορθολογισμός στη χρήση της ενέργειας, ένα διανεμημένο ενεργειακό σύστημα και η μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με το είδος και τη χρήση της ενέργειας. Με στόχο την αποδέσμευση της οικονομικής ανάπτυξης από την κατανάλωση

ενέργειας, επισημαίνει ότι η μείωση της κατανάλωσης, σε περίπτωση που προκύπτει από την αυξημένη αποτελεσματικότητα της διαδικασίας και την εξοικονόμηση ενέργειας, μπορεί να θεωρηθεί δείκτης ανάπτυξης και όχι ύφεσης και να είναι επωφελής για την οικονομία·

15. επαναλαμβάνει τη θέση της ότι η στήριξη της ενεργειακής απόδοσης είναι ένα από τα ζωτικής σημασίας μέτρα για την επίτευξη των στόχων μείωσης των εκπομπών που έχουν τεθεί για το 2050. Συμφωνεί με την ανάγκη να ληφθούν πιο φιλόδοξα μέτρα ενεργειακής απόδοσης και να χαραχθούν στρατηγικές που να εξασφαλίζουν τη βέλτιστη σχέση κόστους- απόδοσης και θεωρεί ότι θα ήταν χρήσιμη η θέσπιση σχετικού ευρωπαϊκού δεσμευτικού πλαισίου. Παράλληλα, υπογραμμίζει ότι επείγει η ανάληψη δράσεων σε τομείς που θα μπορούσαν άμεσα να συμβάλουν σημαντικά στην εξοικονόμηση ενέργειας, όπως η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτηρίων και η μια πιο βιώσιμη κινητικότητα·

16. φρονεί ότι κατά τον προσδιορισμό και την υλοποίηση των επενδύσεων δράσεων που απαιτούνται για τον ενεργειακό μετασχηματισμό, πρέπει να διασφαλίζεται, σε κάθε περίπτωση, η συνοχή των διαφόρων μέτρων με μια προοπτική βιωσιμότητας. Ειδικότερα, πρέπει να αξιολογείται εάν υπάρχει κίνδυνος η επίτευξη προόδου σε ένα τομέα να επιφέρει αρνητικές συνέπειες σε άλλους τομείς·

17. τάσσεται υπέρ της δημιουργίας αξίας για την εξοικονόμηση ενέργειας μέσω αειφόρων μηχανισμών της αγοράς, όπως προβλέπεται στο Σχέδιο για την ενεργειακή απόδοση 2011 ⁽²⁾·

18. εκτιμά το γεγονός ότι η αύξηση του μεριδίου της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό σε όλα τα σενάρια της απαλλαγής από τις ανθρακούχες εκπομπές ήδη για το 2030, και επιτυγχάνει σημαντικό προβάδισμα έναντι των άλλων τεχνολογιών για το 2050. Ωστόσο, είναι λυπηρό το γεγονός ότι κανένα από τα σενάρια του χάρτη πορείας δεν εξετάζει ολοκληρωμένες λύσεις για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση, προκειμένου να αυξηθεί η βιωσιμότητα του μετασχηματισμού προς ένα σενάριο του ενεργειακού συστήματος χωρίς ορυκτές πηγές ενέργειας και για την πορεία προς την απαλλαγή του τομέα από τις ανθρακούχες εκπομπές. Εξάλλου, αν και στον χάρτη αναγνωρίζεται ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είναι ζωτικής σημασίας για τον τομέα της θέρμανσης και της ψύξης, η ΕΤΠ εκφράζει τη λύπη της για την έλλειψη σε βάθος ανάλυσης του πρωταρχικού ρόλου που ο τομέας αυτός, με τις σημαντικές επιπτώσεις του στη συνολική ενεργειακή κατανάλωση, θα μπορούσε να διαδραματίσει (i) στη διαδικασία απαλλαγής του ευρωπαϊκού ενεργειακού συστήματος από τις ανθρακούχες εκπομπές μέχρι το 2050 και, κατ' επέκταση, (ii) στη χάραξη σημερινών και των μελλοντικών ενεργειακών πολιτικών·

19. υπενθυμίζει τις παρατηρήσεις της στο ψήφισμα CdR 7/2011 της 30ής Ιουνίου/1ης Ιουλίου 2011 όσον αφορά τις προτεραιότητες σε θέματα ενεργειακών υποδομών για το 2020 και μετέπειτα, σε σχέση με την προτεραιότητα που προσλαμβάνουν η προώθηση των δικτύων μεταφοράς της ενέργειας και η ολοκλήρωση των δικτύων διανομής της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που παράγεται σε τοπικό επίπεδο από διάφορους αποκεντρωμένους πόρους όπως —μεταξύ άλλων— η αιολική, η υδροηλεκτρική, η γεωθερμική, η ηλιακή ενέργεια και η βιομάζα, με αποτέλεσμα οι υποδομές μεταφοράς και διανομής να καθίστανται πιο έξυπνες (*smart grids*), και αναγκαία προϋπόθεση ενός πραγματικού ανταγωνισμού που μπορεί να παράσχει πραγματικά οφέλη στους τελικούς καταναλωτές. Για να ικανοποιηθεί η αυξανόμενη ανάγκη

(2) COM(2011) 109 final.

για ευελιξία του ενεργειακού συστήματος, χρειάζονται κατάλληλες τεχνολογίες αποθήκευσης —π.χ. υδροαντλητικοί σταθμοί— σε όλα τα επίπεδα τάσης, οι οποίες να επιτρέπουν την αποθήκευση των πλεονασμάτων και τη μεταγενέστερη επιστροφή τους στο δίκτυο μέσω τεχνικών μεγάλης κλίμακας. Για τον σκοπό αυτόν χρειάζεται ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικών μέσων για την τεχνολογική έρευνα και προώθηση.

Ε. Συμβατικές ή μη πηγές ενέργειας (φυσικό αέριο, άνθρακας, πετρέλαιο) και πυρηνική ενέργεια

20. συμφωνεί με την ανάγκη να διασφαλιστεί η διαφοροποίηση των πηγών εφοδιασμού και η προστασία της ενεργειακής ασφάλειας. Εφιστά την προσοχή στη σημασία της εκ των προτέρων ύπαρξης συγκεκριμένων κατευθυντήριων γραμμών για τη μεταβατική φάση, κατά την οποία οι συμβατικές πηγές ενέργειας (φυσικό αέριο, άνθρακας, πετρέλαιο), με τις πλέον αποδοτικές και βιώσιμες μορφές τους από την άποψη της μείωσης των εκπομπών και με ιδιαίτερη έμφαση στις τεχνολογίες δέσμευσης και αποθήκευσης του CO₂, θα μπορούσαν να διαδραματίσουν συνοδευτικό ρόλο στην πορεία προς την απαλλαγή του ενεργειακού συστήματος από τις ανθρακούχες εκπομπές, ενώ θα αναπτύσσονται οι τεχνολογίες, οι υποδομές και οι συμπεριφορές που είναι απαραίτητες για την αλλαγή.

21. εκφράζει την ανησυχία της σχετικά με τη σημασία που αποδίδεται στη στρατηγική για τεχνολογίες που δεν είναι ακόμη διαθέσιμες σε εμπορική κλίμακα και συνιστά η προσφυγή στην αξιοποίηση μη συμβατικών πηγών φυσικού αερίου όπως το σχιστολιθικό φυσικό αέριο, καθώς και η χρήση τεχνολογιών των οποίων δεν μπορεί να εκτιμηθεί ή να ελεγχθεί πλήρως ο βαθμός επικινδυνότητας και οι οποίες μπορεί να έχουν διασυνωριακό χαρακτήρα, να αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης και μελέτης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όσον αφορά τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς και, όπως στην περίπτωση του φυσικού σχιστολιθικού αερίου, λαμβανομένης υπόψη της ενδεχόμενης ανάγκης για ρύθμιση. Ως εκ τούτου, χαιρετίζει την πρόθεση της Επιτροπής να προωθήσει την έρευνα των τεχνολογιών που μπορούν να συμβάλουν στην απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές των διαδικασιών μετασχηματισμού των ενεργειακών συστημάτων και προτείνει να προστεθεί η ανάλυση του κύκλου ζωής ως ουσιαστικό στοιχείο αξιολόγησης κατά τη λήψη των αποφάσεων.

22. επικρίνει την αιτιώδη συνάφεια που απεικονίζεται στον χάρτη πορείας μεταξύ απαλλαγής από τις ανθρακούχες εκπομπές και πυρηνικής ενέργειας, καθώς και την υπόθεση ότι η πυρηνική ενέργεια θα συμβάλει στη μείωση του κόστους του συστήματος και των τιμών της ηλεκτρικής ενέργειας όταν αναγνωρίζεται ότι «το κόστος για την ασφάλεια και το κόστος για τον παροπλισμό των υφιστάμενων σταθμών και τη διάθεση των αποβλήτων μάλλον θα αυξηθούν». Για τον λόγο αυτό, η ΕΤΠ συνιστά να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη μακροπρόθεσμων σεναρίων με βάση τις μη συμβατικές ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και στο γεγονός ότι η αυξανόμενη ανησυχία της κοινής γνώμης όσον αφορά την πυρηνική ασφάλεια ενδέχεται να μειώσει την όρεξη για νέες ιδιωτικές επενδύσεις στον τομέα αυτό, οι οποίες θα χρειαστεί να αντικατασταθούν από περισσότερες κρατικές επιδοτήσεις ή υψηλότερες τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας, γεγονός που θα πλήξει περισσότερο τα φτωχότερα μέλη των κοινωνιών μας.

ΣΤ. Επενδύσεις και πρόσβαση στη χρηματοδότηση

23. εκτιμά ότι ο καθορισμός ενός πλαισίου αναφοράς για τις επενδύσεις, τουλάχιστον μέχρι το 2030, μπορεί να αυξήσει την αποτελεσματικότητα του χάρτη πορείας και να δημιουργήσει συν-

θήκες μεγαλύτερης ασφάλειας στην αγορά, τόσο για τους ιδιώτες όσο και για τους θεσμικούς επενδυτές, ιδίως αν αναφέρεται και σε εθνικούς στόχους επενδύσεων στους οποίους να λαμβάνονται υπόψη τα σχέδια δράσης των τοπικών και περιφερειακών αρχών. Η μεγαλύτερη βεβαιότητα όσον αφορά τις επενδύσεις θα μπορούσε επίσης να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων του 2020, ιδίως της ενεργειακής απόδοσης και εξοικονόμησης, για τους οποίους απαιτούνται πρόσθετες προσπάθειες. Με τον τρόπο αυτό το πλαίσιο αναφοράς θα ωφεληθεί από την χαρτογράφηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο των ικανοτήτων των τομέων της ενεργειακής απόδοσης και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, για τον προσανατολισμό των επενδύσεων, προκειμένου να ενισχυθεί η δυναμική ανάπτυξης και οι φορείς των τομέων αυτών.

24. ζητά ειδικότερα να προσδιοριστούν με σαφήνεια οι πόροι για την προώθηση αποκεντρωμένων επενδύσεων στη βιώσιμη ενέργεια που να συμβάλλουν στην αποτελεσματική χρήση των πόρων και στην ανάπτυξη μιας πράσινης οικονομίας σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο· να καθοριστεί ένα χρηματοδοτικό μέσο αποκεντρωμένης διαχείρισης ώστε να διευκολυνθεί η εφαρμογή των σχεδίων δράσης για τη βιώσιμη ενέργεια (ΣΔΒΕ)· να υποστηριχθούν (οικονομικά και κανονιστικά) οι μικροί περιφερειακοί παραγωγοί ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, προκειμένου να διευκολυνθεί η ένταξη τους στο δίκτυο.

25. συνιστά να επεκταθεί και να παραταθεί το επιτυχημένο πρόγραμμα «Ευφυής ενέργεια - Ευρώπη» και να προσδιοριστούν με σαφήνεια οι όροι όσον αφορά την απολαβή σημαντικού μέρους της χρηματοδότησης που διατίθεται στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής. Συγκεκριμένα, κρίνει μεταξύ άλλων αναγκαία, στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων, την κατανομή των πόρων για τη διευκόλυνση της δημιουργίας τοπικών συμπράξεων για την αποκεντρωμένη ανάπτυξη τεχνολογιών χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και υψηλής ενεργειακής απόδοσης, ειδικότερα δε στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου για τη δημιουργία ανθρώπινου κεφαλαίου ικανού να σχεδιάζει, να διαχειρίζεται και να παρέχει τεχνική βοήθεια σε σχέση με θέματα ενέργειας, τόσο από πλευράς λύσεων όσο και από πλευράς εφαρμογής τεχνολογιών και συνεργασιών.

26. εκτιμά ότι οι τοπικές αρχές πρέπει να συνεχίσουν να απολαύουν απλούστερης πρόσβασης στη χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕΠ) για τη βιώσιμη ενέργεια. Πρέπει να δίδεται προτεραιότητα στα έργα που ενσωματώνουν την ενεργειακή απόδοση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας για τη βιώσιμη ανάπτυξη της περιοχής, με την απλούστευση των διαδικασιών και την παροχή πρόσβασης σε μικρότερες οντότητες.

27. τονίζει ότι τα εθνικά μέτρα από μόνα τους δεν αρκούν για να χρηματοδοτηθούν αποτελεσματικά οι ενεργειακές υποδομές και προτείνει, επομένως, να χορηγείται μεγαλύτερη χρηματοδοτική υποστήριξη στα έργα στον τομέα της ενέργειας, προκειμένου να προωθηθεί η χρήση λύσεων βασισμένων σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ακόμη και όσον αφορά τη θέρμανση και την ψύξη των κτιρίων.

28. προτείνει την ανάπτυξη μιας στρατηγικής για την υποστήριξη της δημιουργίας περιφερειακών συνεργατικών σχηματισμών και συμπράξεων, καθώς και της συνεργασίας υφιστάμενων συνεργατικών σχηματισμών και συμπράξεων που έχουν ήδη αποδείξει την αξία τους σε τοπικό επίπεδο, ως χρήσιμων εργαλείων για την ανάπτυξη των πράσινων ενεργειακών αγορών και της ενεργειακής απόδοσης, την κινητοποίηση επενδύσεων και τη δημιουργία επαγγελματικών γνώσεων και θέσεων εργασίας.

Ζ. Έρευνα, καινοτομία και εφαρμογή

29. συμφωνεί με την ανάγκη να αναληφθεί ισχυρή δέσμευση σε ευρωπαϊκό επίπεδο υπέρ της καινοτομίας και της έρευνας, με την πεποίθηση ότι η ανάπτυξη αποτελεσματικότερων και λιγότερο δαπανηρών καινοτόμων τεχνολογιών μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία μεγαλύτερης ασφάλειας στον τομέα και να προσελκύσει κεφάλαια, μέσω μιας ορθολογικής κατανομής των πόρων στο πλαίσιο του νέου προγράμματος «Ορίζοντας 2020»·

30. τονίζει ιδιαίτερα την ανάγκη συνοχής των στόχων και των προτεραιοτήτων μεταξύ του νέου προγράμματος ερευνών «Ορίζοντας 2020» και του ενεργειακού χάρτη πορείας για το 2050·

31. πιστεύει ότι πρέπει να ενθαρρυνθεί περισσότερο η καινοτομία και η έρευνα σε σχέση με τη μικρο-παραγωγή ενέργειας, όπως, για παράδειγμα, στην περίπτωση της υδροηλεκτρικής ενέργειας των μικρότερων υδατορευμάτων, της αιολικής ενέργειας για ένα ή λίγα νοικοκυριά, της ηλιακής ενέργειας σε τοπική κλίμακα ή της παραγωγής θερμότητας από ιαματικές πηγές, εφόσον υπάρχουν·

32. συνιστά μεγαλύτερη εστίαση της έρευνας και της ανάπτυξης στο δυναμικό της ενέργειας των ωκεανών (κυματική και παλιρροϊκή ενέργεια), η οποία προσφέρει τεράστιες δυνατότητες για ασφαλή και βιώσιμη παροχή ενέργειας·

33. προτείνει να αναπτυχθούν μηχανισμοί αναπαραγωγής, στη βάση των υφιστάμενων βέλτιστων πρακτικών σε διάφορες περιοχές, ώστε να υποστηριχθεί η δημιουργία συνεργατικών σχηματισμών καινοτομίας, περιφερειακών πλατφορμών για την καινοτομία στον τομέα της ενέργειας ή άλλων μορφών συμπράξεων δημόσιου/ιδιωτικού τομέα μεταξύ των περιφερειακών αρχών, των πανεπιστημίων και της βιομηχανίας. Αυτές οι μορφές συμπράξεων θα μπορούσαν να αποτελέσουν σημαντικά εργαλεία για την περιφερειακή ανάπτυξη και τις τοπικές οικονομίες εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα, προσβασιμότητα και αποδοτικότητα των καινοτομιών και των τεχνολογιών σε τοπικό επίπεδο·

34. εκτιμά ότι οι πολιτικές στον τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας θα επηρεαστούν σημαντικά από τον χάρτη πορείας και,

συνεπώς, θα αποδειχθεί αναγκαίο να υποστηριχθούν έρευνες που θα επιτρέπουν τις προσαρμογές και τις εξελίξεις των τομέων αυτών σε βάση μεγαλύτερης βιωσιμότητας·

35. συνιστά να ενισχυθεί ο ρόλος των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) στην προώθηση της υιοθέτησης των καινοτομιών και στη διάδοση πληροφοριών και λύσεων για την κατανάλωση ενέργειας σε στρατηγικούς τομείς, όπως οι «έξυπνες πόλεις» (*smart cities*) που περιλαμβάνουν πολιτικές βιώσιμης κινητικότητας, οι έξυπνες υποδομές διανομής (*smart grids*) και οι αιεφόρες οικοδομικές κατασκευές·

36. ζητεί να τονιστεί η σημασία της έρευνας και της κατάρτισης των επαγγελματιών, ιδίως εκ μέρους των κρατών μελών, προκειμένου να καταστεί εν συνεχεία δυνατή η αξιοποίηση ειδικευμένου προσωπικού και ενδεδειγμένων προγραμμάτων σπουδών που θα διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα των τεχνολογιών του μέλλοντος, με στόχο να εισαχθούν καινοτομίες και να υλοποιηθούν στρατηγικά σχέδια·

Η. Εσωτερική και παγκόσμια αγορά

37. τονίζει την επείγουσα ανάγκη να εφαρμοστεί πλήρως μέχρι το 2014 η εσωτερική αγορά ενέργειας, η οποία θα συμβάλει στην εξασφάλιση του εφοδιασμού ενέργειας σε προσιτές τιμές, να αρθεί η ενεργειακή απομόνωση ορισμένων κρατών μελών μέχρι το 2015, να επιτευχθεί μία δίκαιη εξισορρόπηση των πόρων μεταξύ των περιφερειών και να σταθεροποιηθούν και να βελτιωθούν οι συνθήκες πλαισίωσης του ευρωπαϊκού ενεργειακού τομέα, προκειμένου να περιοριστεί το πρόσθετο κόστος της ενεργειακής μετάβασης·

38. συνιστά συνέχιση της ανάπτυξης του συστήματος εμπορίας των δικαιωμάτων εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα με τη ριζική τροποποίηση και της διαδικασίας δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπών, η οποία, με τη σημερινή της μορφή, υπονομεύει τις ρυθμιστικές προθέσεις του ETS, διατηρώντας πολύ χαμηλή την τιμή των δικαιωμάτων εκπομπής. Στην τροποποίηση αυτή πρέπει να συνεκτιμηθεί η κατάσταση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στις διεθνείς αγορές και η ανταγωνιστικότητα των οποίων θα μπορούσε να θιγεί από το φαινόμενο της μετατόπισης των ανθρακούχων εκπομπών (διαρροή άνθρακα) σε τρίτες χώρες.

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και περιφερειακές απαντήσεις: η περίπτωση των παράκτιων περιφερειών»

(2012/C 391/05)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- εκφράζει την πεποίθησή της ότι είναι επιτακτική ανάγκη, από οικονομικής και κοινωνικής άποψης, η προαγωγή της προσαρμογής των παράκτιων περιφερειών, δεδομένου και του μεγαλύτερου κόστους που συνεπάγεται η αδράνεια και παρά τη συνέχιση της κρίσης δημόσιου χρέους χρεών σε ορισμένες χώρες της ευρωζώνης· υποστηρίζει, ωστόσο, ότι η μελλοντική ευρωπαϊκή στρατηγική προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή πρέπει να είναι αρκετά διεξοδική έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της κάθε περιφέρειας·
- αναγνωρίζει ότι αποκτά ουσιαστική σημασία η Ολοκληρωμένη Διαχείριση των Παράκτιων Ζωνών (ΟΔΠΖ) ως μέσο διευκόλυνσης της ενσωμάτωσης των πολιτικών στις παράκτιες περιοχές, ιδίως για όσα ζητήματα που δεν έχουν ακόμα διευθετηθεί πλήρως, όπως η διάβρωση του εδάφους, η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και οι οικολογικές υποδομές. Επίσης, με την ΟΔΠΖ ενθαρρύνεται η περιφερειακή συνεργασία των τοπικών φορέων μέσω π.χ. πρωτοβουλιών όπως η Χάρτα της Σαρδηνίας για τη Λεκάνη της Μεσογείου·
- Επισημαίνει την ώθηση που θα μπορούσε να δώσει η χρήση μέσων ικανών να αξιολογούν τόσο το κόστος όσο και τα οφέλη της προσαρμογής στις τοπικές και περιφερειακές διαδικασίες που ακολουθούνται για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των επιτόπιων παρεμβάσεων, και να δημιουργήσει παράλληλα κατάλληλες συνθήκες για την εκπόνηση οικονομικά αποδοτικότερων στρατηγικών·
- επαναλαμβάνει ότι κρίνει καθ' όλα σκόπιμη την τακτική συμμετοχή της σε διαβουλεύσεις επί των διαπραγματεύσεων σε επίπεδο ΕΕ, αλλά και παγκοσμίως, για το κλίμα και άρα επιθυμεί: α) τη συμμετοχή της σε μια ευρωπαϊκή ομάδα εργασίας για την προσαρμογή, η οποία θα επικεντρώνεται σε περιοχές με μόνιμα μειονεκτήματα (συμπεριλαμβανομένων όσων οφείλονται στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής), άρα τις παράκτιες περιοχές, τα νησιά, τις ορεινές και τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες και β) την πιστοποίηση του οργάνου ως παρατηρητή των εργασιών της Επιτροπής για την Προσαρμογή

Γενικός εισηγητής ο κ. Ugo CAPPELLACCI (IT/EPP), Περιφερειάρχης Σαρδηνίας

Έγγραφο αναφοράς Αίτηση γνωμοδότησης της Κυπριακής Προεδρίας

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

A. Η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και η κατά τόπους διάστασή της

1. επισημαίνει ότι η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και η διαδικασία καθορισμού των τρόπων αυτής της προσαρμογής (αξιολόγηση προσαρμογής) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ πρέπει να γίνουν με την ενεργό συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών **τόσο στο σκέλος του σχεδιασμού των μέτρων παρέμβασης όσο και στην ίδια την παρέμβαση**. Υπογραμμίζει ⁽³⁾ συνεπώς εκ νέου τον βασικό ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής, εκτιμά την αναγνώριση αυτού του ρόλου σε πανευρωπαϊκή ⁽⁴⁾ και παγκόσμια ⁽⁵⁾ κλίμακα και ζητά να αναγνωρίζεται ρητά και στη μελλοντική στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

2. υπενθυμίζει ότι η κλιματική αλλαγή και οι συνέπειές της είναι από τις βασικές προκλήσεις που θα αντιμετωπίσουν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τα προσεχή έτη. Σε αυτό το πλαίσιο, η πρώτη προτεραιότητα πρέπει να είναι η λήψη των αναγκαίων μέτρων για να περιορισθεί, στο μέτρο του δυνατού, η αύξηση της μέσης παγκόσμιας θερμοκρασίας (μετριασμός), αλλά και για να γίνουν οι κατάλληλες προετοιμασίες στις διάφορες βαθμίδες ενόψει των αλλαγών εκείνων που είναι αναπόφευκτες (προσαρμογή).

3. προσυπογράφει τα συμπεράσματα της Διάσκεψης του Ρίο +20, σύμφωνα με τα οποία η κλιματική αλλαγή **αποτελεί παγκόσμια και άμεση προτεραιότητα** και συμφωνεί ότι οι στρατηγικές περιορισμού του κινδύνου των φυσικών καταστροφών και προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή πρέπει να ενσωματωθούν και να συντονιστούν καλύτερα ⁽⁶⁾. **Επισημαίνει ωστόσο ότι μεγάλο**

μέρος της ευθύνης για την εκπλήρωση αυτής της προτεραιότητας αναλογεί στις τοπικές και περιφερειακές αρχές, οι οποίες είναι αρμόδιες για την αντιμετώπιση και πρόληψη των καταστροφών και των επιπτώσεων στο περιβάλλον, στην οικονομία, στις κοινωνικές δομές και στην πολιτισμική ταυτότητα του πληθυσμού που πληττεται.

4. σημειώνει ότι η προσαρμογή σε τοπικό επίπεδο δεν πρέπει να εκληφθεί **ως προσωρινή απάντηση σε ένα μεμονωμένο αίτημα, αλλά ως μια σταδιακή και βιώσιμη διευθέτηση** περισσότερων και ποικιλοτρόπως αλληλένδετων ζητημάτων. Επομένως επιδοκιμάζει τη νομοθετική πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την περίοδο 2014 - 2020, σύμφωνα με την οποία η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή πρέπει να αποτελέσει αναπόσπαστο μέρος των συμπεράσεων και των επιχειρησιακών προγραμμάτων υπό τα πέντε ταμεία του Κοινού στρατηγικού πλαισίου· τούτο δε με γνώμονα τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης και ομοίως με την προστασία του περιβάλλοντος, την αποδοτικότητα των πόρων, τον μετριασμό των καταστροφών και της πρόληψης / αντιμετώπισης των κινδύνων ⁽⁷⁾.

5. επισημαίνει ότι ο **αντίκτυπος της κλιματικής αλλαγής ποικίλλει** τόσο χωρικά όσο και χρονικά και ότι οι κοινές λύσεις προσαρμογής είναι σπανίως αποτελεσματικές. Επομένως, οι κοινές στρατηγικές και τα κοινά «αναμφισβήτως θετικά» μέτρα που εφαρμόζονται σε διάφορα κράτη μέλη πρέπει να ενταχθούν σε στρατηγικές **που είναι προϊόν αξιολογήσεων τοπικής και περιφερειακής εμπέλειας και έχουν συγκεκριμένες μορφές παρεμβάσεων, κλίμακα (αναλογία) και σχέση κόστους-οφέλους**.

6. σημειώνει το **μεγάλο κόστος των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής**, υπενθυμίζοντας επίσης ότι οι περιφερειακές αρχές επωμίστηκαν την περίοδο 1998 - 2015 περίπου το ένα τρίτο του κόστους για την προστασία των ευρωπαϊκών ακτών ⁽⁸⁾. Επαναλαμβάνει ⁽⁹⁾ δε ότι **η χρηματοδότηση της προσαρμογής παραμένει καθοριστικός παράγοντας για την εφαρμογή της κατά τόπους**.

B. Συνάφεια και ιδιαιτερότητες της προσαρμογής στις παράκτιες περιφέρειες

7. υπογραμμίζει **την ευπάθεια των παράκτιων περιοχών ⁽¹⁰⁾ στην κλιματική αλλαγή**, οι οποίες ήδη υφίστανται ισχυρές πιέσεις λόγω της συγκέντρωσης οικονομικών δραστηριοτήτων, υποδομών και αστικών κέντρων. Το 12 % των παράκτιων περιφερειών της ΕΕ σε μια ακτίνα έως και 10 χλμ. από την ακτή δεν βρίσκεται περισσότερα από 5 μέτρα πάνω από το επίπεδο της θάλασσας και άρα

⁽¹⁾ "Managing the Risks of Extreme Events and Disasters to Advance Climate Change Adaptation" («Διαχείριση των κινδύνων ακραίων φαινομένων και καταστροφών για την προώθηση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή»), ειδική έκθεση των ομάδων εργασίας Ι και ΙΙ της Διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή (IPCC), 2012.

⁽²⁾ Αξιολόγηση προσαρμογής (στην κλιματική αλλαγή): η μέθοδος καθορισμού των επιλογών προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και η εκτίμησή τους με κριτήρια όπως η διαθεσιμότητα, τα οφέλη, η αποτελεσματικότητα, η αποδοτικότητα και ο βαθμός του εφικτού· **προσαρμογή (στην κλιματική αλλαγή)**: στα ανθρωπογενή συστήματα, η διαδικασία προετοιμασίας ενόψει των τρεχουσών ή αναμενόμενων κλιματικών συνθηκών και στις συνέπειές τους προκειμένου να μετριαστούν οι επιπτώσεις ή να αξιοποιηθούν οι επωφελείς αλλαγές· στα φυσικά συστήματα, η διαδικασία προσαρμογής στο κλίμα και στις επιδράσεις του. Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις ενδέχεται να διευκολύνουν την προσαρμογή στις αναμενόμενες κλιματικές συνθήκες (ορισμοί από το γλωσσάριο της προαναφερθείσας έκθεσης της IPCC).

⁽³⁾ CdR 118/2007 fin, CdR 72/2009 fin.

⁽⁴⁾ COM(2007) 354 fin· COM(2009) 147 fin· Μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ της ΕπΤ και του UNEP (Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον), 21 Ιουνίου 2012.

⁽⁵⁾ Συμφωνίες της Κανκούν 2010: <http://cancun.unfccc.int/>.

⁽⁶⁾ "The Future We Want" («Το μέλλον που θέλουμε»): **έγγραφο που υιοθετήθηκε στη Διάσκεψη του Ρίο +20** στις 19 Ιουνίου 2012.

⁽⁷⁾ COM(2011) 615 τελικό/2 της 14/3/2012.

⁽⁸⁾ «Η οικονομική διάσταση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή στις παράκτιες περιοχές της ΕΕ», Policy Research Corporation (2009).

⁽⁹⁾ CdR 72/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ Οι παράκτιες περιφέρειες ορίζονται ως εδαφικές οντότητες τρίτου τύπου (NUTS3) που είτε διαθέτουν ακτογραμμή είτε το ήμισυ περίπου του πληθυσμού τους διαβίει το πολύ 50 χλμ. από τη θάλασσα. Ακόμα και το Αμβούργο θεωρείται παράκτια περιφέρεια –αν και δεν πληροί αυτά τα κριτήρια– λόγω της βαθιάς επιρροής της θάλασσας.

είναι ιδιαίτερα ευπαθές στις πλημμύρες. Επίσης το 20 % των ακτών αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα εξαιτίας της διάβρωσης του εδάφους με ετήσιες απώλειες εδάφους της τάξης των 15 τετραγωνικών χλμ⁽¹¹⁾. Εξάλλου, η διάβρωση θεωρείται η βασική αιτία (65 % επί του συνόλου) για την απώλεια παράκτιων οικοσυστημάτων την περίοδο 2000 – 2006⁽¹²⁾, ενώ σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις, μέχρι το 2100 ενδέχεται να έχει εξαφανιστεί το 35 % των υδροβιότοπων της ΕΕ έναντι των μεγεθών του 1995⁽¹³⁾.

8. τονίζει πόσο πολύ διαφοροποιείται **το είδος αντικτύπου από περιφέρεια σε περιφέρεια**· στη Βαλτική το στοιχείο που ενδέχεται να επηρεαστεί περισσότερο από την αναμενόμενη αύξηση της θερμοκρασίας της θάλασσας είναι η θαλάσσια πανίδα. Οι περιφέρειες της Βόρειας Θάλασσας και οι παράκτιες περιφέρειες του Ατλαντικού διατρέχουν τον σοβαρότατο κίνδυνο των πλημμυρών λόγω της ανόδου του επιπέδου της θάλασσας. Στη Μεσόγειο οι κυριότερες απειλές είναι η διάβρωση του εδάφους και η έλλειψη γλυκών υδάτων εξαιτίας της αυξανόμενης διεισδυσης αλμυρών υδάτων στα φρέατα και των παρατεταμένων περιόδων ξηρασίας. Η διάβρωση συνιστά πρόβλημα και στη Μαύρη Θάλασσα, ενώ οι περιφερειακές περιοχές κινδυνεύουν από όλα τα φαινόμενα: από τις πλημμύρες μέχρι την ξηρασία και ακραία καιρικά φαινόμενα όπως κυκλώνες⁽¹⁴⁾. Συν τοις άλλοις, **ο αντίκτυπος διαφέρει αναλόγως όχι μόνο με το επίπεδο ευπάθειας, αλλά και βάσει των δυνατοτήτων αντίδρασης του οικοσυστήματος και της δομής των ανθρωπογενών συστημάτων** (π.χ. οργάνωση υγειονομικών συστημάτων, μηχανισμοί έγκαιρης πρόβλεψης ή περιορισμού του κινδύνου των φυσικών καταστροφών, συμπεριλαμβανομένων των τσουνάμι).

9. υπογραμμίζει τις **πανευρωπαϊκές διαστάσεις του προβλήματος** καθώς η ΕΕ διαθέτει 447 παράκτιες περιφέρειες ευρισκόμενες σε 22 κράτη μέλη και 6 κύριες θαλάσσιες λεκάνες. Το 41 % του πληθυσμού της ΕΕ διαβίει σε αυτές τις περιφέρειες, δηλαδή το 41 % του συνολικού ενεργού πληθυσμού⁽¹⁵⁾. Το 35 % του ΑΕγχΠ των 22 κρατών μελών με παράκτιες περιφέρειες ισούται με 3,5 τρις. ευρώ και παράγεται σε μια περιοχή που απέχει έως και 50 χλμ. από τις ακτές, η δε αξία των οικονομικών αγαθών που βρίσκονται έως και 500 μέτρα από την ακτογραμμή εκτιμάται στο 0,5 - 1 τρις. ευρώ⁽¹⁶⁾. Όλα αυτά τα στοιχεία **πιστοποιούν ακόμα περισσότερο τη σημασία των παράκτιων περιφερειών στην παραγωγή, καθώς και την οικονομική και κοινωνική αξία τους για την ανάπτυξη και τη συνοχή της περιοχής**, αξίες οι οποίες πρέπει οπωσδήποτε να διατηρηθούν και να παγιωθούν στη διαδικασία της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή.

10. εκφράζει την πεποίθησή της **ότι είναι επιτακτική ανάγκη, από οικονομικής και κοινωνικής άποψης, η προαγωγή της προσαρμογής των παράκτιων περιφερειών, δεδομένου και του μεγαλύτερου κόστους που συνεπάγεται η αδράνεια και**

παρά τη συνέχιση της κρίσης των δημόσιων χρεών σε ορισμένες χώρες της ευρωζώνης. Πρόσφατες μελέτες⁽¹⁷⁾ δείχνουν ότι η έλλειψη επιπρόσθετης προστασίας σε σχέση με το 1995 θα προκαλέσει συνολικά στην ΕΕ ετήσιες ζημιές της τάξης των 11,7 δισ. ευρώ για την περίοδο 2041-2070 και 17,4 δισ. ευρώ για την περίοδο 2071-2100. Τα δε άτομα που είναι εκτεθειμένα ετησίως στον κίνδυνο των πλημμυρών ενδέχεται να αυξηθούν κατά 40 000 - 80 000 στις ίδιες περιόδους αναφοράς. Από την άλλη πλευρά, το ετήσιο κόστος της προσαρμογής εκτιμάται περίπου στο 1 δισ. ευρώ 2041-2070 και στο 0,7 δισ. ευρώ για την περίοδο 2071-2100, καταδεικνύοντας πόσο περισσότερα είναι τα οφέλη της προσαρμογής έναντι της λύσης της αδράνειας. Συν τοις άλλοις, στην ίδια μελέτη αναδεικνύεται **η ανάγκη προσαρμογής ανεξαρτήτως της κλιματικής αλλαγής** και ως συνέπεια της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης των παράκτιων περιφερειών και, άρα, η μεγαλύτερη αξία των αγαθών και των επενδύσεων που πρέπει να προστατευτούν.

11. υπογραμμίζει επίσης αφ' ενός μεν ότι το κόστος είτε των ζημιών είτε της προσαρμογής ποικίλλει αρκετά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο αναλόγως με το ΑΕγχΠ τους, αφ' ετέρου δε **ότι ιδίως τα νησιά –εξαιτίας των γεωγραφικών ιδιαιτεροτήτων τους– πρέπει να αντεπεξέλθουν σε ακόμα μεγαλύτερο κόστος για επιτόπιες παρεμβάσεις**.

12. υπογραμμίζει ότι στις παράκτιες περιφέρειες συναντούμε **σημαντικά φυσικά ενδιαιτήματα, καθώς και ότι οι εν λόγω περιφέρειες συμβάλλουν στη διατήρηση της βιοποικιλότητας⁽¹⁸⁾, του τοπίου και των ευαίσθητων οικοσυστημάτων** όπως λ.χ. οι υδροβιότοποι και η εκμετάλλευση των υπηρεσιών των οικοσυστημάτων, από τη διατήρηση των οποίων εξαρτάται το φυσικό κάλλος, η οικονομική βιωσιμότητα, καθώς και η πολιτισμική ταυτότητα αυτών των περιφερειών. Επισημαίνει επίσης τη σημαντική προστασία που παρέχει το δίκτυο NATURA 2000 στις παράκτιες⁽¹⁹⁾ και θαλάσσιες περιοχές.

13. υπογραμμίζει την **περιπλοκότητα και την πολυθεματική διάσταση της προσαρμογής στις παράκτιες περιφέρειες**. Μάλιστα, οι περιφέρειες αυτές βρίσκονται στο μεταίχμιο μεταξύ των χερσαίων συστημάτων (αστικά κέντρα, βιομηχανία, γεωργία, δάση, ποτάμια) και των αντίστοιχων θαλάσσιων (αλιεία, υδατοκαλλιέργειες, λιμενικές δραστηριότητες, θαλάσσιες μεταφορές, τουρισμός). Επιπλέον, διαθέτουν διαχειριστικές αρμοδιότητες (π.χ. σχετικές με τους κινδύνους πλημμύρας, παροχής πόσιμου ύδατος και της χρήσης της γης) που συχνά ανατίθενται σε διάφορα διοικητικά επίπεδα⁽²⁰⁾.

⁽¹¹⁾ Πηγή: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και έργο Eurosion στο «Η οικονομική διάσταση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή στις παράκτιες περιοχές της ΕΕ», Policy Research Corporation (Οργανισμός Έρευνας Πολιτικών) (2009).

⁽¹²⁾ Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (2010), «Δέκα μηνύματα για το 2010 – Παράκτια οικοσυστήματα».

⁽¹³⁾ Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J. και Watkiss P. (2011). Το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επιστημών εκτιμά την απώλεια υδροβιότοπων λόγω της κλιματικής αλλαγής στο 17 % στις ακτές του Ατλαντικού, στο 31 - 100 % στις ακτές της Μεσογείου και στο 84 - 98 % στις ακτές της Βαλτικής, πηγή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΓΔ Περιβάλλοντος (2012), LIFE και η διαχείριση των ακτών).

⁽¹⁴⁾ «Η οικονομική διάσταση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή στις παράκτιες περιοχές της ΕΕ», Policy Research Corporation (2009).

⁽¹⁵⁾ Eurostat regional yearbook 2011 (Περιφερειακή επιτηρίδα της Eurostat για το 2011) κεφάλαιο 13 - Παράκτιες περιφέρειες.

⁽¹⁶⁾ «Η οικονομική διάσταση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή στις παράκτιες περιοχές της ΕΕ», Policy Research Corporation (2009).

⁽¹⁷⁾ ClimateCost (the Full Costs of Climate Change / «Το πλήρες κόστος της κλιματικής αλλαγής»): <http://www.climatecost.cc/home.html>. Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J. και Watkiss P. (2011). Τα στοιχεία αναφέρονται στην υπόθεση της «σταθεροποίησης» (van der Linden και Mitchell, 2009: Lowe κ.ά., 2009a), σύμφωνα με την οποία η άνοδος της στάθμης της θάλασσας θα έχει φτάσει τα 18 εκ. το 2050 και τα 26 εκ. το 2080, η δε άνοδος της θερμοκρασίας δεν θα ξεπεράσει τους 2 °C σε σχέση με τα επίπεδα προ βιομηχανικής εποχής· με άλλα λόγια υποτίθεται ότι θα τελεσφορήσουν οι πολιτικές που εφαρμόζονται επί του παρόντος σε παγκόσμια κλίμακα για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής. Με αυτή την υπόθεση επιτυγχάνεται η βέλτιστη σχέση κόστους-οφέλους.

⁽¹⁸⁾ Στα παραρτήματα της οδηγίας για την διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας παρατίθενται 50 τύποι φυσικών ενδιαιτημάτων και 150 είδη (εκτός των πτηνών) που προτιμούν τα παράκτια οικοσυστήματα [πηγή: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (2010), «Δέκα μηνύματα για το 2010 – Παράκτια οικοσυστήματα»].

⁽¹⁹⁾ Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (2010), «Δέκα μηνύματα για το 2010 - Τα παράκτια οικοσυστήματα».

⁽²⁰⁾ «Η οικονομική διάσταση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή στις παράκτιες περιοχές της ΕΕ», Policy Research Corporation (2009).

Γ. Η ενωσιακή προσέγγιση, επικουρικότητα και αναλογικότητα

14. επικροτεί τη βούληση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να σχεδιάσει μια **ολοκληρωμένη στρατηγική ενωσιακής εμβέλειας** και να καθορίσει τα **κοινά μέσα για την προσαρμογή**. Η ΕΠ είναι πεπεισμένη ότι μια τέτοια ενωσιακή προσέγγιση του ζητήματος της προσαρμογής στην ήδη συντελούμενη όσο και στην επερχόμενη κλιματική αλλαγή μπορεί **να ενισχύσει περαιτέρω την προσπάθεια των κρατών μελών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, χωρίς να προσβάλλεται η αρχή της επικουρικότητας**, δεδομένου μάλιστα ότι οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής δεν περιορίζονται στα εθνικά σύνορα·

15. υποστηρίζει, ωστόσο, ότι η μελλοντική ευρωπαϊκή στρατηγική προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή **πρέπει να είναι αρκετά διεξοδική έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της κάθε περιφέρειας** ως προς: α) το είδος του αντικτύπου, β) τις οικονομικές συνθήκες (π.χ. τα επαπειλούμενα αγαθά και πόροι), γ) τον βαθμό κινδύνου και τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις, δ) την κοινωνική δομή (π.χ. την πληθυσμιακή πυκνότητα και τις δυνατότητες των ανθρωπογενών συστημάτων) και ε) τα δομικά χαρακτηριστικά (π.χ. ο περιφερειακός χαρακτήρας ή ύπαρξη μειονεκτημάτων όπως η αυξημένη ευπάθεια στην κλιματική αλλαγή που χαρακτηρίζει τις παράκτιες περιοχές και τα νησιά, πέραν των ορεινών ⁽²¹⁾ και των εξόχως απόκεντρων περιφερειών)·

16. σημειώνει την ευκαιρία που παρέχεται μέσω της μελλοντικής στρατηγικής να **καθοριστούν μέτρα προσαρμογής τα οποία, παράλληλα με τα χρηματοδοτικά μέσα**, θα είναι επαρκώς **ελαστικά** προκειμένου να προσαρμόζονται αφ' ενός αναλόγως με τις ιδιαιτερότητες των περιφερειών και αφ' ετέρου στη συνεχή εξέλιξη της διαδικασίας προσαρμογής. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι **ευθυγραμμισμένα με τις παρεμβάσεις μετριασμού** των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής προκειμένου να μην είναι στρεβλή η προσαρμογή και να αποφευχθεί η αύξηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ή της ευπάθειας των περιοχών·

17. υποστηρίζει ότι η δράση της ΕΕ στην προσαρμογή των παράκτιων περιφερειών πρέπει να εστιάζεται στις εξής πρωτοβουλίες: α) **συντονισμός και συνεργασία** των διαφόρων διοικητικών επιπέδων, εφόσον ο αντίκτυπος ή τα μέτρα εκτείνονται πέραν των εθνικών συνόρων, β) **επιμόρφωση**, γ) ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για την **κάλυψη των κενών**, τα οποία στην περίπτωση των παράκτιων περιφερειών προϋποθέτουν συχνά σύνθετες ενέργειες και πολυθεματικές δράσεις, δ) **διάδοση της γνώσης, των θετικών πρακτικών και των επιτυχημένων παραδειγμάτων**, ε) **τεχνική και οικονομική υποστήριξη** για την υλοποίηση ολοκληρωμένων τοπικών και περιφερειακών στρατηγικών προσαρμογής, στ) **έρευνα και ανάπτυξη καινοτόμων στρατηγικών προσαρμογής**, ζ) **καθορισμός και τεχνική / οικονομική υποστήριξη των προγραμμάτων διεθνικής συνεργασίας για την προσαρμογή σε επίπεδο μακροπεριφερειών**·

18. παρατηρεί ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να διαδραματίσει καταλυτικό ρόλο στον **συντονισμό και στην αξιολόγηση των πολυάριθμων ερευνητικών και επενδυτικών έργων που συγχρηματοδοτούνται από τα ενωσιακά ταμεία**, αποφεύγοντας επικαλύψεις, διευκολύνοντας τις συνέργειες και ευνοώντας της διάδοση και την εφαρμογή καλύτερων λύσεων και μέσων ευρείας κλίμακας. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει να

διασφαλίσει το συντονισμό των κοινών δράσεων μεταξύ των γειτονικών κρατών ή παράκτιων περιοχών και την υλοποίηση κοινών ερευνητικών και επενδυτικών σχεδίων·

19. επαναλαμβάνει ⁽²²⁾ την **ανάγκη να υπάρξει μεγαλύτερη συνάφεια μεταξύ των ενωσιακών πολιτικών και δη της περιβαλλοντικής**. Σημειώνει λ.χ. πώς θα μπορούσε να απειληθεί η εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας και της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών από τις παρεμβάσεις προσαρμογής –ιδίως αν είναι δομικού χαρακτήρα. Επισημαίνει δε ότι είναι εν προκειμένω πολύ σημαντικό να ενεργοποιηθούν αποτελεσματικοί και διαφανείς μηχανισμοί τοπικής διαβούλευσης για τον καθορισμό παρεμβάσεων αποκατάστασης ή / και αποζημίωσης για όσα σημεία κοινοτικού ενδιαφέροντος πληγούν από αυτές τις παρεμβάσεις προσαρμογής·

20. αναγνωρίζει ότι αποκτά ουσιαστική σημασία η Ολοκληρωμένη Διαχείριση των Παράκτιων Ζωνών (ΟΔΠΖ) ως μέσο διευκόλυνσης της ενσωμάτωσης των πολιτικών στις παράκτιες περιοχές, ιδίως για όσα ζητήματα που δεν έχουν ακόμα διευθετηθεί πλήρως, όπως η διάβρωση του εδάφους, η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και οι οικολογικές υποδομές. Επίσης, με την ΟΔΠΖ ενθαρρύνεται η περιφερειακή συνεργασία των τοπικών φορέων μέσω π.χ. πρωτοβουλιών όπως η **Χάρτα της Σαρδηνίας** για τη Λεκάνη της Μεσογείου ⁽²³⁾. Επομένως τάσσεται υπέρ της διαδικασίας αναθεώρησης της σύστασης του 2002 στην οποία λαμβάνεται υπόψη το καλύτερα διαρθρωμένο ευρωπαϊκό πολιτικό πλαίσιο που διαμορφώθηκε τα τελευταία χρόνια για τη διαχείριση των θαλάσσιων και παράκτιων ζωνών ⁽²⁴⁾. Εν προκειμένω ευελπιστεί ότι η αναθεώρηση αυτή θα δώσει την ευκαιρία **να επικεντρωθεί περαιτέρω η ΟΔΠΖ στις διαδικασίες προσαρμογής**·

21. επιδοκιμάζει την προοπτική της σημαντικής αύξησης της ενωσιακής χρηματοδότησης μέσω του επόμενου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2014 – 2020, με τουλάχιστον 20 % επί των συνολικών δαπανών να διοχετεύεται υπέρ δράσεων για το κλίμα, αλλά υπογραμμίζει την ανάγκη: α) να ληφθεί μέριμνα **για μια δίκαιη και πραγματιστική αναλογικότητα των αρμοδιοτήτων χρηματοδότησης μεταξύ των διαφόρων διοικητικών επιπέδων** – λαμβάνοντας υπόψη την τρέχουσα οικονομική στενότητα των τοπικών και περιφερειακών αρχών και με σεβασμό προς τις αρχές της προσθετικότητας και της συμπληρωματικότητας και β) **να διευκολυνθεί ο καθορισμός των εναλλακτικών πόρων**·

22. ως προς τούτο, προτείνει εκ νέου ⁽²⁵⁾ μέρος των **εσόδων του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου να διατεθεί στις τοπικές και περιφερειακές αρχές** για την υλοποίηση των μέτρων προσαρμογής (και μετριασμού) στην κλιματική αλλαγή. Καλεί δε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εκδώσει συστάσεις για τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα –μη εξαιρουμένων των ασφαλιστικών εταιρειών– στη στάθμιση και στον επιμερισμό των κινδύνων, καθώς και στην ευαισθητοποίηση όλων.

⁽²²⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²³⁾ Η εν λόγω Χάρτα συνομολογήθηκε στην πόλη Αλγκέρο της Σαρδηνίας τον Ιούλιο του 2008 και σε αυτήν καθορίζονται οι αρχές και οι στόχοι ενός διαλόγου διαλόγου και ανταλλαγής πρωτοβουλιών στην περιοχή της Μεσογείου (ICZM Mediterranean Dialogue).

⁽²⁴⁾ Συγκεκριμένα η ανακοίνωση «Μια ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση» [COM(2007) 574 τελικό] και η Οδηγία 2008/56/ΕΚ περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον.

⁽²⁵⁾ CdR 269/2011 fin, CdR 5/2011 fin, CdR 245/2010 fin και CdR 72/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 89/2012 fin.

Δ. Προϋποθέσεις για την αντιμετώπιση των προκλήσεων και την υποβολή προτάσεων για την προσαρμογή

23. υπογραμμίζει ότι δεν πρέπει η αξιολόγηση της διαδικασίας προσαρμογής να βασίζεται αποκλειστικά στο κριτήριο του κόστους, αλλά –κυρίως– και στις ευκαιρίες και στα οφέλη από τη μη λήψη μέτρων και επιμένει ⁽²⁶⁾ να την θεωρεί ένα από τα δυνητικά μέσα ανάπτυξης ανταγωνιστικών και οικολογικών περιφερειακών οικονομιών. Ωστόσο τονίζει ότι **προϋπόθεση είναι η ύπαρξη μιας τοπικής αυτοδιοίκησης που θα έχει επίγνωση των κινδύνων και των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής· μιας αρχής αυτοδιοίκησης αρμόδιας να υιοθετεί τα αναγκαία μέτρα και ικανής τόσο να υλοποιεί τοπικά πολιτικές και παρεμβάσεις όσο και να έχει πρόσβαση στις δυνατότητες χρηματοδότησης·**

24. επισημαίνει μεν τον ενεργό ρόλο ορισμένων περιφερειών στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, αλλά διαπιστώνει έναν **γενικευμένο κίνδυνο εξαιτίας της μη συναισθησης των διαστάσεων του προβλήματος**. Επομένως, θεωρεί ουσιαστικό βήμα τη διεξαγωγή **ενημερωτικών εκστρατειών** που θα καταδεικνύουν τη σχέση αιτίας-αιτιατού της κλιματικής αλλαγής με κατά τόπους προβλήματα όπως η λειψυδρία, ο περιορισμός του αλιπέδου, τα κύματα καύσωνα, οι πλημμύρες και οι κατολισθήσεις. Παράλληλα, μέσω αυτών των εκστρατειών θα παρέχεται ενημέρωση και συγκεκριμένα παραδείγματα επιτυχούς χρήσης των διαθέσιμων μέσων για την προσαρμογή και τον μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής ⁽²⁷⁾.

25. θεωρεί ζητούμενο θεμελιώδους σημασίας τη χρήση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου **για τη δημιουργία των ικανοτήτων και της ευελιξίας που απαιτούνται για την προσαρμογή, είτε στον δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα**. Για παράδειγμα, κρίνεται σκόπιμη η ενίσχυση της τοπικής διακυβέρνησης με σκοπό την ενσωμάτωση των στρατηγικών προσαρμογής στις τομεακές πολιτικές αρμοδιοτήτων ή για την ανάπτυξη της κατάλληλης κατά τόπους νομοθεσίας. Από την άλλη πλευρά, πρέπει οι αρμοδιότητες σχεδιασμού και πραγματοποίησης έργων του ιδιωτικού τομέα να προσαρμοστούν στις νέες ανάγκες των ολοκληρωμένων και πολυθεματικών πολιτικών ⁽²⁸⁾.

26. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να βελτιώσει και να αναπτύξει –βασίζομενη στην πείρα της από μεμονωμένα έργα– τα εξής: α) μέσα «χαρτογράφησης» προκειμένου **για τη συγκέντρωση δεδομένων και πληροφοριών γεωγραφικού χαρακτήρα και χρήσιμης κλίμακας**, υποστηρικτικά προς τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, β) ένα **σαφές και κοινό πλαίσιο αναφοράς για την εκτίμηση της ευπάθειας, του αντικτύπου και των διαγραφόμενων κινδύνων** και γ) **κατευθυντήριες γραμμές** για τη χάραξη τοπικών στρατηγικών προσαρμογής των παράκτιων περιφερειών με γνώμονα τον –αναγκαίο– πολυθεματικό χαρακτήρα των παρεμβάσεων και της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης στις εν λόγω περιοχές·

⁽²⁶⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²⁷⁾ Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα προϊόντος αφιερωμένου στην ενημερωτική εκστρατεία "Making Cities Resilient – My City is Getting Ready" («Πώς μπορούν οι πόλεις να γίνουν πιο ανθεκτικές – Η πόλη μου ετοιμάζεται») www.unisdr.org/campaign είναι το φυλλάδιο με τίτλο *How To Make Cities More Resilient* («Πώς μπορούν οι πόλεις να γίνουν πιο ανθεκτικές»), με κύριο αποδέκτη τους άρχοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης. Το συγκεκριμένο φυλλάδιο περιλαμβάνει μια διαρθρωμένη εισαγωγή στον περιορισμό του κινδύνου και στη δυνατότητα αντίδρασης και περιέχει παραδείγματα θετικών πρακτικών και τα επί του παρόντος διαθέσιμα μέσα.

⁽²⁸⁾ CdR 72/2009 fin.

27. συγκεκριμένα, κρίνει σκόπιμη τη δημιουργία **δεικτών ευπάθειας για τις παράκτιες περιφέρειες καθώς και εργαλείων –βασισμένων σε αυτούς τους δείκτες– για την ανάλυση του βαθμού ευπάθειας**. Αυτοί οι δείκτες, σε συνδυασμό με την υπολογισμό της χρονικής στιγμής εκδήλωσης των φαινομένων και τις ενδείξεις της ικανότητας προσαρμογής μπορούν **να διευκολύνουν τον εντοπισμό και τον καθορισμό των προτεραιοτήτων επιτόπιας παρέμβασης προκειμένου για τη συγκέντρωση των σχετικών δυνάμεων εκεί όπου χρειάζονται περισσότερο·**

28. επικροτεί την ανάπτυξη ενημερωτικών διαύλων όπως η CLIMATE-ADAPT, αλλά υπογραμμίζει την **ευκαιρία διευκόλυνσης της πρόσβασης των τελικών χρηστών στο περιεχόμενο τους** με γνώμονα τις αρχές ενός Ενιαίου συστήματος πληροφοριών για το περιβάλλον ⁽²⁹⁾ (π.χ. με τη μετάφραση των πληροφοριών σε αρκετές γλώσσες). Επίσης, κρίνει σκόπιμη τη δημιουργία στον εν λόγω διάυλο ενός τμήματος αφιερωμένου στη χρηματοδότηση της προσαρμογής σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα, καθώς και μιας βάσης δεδομένων για τις επενδύσεις·

29. σημειώνει τη σημασία της ευρείας αξιοποίησης της έρευνας αφ' ενός **μεν φροντίζοντας αυτή να ανταποκρίνεται περισσότερο στις ανάγκες της κατά τόπους πολιτικής** (λ.χ. με την εφαρμογή στρατηγικών προσαρμογής και τη λήψη οικονομικά αποδοτικών μέτρων εναρμονισμένων με τις ιδιαιτερότητες κάθε τόπου), αφ' ετέρου δε με τη δημιουργία ή την προαγωγή –εφόσον υφίσταται ήδη– μηχανισμών διαλόγου ή / και συμπράξεων μεταξύ των επιστημονικών, πολιτικών παραγόντων και –στο μέτρο του δυνατού– της κοινωνίας πολιτών (λ.χ. μέσω της **κοινής τους συμμετοχής σε ενωσιακά έργα**)·

30. επαναλαμβάνει ⁽³⁰⁾ πόσο καθοριστικός είναι **για τις παράκτιες περιφέρειες τόσο ο συντονισμός των πολιτικών** που αποφασίζονται, όσο και η διεξαγωγή ερευνών με στόχο την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων στις γειτονικές ή διασυνοριακές περιοχές **προκειμένου να μην μετατοπίζεται απλώς το πρόβλημα** από τον ένα τόπο στον άλλο. Χάρη σε μια κοινή προσπάθεια καθορισμού αυτών των μέτρων και στη συμμετοχή όλων των άμεσα ενδιαφερομένων μπορούν να πραγματοποιηθούν **παρεμβάσεις συναφείς με τις ανάγκες του κάθε τόπου·**

31. θεωρεί ότι το κόστος της προσαρμογής και η αδυναμία να γίνουν κατανοητές οι δυνατότητες και τα δυνητικά οφέλη συνιστούν διόλου αμελητέο εμπόδιο για την εκπόνηση τοπικών στρατηγικών, πολλώ δε μάλλον για την εφαρμογή τους. Επισημαίνει, συνεπώς, την ώθηση που θα μπορούσε να δώσει **η χρήση μέσων ικανών να αξιολογούν τόσο το κόστος όσο και τα οφέλη της προσαρμογής** στις τοπικές και περιφερειακές διαδικασίες που ακολουθούνται για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των επιτόπιων παρεμβάσεων, και να δημιουργήσει παράλληλα κατάλληλες συνθήκες για την εκπόνηση οικονομικά αποδοτικότερων στρατηγικών·

⁽²⁹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Η πορεία προς το Ενιαίο Σύστημα Πληροφοριών για το Περιβάλλον (ΕΣΠΠ-SEIS) COM(2008) 46 τελικό.

⁽³⁰⁾ CdR 118/2007 fin.

32. εκφράζει τη βεβαιότητα ότι οι ικανότητες, η επίγνωση της κατάστασης και η ικανή επιστημονική υποστήριξη δεν επαρκούν ελλείψει διαθέσιμων κονδυλίων σε τοπική ή περιφερειακή κλίμακα για την ανάληψη αποτελεσματικών δράσεων. Ως εκ τούτου, η ΕτΠ κρίνει αναγκαίο να παγιωθούν **μορφές άμεσης χρηματοδότησης των επιτόπιων δράσεων με τη βοήθεια: μέσων συμπράξεων** (π.χ. το LIFE+ και το πρόγραμμα Ορίζοντας 2020), **μέσων της αγοράς** (π.χ. η καταβολή αντιτίμου για τις υπηρεσίες που παρέχουν τα οικοσυστήματα ή για τα κέρδη από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου), καθώς και φορολογικών μέσων (παροχή κινήτρων).

33. παρατηρεί ότι πρέπει να αντισταθμιστεί η ελάχιστη ευελιξία των παρεμβάσεων προσαρμογής π.χ. **προκρίνοντας αντιστρεψίμες στρατηγικές** με ήπια μέτρα αντί άλλων πιο «σκληροπυρηνικών» (λ.χ. ένα σύστημα ειδοποίησης αποτελεσματικότερο σε σχέση με τα μεγάλα έργα οριακής απόδοσης) ή **προάγοντας την ανάπτυξη «οικολογικών υποδομών»** με σκοπό την αποκατάσταση των φυσικών ενδιαιτημάτων, στοιχείο που αποτελεί τη βάση, άλλωστε, της προσαρμογής του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή.

34. προς τούτο, σημειώνει ότι η ΟΔΠΖ έχει καταστεί υποχρεωτική για τα μεσογειακά κράτη μέλη από τον Μάρτιο του 2011 οπότε και τέθηκε σε ισχύ το Πρωτόκολλο για την ΟΔΠΖ της Διάσκεψης της Βαρκελώνης. Στο εν λόγω Πρωτόκολλο γίνεται ειδική αναφορά στην πρόκριση του οικοσυστήματος ως κριτηρίου για την επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης των ακτών ⁽³¹⁾. Συν τοις άλλοις, η ΕτΠ επισημαίνει ότι οι **πολιτικές με κριτήριο το οικοσύστημα προβάλλονται ως οικονομικά αποδοτικές εναλλακτικές στις τεχνολογικές λύσεις προσαρμογής και μετριασμού** στην ενωσιακή στρατηγική για την βιοποικιλότητα ⁽³²⁾ και προσβλέπει στη συμβολή της μελλοντικής ενωσιακής στρατηγικής για τις οικολογικές υποδομές στη διαδικασία προσαρμογής των παράκτιων περιφερειών.

Ε. Θεσμική συμβολή των τοπικών και περιφερειακών αρχών και διεθνής συνεργασία

35. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί σε **προκαταρκτική διαβούλευση** με τους εκπροσώπους των τοπικών και περιφερειακών αρχών προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η πρόταση για

τη χάραξη μιας ενωσιακής στρατηγικής προσαρμογής θα σέβεται την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και ότι θα δίνεται αρκετή έμφαση και προσοχή στη λεπτομέρεια σε τοπικό επίπεδο· τούτο δε ιδίως όσον αφορά τις πιο ευαίσθητες περιοχές, δηλαδή τις παράκτιες, τις ορεινές και τις νησιωτικές·

36. εκφράζει τη βεβαιότητα ότι μπορεί να διαδραματίσει **ενεργό ρόλο στην ανάπτυξη ενημερωτικών διαύλων** όπως η CLIMATE-ADAPT και η OURCOAST προκειμένου να διευκολύνει, από την πλευρά της, την προσαρμογή του περιεχομένου αυτών των διαύλων στις ανάγκες και στις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου, αυξάνοντας έτσι τα οφέλη από την προβολή των θέσεων των τοπικών και περιφερειακών αρχών·

37. επαναλαμβάνει ⁽³³⁾ ότι κρίνει καθ' όλα σκόπιμη την **τακτική συμμετοχή της σε διαβουλεύσεις επί των διαπραγματεύσεων σε επίπεδο ΕΕ, αλλά και παγκοσμίως**, για το κλίμα και άρα επιθυμεί: α) τη συμμετοχή της σε μια ευρωπαϊκή ομάδα εργασίας για την προσαρμογή, η οποία θα επικεντρώνεται σε περιοχές με μόνιμα μειονεκτήματα (συμπεριλαμβανομένων όσων οφείλονται στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής), άρα τις παράκτιες περιοχές, τα νησιά, τις ορεινές και τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες και β) την πιστοποίηση του οργάνου ως παρατηρητή των εργασιών της Επιτροπής για την Προσαρμογή ⁽³⁴⁾.

38. είναι πεπεισμένη ότι απαιτείται περισσότερη **αλληλεγγύη και επικοινωνία μεταξύ των περιφερειών** έτσι ώστε να μην μείνουν ανεκμετάλλευτες οι γνώσεις και η πείρα των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε ζητήματα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, **τόσο σε ευρωπαϊκή όσο και σε παγκόσμια κλίμακα**. Επομένως επικροτεί τις πρωτοβουλίες υπέρ της ανάληψης κοινής δράσης (π.χ. η Χάρτα του Ντέρμπαν για την Προσαρμογή) των τοπικών και περιφερειακών αρχών, υπέρ καινοτόμων συμπράξεων (π.χ. η Κατά τόπους προσέγγιση της κλιματικής αλλαγής ⁽³⁵⁾) ή υπέρ της δημιουργίας ενός δικτύου διαμοιρασμού, συνεργασίας και ανταλλαγής οικολογικών τεχνολογιών (π.χ. το Κέντρο και Δίκτυο Τεχνολογίας για το Κλίμα ⁽³⁶⁾).

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽³¹⁾ Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (2010), «10 μηνύματα για το 2010 - Τα παράκτια οικοσυστήματα».

⁽³²⁾ COM(2011) 244 final.

⁽³³⁾ CdR 269/2011 fin.

⁽³⁴⁾ Η Επιτροπή για την Προσαρμογή (Adaptation Committee) συστάθηκε στο πλαίσιο των Συμφώνων του Κανκούν για να παράσχει στα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή τεχνική υποστήριξη, καθοδήγηση, συνεργασία και να μοιραστεί γνώσεις και θετικές πρακτικές.

⁽³⁵⁾ Κατά τόπους προσέγγιση της κλιματικής αλλαγής (TACC)

⁽³⁶⁾ Κέντρο και Δίκτυο Τεχνολογίας για το Κλίμα (Climate Technology Centre and Network): <http://unfccc.int/ttclear/jsp/CTCN.jsp>.

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Περιφερειακές στρατηγικές για την κλιματική αλλαγή στην ΕΕ με βάση το παράδειγμα των ορεινών περιοχών»

(2012/C 391/06)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- επισημαίνει ότι οι ορεινές περιοχές είναι εξαιρετικά ευαίσθητες στην κλιματική αλλαγή και επαναλαμβάνει ότι ενδείκνυται να προαχθεί η ενσωμάτωση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή σε ένα ευρύτερο σχέδιο ενδυνάμωσης της ατομικής και συλλογικής αντοχής το οποίο θα πρέπει να συνεκτιμά όλα τα κρίσιμα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και ενεργειακά προβλήματα που είναι αναπόφευκτα αλληλένδετα·
- υπενθυμίζει ότι το 2013 η Ευρωπαϊκή Ένωση πρόκειται να αποκτήσει μια στρατηγική προσαρμογής, και θεωρεί μείζονος σημασίας να διαθέτει η εν λόγω γενική στρατηγική περιφερειακή και τοπική διάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 174 της ΣΛΕΕ και να συμπεριληφθεί στην ευρωπαϊκή στρατηγική προσαρμογής ένα κεφάλαιο ειδικά αφιερωμένο στις ορεινές περιοχές·
- τονίζει ότι η αναμενόμενη επιδείνωση της ευπάθειας των ορεινών περιοχών κατά τις επόμενες δεκαετίες επιβάλλει την ενίσχυση της επιστημονικής έρευνας και την καθιέρωση ενός ικανοποιητικού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών. Κρίνεται σημαντικό τα κονδύλια που προορίζονται για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή να συμπεριληφθούν ρητά στον προϋπολογισμό της ΕΕ για την περίοδο 2014-2020. Είναι αναγκαία η χάραξη πολιτικών για τη βελτίωση της πρόσβασης και της παροχής υπηρεσιών κοινής ωφελείας στις ιδιαίτερα μειονεκτούσες περιοχές·
- τονίζει ότι πολλές ορεινές περιοχές έχουν ήδη αρχίσει να αναπτύσσουν στρατηγικές προσαρμογής, με αποτέλεσμα να απαιτείται επείγοντως ο συντονισμός των στόχων τους και η εξέταση των αποτελεσμάτων τους. Κρίνεται επίσης σκόπιμη η εναρμόνιση των περιβαλλοντικών πρωτοβουλιών που είναι σήμερα διάσπαρτες μεταξύ πολυάριθμων ενώσεων, ερευνητικών ιδρυμάτων και διοικήσεων των ορεινών περιοχών.

Εισηγητής

ο κ. Luciano CAVERI (IT/ALDE), Σύμβουλος της Αυτόνομης Περιφέρειας της Valle D'Aosta

Έγγραφο αναφοράς

Γνωμοδότηση πρωτοβουλίας

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**H ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές παρατηρήσεις**

1. επισημαίνει ότι τα τελευταία χρόνια συσσωρεύθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ευρεία επιστημονική βιβλιογραφία, καθώς και μεγάλος αριθμός πολιτικών εγγράφων και επιστημονικών έργων, βάσει των οποίων καταδεικνύεται ότι οι **ορεινές περιοχές είναι εξαιρετικά ευαίσθητες στην κλιματική αλλαγή** διότι συγκεντρώνουν, σε μια έκταση περιορισμένων διαστάσεων, διαφορετικά περιβάλλοντα ως προς το υψόμετρο, την έκθεση και την επίδραση των ατμοσφαιρικών ρευμάτων. Ακόμη και η Διακυβερνητική Ομάδα για τις Κλιματικές Μεταβολές (IPCC) συγκαταλέγει τις ορεινές περιοχές ανάμεσα στις περιοχές που διατρέχουν μείζονα κλιματικό κίνδυνο, τις λεγόμενες θερμές κηλίδες (hot spots). Επιπλέον στο Κεφάλαιο 13 της Ατζέντας 21 (Σύννοδος Κορυφής του Ρίο για τη Γη, 1992) το οποίο είναι ειδικά αφιερωμένο στις ορεινές περιοχές, και πιο συγκεκριμένα στο σημείο 4, αναφέρεται ότι οι περιοχές αυτές «είναι οι πιο ευαίσθητες στην κλιματική αλλαγή» η εν λόγω διαπίστωση παραμένει επίκαιρη, ακόμη και στο πλαίσιο της Διάσκεψης Ρίο+20 τον Ιούνιο του 2012. Σε όλη την Ευρώπη, οι δασικές ζώνες βρίσκονται κυρίως στις ορεινές περιοχές. Κατά συνέπεια, συμβάλλουν σημαντικά στη δέσμευση CO₂ και γενικότερα στη βελτίωση της ποιότητας του αέρα, αμβλύνοντας τις ανεπιθύμητες συνέπειες της ρύπανσης και προσφέροντας πολύτιμους πόρους από άποψη υδάτων και φυσικού τοπίου. Ωστόσο, είναι ιδιαίτερα ευαίσθητες στην κλιματική αλλαγή. Οι ορεινές περιοχές, από κοινού με τις παράκτιες, αποτελούν τις σημαντικότερες τουριστικές ζώνες λόγω των κλιματικών συνθηκών τους, της βιοποικιλότητας, του πλούσιου φυσικού τοπίου, των υδάτινων πόρων, των πολιτισμικών και αρχιτεκτονικών πτυχών τους, των παραδόσεων και των εθίμων τους.

2. υπογραμμίζει ότι η κλιματική αλλαγή επηρεάζει όλη την επικράτεια της ΕΕ, αλλά και όλο τον κόσμο· ωστόσο, οι συγκεκριμένες επιπτώσεις της σε μια περιοχή και άρα οι απαραίτητες προετοιμασίες και λύσεις για την αντιμετώπισή τους εξαρτώνται από πλήθος διαφορετικών παραγόντων. Επομένως οποιαδήποτε μέτρα για τον μετριασμό του φαινομένου της κλιματικής αλλαγής πρέπει να λαμβάνονται σε συνάρτηση με τις ειδικές συνθήκες που επικρατούν στην κάθε περιοχή. Υπό αυτό το πρίσμα, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές που εκπροσωπούνται στην ΕτΠ αποτελούν σημαντικούς εταίρους για την εξεύρεση και την εφαρμογή των κατάλληλων λύσεων.

3. υπενθυμίζει ότι η κλιματική αλλαγή και οι συνέπειές της συγκαταλέγονται στις βασικές προκλήσεις που θα αντιμετωπίσουν τα επόμενα έτη οι τοπικές και περιφερειακές αρχές στην ΕΕ. Υπό αυτή την έννοια, πρωταρχικές προτεραιότητες αποτελούν τόσο η λήψη των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να περιοριστεί, όσο γίνεται, η άνοδος της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη (μετριασμός), όσο και η προετοιμασία σε διαφορετικά επίπεδα ενόψει αυτών των αναπόφευκτων αλλαγών (προσαρμογή).

4. τονίζει ότι οι ορεινές περιοχές αποτελούν «θησαυροφυλάκιο» βιοποικιλότητας τα οποία απειλούνται από την ταχεία αλλαγή του κλίματος· επί του συνόλου των περιοχών του προγράμματος Natura 2000, ποσοστό 43 % αντιστοιχεί σε ορεινές περιοχές, ενώ τα 118 από τα 1.148 είδη που αναφέρονται στα Παραρτήματα II

και IV της οδηγίας για τα ενδιαιτήματα έχουν σχέση με το ορεινό περιβάλλον (1).

5. υπογραμμίζει ότι οι κλιματικές μεταβολές, οι οποίες γίνονται μετά βίας αντιληπτές στις πεδινές περιοχές, επιτείνονται στις ορεινές περιοχές και προσλαμβάνουν μορφή έγκαιρης προειδοποίησης για την εξέλιξη του κλίματος σε ευρεία κλίμακα, παρέχοντας μια εξαιρετική πηγή παρατήρησης στην επιστημονική έρευνα και ένα πεδίο δοκιμών για τη διαμόρφωση και την αξιολόγηση των πολιτικών προσαρμογής.

6. υπενθυμίζει ότι οι κλιματικές μεταβολές συντελούνται ήδη και επιφέρουν τα εξής: μεγιστοποίηση του υδρογεωλογικού κινδύνου (πλημμύρες, κατολισθήσεις) και αύξηση της ευπάθειας ατόμων και υποδομών· μείωση της διαθεσιμότητας του νερού, ιδίως το καλοκαίρι (ακόμη και σε παρακείμενες μη ορεινές περιοχές)· διαφοροποίηση των προτύπων ροής των ποταμών (στις αλπικές περιοχές αναμένεται ότι θα αυξηθεί η συχνότητα εμφάνισης πλημμυρών τον χειμώνα και φαινομένων ξηρασίας το καλοκαίρι)· συρρίκνωση των παγετώνων (από το 1850 ο όγκος των αλπικών παγετώνων συρρικνώθηκε σχεδόν κατά δύο τρίτα, με ραγδαία επιδείνωση του φαινομένου μετά από το 1985)· τήξη των αενάως παγωμένων εδαφών (permafrost)· μείωση της διάρκειας της χιονοκάλυψης, κυρίως σε υψόμετρα κάτω των 1.500 μ· τροποποίηση της συχνότητας των χιονοστιβάδων· επαπειλούμενους κινδύνους για τη βιοποικιλότητα και τη μετανάστευση ζώων και φυτών· οικονομικές αλλαγές τόσο στον χειμερινό και θερινό τουρισμό όσο και στην παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας· αβεβαιότητα στη γεωργική παραγωγή και ζημιές στη δασοκομία. Η ευαισθησία του αλπικού περιβάλλοντος έναντι των εν λόγω ταχέως μεταβαλλόμενων κλιματικών συνθηκών καθιστά τις Άλπεις «περιοχή με μόνιμο φυσικό μειονέκτημα». Η άνοδος της θερμοκρασίας που παρατηρείται κατά τα τελευταία 150 χρόνια στην περιοχή των Άλπεων (+ 1,5 °C) αντιστοιχεί στο διπλάσιο του παγκόσμιου μέσου όρου που είναι + 0,7 °C (2). Η ευπάθεια των αλπικών υδάτινων πόρων μελετήθηκε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) το 2009 (3).

7. επισημαίνει ότι οι παραδόσεις και οι πολιτισμοί των ορεινών περιοχών βασίζονται στην εξαιρετικά σημαντική έννοια της συνειδητοποίησης των περιβαλλοντικών ορίων και δυνατοτήτων. Η σχέση με τους αυστηρούς φυσικούς περιορισμούς και τις δυνατότητες της εκάστοτε περιοχής κατέστησε, με την πάροδο του χρόνου, δυνατό τον καθορισμό κριτηρίων βιωσιμότητας και ορθολογικής χρήσης των πόρων. Αυτές οι θεμελιώδεις αξίες μπορούν να ενσωματωθούν σε ένα σύγχρονο όραμα με τη βοήθεια των νέων τεχνολογιών, συμβάλλοντας έτσι στη δημιουργία γνώσεων και στη διαμόρφωση αναπτυξιακών προτύπων προς όφελος όχι μόνον των ίδιων των ορεινών περιοχών, αλλά και των διαφόρων απομακρυσμένων περιοχών· σε πολλές περιπτώσεις, οι αξίες αυτές μπορούν επίσης να προσλάβουν οικουμενική χροιά (όπως στην περίπτωση του προτύπου αγροτικής/αστικής συνεργασίας RURBAN – TCUM/ΕΕ ΓΔ REGIO).

(1) Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ), "Europe's ecological backbone: Recognising the true value of our mountains" (Η οικολογική ραχοκοκαλιά της Ευρώπης: Αναγνώριση της πραγματικής αξίας των βουνών μας), Έκδοση αριθ. 6/2010.

(2) ΚΚΕρ/ΠΟΥ, "Impacts of Europe's changing climate" (Επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στην Ευρώπη), έκδοση αριθ. 4/2008: http://www.eea.europa.eu/publications/eea_report_2008_4.

(3) ΕΟΠ, "Regional climate change and adaptation. The Alps facing the challenge of changing water resources" (Περιφερειακή κλιματική αλλαγή και προσαρμογή. Οι Άλπεις αντιμέτωπες με την πρόκληση της διαφοροποίησης των υδάτινων πόρων), Έκδοση αριθ. 8/2009.

8. τονίζει ότι η κλιματική αλλαγή θα αποδειχθεί πολύ μεγαλύτερη πρόκληση για την προσαρμοστική μας ικανότητα από οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα χρειάστηκε ποτέ να αντιμετωπίσει το ανθρώπινο είδος, αλλά αποτελεί ωστόσο μία μόνον επί μέρους ένδειξη μιας πιο σύνθετης περιβαλλοντικής κρίσης και κρίσης της ανθρωπότητας που αφορά επίσης τα εξής:

- τη διαθεσιμότητα των ανανεώσιμων φυσικών πόρων (νερό, δάση, αλιευτικοί πόροι, απώλεια βιομάζας)·
- την ποιοτική και ποσοτική μείωση των αγαθών και των υπηρεσιών των οικοσυστημάτων·
- τη μείωση της βιοποικιλότητας·
- τον εύθραυστο χαρακτήρα της παραγωγής τροφίμων (υψηλό ενεργειακό κόστος των τροφίμων από πλευράς ορυκτών καυσίμων, μείωση της καλλιέργειας γης, έλλειψη ισορροπίας στους κύκλους του άνθρακα, του αζώτου και του φωσφόρου)·
- τη μείωση της διαθεσιμότητας ορυκτών πόρων·
- τη μείωση της διαθεσιμότητας φθηνής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα (συρρίκνωση των αποθεμάτων πετρελαίου)·
- τη ρύπανση του ατμοσφαιρικού αέρα, των υδάτων, του εδάφους και τη συσσώρευση μη βιοαποικοδομήσιμων αποβλήτων·
- τη δημογραφική αύξηση και τα μεταναστευτικά ρεύματα (που οφείλονται, μεταξύ άλλων, και στις κλιματικές μεταβολές)·

9. υπογραμμίζει ότι τα προβλήματα αυτά θα προκαλέσουν διαφορετικές οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις ανάλογα με τις γεωγραφικές περιοχές. Δυστυχώς όμως, ένα εκ των λιγιστών σχεδίων που ασχολούνται με την ανάλυση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στην ευρωπαϊκή οικονομία, το σχέδιο PESETA (2009) του Κοινού Κέντρου Ερευνών (ΚΚΕρ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν συμπεριλαμβάνει τις ορεινές περιοχές·

10. σημειώνει ότι στη Λευκή Βίβλο σχετικά με την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος [COM(2009) 147 τελικό], η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει τις διαφορετικές κλιματικές επιπτώσεις που υφίστανται οι περιφέρειες και το γεγονός ότι η επιτυχής έκβαση οποιασδήποτε στρατηγικής προσαρμογής καθιστά επιβεβλημένη τη συνεργασία μεταξύ όλων των επιπέδων διακυβέρνησης. Η προσαρμογή συνιστά μακρόπνοη δυναμική διαδικασία που απαιτεί την εδραίωση στενών σχέσεων μεταξύ φορέων χάραξης πολιτικής, ερευνητών, τεχνικών εμπειρογνομόνων, επιχειρηματιών και τοπικών ιδυνόντων·

11. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι την Άνοιξη του 2012 δρομολογήθηκε η δημόσια διαβούλευση για την προετοιμασία της ευρωπαϊκής στρατηγικής προσαρμογής που προβλέπεται για το 2013 και εγκαινιάστηκε η Πλατφόρμα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή (CLIMATE-ADAPT), η οποία αποτελεί χρήσιμο μέσο τόσο για τη συλλογή παραδειγμάτων βέλτιστων πρακτικών όσο και για τον περιφερειακό και αστικό σχεδιασμό, συμπεριλαμβανομένης επίσης μιας ενότητας αφιερωμένης στα βουνά·

Στόχοι

12. επαναλαμβάνει ότι ενδείκνυται να προαχθεί η ενσωμάτωση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή σε ένα ευρύτερο σχέδιο ενδυνάμωσης της ατομικής και συλλογικής αντοχής το οποίο θα πρέπει να συνεκτιμά όλα τα κρίσιμα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και ενεργειακά προβλήματα που είναι αναπόφευκτα αλληλένδετα·

13. υπενθυμίζει ότι το 2013 η Ευρωπαϊκή Ένωση πρόκειται να αποκτήσει μια στρατηγική προσαρμογής, και θεωρεί μεζονος σημασίας να διαδίδει η εν λόγω γενική στρατηγική περιφερειακή

και τοπική διάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 174 της ΣΛΕΕ. Ευκαίω θα ήταν να συμπεριληφθεί στην ευρωπαϊκή στρατηγική προσαρμογής ένα κεφάλαιο ειδικά αφιερωμένο στις ορεινές περιοχές·

14. κρίνει επίσης σημαντικό η ευρωπαϊκή στρατηγική προσαρμογής να περιλαμβάνει ειδικό κεφάλαιο για τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, των οποίων τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και οι περιορισμοί αναγνωρίζονται στο άρθρο 349 της ΣΛΕΕ·

15. τονίζει ότι η αναμενόμενη επιδείνωση της ευπάθειας των ορεινών περιοχών κατά τις επόμενες δεκαετίες επιβάλλει την ενίσχυση της επιστημονικής έρευνας και την καθιέρωση ενός ικανοποιητικού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών. Κρίνεται σημαντικό τα κονδύλια που προορίζονται για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή να συμπεριληφθούν ρητά στον προϋπολογισμό της ΕΕ για την περίοδο 2014-2020·

16. ζητεί, όσον αφορά τα νέα κρίσιμα ζητήματα που απορρέουν από τις κλιματικές μεταβολές, τη χάραξη πολιτικών για τη βελτίωση της πρόσβασης και της παροχής υπηρεσιών κοινής ωφελείας στις ιδιαίτερα μειονεκτούσες περιοχές·

17. υπογραμμίζει ότι θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προτεραιότητα στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και τους πόρους που διατίθενται για τον σκοπό αυτό, παρά στην προσαρμογή. Αν δεν επιτύχουμε σημαντική παγκόσμια μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, όπως προβλέπει η Σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή, θα αποδειχθεί ανέφικτο να προληφθούν η μελλοντική αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη, η αλλαγή του κλίματος και τα ακραία καιρικά φαινόμενα, τα οποία θα έχουν επιπτώσεις για τις τοπικές κοινότητες·

18. επισημαίνει ότι ενδείκνυται επίσης ο καθορισμός στενά αλληλένδετων δράσεων για την επίλυση των ήδη υφιστάμενων και τη διευθέτηση των μελλοντικών προβλημάτων σε τομείς που καλύπτονται ήδη από τον προγραμματισμό της ΕΕ, με παράλληλη υπόδειξη των επιλεγόμενων δράσεων ως αντικείμενο για την άσκηση της ευρωπαϊκής τοπικής δημοκρατίας σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, επιδιώκοντας μεταξύ άλλων τα εξής:

- α) την επίτευξη της μέγιστης ενεργειακής απόδοσης των νέων κτιρίων και την ανακαίνιση των ήδη υφιστάμενων·
- β) τη συντήρηση και υποστήριξη των οικοδομικών προτύπων των ορεινών περιοχών και της υπαίθρου, με την κατάρτιση Σχεδίων Χωροταξίας και Φυσικών Πόρων που θα επιτρέπουν τη χωροταξική ανάπτυξη χωρίς κερδοσκοπία επί των γαιών. Έτσι θα αποφευχθεί η υποβάθμιση των υφιστάμενων τοπίων, οικοσυστημάτων, βιοτόπων και προστατευόμενων περιοχών και θα αποτραπεί η ρύπανση των υδάτινων πόρων και του εδάφους, ενώ θα ενθαρρυνθεί η ανάπτυξη υπεύθυνου τουρισμού και κατά συνέπεια η διατήρηση του πληθυσμού στις ορεινές περιοχές·
- γ) την εισαγωγή της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εκάστοτε περιοχής (ηλιακή, θερμική και φωτοβολταϊκή ενέργεια, αιολική και υδροηλεκτρική ενέργεια, βιομάζα) για την επίτευξη ενεργειακής αυτάρκειας, όπου αυτό είναι δυνατό· υπάρχει ανάγκη, αφενός, ολοκληρωμένων περιφερειακών σχεδίων στον τομέα της ενέργειας και, αφετέρου, διαχείρισης των δυνατοτήτων άντλησης των υδροηλεκτρικών ταμιευτήρων σε συνάρτηση με τις δυνατότητες αποθήκευσης της παραγόμενης φωτοβολταϊκής ενέργειας·

- δ) την προώθηση των ενεργειακών ελέγχων σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα·
- ε) τη μείωση των ροών ενέργειας και υλικών στις τοπικές κοινότητες με διατήρηση του ίδιου βιοτικού επιπέδου (π.χ.: "Επιχείρηση 2000 W", ETH Ζυρίχη)·
- στ) τον περιορισμό του όγκου των αποβλήτων και τη μέγιστη δυνατή ανακύκλωση, καθώς και την παροχή κινήτρων για την οικιακή λιπασματοποίηση από οργανικά απόβλητα·
- ζ) την επανενεργοποίηση των τοπικών αλυσίδων εφοδιασμού τροφίμων: ποιοτική γεωργία και κτηνοτροφία κυρίως για την υποστήριξη της επιτόπιας κατανάλωσης και του εμπορίου για τους τουρίστες· τη ρητή υποστήριξη της γεωργίας συντήρησης (χωρίς ή με ελάχιστη άρση του εδάφους) και της οικολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας·
- η) την κανονιστική ρύθμιση της διαχείρισης των δασών σε σχέση με την απομάκρυνση της ξυλώδους βιομάζας για ενεργειακούς και κατασκευαστικούς σκοπούς και την επίδειξη προσοχής στις πιέσεις που ασκούνται λόγω των κλιματικών μεταβολών· τη διαστασιολόγηση των μονάδων παραγωγής θερμότητας με χρήση βιομάζας που δεν πρέπει να υπερβαίνει την ετήσια παραγωγική ικανότητα των δασών· τη διαφύλαξη των προστατευόμενων δασών· τη στήριξη αειφόρου δασοκομίας για την παραγωγή ξυλείας και βιομάζας ως οικονομικού πόρου για αυτές τις περιοχές·
- θ) τον εκτεταμένο περιορισμό της χρήσης της γης για την κατασκευή κτιρίων και υποδομών·
- ι) τη μείωση των αναγκών κινητικότητας μέσω της ενίσχυσης των δικτύων ηλεκτρονικών υπολογιστών και των ΤΠΕ, των ηλεκτρονικών υπηρεσιών και της τηλεργασίας (συμβάλλοντας επίσης στην ανανέωση του πληθυσμού των εγκαταλελειμμένων ορεινών περιοχών και στην εποικοδομητικότερη αξιοποίηση του τουρισμού)·
- ια) την προαγωγή του περιβαλλοντικά υπεύθυνου και βιώσιμου τουρισμού· τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Τουρισμού· την προώθηση του αγροτουρισμού·
- ιβ) την προώθηση μιας οικολογικής και καινοτόμου οικονομίας στις ορεινές περιοχές: ενέργεια, ηλεκτρονικά συστήματα, συστήματα ελέγχου και εποπτείας, επιστημονική έρευνα και πόλοι πανεπιστημιακής κατάρτισης·
- ιγ) την εστίαση στην παιδεία και στον πολιτισμό: ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σχετικά με τον επείγοντα χαρακτήρα της κλιματικής αλλαγής που καθιστά ζωτικής σημασίας την εφαρμογή, αφενός, ορθών πολιτικών για το κλίμα και, αφετέρου, της στρατηγικής για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή· προς

το σκοπό αυτό απαιτείται να προαχθεί η διάδοση των περιβαλλοντικών ζητημάτων στο πλαίσιο των σχολικών προγραμμάτων αλλά και με τη βοήθεια διαφόρων δράσεων ενημέρωσης του κοινού, όπως είναι η δημιουργία «θυρίδων προσαρμογής» με σκοπό τόσο τη χάραξη περιφερειακών στρατηγικών δεόντως προσαρμοσμένων στις εκάστοτε τοπικές συνθήκες όσο και την ενημέρωση των πολιτών. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί το αυστραλιανό "Victorian Centre for Climate Change Adaptation Research" (Βικτοριανό Ερευνητικό Κέντρο για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή – VCCCAR - www.vcccar.org.au) που ενσωματώνει σε τοπικό επίπεδο την ευρύτερη εθνική πολιτική που διαμορφώνεται από το "National Climate Change Adaptation Research Facility" (Εθνική Μονάδα Ερευνών για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή – NCCARF - www.nccarf.edu.au). (NCCARF - www.nccarf.edu.au)·

- ιδ) την ενθάρρυνση προγραμμάτων πολιτικής προστασίας και πρόληψης των κινδύνων της κλιματικής αλλαγής, μέσω κατάλληλων υποδομών, συστημάτων πρόβλεψης και έγκαιρης προειδοποίησης για μετεωρολογικά και υδρολογικά φαινόμενα, ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών με τον πληθυσμό και δοκιμαστικών ασκήσεων για την πρόληψη των ζημιών και τη διάσωση των πολιτών·

19. τονίζει ότι πολλές ορεινές περιοχές έχουν ήδη αρχίσει να αναπτύσσουν στρατηγικές προσαρμογής, με αποτέλεσμα να απαιτείται επείγοντως ο συντονισμός των στόχων τους και η εξέταση των αποτελεσμάτων τους. Κρίνεται επίσης σκόπιμη η εναρμόνιση των περιβαλλοντικών πρωτοβουλιών που είναι σήμερα διάσπαρτες μεταξύ πολυάριθμων ενώσεων, ερευνητικών ιδρυμάτων και διοικήσεων των ορεινών περιοχών·

20. κρίνει σκόπιμη την παρακολούθηση των επιτευχθέντων αποτελεσμάτων με τη βοήθεια δεικτών για την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων και των επιδόσεων που επιτυγχάνονται, ενιαίας βάσης δεδομένων για την άντληση πληροφοριών σχετικά με τα διάφορα έργα, καθώς και ενεργειακού μητρώου·

21. επισημαίνει εν κατακλείδι ότι οι αιτίες και οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής θα πρέπει να αντιμετωπιστούν σε όλα τα επίπεδα, σε πολλές γεωγραφικές κοινότητες και σε παγκόσμια κλίμακα. Ειδικότερα, οι φτωχότερες κοινότητες του πλανήτη είναι συχνά οι πρώτες που πλήττονται από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και χρειάζονται ειδική βοήθεια. Οι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών θα πρέπει να διατεθούν για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, βάσει των προτεραιοτήτων που έχουν καθοριστεί στις συμφωνημένες στρατηγικές και τις διεθνείς συμβάσεις, και να χρησιμοποιηθούν στο επίπεδο όπου θα έχουν τον μέγιστο δυνατό αντίκτυπο. Ως εκ τούτου, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές θα πρέπει να συμμετέχουν στη διαμόρφωση των δράσεων μετριασμού της αλλαγής του κλίματος και προσαρμογής σε αυτήν, ούτως ώστε να αξιοποιηθούν πλήρως τα οφέλη που απορρέουν από την εμπειρογνώσια και την πείρα τους, καθώς και από την εγγύτητά τους στους πολίτες.

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

97Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ 8ΗΣ, 9ΗΣ ΚΑΙ 10ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2013»

(2012/C 391/07)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- εκφράζει τις επιφυλάξεις της όσον αφορά την υπόθεση εργασίας που οδηγεί σε αναβολή της συμφωνίας για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ) πέραν των αρχών του 2013·
- επισημαίνει το γεγονός ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος των δημοσίων επενδύσεων στα κράτη μέλη εξαρτώνται από τα διαρθρωτικά ταμεία και υπενθυμίζει τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν τα κράτη μέλη στα πλαίσια του Συμφώνου ανάπτυξης και απασχόλησης που συνήφθη κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 28ης και 29ης Ιουνίου 2012·
- με βάση την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 2012, υποστηρίζει το αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το οποίο ο προσεχής προϋπολογισμός πρέπει να αντιπροσωπεύει 1,14 % του ΑΕΕ της ΕΕ, (συμπεριλαμβανομένης της ένταξης της Κροατίας)·
- εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι μεγάλη πλειονότητα των θεμάτων που περιλαμβάνονται στο διαπραγματευτικό πλαίσιο του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένης οιασδήποτε μορφής μακροοικονομικών προϋποθέσεων, είναι θέματα για τα οποία απαιτείται συναπόφαση και όχι διαδικασία έγκρισης·
- κατακρίνει το γεγονός ότι η μέθοδος κατανομής των εθνικών πιστώσεων και οι ανώτατοι συντελεστές σε θέματα των πολιτικών συνοχής και αγροτικής ανάπτυξης έχουν περιληφθεί στο διαπραγματευτικό πλαίσιο του Συμβουλίου· εκτιμά ότι πρόκειται για τομέα που υπόκειται σε συναπόφαση και υποχρεωτική διαβούλευση με την ΕτΠ, η οποία επιφυλάσσεται να προσφύγει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν υποβάλλει νομοθετική πρόταση για την οποία η ΕτΠ θα κληθεί να γνωμοδοτήσει·
- εκφράζει την ικανοποίησή της για την τρέχουσα μέθοδο διαπραγμάτευσης στο Συμβούλιο, χάρη στην οποία οι πτυχές των δαπανών και των πόρων εξετάζονται από κοινού εντός του διαπραγματευτικού πλαισίου, και επαναλαμβάνει ότι υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής για δύο νέους ίδιους πόρους, στηριζόμενους αντίστοιχα στον ΦΠΑ και στον νέο φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΦΧΣ)·
- υποστηρίζει πλήρως την πρόταση του Συμβουλίου να μετατραπεί η πολιτική συνοχής σε υπο-τομέα μάλλον παρά να οριστεί γι' αυτήν επιμέρους ανώτατο όριο και επαναλαμβάνει το αίτημά της για αύξηση του προϋπολογισμού της πολιτικής αυτής καθώς και την υποστήριξή της στην πρόταση σύστασης νέας κατηγορίας περιφερειών, των περιφερειών «μετάβασης»·
- χαιρετίζει την πρόταση του Συμβουλίου να ενταχθούν τα προγράμματα Galileo, ITER και GMES στον τομέα 1 και επαναλαμβάνει το αίτημά της να ενταχθεί στο ΠΔΠ το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠ).

Γενική εισηγήτρια

η κ. Mercedes BRESSO (IT/PSE), Μέλος του περιφερειακού συμβουλίου του Πεδε-
μοντίου

Έγγραφα αναφοράς

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τον καθορισμό του
πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2014-2020

COM(2012) 388 final

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρω-
παϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών:
Θεματολόγιο απλούστευσης για το ΠΔΠ 2014-2020

COM(2012) 42 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. λαμβάνει γνώση της τροποποιημένης πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για τον καθορισμό του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2014-2020, που εξέδωσε η Επιτροπή στις 6 Ιουλίου 2012, όπου λαμβάνεται υπόψη η προσχώρηση της Κροατίας καθώς και υπολογισμοί βάσει των πλέον πρόσφατων στατιστικών (2007-2009)·

2. χαιρετίζει την υιοθέτηση, στις 13 Ιουνίου 2012, από την Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΚ), ψηφίσματος σχε-
τικά με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και τους ίδιους πόρους και εκφράζει την ικανοποίησή της για την έμφαση που δίδεται στο ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ συνιστά πράγματι κατά 94 % προϋ-
πολογισμό επενδύσεων και ότι οι διοικητικές δαπάνες του είναι αναλογικά πολύ χαμηλές· τονίζει τα πολλαπλασιαστικά αποτελέ-
σματα και το αποτέλεσμα μόχλευσης των επενδύσεων αυτών μέσω της δημόσιας και ιδιωτικής συγχρηματοδότησης σε τοπικό, περιφε-
ρειακό και εθνικό επίπεδο· επισημαίνει τον αναντικατάστατο ρόλο που διαδραματίζει ο προϋπολογισμός της ΕΕ ως σταθερός πολυετής δημόσιος πόρος για τη στήριξη της ανάπτυξης και της απασχόλη-
σης·

Τρέχουσες διοργανικές διαπραγματεύσεις

3. εκφράζει εντονότερες ανησυχίες για τις εξελίξεις της διαπρα-
μάτευσης στο Συμβούλιο —όσον αφορά το συνολικό ύψος του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ), το περιεχόμενο των πολιτικών και τους πόρους—, οι οποίες ενδέχεται μάλιστα να θέσουν σε κίνδυνο τη διατήρηση των ταμείων για κάθε μία από τις τρεις κατηγορίες περιφερειών που καθορίζονται στα πλαίσια της πολιτικής συνοχής. Ελπίζει, λοιπόν, ότι η διαπραγμάτευση θα έχει θετική έκβαση έως την έκτακτη σύνοδο της ΕΕ της 22ας και 23ης Νοεμβρίου 2012· θα μπορούσαν έτσι να ξεπεραστούν τα αδιέξοδα ανάμεσα στους δύο συν-νομοθέτες, να αποφευχθούν καθυστερήσεις επιβλαβείς για την Ευρωπαϊκή Ένωση και να επιτευχθεί η εμπρόθε-
ση υλοποίηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, βιώ-
σιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη·

4. επ' αυτού, τονίζει την προφανή ασυνέπεια ανάμεσα στις δεσμεύσεις που ανέλαβαν τα κράτη μέλη στα πλαίσια του Συμφώ-
νου ανάπτυξης και απασχόλησης —που συνήφθη κατά το Ευρω-
παϊκό Συμβούλιο της 28ης και 29ης Ιουνίου 2012— και ορισμέ-
νες από τις θέσεις που υποστηρίζουν στις διαπραγματεύσεις·

5. υπενθυμίζει ότι η σοβαρότητα της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που πλήττει την ΕΕ καθιστά εξαιρετικά επείγουσα την έναρξη

του προγραμματισμού το 2014, καθώς μόνον αυτή θα προσφέρει τη δυνατότητα χορήγησης ευρωπαϊκών πόρων, καίριων για την υλοποίηση των επενδύσεων στα κράτη μέλη, τις περιφέρειες και τους δήμους·

6. τονίζει τη συρρίκνωση του ύψους του προϋπολογισμού της ΕΕ σε σχέση με τους εθνικούς προϋπολογισμούς, τη στιγμή που οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα που εκχωρούνται στην Ένωση έχουν διευρυνθεί δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας, ιδίως δε όσον αφορά την εξωτερική δράση (άρθρο 27 παρ. 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), την κλιματική αλλαγή (άρθρο 191 ΣΛΕΕ), την ενέργεια (άρθρο 194 ΣΛΕΕ), τον αθλητισμό (άρθρο 165 ΣΛΕΕ), το διάστημα (άρθρο 189 ΣΛΕΕ), τον τουρισμό (άρθρο 195 ΣΛΕΕ) και την πολιτική προστασία (άρθρο 196 ΣΛΕΕ)·

7. επισημαίνει το γεγονός ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος των δημο-
σίων επενδύσεων στα κράτη μέλη εξαρτώνται από τα διαρθρωτικά ταμεία, τα οποία αντιπροσωπεύουν σε 13 κράτη μέλη πάνω από το 30 % και σε 6 κράτη μέλη πάνω από το 60 % των δημόσιων επενδύσεων·

8. αναγνωρίζει ότι οι Συνθήκες (άρθρο 312 ΣΛΕΕ) προβλέπουν ειδικές διατάξεις για την περίπτωση μη υιοθέτησης του ΠΔΠ πριν από τη λήξη, στο τέλος του 2013, των νομικών βάσεων όλων των πολυετών προγραμμάτων δαπανών της ΕΕ – εξαιρουμένου του πρώ-
του πυλώνα της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ). Υπογραμμίζει ότι μεταξύ των ειδικών διατάξεων της Συνθήκης υπάρχει η νομική υποχρέωση για τα μέρη της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής να συνεχίσουν τη διαπραγμάτευση. Τονίζει, ωστόσο, ότι οι επιλογές είτε υιοθέτησης νέων τομεακών προγραμμάτων χωρίς νομι-
σμό ΠΔΠ είτε παράτασης της διάρκειας των υφιστάμενων προ-
γραμμάτων θα αποδειχθούν εξαιρετικά περίπλοκες·

9. εκφράζει τις επιφυλάξεις της όσον αφορά την υπόθεση εργα-
σίας που οδηγεί σε αναβολή της συμφωνίας για το ΠΔΠ πέραν των αρχών του 2013, καθότι θα καθιστούσε αδύνατο τον προγραμματι-
σμό και την κατανομή των πιστώσεων του κοινού στρατηγικού πλαισίου μετά το 2014 και, συνεπώς, θα είχε αρνητικό αντίκτυπο στην οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή της Ευρώπης· πιστεύει ότι μια αναβολή της συμφωνίας για το ΠΔΠ πέρα από τις αρχές του 2013 θα έδote επίσης υπό αμφισβήτηση την προ-
γραμματική περίοδο 2014-2020, που προτείνουν μέχρι σήμερα η Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, και θα απαιτούσε την επανεξέταση ειδικότερα της επιλογής που πρότεινε αρχικά η ΕτΠ, δηλαδή μια περίοδο προγραμματισμού 5+5 ετών μετά από μια μεταβατική περίοδο ενός ή δύο ετών·

10. επαναλαμβάνει την προηγούμενη θέση της σύμφωνα με την οποία η ΕΕ οφείλει να διαθέτει αξιόπιστο προϋπολογισμό ύψους τουλάχιστον 1 % του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος (ΑΕΕ), προκειμένου να είναι σε θέση να υλοποιήσει μείζονες στόχους της Ένωσης, σύμφωνα τόσο με τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» όσο και με τις ανάγκες του τοπικού και περιφερειακού επιπέδου· υπενθυμίζει ότι, το 2000, το Συμβούλιο έθεσε ως ανώτατο όριο για τους ίδιους πόρους το 1,29 % του ΑΕΕ για τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων και το 1,23 % για τις πιστώσεις πληρωμών· υπογραμμίζει ότι, έκτοτε, η διαφορά μεταξύ των ανώτατων ορίων για τους ίδιους πόρους και των ορίων για το ΠΔΠ διευρύνεται σταθερά και ανέρχεται σήμερα σε 25 %· επίσης, τονίζει ότι το ΠΔΠ θέτει μόνο ανώτατα όρια δαπανών, ενώ ο ετήσιος προϋπολογισμός της ΕΕ παρέμεινε πάντα σε επίπεδα πολύ χαμηλότερα από τα όρια αυτά, όσον αφορά τόσο τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων όσο και τις πιστώσεις πληρωμών· κατά συνέπεια, με βάση την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 2012, υποστηρίζει το αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το οποίο ο προσεχής προϋπολογισμός πρέπει να αντιπροσωπεύει 1,14 % του ΑΕΕ της ΕΕ, (συμπεριλαμβανομένης της ένταξης της Κροατίας)·

11. χαιρετίζει το γεγονός ότι, στο διαπραγματευτικό πλαίσιο της 18ης Σεπτεμβρίου 2012, καταργείται η πρόταση να τεθεί τέλος στο πρόγραμμα επισιτιστικής βοήθειας για τους φτωχούς· αποδοκιμάζει ωστόσο την αβεβαιότητα που περιβάλλει το θέμα της εγγραφής του προγράμματος αυτού στον προϋπολογισμό και επαναλαμβάνει τη θέση της υπέρ της διατήρησής του στο τμήμα 2 του ΠΔΠ·

12. χαιρετίζει ορισμένες πτυχές της θεματικής έκθεσης της Κυπριακής Προεδρίας (30 Αυγούστου 2012), ωστόσο εκφράζει την έντονη ανησυχία της σχετικά με τις προτάσεις προς συζήτηση για την πολιτική συνοχής, ιδίως δε σχετικά με την επιλεξιμότητα, το εύρος και την εμβέλεια των «δικτύων ασφαλείας» για τις περιφέρειες και τα κράτη μέλη· απορρίπτει δε τις δυσανάλογες τροποποιήσεις που προβλέπονται για τις περιφέρειες μετάβασης και τις πιο ανεπτυγμένες περιφέρειες·

Τομείς συναπόφασης

13. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι μεγάλη πλειονότητα των θεμάτων που περιλαμβάνονται στο διαπραγματευτικό πλαίσιο του Συμβουλίου (έκδοση της 19ης Ιουνίου 2012), ειδικότερα δε τα σημεία 21 έως 47 και 53 έως 78, είναι θέματα για τα οποία απαιτείται συναπόφαση και όχι διαδικασία έγκρισης και τονίζει ότι το ΕΚ πρέπει να έχει πλήρη συμμετοχή στις τρέχουσες διαπραγματεύσεις·

14. κατακρίνει το γεγονός ότι η μέθοδος κατανομής των εθνικών πιστώσεων και οι ανώτατοι συντελεστές σε θέματα των πολιτικών συνοχής και αγροτικής ανάπτυξης έχουν περιληφθεί στο διαπραγματευτικό πλαίσιο του Συμβουλίου (σημεία 30 έως 45), αλλά δεν εμφανίζονται στην πρόταση κανονισμού περί καθορισμού κοινών διατάξεων για τα Ταμεία που καλύπτονται από το κοινό στρατηγικό πλαίσιο· εκπλησσεται εξάλλου με το γεγονός ότι το σημείο 35 του διαπραγματευτικού πλαισίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2012 αποδίδει στους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» τη λειτουργία κατανομής των διαρθρωτικών πόρων μεταξύ των κρατών μελών. Εγείρεται συνεπώς το ερώτημα κατά πόσο οι στόχοι αυτοί είναι πραγματικά αναγκαίοι για την περιφερειακή ανάπτυξη, αλλά και ουσιαστικά ερωτήματα όσον αφορά τη διακυβέρνηση και τη μεθοδολογία, καθώς η αναδιανεμητική αυτή λειτουργία δεν προβλεπόταν όταν τέθηκαν οι στόχοι αυτοί, το 2010·

15. εκτιμά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 177 της ΣΛΕΕ, όχι μόνο πρόκειται για τομέα που υπόκειται σε συναπόφαση, αλλά επιπλέον

για τομέα υποχρεωτικής διαβούλευσης με την ΕτΠ, η οποία κατά συνέπεια, προκειμένου να υπερασμυνθεί των προνοιών της όπως ορίζονται στο άρθρο 263 τρίτο εδάφιο της ΣΛΕΕ, θα αξιολογήσει περαιτέρω το νομικό πλαίσιο του ζητήματος και επιφυλάσσεται να προσφύγει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν υποβάλλει νομοθετική πρόταση για την οποία η ΕτΠ θα κληθεί να γνωμοδοτήσει·

16. δίδοντας συνέχεια στις γνωμοδοτήσεις που έχει υιοθετήσει από τις αρχές του 2012 για τις διάφορες νομοθετικές προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επαναλαμβάνει τα εξής:

α. Όσον αφορά τον υποτομέα 1β και τα Ταμεία που καλύπτονται από το κοινό στρατηγικό πλαίσιο (ΚΣΠ), υποστηρίζει τα εξής: την πρόταση σύστασης νέας κατηγορίας περιφερειών, των περιφερειών «μετάβασης», καθώς και την ανάγκη να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη και μοναδική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών κατά την πρόσβαση στους πόρους, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 349 της ΣΛΕΕ (σημείο 25 του διαπραγματευτικού πλαισίου)· τον ορισμό ανώτατου ορίου 300 km για την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία, με εξαίρεση τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες για τις οποίες δεν εφαρμόζεται το κριτήριο της απόστασης (σημείο 27, αυτόδι)· τη θέσπιση, για τις περιφέρειες που δεν θα υπόκεινται πλέον στον στόχο της σύγκλισης, ενός «δικτύου ασφαλείας» ύψους τουλάχιστον ίσου με τα δύο τρίτα της στήριξης που δικαιούνταν κατά την περίοδο 2007-2013 (σημείο 44, αυτόδι)· τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά τα ποσοστά συγχρηματοδότησης, με εξαίρεση την αύξηση σε 85 % για τα προγράμματα βάσει του στόχου «ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία», αν και υποστηρίζει την αύξηση του ποσοστού συγχρηματοδότησης για τη διαπεριφερειακή συνεργασία στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες από 50 % σε 85 % (σημείο 46, αυτόδι)· τη διατήρηση του προγράμματος επισιτιστικής βοήθειας για άτομα σε κατάσταση ανέχειας εντός του τομέα 2 του ΠΔΠ και όχι την υπαγωγή του στο πεδίο δράσης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου εντός του τομέα 1 (σημείο 48, αυτόδι)· τη θέσπιση ποσοστού συγχρηματοδότησης προσ αυξημένου κατά 10 εκατοστιαίες μονάδες για τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν προσωρινές δημοσιονομικές δυσχέρειες (σημείο 47, επιλογή α, αυτόδι)· τη δημιουργία ενός ΚΣΠ για τα δύο Διαρθρωτικά Ταμεία, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ) (σημείο 65, αυτόδι)· τον ορισμό των ποσοστών προχρηματοδότησης σε 2 % για το 2014, 3 % για το 2015 και 3 % για το 2016 (σημείο 75, αυτόδι)· τον ορισμό του μη ανακτήσιμου ΦΠΑ ως επιλέξιμης δαπάνης για τον υπολογισμό της συνεισφοράς από τα Ταμεία του ΚΣΠ (σημείο 78, επιλογή γ, αυτόδι)·

β. Όσον αφορά τον τομέα 2, υποστηρίζει τα εξής: την ταχύτερη σύγκλιση, με ακριβές χρονοδιάγραμμα για τη σύγκλιση μεταξύ κρατών μελών (σημείο 53, αυτόδι)· τον καθορισμό ανώτατου ορίου 200 000 ευρώ για τις άμεσες ενισχύσεις, αντί των 300 000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της οικολογικής διάστασης και τη σταδιακή απομείωση που θα αρχίζει από 100 000 ευρώ, αντί των 200 000 ευρώ (σημείο 54, αυτόδι)· τον καθορισμό ποσοστού 30 % για την οικολογική διάσταση (σημείο 56, αυτόδι)· τη δυνατότητα μεταφοράς κονδυλίων από τον 1ο προς τον 2ο πυλώνα (σημείο 57, αυτόδι), αλλά απορρίπτει οιαδήποτε μεταφορά προς την αντίθετη κατεύθυνση, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες επανεξισορρόπησης μεταξύ των δύο πυλώνων της ΚΓΠ (σημείο 58, αυτόδι)· υποστηρίζει επίσης την υπαγωγή των περιφερειών μετάβασης στον κανονισμό για την αγροτική ανάπτυξη (σημείο 62, αυτόδι), ενώ αντιτάσσεται στη δημιουργία, όπως προτείνεται, ενός νέου αποθεματικού για την αντιμετώπιση κρίσεων στον κλάδο της γεωργίας (σημείο 64, αυτόδι)·

17. όσον αφορά τους πόρους που προβλέπονται για τον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας, επαναλαμβάνει την πρότασή της να διανέμονται ανά πρόγραμμα συνεργασίας και όχι ανά κράτος μέλος. Ζητά, συνεπώς, αναθεώρηση του σημείου 40 του διαπραγματευτικού πλαισίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2012, διότι, όπως έχουν τα πράγματα επί του παρόντος, η διαπραγμάτευση αποκλειστικά για την κατανομή των πόρων που αφορούν τις συνιστώσες της διασυνοριακής και της διεθνικής συνεργασίας έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται η διαπεριφερειακή συνεργασία απλώς το υπόλοιπο των δύο άλλων συνιστωσών·

18. υποστηρίζει την πρόταση περί συχνότερης προσφυγής σε δάνεια και όχι κατά κύριο λόγο σε μη επιστρεπτές επιδοτήσεις, προκειμένου να ενισχυθεί η προσωπική δέσμευση των δικαιούχων· φρονεί επίσης ότι οι επιστροφές των δανείων θα πρέπει στη συνέχεια να αναδιαιτώνται, με τη χρήση μηχανισμών κεφαλαίων κίνησης·

Νέοι ίδιοι πόροι

19. επαναλαμβάνει την επιθυμία της για μεταρρύθμιση του ισχύοντος συστήματος για τους ίδιους πόρους, ώστε να μειωθούν οι άμεσες εισφορές των κρατών μελών στον προϋπολογισμό της ΕΕ, με παράλληλη αύξηση των ιδίων πόρων της ΕΕ που διατίθενται για την αντιμετώπιση των μελλοντικών προκλήσεων⁽¹⁾ και να καλυφθεί η ανάγκη κατάργησης των ισχυουσών δημοσιονομικών διορθώσεων και εξαιρέσεων· συνεπώς, εκτιμά ότι, για λόγους διαφάνειας, ισορροπίας και βιωσιμότητας, το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο πρέπει οπωσδήποτε να στηριχθεί σε μια συμφωνία σχετικά με νέους ίδιους πόρους, όπως έχει δηλώσει και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

20. εκφράζει την ικανοποίησή της για την τρέχουσα μέθοδο διαπραγμάτευσης στο Συμβούλιο, χάρη στην οποία οι πτυχές των δαπανών και των πόρων εξετάζονται από κοινού εντός του διαπραγματευτικού πλαισίου, και επαναλαμβάνει ότι υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής για δύο νέους ίδιους πόρους, στηριζόμενους αντίστοιχα στον ΦΠΑ και στον νέο φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΦΧΣ)·

21. επί του προκειμένου, ζητά από ορισμένα κράτη μέλη να μην ζημιώνουν τον πληθυσμό τους, τις επιχειρήσεις τους και τους ΟΤΑ αρνούμενα να δεσμευθούν υπέρ του νέου φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, εφόσον η άρνησή τους θα οδηγήσει στην εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας και τη δημιουργία μιας Ευρώπης δύο ταχυτήτων από δημοσιονομική άποψη·

22. εκτιμά ότι ο ΦΧΣ, εάν εφαρμοσθεί βάσει ενισχυμένης συνεργασίας, είναι δυνατόν από νομική άποψη να χρησιμεύσει ως βάση για νέο ίδιο πόρο της ΕΕ, καθώς θα μπορούσαν τα συμμετέχοντα κράτη να μεταφέρουν στον προϋπολογισμό της ΕΕ ένα μέρος των σχετικών εσόδων. Ωστόσο, η μεταφορά αυτή θα πρέπει να αφαιρείται από τη συνεισφορά τους στον προϋπολογισμό της ΕΕ βάσει του ΑΕΕ, χωρίς να επηρεάζονται οι κανόνες που εφαρμόζονται για τον υπολογισμό της εθνικής συνεισφοράς των μη συμμετεχόντων κρατών·

23. επαναλαμβάνει ότι τάσσεται υπέρ της απλούστευσης του εξαιρετικά περίπλοκου συστήματος εκπτώσεων και διορθωτικών μέτρων και της αντικατάστασης του ισχύοντος συστήματος εκπτώσεων από έναν γενικό διορθωτικό μηχανισμό·

⁽¹⁾ Βλ. σημείο 65 της γνωμοδότησης της ΕτΠ με θέμα «Νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο μετά το 2013», που υιοθετήθηκε κατά την 93η σύνοδο ολομέλειας της 14ης και 15ης Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ C 54 της 23.2.2012, σ. 40).

Μακροοικονομικοί όροι

24. εκφράζει την έκπληξή της για το γεγονός ότι η υποτιθέμενη «τεχνική» τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περιλαμβάνει ένα εξαιρετικά καίριο στοιχείο: την επέκταση των μακροοικονομικών προϋποθέσεων από το Ταμείο Συνοχής αποκλειστικά, στο σύνολο των πέντε Ταμείων του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου (βλ. άρθρο 8 της τροποποιημένης πρότασης)·

25. επαναλαμβάνει την σαφή και κατηγορηματική αντίθεσή της σε οποιαδήποτε μορφή μακροοικονομικών προϋποθέσεων και δεν κρίνει εύστοχη την επιλογή της επέκτασης των προϋποθέσεων αυτών σε όλες τις γραμμές του προϋπολογισμού, όπως ζητούν ορισμένα κράτη μέλη·

26. υπενθυμίζει ότι πρόκειται για τομέα που υπάγεται σε διαδικασία συναπόφασης και πρέπει να αποφασιστεί στα πλαίσια του κανονισμού περί θέσπισης κοινών διατάξεων για τα πέντε Ταμεία του ΚΣΠ·

Διάρθρωση, διάρκεια και ευελιξία του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου

27. υποστηρίζει πλήρως την πρόταση του Συμβουλίου να μετατραπεί η πολιτική συνοχής σε υπο-τομέα μάλλον παρά να οριστεί γι' αυτήν επιμέρους ανώτατο όριο, επιμένει όμως να μην υπαχθεί το χρηματοδοτικό μέσο «Συνδέοντας την Ευρώπη» στον προτεινόμενο υπο-τομέα, λόγω της διαφορετικής του φύσεως· εξακολουθεί να θεωρεί λυπηρό ότι δεν αξιοποιήθηκε η ευκαιρία για να συγκεντρωθούν σε ένα και τον αυτό τομέα όλες οι χρηματοδοτήσεις της ΕΕ υπέρ της εδαφικής ανάπτυξης (δηλαδή, τα πέντε Ταμεία του ΚΣΠ)·

28. επαναλαμβάνει το αίτημά της για ευελιξία στο εσωτερικό του εκάστοτε τομέα και για δημιουργία ενός αποθεματικού ευελιξίας, στο οποίο θα μεταφέρονται οι πιστώσεις ή τα περιθώρια που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί στα μέσα της περιόδου, αντί να επιστρέφονται στα κράτη μέλη· φρονεί ότι ένα τέτοιο αποθεματικό ευελιξίας θα μπορούσε να χρησιμεύει ιδίως για μακροοικονομικές και δημοσιονομικές παρεμβάσεις που θα επιτρέπουν την πρόληψη των ασύμμετρων κλονισμών στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

29. επισημαίνει και πάλι ότι η υπό εξέταση πρόταση προβλέπει «αξιολόγηση» της εκτέλεσης του δημοσιονομικού πλαισίου το 2016 και δηλώνει εκ νέου ότι, αντ' αυτής, θα ήταν προτιμότερο να διενεργηθεί πλήρης ενδιάμεση αναθεώρηση το 2017 (μέρος της οποίας θα συνιστά η προτεινόμενη αξιολόγηση)·

Καθορισμός ανώτατων ορίων για τις αναλήψεις υποχρεώσεων και τις πληρωμές

30. όσον αφορά το ύψος των κονδυλίων των κύριων υπο-τομέων του ΠΔΠ, επαναλαμβάνει τα εξής:

- α. την υποστήριξή της προς τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσο «Συνδέοντας την Ευρώπη» (50 δις ευρώ), το πρόγραμμα Ορίζων 2020 (80 δις ευρώ), τους δύο πρώτους πυλώνες της ΚΓΠ (372 δις ευρώ σε σταθερές τιμές), το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» (1,6 δις ευρώ) και τα μέσα χρηματοδότησης της εξωτερικής δράσης της ΕΕ (70 δις ευρώ)·

β. το αίτημά της για αύξηση του προϋπολογισμού που διατίθεται για την πολιτική συνοχής (σε επίπεδο τουλάχιστον ίσο με το προβλεπόμενο στις δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013, σε σταθερές τιμές), για το ΕΤΘΑ και για το πρόγραμμα LIFE, καθώς και το αίτημά της για αναπροσαρμογή του προϋπολογισμού μεταξύ των δύο πυλώνων της ΚΓΠ, υπέρ της αγροτικής ανάπτυξης·

Προγράμματα εκτός πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου

31. επαναλαμβάνει το αίτημά της να διατηρηθεί το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠ) και να ενταχθεί στο ΠΔΠ, όμως, όπως και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επιμένει ότι, λόγω του αστάθμητου χαρακτήρα του, θα πρέπει να εγγραφεί στον προϋπολογισμό με πιστώσεις ανώτερες από το ανώτατο όριο του σχετικού τίτλου. Επίσης, αντιτάσσεται στη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του ώστε να περιλάβει την αντιστάθμιση των επιπτώσεων των διμερών ή πολυμερών εμπορικών συμφωνιών επί της γεωργικής δραστηριότητας (σημείο 95, αυτόθι)·

32. χαιρετίζει την πρόταση του Συμβουλίου να ενταχθούν τα προγράμματα Galileo, ITER και GMES στον τομέα 1 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (παράρτημα Ι, αυτόθι), όπως ζητούσε και η ίδια στη γνωμοδότησή της για το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο μετά το 2013·

33. επιμένει να μεταφερθούν επίσης εντός του ΠΔΠ οι πιστώσεις που αντιστοιχούν στους προαναφερόμενους μηχανισμούς αποθεματικού·

Θεματολόγιο απλούστευσης

34. εκτιμά ότι το ζήτημα της βελτίωσης της ποιότητας των δαπανών, την οποία επικαλούνται και τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προς το παρόν δεν λαμβάνει ικανοποιητική

λύση, δεδομένου ότι εκφράζεται με προσθήκη νέων διαδικασιών ελέγχου, με αύξηση της πολυπλοκότητας των διαδικασιών, με υπερβολική έμφαση στην ποσοτική επίδοση και απορρόφηση, εις βάρος της ποιότητας των στρατηγικών, και, τέλος, καταλήγει σε αυξανόμενο συγκεντρωτισμό που αποβαίνει εις βάρος των κατώτερων επιπέδων διακυβέρνησης έναντι των ανώτερων·

35. ευελπιστεί ότι η ανακοίνωση περί ποιότητας των δαπανών, την οποία έχει αναγγείλει η Επιτροπή, θα προσφέρει τη δυνατότητα διαφοροποίησης του καταλογισμού των δαπανών δημοσίων επενδύσεων βάσει του Συμφώνου σταθερότητας·

36. διαμαρτύρεται για την κατά κόρον προσφυγή σε κατ' εξουσιοδότηση πράξεις της Επιτροπής, όπως προτείνεται π.χ. για τις ενδεικτικές δράσεις του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου, η οποία θα οδηγήσει στον αποκλεισμό της ΕτΠ από τη συμβουλευτική διαδικασία και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων, ενώ μπορεί να πρόκειται για τομείς που έχουν καθοριστική σημασία για τους ΟΤΑ·

37. αντιθέτως, δηλώνει ότι συμφωνεί πλήρως με την Επιτροπή ότι η απλούστευση σε επίπεδο ΕΕ δεν είναι δυνατόν να αποφέρει αποτελέσματα εάν δεν συνοδεύεται από αντίστοιχες προσπάθειες σε εθνικό και υπο-εθνικό επίπεδο, τονίζει δε ότι οι κύριες προσπάθειες πρέπει να καταβληθούν σε εθνικό επίπεδο·

38. χαιρετίζει τον εξορθολογισμό των προγραμμάτων που προτείνεται βάσει του νέου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, ειδικότερα δε την μείωση του αριθμού των προτεινόμενων δημοσιονομικών προγραμμάτων και την ομαδοποίηση προγραμμάτων και υποπρογραμμάτων σε πολλούς τομείς·

39. ζητά στενότερη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στην υλοποίηση των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

COM(2012) 388 final

Αιτιολογική σκέψη 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ειδικοί μηχανισμοί, όπως το Αποθεματικό Επείγουσας Βοήθειας, το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Μηχανισμός Ευελιξίας, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, το Αποθεματικό για τις κρίσεις στον γεωργικό τομέα και το Περιθώριο για απρόβλεπτες ανάγκες είναι απαραίτητα για να μπορεί η Ένωση να αντιδράσει σε συγκεκριμένες απρόβλεπτες περιστάσεις ή για να μπορούν να χρηματοδοτηθούν σαφώς προσδιορισμένες δαπάνες οι οποίες δεν είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθούν στο πλαίσιο των διαθέσιμων ανώτατων ορίων ενός ή περισσότερων τομέων όπως καθορίζονται στο δημοσιονομικό πλαίσιο. Συνεπώς, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα εγγραφής στον προϋπολογισμό πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων πάνω από τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο δημοσιονομικό πλαίσιο όπου είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν οι ειδικοί μηχανισμοί.	(3) Ειδικοί μηχανισμοί, όπως το Αποθεματικό Επείγουσας Βοήθειας, το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Μηχανισμός Ευελιξίας, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, το Αποθεματικό για τις κρίσεις στον γεωργικό τομέα και το Περιθώριο για απρόβλεπτες ανάγκες είναι απαραίτητα για να μπορεί η Ένωση να αντιδράσει σε συγκεκριμένες απρόβλεπτες περιστάσεις ή για να μπορούν να χρηματοδοτηθούν σαφώς προσδιορισμένες δαπάνες οι οποίες δεν είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθούν στο πλαίσιο των διαθέσιμων ανώτατων ορίων ενός ή περισσότερων τομέων όπως καθορίζονται στο δημοσιονομικό πλαίσιο. Συνεπώς, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα εγγραφής στον προϋπολογισμό πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων πάνω από τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο δημοσιονομικό πλαίσιο όπου είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν οι ειδικοί μηχανισμοί.

Αιτιολογία

Δεδομένου ότι το μεν ΕΤΠ πρέπει να ενταχθεί στο ΠΔΠ, ενώ η σύσταση αποθεματικού για τις κρίσεις στον γεωργικό τομέα θα πρέπει να απορριφθεί εις όφελος μιας πραγματικής ρύθμισης, τα δύο αυτά χρηματοδοτικά μέσα πρέπει να διαγραφούν από τον κατάλογο.

Τροπολογία 2

COM(2012) 388 final

Άρθρο 8

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Εφόσον αρθεί η αναστολή των δημοσιονομικών δεσμεύσεων που αφορούν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας στο πλαίσιο των μακροοικονομικών προϋποθέσεων σχετικά με τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, το Συμβούλιο αποφασίζει, σύμφωνα με τη Συνθήκη και τηρώντας τη σχετική βασική πράξη, για τη μεταφορά στα επόμενα οικονομικά έτη των δεσμεύσεων που έχουν ανασταλεί. Οι δεσμεύσεις του έτους ν που έχουν ανασταλεί δεν μπορούν να επανεγγραφούν στον προϋπολογισμό πέραν του οικονομικού έτους ν+2.	Εφόσον αρθεί η αναστολή των δημοσιονομικών δεσμεύσεων που αφορούν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας στο πλαίσιο των μακροοικονομικών προϋποθέσεων σχετικά με τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, το Συμβούλιο αποφασίζει, σύμφωνα με τη Συνθήκη και τηρώντας τη σχετική βασική πράξη, για τη μεταφορά στα επόμενα οικονομικά έτη των δεσμεύσεων που έχουν ανασταλεί. Οι δεσμεύσεις του έτους ν που έχουν ανασταλεί δεν μπορούν να επανεγγραφούν στον προϋπολογισμό πέραν του οικονομικού έτους ν+2.

Αιτιολογία

Οι διατάξεις που αφορούν τις μακροοικονομικές προϋποθέσεις πρέπει να εξακολουθήσουν να αφορούν αποκλειστικά το Ταμείο Συνοχής, όπως ισχύει από την ίδρυσή του.

Βρυξέλλες, 9 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (2014-2020)»

(2012/C 391/08)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- χαιρετίζει την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (2014-2020) ως δέσμευση για την αναγνώριση της ανταγωνιστικότητας ως βασικού και μείζονος παράγοντα για την εξασφάλιση βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης και περισσότερων θέσεων εργασίας στην ΕΕ·
- εφιστά την προσοχή στις πολυάριθμες υπάρχουσες πρωτοβουλίες που έχουν αναληφθεί από τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές σε όλα τα κράτη μέλη, για παράδειγμα τα τοπικά κέντρα για τις μικρές επιχειρήσεις, οι μικροπιστώσεις που χορηγούνται από τις τοπικές ή τις περιφερειακές αρχές ή ακόμα η δωρεάν παροχή συμβουλών από εμπειρογνώμονες για τη δημιουργία μικρών επιχειρήσεων, που συχνά παρέχουν τη βάση για την επιτυχία των νεοσύστατων μικροεπιχειρήσεων·
- εφιστά την προσοχή στις ανάγκες των νέων επιχειρηματιών, για τους οποίους η επιχειρηματικότητα αποτελεί συχνά τη μόνη δυνατότητα επαγγελματικής ανάπτυξης και οι οποίοι είναι διατεθειμένοι να αναλάβουν μια ριψοκίνδυνη δραστηριότητα, συχνά για να την αναπτύξουν σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή αγορά, με απώτερη πρόθεση να είναι ανταγωνιστικοί και στην παγκόσμια·
- επισημαίνει ότι η επίτευξη ανταγωνιστικότητας σε παγκόσμιο επίπεδο δεν είναι εφικτή παρά μόνο με τη διευθέτηση των ατελειών της ευρωπαϊκής αγοράς, που καθιστούν τις ευρωπαϊκές ΜμΕ λιγότερο ανταγωνιστικές απέναντι στις ομολόγους τους από τον υπόλοιπο κόσμο. Πρέπει να αυξηθεί η συμμετοχή των ΜμΕ στην υλοποίηση ευρωπαϊκών έργων και να βελτιωθεί η θέση τους στις σχέσεις με τις μεγάλες επιχειρήσεις, που είναι συχνά οι γενικοί ανάδοχοι αυτών των έργων. Για τον σκοπό αυτό υπογραμμίζει πόσο σημαντικό είναι για τις ΜμΕ να ενωθούν σε δίκτυα επιχειρήσεων.

Εισηγητής

ο κ. Witold KROCHMAL (PL/EA), Μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου και της Τοπικής Αρχής του Wołów

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (2014-2020)

COM(2011) 834 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. χαιρετίζει την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (2014-2020) ως δέσμευση για την αναγνώριση της ανταγωνιστικότητας ως βασικού και μείζονος παράγοντα για την εξασφάλιση βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης και περισσότερων θέσεων εργασίας στην ΕΕ·

2. φρονεί πως ο προτεινόμενος κανονισμός συμπληρώνει παλαιότερες πρωτοβουλίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Αναγνωρίζει τον ρόλο των ΜμΕ στο οικονομικό σύστημα της ΕΕ και επισημαίνει τις ελλείψεις και τις διακυμάνσεις του περιβάλλοντος των ΜμΕ, οι οποίες μπορούν να καθυστερήσουν ή ακόμη και να περιορίσουν την ανάπτυξη των επιχειρήσεων και της ανταγωνιστικότητάς τους·

3. υπογραμμίζει ότι η θέση της ΕτΠ υποστηρίζεται από την έρευνα που διεξήγαγε η Πλατφόρμα παρακολούθησης της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» με τίτλο «Περιφέρειες και πόλεις ευνοϊκές προς τις ΜΜΕ»⁽¹⁾ με τη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών·

4. αναγνωρίζει ότι η αντιμετώπιση των ελλείψεων της αγοράς αποτελεί πρωτίστως αρμοδιότητα των κρατών μελών και των περιφερειών, φρονεί όμως ότι η ΕΕ μπορεί να βοηθήσει σε ορισμένα πεδία μέσω της διάδοσης ορθών πρακτικών, της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας της ενιαίας αγοράς και της βελτίωσης των συνθηκών του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των ΜμΕ, να είναι βιώσιμα ανταγωνιστικές σε παγκόσμιο επίπεδο, γεγονός που συνεπάγεται στροφή προς μια οικονομία χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και αποδοτικής χρήσης των πόρων·

5. φρονεί ότι το πρόγραμμα θα ενισχύσει σημαντικά την εμπιστοσύνη στον ευρωπαϊκό επιχειρηματικό τομέα τόσο στην ευρωπαϊκή όσο και στην παγκόσμια αγορά. Η αυξημένη εμπιστοσύνη στις αγορές θα οδηγήσει σε μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την επιχειρηματικότητα και σε πιο επεκτατική πολιτική των υφιστάμενων επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ΜμΕ, οι οποίες αποτελούν μείζονα πηγή οικονομικής ανάπτυξης (58 % του κύκλου εργασιών της ΕΕ) και απασχόλησης (67 % των θέσεων εργασίας του ιδιωτικού τομέα, στον οποίο δημιούργησαν το 85 % των νέων θέσεων εργασίας κατά την περίοδο 2002-2010)·

6. κρίνει ότι ορθώς το πρόγραμμα τονίζει τη σημασία του τουρισμού, τομέα ο οποίος σχετίζεται με μεγάλο αριθμό ΜμΕ στην ΕΕ και όπου απασχολείται πολύ μεγάλος αριθμός ατόμων·

7. τονίζει τη σημασία της στήριξης των επιχειρήσεων και των ΜμΕ στα διάφορα στάδια της ανάπτυξής τους, είτε πρόκειται για νεοουσταθείσες επιχειρήσεις είτε για ήδη λειτουργούσες είτε για επιχειρήσεις υπό αναδιάρθρωση, δεδομένου ότι η στήριξη αυτή τονώνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων στην ευρωπαϊκή και στη διεθνή αγορά·

8. αναγνωρίζει ότι μία εκ των κυριότερων προϋποθέσεων για την επιτυχία του προγράμματος είναι η προώθηση και ανάπτυξη του επιχειρηματικού πνεύματος και της επιχειρηματικής ηθικής στην κοινωνία της ΕΕ, εξ ου και επιδοκιμάζει τη δυνατότητα συμμετοχής στον διαγωνισμό για τα Ευρωπαϊκά Βραβεία Επιχειρηματικότητας σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και σε άλλες αντίστοιχες πρωτοβουλίες·

9. τονίζει ότι κάθε χρόνο τρεις περιφέρειες της Ευρώπης λαμβάνουν τα "ευρωπαϊκά βραβεία περιφερειακής επιχειρηματικότητας", σε αναγνώριση των ευνοϊκών συνθηκών που παρέχουν στις ΜμΕ·

10. εκτιμά ότι η προώθηση της επιχειρηματικότητας θα πρέπει να ξεκινά ήδη από το σχολείο, με την ανάπτυξη θετικής στάσης απέναντι στην επιχειρηματικότητα και με την προώθηση της οικονομικής ανεξαρτησίας. Αυτό θα επιτρέψει στους φοιτητές να αποφασίζουν συνειδητά το είδος της εργασίας που επιθυμούν να ασκήσουν όταν πρόκειται να εισέλθουν στην αγορά εργασίας. Προκειμένου οι απόφοιτοι να μπορούν να αρχίσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα με τα προσόντα που θα έχουν αποκτήσει, αφού θα υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ζήτησης των υπηρεσιών τους, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε η κατάρτιση να μην είναι αντίθετη προς τις ανάγκες της αγοράς·

11. ζητά την ενσωμάτωση όλων των επιχειρηματικών τάσεων και εξελίξεων στα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης δεδομένης της σημασίας της συνεχούς επιμόρφωσης των επιχειρηματιών για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας·

12. εφιστά την προσοχή στις ανάγκες των νέων επιχειρηματιών, για τους οποίους η επιχειρηματικότητα αποτελεί συχνά τη μόνη δυνατότητα επαγγελματικής ανάπτυξης και οι οποίοι είναι διατεθειμένοι να αναλάβουν μια ριψοκίνδυνη δραστηριότητα, συχνά για να την αναπτύξουν σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή αγορά, με απώτερη πρόθεση να είναι ανταγωνιστικοί και στην παγκόσμια·

13. εφιστά την προσοχή στις πολυάριθμες υπάρχουσες πρωτοβουλίες που έχουν αναληφθεί από τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές σε όλα τα κράτη μέλη, για παράδειγμα τα τοπικά κέντρα για τις μικρές επιχειρήσεις, οι μικροπιστώσεις που χορηγούνται από τις

⁽¹⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/news/Pages/InvitationtoparticipateintheSurveyonSME-friendlyRegionsandCities.aspx>

τοπικές ή τις περιφερειακές αρχές ή ακόμα η δωρεάν παροχή συμβουλών από εμπειρογνώμονες για τη δημιουργία μικρών επιχειρήσεων, που συχνά παρέχουν τη βάση για την επιτυχία των νεοσύστατων μικροεπιχειρήσεων·

14. εφιστά επίσης την προσοχή στη θέση των γυναικών επιχειρηματιών, καθώς και ειδικών ομάδων του πληθυσμού – συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων των μεταναστών και εκπαιδισμένων επιχειρηματιών – για τις οποίες χρειάζεται ειδική πρωτοβουλία για την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεών τους, με συνεκτίμηση των υφιστάμενων σχετικών πολιτικών της ΕΕ·

15. καλεί τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές να εφαρμόσουν το πρόγραμμα· εφιστά ιδιαίτερα την προσοχή στην ανάγκη εξάλειψης ή μείωσης της γραφειοκρατίας και των εμποδίων στην εξωτερική χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, για την απλοποίηση των εγγράφων σύναψης συμβάσεων και της κατάργησης της υποχρέωσης παροχής τραπεζικών εγγυήσεων για τα έργα μικρής κλίμακας·

Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων της ΕΕ

16. επισημαίνει ότι η επίτευξη ανταγωνιστικότητας σε παγκόσμιο επίπεδο δεν είναι εφικτή παρά μόνο με τη διευθέτηση των ατελειών της ευρωπαϊκής αγοράς, που καθιστούν τις ευρωπαϊκές ΜμΕ λιγότερο ανταγωνιστικές απέναντι στις ομολόγους τους από τον υπόλοιπο κόσμο. Πρέπει να αυξηθεί η συμμετοχή των ΜμΕ στην υλοποίηση ευρωπαϊκών έργων και να βελτιωθεί η θέση τους στις σχέσεις με τις μεγάλες επιχειρήσεις, που είναι συχνά οι γενικοί ανάδοχοι αυτών των έργων. Για τον σκοπό αυτό υπογραμμίζει πόσο σημαντικό είναι για τις ΜμΕ να ενωθούν σε δίκτυα επιχειρήσεων·

17. υπενθυμίζει ότι η ΕΕ, από κοινού με τα κράτη μέλη, πρέπει να διασφαλίσει την αποτελεσματική λειτουργία της ενιαίας αγοράς και να βελτιώσει το επιχειρηματικό περιβάλλον, εξαλείφοντας ή περιορίζοντας τις δυσκολίες πρόσβασης των ΜμΕ σε χρηματοδότηση, τη μειωμένη ικανότητα επέκτασής τους σε αγορές πέραν της χώρας προέλευσής τους τόσο εντός της ενιαίας αγοράς όσο και εκτός αυτής, καθώς και τις υπερβολικές φορολογικές και γραφειοκρατικές επιβαρύνσεις. Παράλληλα με αυτές τις προϋποθέσεις, πρέπει να εξασφαλιστεί πρόσβαση στη γνώση και στις νέες, καινοτόμες τεχνολογίες και συνεργασία με τις τοπικές σχολές επαγγελματικής κατάρτισης και τους τοπικούς ακαδημαϊκούς κύκλους, οι οποίοι πρέπει να λαμβάνουν υπόψη στα προγράμματά τους τις ΜμΕ, ως κινητήρια δύναμη της ευρωπαϊκής οικονομίας·

18. εκφράζει την άποψη ότι το πρόγραμμα πρέπει να δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην εντονότερη συμμετοχή των ΜμΕ σε έργα, σχέδια και προγράμματα της ΕΕ στον τομέα της έρευνας και της καινοτομίας και μάλιστα με τη σύσταση συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Η ενεργότερη συμμετοχή σε ερευνητικά σχέδια αυξάνει τις ικανότητες των επιχειρήσεων και κατ' επέκταση τη διεθνή ανταγωνιστικότητά τους.

Στην πρόταση για το πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζοντας 2020» τονίζεται ιδιαίτερα η ανάγκη στενότερης συμμετοχής των ΜμΕ σε ερευνητικά σχέδια. Μέσω της στενότερης συμμετοχής τους, οι ΜμΕ, οι οποίες κατέχουν σε ορισμένες περιπτώσεις παγκοσμίως ηγετική θέση, αποκτούν πρόσβαση σε πληροφορίες και σε γνώση·

19. φρονεί ότι μόνο με μια τέτοια προσέγγιση θα μπορέσουν οι επιχειρήσεις και οι ΜμΕ να αναπτυχθούν κατά τρόπο που θα

λαμβάνει υπόψη τις δεσμεύσεις για μια οικονομία χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, με τη χρήση των τελευταίων περιβαλλοντικών τεχνολογιών που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της κλιματικής και ενεργειακής πολιτικής·

20. επικροτεί τον προτεινόμενο προϋπολογισμό του προγράμματος που ανέρχεται σε 2,522 δισ. ευρώ. Ταυτόχρονα παρατηρεί ότι το ποσό των 1,4 δισ. ευρώ, που διατίθεται για χρηματοδοτικά μέσα που θα στηρίξουν άμεσα τις επιχειρήσεις και τις ΜμΕ, δεν αντιπροσωπεύει παρά το 56 % του συνολικού προϋπολογισμού του προγράμματος. Σε περίπτωση που η ζήτηση για χρηματοοικονομικά μέσα είναι υψηλότερη από τη λογικά αναμενόμενη, θα πρέπει οι αλλαγές στα ποσοστά των επιχορηγήσεων να αποφασίζονται από την επιτροπή στην οποία εκπροσωπούνται όλες οι χώρες-δικαιούχοι του Προγράμματος για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις ΜΜΕ (COSME), σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 16 του σχεδίου Κανονισμού. Το εναπομένον τμήμα του προϋπολογισμού, το οποίο θα διατεθεί για δραστηριότητες στήριξης του περιβάλλοντος των ΜμΕ, είναι εκείνο που εγγυάται την αποδοτική και αποτελεσματική χρήση των πόρων για το σύνολο του προγράμματος καθ' όλη την περίοδο 2014-2020·

21. θεωρεί ορθή τη διάθεση του 1,7 % του προϋπολογισμού του προγράμματος για τη διοικητική του υποστήριξη, καθώς αυτά τα κονδύλια θα εξασφαλίσουν την αποδοτική λειτουργία του προγράμματος χωρίς να επιβαρύνουν υπερβολικά τον προϋπολογισμό·

22. είναι της γνώμης ότι τα μέτρα που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό του προγράμματος δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τις πρωτοβουλίες σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, αλλά θα πρέπει να στηρίζουν και να ενισχύουν αυτές τις πρωτοβουλίες προσδίδοντάς τους ευρωπαϊκή διάσταση μέσω του αποτελεσματικού συντονισμού και της εξάλειψης των διασυννομιών φραγμών στη συνεργασία των ιδιωτικών φορέων ή των δημόσιων αρχών. Αυτή η συνεργασία πρέπει να ενθαρρυνθεί μέσω «οριζόντιας» δικτύωσης αντί «κάθετης» συγκέντρωσης·

23. θεωρεί ότι η παρεχόμενη υποστήριξη πρέπει να δικαιολογείται πλήρως από τους στόχους του προγράμματος και να έχει θετικές συνέπειες σε ολόκληρη την Ευρώπη μέσω συγκεντρωτικών και πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων καθώς και με την αξιοποίηση τους·

24. υπογραμμίζει ότι η ανταγωνιστικότητα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την παραγωγικότητα, την καινοτομία και την αποτελεσματικότητα, από τις οποίες πηγάζει η βιώσιμη αύξηση των εσόδων, από την ικανότητα των επιχειρήσεων να αξιοποιούν πλήρως ευκαιρίες όπως η ευρωπαϊκή ενιαία αγορά και από θεσμικές λύσεις που δημιουργούν συνθήκες βιώσιμης ανάπτυξης των επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στα εγχειρήματα που ενισχύουν τους παράγοντες που επηρεάζουν περισσότερο τη βιώσιμη ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και των ΜμΕ·

25. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η συμμετοχή τρίτων χωρών στο πρόγραμμα βάσει πρωτοκόλλων συμφωνιών σύνδεσης και άλλων συμφωνιών πρέπει να θεωρείται ως ευκαιρία διεύρυνσης του πεδίου δράσης των επιχειρήσεων που λειτουργούν στον χώρο της ΕΕ και απόκτησης εμπειριών από τη λειτουργία των επιχειρήσεων έξω από την αγορά της ΕΕ. Θα πρέπει επίσης να επιτραπεί η συμμετοχή και άλλων τρίτων χωρών στο πρόγραμμα· η χρηματοδότησή τους θα πρέπει να πηγάζει από άλλα προγράμματα συνεργασίας κρατών μελών της ΕΕ με τρίτα κράτη·

26. υπογραμμίζει τη σημασία της ανάπτυξης της επιχειρηματικής εκπαίδευσης ιδίως μέσω της συνεχούς κατάρτισης, η οποία θα πρέπει να γίνει προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης δεξιοτήτων και νοοτροπιών, καθώς και της ενσωμάτωσης της εταιρικής κοινωνικής

ευθύνης, που θα επιτρέψουν την αντιμετώπιση των προκλήσεων της σύγχρονης παγκόσμιας αγοράς με σεβασμό στις πατροπαράδοτες ευρωπαϊκές επιχειρηματικές αρχές·

27. θεωρεί ότι οι προσπάθειες για την προώθηση της επιχειρηματικότητας και την ανάπτυξη μιας φιλικής προς τις επιχειρήσεις νοοτροπίας θα πρέπει να καλύπτουν επίσης τους επιχειρηματίες που ξεκινούν την επαγγελματική τους ζωή επιλέγοντας τον δρόμο της αυτοαπασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων επίσης των γυναικών που αναλαμβάνουν αυτή την προσπάθεια και τον κίνδυνο·

28. φρονεί ότι τα μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης των ΜμΕ σε χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένης της διευκόλυνσης μετοχικού κεφαλαίου και της διευκόλυνσης εγγύησης δανείων, θα πρέπει να συμπληρώνουν τα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα της πολιτικής για τη συνοχή, ενώ θα πρέπει να είναι δυνατός ο συνδυασμός τους και με άλλα ειδικά καθορισμένα χρηματοδοτικά μέσα των κρατών μελών·

29. υπογραμμίζει τη σημασία της δυνατότητας διασυνοριακής πίστωσης και δανεισμού, που επιτρέπει στις ΜμΕ να αξιοποιήσουν το τεράστιο δυναμικό της ενιαίας αγοράς, πράγμα που θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, π.χ. στον τομέα του τουρισμού·

30. εφιστά ιδιαίτερος την προσοχή στον ρόλο της «Διευκόλυνσης μετοχικού κεφαλαίου για την ανάπτυξη» (Equity Facility for Growth – EFG), η οποία επικεντρώνεται σε ταμεία παροχής επιχειρηματικών κεφαλαίων. Τονίζει ότι οι διαχειριστές του προγράμματος θα πρέπει να βοηθούν ώστε —έπειτα από κατάλληλη αξιολόγηση του κινδύνου— να παρέχεται στήριξη σε όσο το δυνατόν περισσότερες ΜμΕ και ιδίως σε εκείνες που θα είχαν ελάχιστες πιθανότητες να λάβουν στήριξη σύμφωνα με τις κανονικές τραπεζικές διαδικασίες, αλλά μπορούν να συμβάλουν στην ενίσχυση του συνολικού δυναμικού των ΜμΕ και στη σημαντική μείωση της ανεργίας·

31. διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με το δανειακό όριο της διευκόλυνσης εγγύησης δανείων και παροτρύνει την Επιτροπή να προσδιορίσει ποια κριτήρια χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό του εν λόγω ορίου, καθώς το πρόγραμμα ΠΑΚ δεν ορίζει κανένα όριο. Επισημαίνει ότι τα δάνεια για τις νεοσύστατες επιχειρήσεις, για τις επενδύσεις ή τη μεταβίβαση επιχειρήσεων αφορούν συχνά πολύ υψηλότερα ποσά από το καθορισμένο όριο και εκφράζει την ανησυχία ότι αυτό ενδέχεται να οδηγήσει σε μια κατάσταση στην οποία υψηλότερα δάνεια θα εξασφαλιζόνταν στο πλαίσιο του προγράμματος "Ορίζοντας 2020", παρόλο που υποτίθεται ότι αυτό χρησιμοποιείται μόνο για προγράμματα καινοτομίας·

32. επομένως, απευθύνει έκκληση για επιστροφή στο προηγούμενο πρόγραμμα-πλαίσιο ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας, το οποίο δεν καθόριζε όρια·

33. θεωρεί θεμιτή την κατά περίπτωση προσέγγιση των διαπραγματεύσεων με ιδρύματα που αναζητούν χρηματοδότηση επιμερισμού κινδύνου για τον δανεισμό τους, τόσο σε σχέση με το μέγεθος του δανεισμού, που εξαρτάται από το ποσό του εγγυημένου κινδύνου του χαρτοφυλακίου, όσο και σε σχέση με τη διάρκειά του·

34. ζητεί να παρακολουθούνται συνεχώς σε σχέση με τον μεταβαλλόμενο κίνδυνο τόσο τα χρηματοδοτικά μέσα παροχής επιχειρηματικού κεφαλαίου όσο και τα ταμεία για την κάλυψη των χρεωστικών χαρτοφυλακίων των ΜμΕ·

Διαχείριση του προγράμματος

35. κρίνει κατάλληλη τη μεταβίβαση της έμμεσης διαχείρισης του προγράμματος στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων (ETE) και στους εκτελεστικούς οργανισμούς, με συνεχή παρακολούθηση του προγράμματος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτή η μορφή διαχείρισης εγγυάται την αξιοποίηση των θετικών εμπειριών που έχει αποκτήσει το ETE σε διάστημα άνω των δέκα ετών στη στήριξη των ΜμΕ·

36. θεωρεί επίσης σημαντικό να αξιοποιηθούν οι σχετικές εμπειρίες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και του δικτύου Enterprise Europe που διαθέτει εμπειρία στη διεννοποίηση ΜμΕ και εκτός της ΕΕ·

37. πιστεύει ότι, για να διασφαλισθεί η επιτυχής εφαρμογή του προγράμματος και επομένως η αποτελεσματικότητά του, πρέπει να υπάρχει στενή συνεργασία με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές και οργανισμούς που διαχειρίζονται το πρόγραμμα, για τη διευκόλυνση της ροής πληροφοριών σε κάθε τομέα της εφαρμογής του·

38. θεωρεί σημαντικές τις εμπειρίες από τη διεννοποίηση ΜμΕ εκτός της ΕΕ και τη μεταβίβαση των σχετικών πληροφοριών, η οποία θα βοηθήσει τις ΜμΕ να μειώσουν το κόστος συναλλαγών που συνδέεται με διασυνοριακές δραστηριότητες. Πρόκειται για τομέα που μπορεί να αναπτυχθεί από εμπειρογνώμονες των οργάνων της ΕΕ, με τη συνεργασία των εθνικών και των περιφερειακών αρχών·

39. επισημαίνει τη δυνατότητα δημιουργίας κέντρων διάδοσης πληροφοριών για τις ΜμΕ. Ωστόσο, η ΕΤΠ δεν επιθυμεί να προτείνει τη μορφή που θα πρέπει να λάβουν αυτές οι οργανώσεις ούτε τον τρόπο λειτουργίας τους. Τα θέματα αυτά θα πρέπει να διευθετηθούν στο πλαίσιο πολυμερών συμφωνιών συνεργασίας μεταξύ κρατών και περιφερειών·

40. προτείνει να διεξάγεται η άμεση διαχείριση του προγράμματος πρωτίστως σε περιφερειακό επίπεδο, με τη στήριξη και την εποπτεία των εθνικών αρχών. Σε αυτό το επίπεδο διαχείρισης θα πρέπει επίσης να αναπτυχθεί σύστημα παρακολούθησης των κινδύνων που συνδέονται με τα υλοποιούμενα έργα·

41. προτείνει επίσης να αποτελεί και η παρακολούθηση των έργων μέρος της αξιολόγησης της υλοποίησης βάσει των δεικτών επίτευξης μεσοπρόθεσμων στόχων που παρατίθενται στο Παράρτημα Ι της πρότασης. Η παρακολούθηση θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει ενημέρωση για την εφαρμογή, στο πλαίσιο του προγράμματος, μέτρων που σχετίζονται με την προστασία του κλίματος και άλλες πολιτικές της ΕΕ·

42. τονίζει ότι αυτές οι δραστηριότητες πρέπει να διαθέτουν συνοχή και να συνάδουν με τις δραστηριότητες παρακολούθησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι εκπρόσωποι της οποίας, από κοινού με αυτούς του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), θα πραγματοποιούν τους επιτόπιους ελέγχους, εξακριβώσεις και επιθεωρήσεις·

43. φρονεί ότι οι στρατηγικές λογιστικού ελέγχου πρέπει να αποσκοπούν στην αντικειμενική αξιολόγηση της εφαρμογής του προγράμματος και να μην αποτελούν βάρος για τους δικαιούχους του. Τα συστήματα παρακολούθησης πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα στάδια υλοποίησης των έργων, ώστε να μην έχουν αρνητικό αντίκτυπο στον ρυθμό της εφαρμογής και να μην οδηγούν σε υπερβολικό πρόσθετο κόστος·

Τρέχουσες απειλές για την επιτυχία του προγράμματος

44. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι, δεδομένης της τρέχουσας δημοσιονομικής κατάστασης σε πολλές χώρες, οι εθνικές κυβερνήσεις αναζητούν τα απλούστερα δυνατά μέσα ενίσχυσης των δημοσιονομικών τους εσόδων μέσω της αύξησης διαφόρων εισφορών που αυξάνουν το κόστος εργασίας, πράγμα που μπορεί στην πράξη να οδηγήσει στην κατάρρευση των ΜμΕ ή στη μετάβασή τους στην παραοικονομία. Ζητούμε, κατά συνέπεια, την προστασία των ΜμΕ, καθώς αυτή η πολιτική που περιγράφεται ανωτέρω θα καθυστερήσει την ανάκαμψη από την οικονομική κρίση και ενδέχεται να ακυρώσει πρακτικά την προστιθέμενη αξία του προγράμματος. Οι ΜμΕ αποτελούν ένα αποτελεσματικό μέσο μείωσης της ανεργίας·

45. φρονεί ότι ο διοικητικός φόρτος που συνδέεται με τη σύσταση νέων επιχειρήσεων και οι φορολογικές επιβαρύνσεις των υφιστάμενων επιχειρήσεων δυσχεραίνουν τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, ιδίως δε των ΜμΕ, σε πολλές χώρες της ΕΕ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή των Περιφερειών απευθύνει έκκληση να μειωθεί κατά 25 % η καθαρή διοικητική επιβάρυνση σε όλη τη σχετική νομοθεσία της ΕΕ μέχρι το 2020. Κρίνει δε σκόπιμο να εξεταστεί η δυνατότητα άρσης ενός ευρέος φάσματος φραγμών που αντιμετωπίζουν οι ενδιαφερόμενοι στον τομέα των ΜμΕ·

46. το πρόγραμμα πρέπει να παρέχει πρόσθετη επιβράβευση στις χώρες και τις περιφέρειες που ευνοούν περισσότερο την ανάπτυξη ΜμΕ και σε συστήματα που επιτρέπουν στις ΜμΕ να αναπτυχθούν, να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητά τους και να επεκταθούν σε αγορές του εξωτερικού, προκειμένου να στηριχθούν αυτές οι

δραστηριότητες. Η προώθηση θετικών νοοτροπιών αποσκοπεί στην ενθάρρυνση των ενδεδειγμένων τάσεων στις διάφορες χώρες και περιφέρειες·

47. ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει κάθε προσπάθεια για να βελτιωθεί η πρόσβαση σε πληροφορίες για την ανάπτυξη των αγορών στις ταχέως αναπτυσσόμενες χώρες, τους τρόπους επένδυσης σε αυτές, τα ισχύοντα νομικά συστήματα και τα τοπικά έθιμα που διέπουν την επιχειρηματική δραστηριότητα·

48. πιστεύει ότι οι πληροφορίες για τις αγορές του εξωτερικού πρέπει να είναι εύκολα προσβάσιμες από τις ΜμΕ, δηλαδή προσίτες, ακριβείς και άμεσα διαθέσιμες. Πέρα από τα κέντρα πληροφόρησης των ΜμΕ, οι διπλωματικές αντιπροσωπείες της ΕΕ σε αυτές τις περιοχές του κόσμου πρέπει να διαδραματίσουν μείζονα ρόλο προς τον σκοπό αυτό·

49. υπογραμμίζει ότι η ανάπτυξη του επιχειρηματικού πνεύματος μεταξύ των πολιτών της ΕΕ απαιτεί αλλαγές στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, κάτι που αποτελεί μακροπρόθεσμη δραστηριότητα. Ελλοχεύει, συνεπώς, ο κίνδυνος να μην μπορέσουν να επιτευχθούν οι μεσοπρόθεσμοι και οι μακροπρόθεσμοι στόχοι·

50. εφιστά την προσοχή στο ενδεχόμενο υπερβολικής νομικής ρύθμισης των δραστηριοτήτων των ΜμΕ σε ευρωπαϊκό, εθνικό ή τοπικό επίπεδο, η οποία μπορεί να περιπλέξει άσκοπα τις διαδικασίες που συνδέονται τόσο με τις ίδιες τις δραστηριότητες όσο και με την εξασφάλιση στήριξης από διάφορα προγράμματα, με αρνητικό αντίκτυπο στην ανταγωνιστικότητα των ΜμΕ. Η μείωση της γραφειοκρατίας και ο περιορισμός των εμποδίων που συνδέονται με τη δημιουργία και την ανάπτυξη μιας επιχείρησης πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

COM(2011) 834 final

Αιτιολογική σκέψη (1)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
(1) Η Επιτροπή ενέκρινε την ανακοίνωση με τίτλο «Ευρώπη 2020 - Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» ⁽¹⁾ τον Μάρτιο του 2010 (στο εξής "η στρατηγική «Ευρώπη 2020»"). Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την ανακοίνωση τον Ιούνιο του 2010. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» αποτελεί απόκριση στην οικονομική κρίση και στόχος της είναι να προετοιμάσει την Ευρώπη για την επόμενη δεκαετία. Θεσπίζει πέντε φιλόδοξους στόχους για το κλίμα και την ενέργεια, την απασχόληση, την καινοτομία, την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη, οι οποίοι πρέπει να επιτευχθούν έως το 2020, και προσδιορίζει τους βασικούς παράγοντες ανάπτυξης, στόχος των οποίων είναι να καταστεί η Ευρώπη πιο δυναμική και ανταγωνιστική. Η στρατηγική τονίζει επίσης τη σημασία της ενίσχυσης της ανάπτυξης της ευρωπαϊκής οικονομίας, επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα υψηλά επίπεδα απασχόλησης, μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και αποδοτικής χρήσης των πόρων και της ενέργειας, και κοινωνική συνοχή.	(1) Η Επιτροπή ενέκρινε την ανακοίνωση με τίτλο «Ευρώπη 2020 - Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» ⁽¹⁾ τον Μάρτιο του 2010 (στο εξής "η στρατηγική «Ευρώπη 2020»"). Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την ανακοίνωση τον Ιούνιο του 2010. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» αποτελεί απόκριση στην οικονομική κρίση και στόχος της είναι να προετοιμάσει την Ευρώπη για την επόμενη δεκαετία. Θεσπίζει πέντε φιλόδοξους στόχους για το κλίμα και την ενέργεια, την απασχόληση, την καινοτομία, την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη, οι οποίοι πρέπει να επιτευχθούν έως το 2020, και προσδιορίζει τους βασικούς παράγοντες ανάπτυξης, στόχος των οποίων είναι να καταστεί η Ευρώπη πιο δυναμική και ανταγωνιστική. Η στρατηγική τονίζει επίσης τη σημασία της ενίσχυσης της ανάπτυξης της ευρωπαϊκής οικονομίας, επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα υψηλά επίπεδα απασχόλησης, μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και αποδοτικής χρήσης των πόρων και της ενέργειας, και κοινωνική συνοχή. <u>Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜμΕ) διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής "Ευρώπη 2020". Αυτό αντανάκλαται στο γεγονός ότι στις έξι από τις επτά εμβληματικές πρωτοβουλίες της εν λόγω στρατηγικής γίνεται αναφορά στις ΜμΕ.</u>
⁽¹⁾ COM (2010) 2020 final.	⁽¹⁾ COM (2010) 2020 final.

Τροπολογία 2

COM(2011) 834 final

Αιτιολογική σκέψη (6)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(6) Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις ΜΜΕ (στο εξής «το πρόγραμμα»), προκειμένου να συμβάλει στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων της Ένωσης, και ιδίως των ΜΜΕ, στην πρόοδο της κοινωνίας της γνώσης και στην ανάπτυξη που βασίζεται σε ισορροπημένη οικονομική μεγέθυνση.	(6) Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις ΜΜΕ (στο εξής «το πρόγραμμα»), προκειμένου να συμβάλει προωθηθεί η <u>ενίσχυση της βιώσιμης</u> ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων της Ένωσης, και ιδίως των ΜΜΕ, στην πρόοδο της κοινωνίας της γνώσης για να ενθαρρυνθεί το επιχειρηματικό πνεύμα και η <u>ανάπτυξη ΜμΕ που βασίζεται σε ισορροπημένη οικονομική</u> μεγέθυνση.

Αιτιολογία

Η ανταγωνιστικότητα και η βιωσιμότητα δεν θα πρέπει αποτελούν χωριστούς στόχους. Αντ' αυτού, πρέπει να θεωρείται ότι η ανταγωνιστικότητα εξαρτάται από τη βιωσιμότητα. Σύμφωνα με την Έκθεση για την ευρωπαϊκή ανταγωνιστικότητα του 2010, η βιώσιμη ανταγωνιστικότητα αντανακλά την ικανότητα επίτευξης και διατήρησης της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας, σύμφωνα με τους στόχους της αειφόρου ανάπτυξης.

Τροπολογία 3

COM(2011) 834 final

Αιτιολογική σκέψη (18)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(18) Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2010 με τίτλο «Η Ευρώπη, ο πρώτος τουριστικός προορισμός στον κόσμο – ένα νέο πλαίσιο πολιτικής για τον ευρωπαϊκό τουρισμό» ⁽¹⁾ , η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα συμπεράσματά του τον Οκτώβριο του 2010, ο τουρισμός είναι σημαντικός κλάδος της οικονομίας της Ένωσης. Οι επιχειρήσεις του συγκεκριμένου κλάδου συνεισφέρουν σημαντικά στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕγχΠ) της Ένωσης και στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και εμφανίζουν σημαντικές δυνατότητες για την ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας, καθώς σε αυτόν δραστηριοποιούνται κυρίως ΜΜΕ. Η συνθήκη της Λισαβόνας αναγνωρίζει τη σημασία του τουρισμού αναφέροντας τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες της Ένωσης στον τομέα αυτό, οι οποίες συμπληρώνουν τις δράσεις των κρατών μελών. Υπάρχει σαφής προστιθέμενη αξία για την πρωτοβουλία της Ένωσης στον κλάδο του τουρισμού σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως για την παροχή δεδομένων και ανάλυσης, την ανάπτυξη διεθνικών στρατηγικών προώθησης και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.	(18) Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2010 με τίτλο «Η Ευρώπη, ο πρώτος τουριστικός προορισμός στον κόσμο – ένα νέο πλαίσιο πολιτικής για τον ευρωπαϊκό τουρισμό» ⁽²⁾ , η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα συμπεράσματά του τον Οκτώβριο του 2010, ο τουρισμός είναι σημαντικός κλάδος της οικονομίας της Ένωσης. Οι επιχειρήσεις του συγκεκριμένου κλάδου συνεισφέρουν σημαντικά στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕγχΠ) της Ένωσης και στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και εμφανίζουν σημαντικές δυνατότητες για την ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας, καθώς σε αυτόν δραστηριοποιούνται κυρίως ΜΜΕ. Η συνθήκη της Λισαβόνας αναγνωρίζει τη σημασία του τουρισμού αναφέροντας τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες της Ένωσης στον τομέα αυτό, οι οποίες συμπληρώνουν τις δράσεις των κρατών μελών. <u>Το εν λόγω πρόγραμμα θα πρέπει να υποστηρίζει τις πρωτοβουλίες στον τομέα του τουρισμού, οι οποίες μπορεί να αποδειχθεί ότι έχουν</u> <u>Υπάρχει σαφής προστιθέμενη αξία για την πρωτοβουλία της Ένωσης στον κλάδο του τουρισμού σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως για την παροχή δεδομένων και ανάλυσης, την ανάπτυξη διεθνικών στρατηγικών προώθησης και πωλήσεων, καθώς και διεθνικών στρατηγικών προώθησης κοινών κανόνων ποιότητας</u> και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.
⁽¹⁾ COM(2010) 352 final.	⁽²⁾ COM(2010) 352 final.

Τροπολογία 4

COM(2011) 834 final

Αιτιολογική σκέψη (20)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(20) Το πρόγραμμα θα πρέπει να συμπληρώνει άλλα προγράμματα της Ένωσης, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι κάθε μέσο πρέπει να λειτουργεί σύμφωνα με τις δικές του ειδικές διαδικασίες. Έτσι, τα ίδια επιλέξιμα έξοδα δεν πρέπει να χρηματοδοτούνται δύο φορές. Με στόχο την επίτευξη προστιθέμενης αξίας και σημαντικού αντικτύπου της χρηματοδότησης της Ένωσης, θα πρέπει να αναπτυχθούν στενές συνέργειες μεταξύ του προγράμματος, άλλων προγραμμάτων της Ένωσης και των διαρθρωτικών ταμείων	(20) Το πρόγραμμα θα πρέπει να συμπληρώνει άλλα προγράμματα της Ένωσης, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι κάθε μέσο πρέπει να λειτουργεί σύμφωνα με τις δικές του ειδικές διαδικασίες. Έτσι, τα ίδια επιλέξιμα έξοδα δεν πρέπει να χρηματοδοτούνται δύο φορές. Με στόχο την επίτευξη προστιθέμενης αξίας και σημαντικού αντικτύπου της χρηματοδότησης της Ένωσης, θα πρέπει να αναπτυχθούν στενές συνέργειες μεταξύ του προγράμματος, <u>και άλλων προγραμμάτων της Ένωσης (ιδίως του προγράμματος "Ορίζοντας 2020")</u> , καθώς και των διαρθρωτικών ταμείων

Τροπολογία 5

COM(2011) 834 final

Αιτιολογική σκέψη (24)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(24) Η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και τα πρωτόκολλα συμφωνιών σύνδεσης προβλέπουν τη συμμετοχή των οικείων χωρών σε προγράμματα της Ένωσης. Η συμμετοχή τρίτων χωρών πρέπει να είναι εφικτή, όταν οι συμφωνίες και οι διαδικασίες προβλέπουν κάτι τέτοιο.	(24) Η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και τα πρωτόκολλα συμφωνιών σύνδεσης προβλέπουν τη συμμετοχή των οικείων χωρών σε προγράμματα της Ένωσης. Η συμμετοχή τρίτων χωρών πρέπει να είναι εφικτή, όταν οι συμφωνίες και οι διαδικασίες προβλέπουν κάτι τέτοιο. <u>Η χρηματοδότησή τους θα πρέπει να πηγάζει από άλλα προγράμματα συνεργασίας κρατών μελών της ΕΕ με τρίτα κράτη.</u>

Τροπολογία 6

COM(2011) 834 final

Άρθρο 2 (1)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 2 Γενικοί στόχοι 1. Το πρόγραμμα συμβάλλει στην επίτευξη των γενικών στόχων που περιγράφονται κατωτέρω, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στις συγκεκριμένες ανάγκες των ΜΜΕ σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο: (α) ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων στον κλάδο του τουρισμού· (β) ενθάρρυνση επιχειρηματικής νοοτροπίας και προώθηση της ίδρυσης και της ανάπτυξης ΜΜΕ.	Άρθρο 2 Γενικοί στόχοι 1. Το πρόγραμμα συμβάλλει στην επίτευξη των γενικών στόχων που περιγράφονται κατωτέρω, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στις συγκεκριμένες ανάγκες των ΜΜΕ σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο: (α) ενίσχυση της <u>βιώσιμης</u> ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων της Ένωσης, <u>ιδίως δε των ΜΜΕ συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων στον κλάδο του τουρισμού</u> (β) ενθάρρυνση της επιχειρηματικής νοοτροπίας και <u>ενσωμάτωνοντάς τη -μαζί με την κατάρτιση και τα κίνητρα για τη δημιουργία επιχειρήσεων- στα μελλοντικά προγράμματα σπουδών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης, για την προώθηση της ίδρυσης και της ανάπτυξης ΜΜΕ.</u>

Αιτιολογία

Δεδομένου ότι η ανταγωνιστικότητα εξαρτάται μακροπρόθεσμα από τη βιωσιμότητα και ότι οι πολιτικές πρέπει να βασίζονται σε μια μακροπρόθεσμη στρατηγική, η ανταγωνιστικότητα και η βιωσιμότητα δεν θα πρέπει αποτελούν ανεξάρτητους στόχους.

Στην πολιτική πρωτοβουλία «Small Business Act για την Ευρώπη» τονίζεται η ανάγκη να δημιουργηθεί μια νοοτροπία υπεράσπισης και ενθάρρυνσης των επιχειρηματιών, στην οποία θα τονίζονται και θα εκτιμώνται οι προσπάθειές τους και η ικανότητά τους να ξεπερνούν τις δυσκολίες.

Τροπολογία 7

COM(2011) 834 final

Άρθρο 2 (2)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 2 Γενικοί στόχοι	Άρθρο 2 Γενικοί στόχοι
2. Η επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1 μετράται από τους ακόλουθους δείκτες:	2. Η επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1 μετράται από τους ακόλουθους δείκτες:
(α) ποσοστό ανάπτυξης του κλάδου της βιομηχανίας της Ένωσης σε σχέση με την αύξηση του συνολικού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕγχΠ),	(α) ποσοστό ανάπτυξης του κλάδου της βιομηχανίας της Ένωσης <u>και του τριτογενούς τομέα που συνδέεται με τη βιομηχανία</u> σε σχέση με την αύξηση του συνολικού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕγχΠ),
(β) Αύξηση της παραγωγής του τομέα της μεταποίησης στις οικολογικές βιομηχανίες της Ένωσης,	(β) Αύξηση της παραγωγής του τομέα της μεταποίησης στις οικολογικές βιομηχανίες της Ένωσης <u>και αύξηση της προσφοράς περιβαλλοντικά βιώσιμων αγαθών και υπηρεσιών.</u>
(γ) μεταβολές στον διοικητικό φόρτο των ΜΜΕ,	(γ) μεταβολές στον διοικητικό φόρτο των ΜΜΕ,
(δ) ανάπτυξη των ΜΜΕ από άποψη προστιθέμενης αξίας και αριθμού υπαλλήλων,	(δ) <u>εφαρμογή των αρχών της πράξης για τις μικρές επιχειρήσεις (Small Business Act) και των προτεραιοτήτων της στις πολιτικές και τα προγράμματα της ΕΕ,</u>
(ε) και το ποσοστό ανανέωσης των ΜΜΕ.	(ε) ανάπτυξη των ΜΜΕ από άποψη προστιθέμενης αξίας και αριθμού υπαλλήλων,
	(ε-στ) και το ποσοστό ανανέωσης των ΜΜΕ.

Τροπολογία 8

COM(2011) 834 final

Άρθρο 3 (1)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 3 Ειδικοί στόχοι	Άρθρο 3 Ειδικοί στόχοι
1. Οι ειδικοί στόχοι του προγράμματος είναι οι ακόλουθοι:	1. Οι ειδικοί στόχοι του προγράμματος είναι οι ακόλουθοι:
(α) βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων στον κλάδο του τουρισμού·	(α) βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για τη <u>βιώσιμη</u> ανταγωνιστικότητα <u>και τη βιωσιμότητα</u> των επιχειρήσεων της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων στον κλάδο του τουρισμού·
(β) προώθηση της επιχειρηματικότητας, μεταξύ άλλων σε συγκεκριμένες ομάδες-στόχους·	(β) προώθηση της επιχειρηματικότητας, μεταξύ άλλων σε συγκεκριμένες ομάδες-στόχους·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(γ) βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ σε χρηματοδότηση υπό μορφή μετοχικού κεφαλαίου και δανείων·	(γ) βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ σε χρηματοδότηση υπό μορφή μετοχικού κεφαλαίου και δανείων·
(δ) βελτίωση της πρόσβασης σε αγορές εντός της Ένωσης και παγκοσμίως.	(δ) βελτίωση της πρόσβασης σε αγορές εντός της Ένωσης και παγκοσμίως.

Τροπολογία 9

COM(2011) 834 final

Άρθρο 6 (1)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης 1. Η Επιτροπή στηρίζει δράσεις για τη βελτίωση και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων της Ένωσης, ιδίως των ΜΜΕ, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των εθνικών πολιτικών που προωθούν την ανταγωνιστικότητα, τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων στην Ευρώπη.	Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης 1. Η Επιτροπή στηρίζει δράσεις για τη βελτίωση και την ενίσχυση των συνθηκών-πλαισίου για τη βιώσιμη ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων της Ένωσης, ιδίως των ΜΜΕ, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα, η συνοχή και η συνεκτικότητα των εθνικών περιφερειακών και τοπικών πολιτικών που προωθούν τη <u>βιώσιμη</u> ανταγωνιστικότητα, τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων στην Ευρώπη, <u>σύμφωνα με τις αρχές του Small Business Act για την Ευρώπη.</u>

Τροπολογία 10

COM(2011) 834 final

Άρθρο 6 (2) (α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης (...) 2. Η Επιτροπή μπορεί να στηρίζει δράσεις με σκοπό την ανάπτυξη νέων στρατηγικών ανταγωνιστικότητας. Οι εν λόγω δράσεις μπορεί να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα: α) μέτρα για τη βελτίωση του σχεδιασμού, της εφαρμογής και της αξιολόγησης πολιτικών που επηρεάζουν την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της ανθεκτικότητας στις καταστροφές, και για τη διασφάλιση της ανάπτυξης κατάλληλων υποδομών, ομάδων και δικτύων επιχειρήσεων παγκόσμιας κλάσης, πλαισίου προϋποθέσεων και ανάπτυξης βιώσιμων προϊόντων, υπηρεσιών και διαδικασιών·	Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης (...) 2. Η Επιτροπή μπορεί να στηρίζει δράσεις με σκοπό την ανάπτυξη νέων στρατηγικών ανταγωνιστικότητας. Οι εν λόγω δράσεις μπορεί να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα: α) μέτρα για τη βελτίωση του σχεδιασμού, της εφαρμογής και της αξιολόγησης πολιτικών που επηρεάζουν την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της ανθεκτικότητας στις καταστροφές, και για τη διασφάλιση της ανάπτυξης κατάλληλων υποδομών, ομάδων και δικτύων επιχειρήσεων παγκόσμιας κλάσης, πλαισίου προϋποθέσεων και ανάπτυξης βιώσιμων προϊόντων, υπηρεσιών και διαδικασιών <u>και στήριξη συλλογικών δράσεων που προωθούνται από ΜΜΕ, όπως η συμμετοχή μέσω επιχειρηματικού κεφαλαίου σε επιχειρήσεις που παρέχουν κοινές υπηρεσίες σε πολλές από αυτές.</u>

Αιτιολογία

Σε ό,τι αφορά τη στήριξη των προσπάθειών των ΜΜΕ, έχει προτεραιότητα να τους δημιουργηθεί η πεποίθηση ότι θα αποκομίσουν όφελος αν ενώσουν τις δυνάμεις τους για την ανάπτυξη συγκεκριμένων δράσεων, οι οποίες αλλιώς θα ήταν ανέφικτες ή λιγότερο αποδοτικές. Η συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων έχει αναδειχθεί ως μία από τις πιο αποτελεσματικές και πιο άμεσα αποδοτικές δράσεις.

Τροπολογία 11

COM(2011) 834 final

Άρθρο 6 (2) (γ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης ... γ) στήριξη για την ανάπτυξη πολιτικής για τις ΜΜΕ και τη συνεργασία μεταξύ υπευθύνων διαμόρφωσης πολιτικής, ιδίως με σκοπό τη βελτίωση της ευκολίας πρόσβασης των ΜΜΕ στα προγράμματα και στα μέτρα.	Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης ... γ) στήριξη για την ανάπτυξη πολιτικής για τις ΜΜΕ και τη συνεργασία μεταξύ υπευθύνων διαμόρφωσης πολιτικής, ιδίως με σκοπό τη βελτίωση της ευκολίας πρόσβασης των ΜΜΕ στα προγράμματα και στα μέτρα <u>και τη μείωση του διοικητικού φόρτου.</u>

Τροπολογία 12

COM(2011) 834 final

Άρθρο 6 (2) (δ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης [...]	Άρθρο 6 Δράσεις για τη βελτίωση του πλαισίου προϋποθέσεων για την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων της Ένωσης [...] <u>δ) μέτρα για την προώθηση της καινοτομίας και της μεταφοράς γνώσεων σε όλη την Ένωση, καθώς και της χρήσης ΤΠΕ και καινοτόμων ιδεών που μπορούν να μετουσιωθούν σε νέα προϊόντα και υπηρεσίες, τα οποία θα συμβάλουν στην ανάπτυξη και τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας.</u>

Αιτιολογία

Δεδομένου του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζουν στο πλαίσιο των στρατηγικών στόχων για την ανάπτυξη του τομέα του τουρισμού, προτείνεται να συμπεριληφθούν αυτού του τύπου τα μέτρα, σύμφωνα με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020», η οποία περιλαμβάνει μεταξύ των προτεραιοτήτων της την έξυπνη ανάπτυξη (η οποία προϋποθέτει την ανάπτυξη μιας οικονομίας που βασίζεται στη γνώση και την καινοτομία).

Τροπολογία 13

COM(2011) 834 final

Άρθρο 8 (1)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 8 Δράσεις για τη βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ σε χρηματοδότηση 1. Η Επιτροπή υποστηρίζει δράσεις οι οποίες στοχεύουν στη βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ στη χρηματοδότηση κατά τις φάσεις σύστασης και ανάπτυξης τους, και οι οποίες είναι συμπληρωματικές προς τη χρήση από τα κράτη μέλη χρηματοδοτικών μέσων για τις ΜΜΕ σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Για να εξασφαλίζεται η συμπληρωματικότητα, οι δράσεις αυτές αναπτύσσονται σε στενό συντονισμό με τις δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής και σε εθνικό επίπεδο. Στόχος των εν λόγω δράσεων είναι να τονώσουν τη χρηματοδότηση τόσο με μετοχικά κεφάλαια όσο και με δάνεια.	Άρθρο 8 Δράσεις για τη βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ σε χρηματοδότηση 1. Η Επιτροπή υποστηρίζει δράσεις οι οποίες στοχεύουν στη βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ στη χρηματοδότηση κατά τις φάσεις σύστασης και ανάπτυξης τους, και οι οποίες είναι συμπληρωματικές προς τη χρήση από τα κράτη μέλη χρηματοδοτικών μέσων για τις ΜΜΕ σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Για να εξασφαλίζεται η συμπληρωματικότητα, οι δράσεις αυτές αναπτύσσονται σε στενό συντονισμό με τις δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής, του προγράμματος "Ορίζοντας 2020", καθώς και σε εθνικό ή <u>περιφερειακό</u> επίπεδο. Στόχος των εν λόγω δράσεων είναι να τονώσουν τη χρηματοδότηση τόσο με μετοχικά κεφάλαια όσο και με δάνεια.

Τροπολογία 14

COM(2011) 834 final

Άρθρο 8 (2)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 8 Δράσεις για τη βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ σε χρηματοδότηση 2. Στο πλαίσιο των δράσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή αναπτύσσει μέτρα, ανάλογα με τη ζήτηση της αγοράς, για τη βελτίωση της διασυννοιακής και της πολυεθνικής χρηματοδότησης, βοηθώντας με τον τρόπο αυτό τις ΜΜΕ να διεκδοποιήσουν τις δραστηριότητές τους τηρώντας τις διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας.	Άρθρο 8 Δράσεις για τη βελτίωση της πρόσβασης των ΜΜΕ σε χρηματοδότηση 2. Στο πλαίσιο των δράσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή αναπτύσσει μέτρα, ανάλογα με τη ζήτηση της αγοράς, για τη βελτίωση της διασυννοιακής και της πολυεθνικής χρηματοδότησης, βοηθώντας με τον τρόπο αυτό τις ΜΜΕ να διεκδοποιήσουν τις δραστηριότητές τους τηρώντας τις διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας. <u>Η Επιτροπή μπορεί επίσης να εξετάσει τις δυνατότητες ανάπτυξης άλλων καινοτόμων χρηματοδοτικών μέσων, ανάλογα με τη ζήτηση της αγοράς και σε διαβούλευση με τους σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς.</u>

Τροπολογία 15

COM(2011) 834 final

Παράρτημα II – Η διευκόλυνση εγγύησης δανείων (LGF)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Η διευκόλυνση εγγύησης δανείων (LGF)	Η διευκόλυνση εγγύησης δανείων (LGF) <u>Η διευκόλυνση εγγύησης δανείων μπορεί να εφαρμοστεί σε όλα τα στάδια ανάπτυξης μιας επιχείρησης: στο στάδιο σύστασης, αναδιάρθρωσης και μεταβίβασης, χωρίς διάκριση όσον αφορά τη δραστηριότητα ή το μέγεθος της αγοράς. Η διευκόλυνση καλύπτει κάθε είδος επένδυσης, συμπεριλαμβανομένων των επενδύσεων σε άυλα στοιχεία.</u>

Τροπολογία 16

COM(2011) 834 final

Παράρτημα II (3)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Διευκόλυνση εγγύησης δανείων (LGF)	Διευκόλυνση εγγύησης δανείων (LGF)
...	
3. Εκτός από τα δάνεια που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο τιτλοποίησης, η LGF καλύπτει δάνεια έως το ποσό των 150 000 ευρώ και με ελάχιστη διάρκεια 12 μήνες. Η LGF είναι σχεδιασμένη κατά τρόπον ώστε να είναι δυνατή η υποβολή εκθέσεων σχετικά με τον αριθμό και τα ποσά των δανείων μέσω των οποίων υποστηρίζονται οι καινοτόμες MME	3. Εκτός από τα δάνεια που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο τιτλοποίησης, η LGF παρέχει καλύπτει δάνεια χωρίς ανώτατο όριο και με τους ίδιους όρους με το προηγούμενο πρόγραμμα COSME "Πρόγραμμα-πλαίσιο ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας" έως το ποσό των 150 000 ευρώ και με ελάχιστη διάρκεια 12 μήνες. Η LGF είναι σχεδιασμένη κατά τρόπον ώστε να είναι δυνατή η υποβολή εκθέσεων σχετικά με τον αριθμό και τα ποσά των δανείων μέσω των οποίων υποστηρίζονται οι καινοτόμες MME

Αιτιολογία

Το νέο ανώτατο όριο δεν έχει νόημα, αφού ελάχιστα έργα (ή κανένα) δεν θα υπερβαίνουν αυτή τη γραμμή του προϋπολογισμού. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διατηρηθεί το παλιό σύστημα, χωρίς ανώτατο όριο.

Βρυξέλλες, 9 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Δέσμη μέτρων για τις δημόσιες συμβάσεις»

(2012/C 391/09)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- πιστεύει ότι το ρυθμιστικό πλαίσιο θα πρέπει να δίδει περισσότερη προσοχή στη σχέση κόστους-οφέλους κατά την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων. Αυτό που ενδιαφέρει πρωτίστως την αναθέτουσα αρχή που ξεκινά μια διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης είναι η αγορά ορισμένων προμηθειών, υπηρεσιών ή έργων και οι κανόνες πρέπει να διασφαλίζουν ότι η διαδικασία καταλήγει όντως σε μια συναλλαγή που είναι ικανοποιητική για τον αγοραστή, για τον πωλητή και για τους πολίτες. Είναι βέβαιο ότι οι απλοί και κατανοητοί κανόνες συμβάλλουν περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στην προώθηση του διασυνοριακού εμπορίου·
- λυπάται για το γεγονός ότι ορισμένες από τις νέες προτάσεις είναι δυσνόητες και υπερβολικά λεπτομερείς, πέραν του ότι προσθέτουν και πολυάριθμες νέες διατάξεις. Αν και ορισμένες από τις διατάξεις που προστίθενται διευκολύνουν την ανάθεση των συμβάσεων, άλλες νέες διατάξεις συνεπάγονται πρόσθετο διοικητικό φόρτο για τις αναθέτουσες αρχές, τη στιγμή που η νομική σταθερότητα είναι αναγκαία για την ομαλή της διαδικασίας·
- πιστεύει πως η ανάπτυξη απλούστερων αλλά εξίσου αποτελεσματικών διατάξεων για την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων είναι απόλυτα εφικτή, όπως καταδεικνύεται, μεταξύ άλλων, από τη Συμφωνία για τις Δημόσιες Συμβάσεις (ΣΔΣ) του ΠΟΕ, που είναι πολύ πιο απλή από τους αντίστοιχους κανόνες της ΕΕ. Ζητά από την Επιτροπή να αυξήσει σημαντικά τα κατώτατα όρια για τις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών. Δεδομένου του εξαιρετικά μικρού ποσοστού των διασυνοριακών δημόσιων συμβάσεων και του διοικητικού φόρτου που συνεπάγεται το ρυθμιστικό πλαίσιο για τις αναθέτουσες αρχές και τους προσφέροντες, δεν είναι σκόπιμο να διατηρηθούν τα κατώτατα όρια σε τόσο χαμηλό επίπεδο·
- επισημαίνει ότι η πρόταση έρχεται σε αντίθεση με το δικαίωμα των κρατών μελών να οργανώνουν κατά το δοκούν το διοικητικό τους σύστημα και παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας. Είναι σημαντικό να τηρούνται οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Κάθε προτεινόμενο μέτρο της ΕΕ πρέπει να είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων του και ταυτόχρονα πιο αποτελεσματικό από τα αντίστοιχα εθνικά μέτρα.

Εισηγήτρια

Η κ. Catarina SEGERSTEN LARSSON (SE/EPP), μέλος του περιφερειακού συμβουλίου Värmland

Έγγραφο αναφοράς

Γνωμοδότηση με θέμα τη δέσμη μέτρων για τις δημόσιες συμβάσεις, με αναφορά:

— στην πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις συμβάσεις που συνάπτονται από φορείς που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών

COM(2011) 895 final

— και στην πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις

COM(2011) 896 final

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. σημειώνει ότι στην «Πράσινη Βίβλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τον εκσυγχρονισμό της πολιτικής δημοσίων συμβάσεων της ΕΕ – Προς μία αποτελεσματικότερη αγορά δημοσίων συμβάσεων» (COM(2011) 15 final) θίγεται μεγάλος αριθμός θεμάτων που σχετίζονται με τις δημόσιες συμβάσεις·

2. εξέδωσε τον Μάιο του 2011 γνωμοδότηση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο, στην οποία τόνιζε, μεταξύ άλλων, την ιδιαίτερη σημασία της συμμετοχής των ΜΜΕ στις δημόσιες συμβάσεις, καθώς και ότι οι ισχύουσες διατάξεις είναι υπερβολικά λεπτομερείς και ότι θα πρέπει να υπάρχουν περισσότερες δυνατότητες συνεκτίμησης περιβαλλοντικών θεμάτων, επιβολής κοινωνικών απαιτήσεων και χρήσης των δημοσίων συμβάσεων για την προώθηση της καινοτομίας. Επίσης, η ΕτΠ τάχθηκε υπέρ της διατήρησης της διάκρισης μεταξύ υπηρεσιών τύπου Α και Β, της καθιέρωσης ευρωπαϊκού διαβατηρίου δημοσίων συμβάσεων, της διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της διαδικασίας με διαπραγμάτευση και της βελτίωσης των συμφωνιών-πλαίσιας·

II. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΣΥΝΑΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ, ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

3. σημειώνει ότι οι προτάσεις για την τροποποίηση των οδηγιών περί δημοσίων συμβάσεων περιέχουν πολυάριθμες νέες και λεπτομερείς διατάξεις, σε σύγκριση με τις ισχύουσες οδηγίες. Στόχος ορισμένων διατάξεων είναι η διευκόλυνση της πρόσβασης των ΜΜΕ. Εξαιρούνται ορισμένες μορφές συνεργασίας μεταξύ των αρχών. Δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στο περιβάλλον, στις κοινωνικές πτυχές, στην καινοτομία και στις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις. Ένα άλλο νέο στοιχείο αποτελεί η πρόταση για την κατάργηση της διάκρισης μεταξύ των υπηρεσιών τύπου Α και Β και την καθιέρωση ενός νέου συστήματος ανάθεσης των συμβάσεων που αφορούν κοινωνικές υπηρεσίες. Επίσης, προτείνονται διατάξεις για την εποπτεία της ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων, καθώς και για την παροχή συμβουλών·

4. είχε επισημάνει ήδη κατά την επεξεργασία των υφιστάμενων οδηγιών περί δημοσίων συμβάσεων ότι είναι απαραίτητο να απλουστευτεί σημαντικά το νομικό πλαίσιο. Το ισχύον σύστημα δημιουργεί, λόγω της πολυπλοκότητας και της ασάφειας των διατάξεων,

πολυάριθμα προβλήματα που οδηγούν σε δικαστικές προσφυγές. Το γεγονός αυτό μπορεί να ερμηνευτεί και ως ένδειξη έλλειψης εμπιστοσύνης έναντι των αναθέτουσών αρχών. Επιπροσθέτως, η ΕτΠ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι τίθενται στο επίκεντρο οι διαδικαστικές πτυχές της ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων και όχι το αποτέλεσμα από άποψη κοινής ωφελείας·

5. πιστεύει ότι, κατά την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων, το ρυθμιστικό πλαίσιο θα πρέπει να δίδει περισσότερη προσοχή στη σχέση κόστους-οφέλους. Αυτό που ενδιαφέρει πρωτίστως την αναθέτουσα αρχή που ξεκινά μια διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης είναι η αγορά ορισμένων προμηθειών, υπηρεσιών ή έργων και οι κανόνες πρέπει να διασφαλίζουν ότι η διαδικασία καταλήγει όντως σε μια συναλλαγή που είναι ικανοποιητική για τον αγοραστή, για τον πωλητή και για τους πολίτες. Είναι βέβαιο ότι οι απλοί και κατανοητοί κανόνες συμβάλλουν περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στην προώθηση του διασυνοριακού εμπορίου·

6. λυπάται για το γεγονός ότι ορισμένες από τις νέες προτάσεις είναι δυσνόητες και υπερβολικά λεπτομερείς, πέραν του ότι προσθέτουν και πολυάριθμες νέες διατάξεις. Αν και ορισμένες από τις διατάξεις που προστίθενται διευκολύνουν την ανάθεση των συμβάσεων, άλλες νέες διατάξεις συνεπάγονται πρόσθετο διοικητικό βάρος για τις δημόσιες αναθέτουσες αρχές, τη στιγμή που η νομική σταθερότητα είναι αναγκαία για την ομαλή ροή της διαδικασίας·

7. επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 4, της ΣΕΕ, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών. Το προτεινόμενο επίπεδο ακρίβειας έρχεται σε αντίφαση με την σκοπούμενη απλούστευση των κανόνων για την ανάθεση των συμβάσεων και επιβαρύνει τις αναθέτουσες αρχές –και πάνω απ' όλα τους μικρούς οργανισμούς τοπικής και περιφερειακής διοίκησης– με έναν απαράδεκτο διοικητικό φόρτο·

8. φρονεί ότι θα μπορούσε να είχε υιοθετηθεί ένα πιο εύχρηστο νομικό πλαίσιο με απλούστερες και λιγότερες διατάξεις, οι οποίες θα συμπληρώνονταν, αν χρειάζεται, με κατευθυντήριες γραμμές βασισμένες στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ένα τέτοιο πλαίσιο θα μπορούσε να προσαρμόζεται διαρκώς, χωρίς να χρειάζεται τροποποίηση των οδηγιών·

9. πιστεύει πως η ανάπτυξη απλούστερων αλλά εξίσου αποτελεσματικών διατάξεων για την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων είναι απόλυτα εφικτή, όπως καταδεικνύεται, μεταξύ άλλων, από τη Συμφωνία για τις Δημόσιες Συμβάσεις (ΣΔΣ) του ΠΟΕ, που

είναι πολύ πιο απλή από τους αντίστοιχους κανόνες της ΕΕ. Ζητά από την Επιτροπή να αυξήσει σημαντικά τα κατώτατα όρια για τις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών. Δεδομένου του εξαιρετικά μικρού ποσοστού των διασυνοριακών δημόσιων συμβάσεων και του διοικητικού φόρτου που συνεπάγεται το ρυθμιστικό πλαίσιο για τις αναθέτουσες αρχές και για τους προσφέροντες, δεν είναι σκόπιμο να διατηρηθούν τα κατώτατα όρια σε τόσο χαμηλό επίπεδο. Η Συμφωνία για τις Δημόσιες Συμβάσεις που συνάφθηκε πρόσφατα αντικαθιστά τη Συμφωνία του 1994. Η Επιτροπή των Περιφερειών καλεί τώρα την Επιτροπή να αναδιαπραγματευτεί τη συμφωνία που συνάφθηκε τον Δεκέμβριο 2011, ώστε να αυξηθούν αισθητά τα κατώτατα όρια·

10. θεωρεί εξαιρετικά σημαντικό να διατυπωθούν οι διατάξεις κατά τρόπο που να καταδεικνύονται με σαφήνεια οι δυνατότητες ανάθεσης έργων με τη μορφή υπεργολαβίας, ώστε οι ΜΜΕ να μπορούν εύκολα να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς για δημόσιες συμβάσεις. Και σε αυτήν την περίπτωση ένα απλούστερο νομικό πλαίσιο θα διευκόλυνε την κατάσταση, δεδομένου ότι οι ΜΜΕ δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες νομικών ειδικευμένων στην ανάθεση συμβάσεων ή άλλων εμπειρογνομόνων. Οι επιχειρήσεις γνωρίζουν πολύ καλά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσφέρουν, αλλά δεν διαθέτουν ειδικές γνώσεις όσον αφορά τις διαδικασίες ανάθεσης κρατικών συμβάσεων. Προτείνονται ορισμένες διατάξεις που αποσκοπούν στη διευκόλυνση των επιχειρήσεων, όπως εκείνες για την υποβολή των εγγράφων και το ευρωπαϊκό διαβατήριο για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, πράγμα που είναι θετικό. Αντιθέτως, η ΕτΠ δεν υποστηρίζει την πρόταση να καταστεί υποχρεωτική η υποδιαίρεση των συμβάσεων σε τμήματα, ούτε η δικαιολόγηση από την αναθέτουσα αρχή γιατί δεν προέβη σε τέτοια υποδιαίρεση·

11. σημειώνει την πρόταση να εξαιρούνται από την εφαρμογή των κανόνων οι συμβάσεις που ανατίθενται σε ελεγχόμενες επιχειρήσεις ή η συνεργασία για την από κοινού εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας των αναθέτουσών αρχών που συμμετέχουν, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της οδηγίας. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις των εξαιρέσεων για τη συνεργασία στην ίδια επιχείρηση καθώς και για τη συνεργασία μεταξύ των αναθέτουσών αρχών είναι όμως πάρα πολύ στενά διαμορφωμένες, δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην πράξη και συνεπάγονται, ως εκ τούτου, την παρέμβαση της προτεινόμενης οδηγίας στις εσωτερικές διοικητικές ρυθμίσεις των κρατών μελών·

12. στη γνωμοδότησή της για την Πράσινη Βίβλο, πρότεινε να εφαρμόζεται η διαδικασία με διαπραγμάτευση με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τον τομέα των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και επιμένει σε αυτή την άποψη. Δεν είναι κατανοητό γιατί οι αρχές που δραστηριοποιούνται στον «παραδοσιακό» τομέα θα πρέπει να θεωρούνται λιγότερο ικανές να διεξάγουν διαπραγματεύσεις από ό,τι οι αναθέτουσες αρχές στον τομέα των κοινωφελών υπηρεσιών. Οι αναθέτουσες δημόσιες αρχές δεν προμηθεύονται μόνον συνήθη προϊόντα, αλλά και πολύ πολύπλοκα προϊόντα, όπως συστήματα ΤΠ ή ιατροτεχνικά βοηθήματα. Σε αυτές τις περιπτώσεις, όπως και στην περίπτωση πολυάριθμων πολύπλοκων υπηρεσιών, ενδείκνυται η διαδικασία με διαπραγμάτευση·

13. πιστεύει ότι η διεύρυνση της χρήσης της διαδικασίας με διαπραγμάτευση θα διευκόλυνε τις ΜΜΕ, διότι προσφέρει μεγαλύτερη ευελιξία. Ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουν συχνά οι επιχειρήσεις αυτές είναι οι δυσκολίες κατά την τροποποίηση ή τη συμπλήρωση των προσφορών τους. Οι σχετικές διατάξεις θα πρέπει να είναι λιγότερο ανελαστικές·

14. ιδιαίτερα την προβληματίζει η ανάθεση συμβάσεων για τεχνολογίες των πληροφοριών και επικοινωνιών (συστήματα ΤΠΕ),

κατά την οποία δεν είναι πάντα εύκολο να συναφθούν συμπληρωματικές συμβάσεις, π.χ. στην περίπτωση πρόσθετων αδειών ή νέων ενοτήτων. Οι δυσκολίες αυτές μπορεί να είναι τεχνικού χαρακτήρα, αλλά να έχουν σχέση και με το κόστος·

15. σημειώνει ότι προτείνεται ένα απλούστερο σύστημα, με βάση τις διατάξεις του ΠΟΕ, για τις τοπικές και περιφερειακές αναθέτουσες αρχές σε σχέση με την προκήρυξη διαγωνισμού προμηθειών με την ανταγωνιστική διαδικασία. Εάν χρησιμοποιήσουν αυτή τη δυνατότητα, δεν χρειάζεται να δημοσιεύσουν χωριστή διακήρυξη διαγωνισμού πριν ξεκινήσουν τη διαδικασία ανάθεσης. Η πρόταση αυτή είναι λογική, διότι παρουσιάζει πλεονεκτήματα τόσο για τις αρχές όσο και για τις επιχειρήσεις.

16. στη γνωμοδότησή της για την Πράσινη Βίβλο, είχε ταχθεί υπέρ της διατύπωσης των διατάξεων των συμφωνιών-πλαίσια κατά τρόπο που να συνάδει με την ισχύουσα οδηγία περί των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας, ως αφετηρία για ελαστικότερες διατάξεις. Αντ' αυτού, η Επιτροπή προτείνει δυστυχώς μία τροποποίηση της εν λόγω οδηγίας, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα εξίσου πολύπλοκο ρυθμιστικό πλαίσιο, όπως αυτό που ισχύει για τον «παραδοσιακό» τομέα. Επίσης πρέπει να τονισθεί ρητά ότι, όσον αφορά προϊόντα και υπηρεσίες για την κάλυψη ατομικών αναγκών, όπως π.χ. το βοηθητικό υλικό για άτομα με αναπηρίες, οι συμβάσεις θα πρέπει να συντάσσονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε ο ενδιαφερόμενος πολίτης να μπορεί να επιλέγει έναν προμηθευτή μεταξύ αυτών που αναφέρονται στη συμφωνία-πλαίσιο·

17. τάσσεται υπέρ των ηλεκτρονικών δημόσιων συμβάσεων και επιδοκιμάζει τη σχετική πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι ηλεκτρονικές συμβάσεις διευκολύνουν τόσο τους αγοραστές όσο και τους πωλητές. Η προτεινόμενη διετής προθεσμία για την υποχρεωτική κατάθεση και παραλαβή προσφορών σε ηλεκτρονική μορφή είναι ωστόσο υπερβολικά σύντομη, ιδιαίτερα για τις μικρές επιχειρήσεις. Σε αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να εναπόκειται στις αναθέτουσες αρχές να ορίζουν την προθεσμία, λόγω των μεγάλων διαφορών που υπάρχουν σε αυτόν τον τομέα, τόσο μεταξύ των κλάδων όσο και μεταξύ των κρατών μελών για τις οποίες μόνον οι αναθέτουσες αρχές έχουν ολοκληρωμένη εικόνα. Δεν είναι, ωστόσο, κατανοητό για ποιον λόγο πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες και συντομότερες χρονικές προθεσμίες για την εφαρμογή αυτής της διάταξης από τις κεντρικές αναθέτουσες αρχές, ιδίως όταν πρόκειται για αρχές τοπικού ή περιφερειακού επιπέδου·

18. επιπλέον, τονίζει ότι είναι απολύτως αναγκαίο να αναθεωρηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το σύστημα κωδικών αναφοράς του κοινού λεξιλογίου για τις δημόσιες συμβάσεις (CPV - Common Procurement Vocabulary). Η αναζήτηση όρων στο σύστημα είναι δύσκολη, οι έννοιες είναι συχνά διφορούμενες και εν μέρει στερούνται λογικής. Ένα αποτελεσματικό σύστημα κωδικών αναφοράς στο CPV θα διευκόλυνε τις ηλεκτρονικές συμβάσεις·

19. σύμφωνα με την ΕτΠ, η σημερινή διάκριση σε υπηρεσίες τύπου Α και Β πρέπει οπωσδήποτε να διατηρηθεί και τα προτεινόμενα άρθρα 74-76 σχετικά με κοινωνικές και άλλες ειδικές υπηρεσίες θα πρέπει να διαγραφούν. Οι υπηρεσίες αυτές έχουν πολύ μικρή σημασία σε διασυνοριακό επίπεδο. Το προτεινόμενο μοντέλο για τις κοινωνικές υπηρεσίες δεν αντισταθμίζει τα μειονεκτήματα που προκύπτουν από την κατάργηση της ειδικής λύσης για τις υπηρεσίες τύπου Β. Δεν πρέπει να εξαιρεθούν μόνο οι κοινωνικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες υγείας· η προσωπική εμπιστοσύνη διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο και στην περίπτωση των νομικών υπηρεσιών, πράγμα που σημαίνει ότι είναι δύσκολη η ανάθεση μιας σύμβασης με τη συννηθισμένη μέθοδο του διαγωνισμού. Επίσης, οι υπηρεσίες τροφοδοσίας και οι υπηρεσίες επαγγελματικής κατάρτισης σχετίζονται συχνά πολύ στενά με τις κοινωνικές υπηρεσίες, ενώ το ίδιο ισχύει και για τις υπηρεσίες καθαριότητας, φροντίδας στο σπίτι κλπ., που παρέχονται σε ηλικιωμένους και ανάπηρους πολίτες·

20. υποστηρίζει ότι οι δημόσιες αρχές μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», αξιοποιώντας την αγοραστική τους δύναμη, ιδίως στο πλαίσιο των εμβληματικών πρωτοβουλιών «Ένωση καινοτομίας» και «Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποτελεσματικά τους πόρους»·

21. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι στις προτεινόμενες οδηγίες δίνεται ιδιαίτερο βάρος στη δυνατότητα συνεκτίμησης περιβαλλοντικών ή κοινωνικών όρων, αν και οι σχετικές διατάξεις δεν θα είναι πάντα εύκολο να εφαρμοστούν, όπως οι διατάξεις του άρθρου 67 σχετικά με το κόστος κύκλου ζωής. Θα πρέπει να επαφίεται στις αναθέτουσες δημόσιες αρχές να αποφασίζουν αν και ποιοι όροι θα επιβληθούν, δεδομένου ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες μπορεί να διαφέρουν παντελώς και δεδομένης της ανάγκης να εξασφαλιστεί η δυνατότητα οι πολιτικοί στόχοι να καθορίζονται βάσει πολιτικών επιλογών στο τοπικό και στο περιφερειακό επίπεδο. Υπάρχει τεράστια διαφορά μεταξύ της αγοράς τσιμέντου και της αγοράς μαγνητικών τομογράφων, για παράδειγμα. Η ΕτΠ επισημαίνει, ωστόσο, ότι πρέπει σε κάθε περίπτωση να υφίσταται ουσιαστική σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, προκειμένου να προληφθούν οι αδιαφανείς και αυθαίρετες αποφάσεις ανάθεσης και να διασφαλιστεί ο θεμιτός ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων·

22. σύμφωνα με την ΕτΠ, κατά την ανάθεση μιας σύμβασης πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να επιλέγει με βάση τη φθηνότερη ή την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά. Για πολλά τυποποιημένα προϊόντα, όπως τα καύσιμα, η τιμή είναι το μόνο ρεαλιστικό κριτήριο· το ίδιο ισχύει και για πολλά σύνθετα προϊόντα, όπως ορισμένα φάρμακα, η ποιότητα των οποίων έχει ήδη ελεγχθεί για να τους χορηγηθεί επίσημη έγκριση πώλησης. Η προμήθεια με βάση τη φθηνότερη τιμή σαφώς δεν σημαίνει ότι δεν τίθενται ποιοτικές απαιτήσεις. Σε αυτού του είδους τις διαδικασίες, οι ποιοτικές απαιτήσεις καθίστανται υποχρεωτικές και, στη συνέχεια, γίνεται δεκτή η προσφορά που τις πληροί στη χαμηλότερη τιμή. Η προμήθεια με βάση τη χαμηλότερη τιμή ευνοεί, εξάλλου, τις μικρές επιχειρήσεις που έχουν χαμηλό διοικητικό κόστος και μπορούν να προσφέρουν ανταγωνιστικές τιμές. Αντίθετα, ο ανταγωνισμός με βάση κοινωνικά και περιβαλλοντικά κριτήρια μπορεί να αποκλείσει πολλές μικρές επιχειρήσεις από την αγορά. Προκαλεί σύγχυση το γεγονός ότι στην πρόταση γίνεται λόγος περί «χαμηλότερου κόστους», αντί «χαμηλότερης τιμής». Ο όρος «χαμηλότερο κόστος» σχετίζεται μάλλον με την πιο συμφέρουσα οικονομικά προσφορά και δείχνει ότι, εκτός

από την τιμή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και άλλα δεδομένα. Για λόγους σαφήνειας, η διατύπωση της ισχύουσας οδηγίας πρέπει να διατηρηθεί·

23. σημειώνει ότι η Επιτροπή προτείνει, επιπλέον, νέους κανόνες που αφορούν τις σχέσεις με τους υπεργολάβους και τις τροποποιήσεις των συμβάσεων κατά τη διάρκεια ισχύος τους. Η ΕτΠ υποστηρίζει ότι αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να εξακολουθήσουν στο μέλλον να μην ρυθμίζονται με βάση τη συγκεκριμένη οδηγία. Τα θέματα αυτά υπάγονται κατά κύριο λόγο στο εθνικό δικαίο των συμβάσεων. Από την άλλη πλευρά, θα ήταν ίσως σκόπιμο να αποτελέσουν αντικείμενο ερμηνευτικών ανακοινώσεων·

24. σημειώνει ότι η Επιτροπή προτείνει μια σειρά εκτενών διατάξεων για τις εθνικές εποπτικές αρχές και την υποστήριξη της διαδικασίας ανάθεσης συμβάσεων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το θέμα αυτό δεν εξετάζεται καθόλου στην Πράσινη Βίβλο. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 2 σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, η Επιτροπή προβαίνει σε ευρείες διαβουλεύσεις πριν υποβάλει πρόταση νομοθετικής πράξης. Κατά τις διαβουλεύσεις αυτές πρέπει να συνεκτιμάται, κατά περίπτωση, η περιφερειακή και τοπική διάσταση των προβλεπόμενων δράσεων, εκτός αν πρόκειται για εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις. Η δημιουργία εθνικών εποπτικών αρχών έχει βέβαια μεγάλη σημασία για το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο διακυβέρνησης. Αυτό ισχύει ιδίως για τα κράτη μέλη όπου οι υποεθνικές αρχές έχουν νομοθετικές αρμοδιότητες·

25. επισημαίνει ότι η πρόταση έρχεται σε αντίθεση με το δικαίωμα των κρατών μελών να οργανώνουν κατά το δοκούν το διοικητικό τους σύστημα και παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας. Είναι σημαντικό να τηρούνται οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Κάθε προτεινόμενο μέτρο της ΕΕ πρέπει να είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων του και ταυτόχρονα πιο αποτελεσματικό από τα αντίστοιχα εθνικά μέτρα. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι το προτεινόμενο σύστημα θα ήταν πιο αποτελεσματικό από ό,τι είναι οι δράσεις ενός κράτους μέλους σύμφωνα με το αντίστοιχο εθνικό σύστημα. Οι υφιστάμενες κυβερνητικές και δικαστικές δομές θα πρέπει να είναι σε θέση να αναλάβουν τα νέα καθήκοντα επιβολής χωρίς την απαίτηση να συσταθούν σε κάθε κράτος μέλος νέα χωριστά όργανα εποπτείας. Επιπλέον, το μοντέλο που προτείνει η Επιτροπή φαίνεται να συνδυάζει διαφορετικά καθήκοντα με τρόπο που αντίθετο προς την παραδοσιακή διάκριση των εξουσιών μεταξύ δημόσιων και δικαστικών αρχών.

III. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

COM(2011) 896 final

Αιτιολογική σκέψη 14

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(14) Υπάρχει σημαντική έλλειψη ασφάλειας δικαίου σχετικά με το κατά πόσον η συνεργασία μεταξύ δημόσιων αρχών θα πρέπει να καλύπτεται από τους κανόνες περί δημόσιων συμβάσεων. Η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεύεται διαφορετικά στα διάφορα κράτη μέλη, ακόμη και μεταξύ αναθετουσών αρχών. Κατά συνέπεια, κρίνεται αναγκαίο να αποσαφηνιστεί σε ποιες περιπτώσεις οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ αναθετουσών αρχών δεν υπόκεινται στην εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων. Η εν λόγω αποσαφήνιση θα πρέπει να βασίζεται στις αρχές που	(14) Υπάρχει σημαντική έλλειψη ασφάλειας δικαίου σχετικά με το κατά πόσον η συνεργασία μεταξύ δημόσιων αρχών θα πρέπει να καλύπτεται από τους κανόνες περί δημόσιων συμβάσεων. Η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεύεται διαφορετικά στα διάφορα κράτη μέλη, ακόμη και μεταξύ αναθετουσών αρχών. Κατά συνέπεια, κρίνεται αναγκαίο να αποσαφηνιστεί σε ποιες περιπτώσεις οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ αναθετουσών αρχών δεν υπόκεινται στην εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων. Η εν λόγω αποσαφήνιση θα πρέπει να βασίζεται στις

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
έχουν διατυπωθεί στη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου Το γεγονός ότι οι συμβαλλόμενοι σε μια συμφωνία είναι οι ίδιοι αναθέτουσες αρχές δεν αποκλείει από μόνο του την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων. Εντούτοις, η εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει το δικαίωμα των δημόσιων αρχών να αποφασίζουν πώς θα διοργανώσουν τον τρόπο διεκπεραίωσης των καθηκόντων τους όσον αφορά την παροχή δημόσιας υπηρεσίας. Συνεπώς, οι συμβάσεις που ανατίθενται σε ελεγχόμενες οντότητες ή η συνεργασία για την από κοινού εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας των αναθετουσών αρχών που συμμετέχουν θα πρέπει να εξαιρούνται από την εφαρμογή των κανόνων, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να στοχεύει στη διασφάλιση ότι τυχόν εξαιρούμενες συνεργασίες δημόσιου-δημοσίου τομέα δεν προκαλούν στρέβλωση του ανταγωνισμού έναντι των ιδιωτικών οικονομικών φορέων. Ούτε η συμμετοχή αναθέτουσας αρχής ως προσφέρουσας σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης θα πρέπει να προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού.	αρχές που έχουν διατυπωθεί στη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου Το γεγονός ότι οι συμβαλλόμενοι σε μια συμφωνία είναι οι ίδιοι αναθέτουσες αρχές δεν αποκλείει από μόνο του την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων. Εντούτοις, η εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει το δικαίωμα των δημόσιων αρχών να αποφασίζουν πώς θα διοργανώσουν τον τρόπο διεκπεραίωσης των καθηκόντων τους όσον αφορά την παροχή δημόσιας υπηρεσίας. <u>Οι δημόσιες αρχές δύνανται να εκτελούν οι ίδιες τα καθήκοντά τους χρησιμοποιώντας τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους. Δύνανται επίσης να εκτελούν αυτά τα καθήκοντα σε συνεργασία με άλλες δημόσιες αρχές ή με ενώσεις δημοσίων αρχών. Η νομοθεσία της ΕΕ δεν επιβάλλει στις αρχές να ακολουθούν συγκεκριμένη μέθοδο συνεργασίας για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.</u> Συνεπώς, οι συμβάσεις που ανατίθενται σε ελεγχόμενες οντότητες ή η συνεργασία για την από κοινού εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας των αναθετουσών αρχών που συμμετέχουν θα πρέπει να εξαιρούνται από την εφαρμογή των κανόνων, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να στοχεύει στη διασφάλιση ότι τυχόν εξαιρούμενες συνεργασίες δημόσιου-δημοσίου τομέα δεν προκαλούν στρέβλωση του ανταγωνισμού έναντι των ιδιωτικών οικονομικών φορέων. Ούτε η συμμετοχή αναθέτουσας αρχής ως προσφέρουσας σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης θα πρέπει να προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Αιτιολογία

Πρέπει να διευκρινιστεί ότι τα διάφορα είδη συνεργασίας μεταξύ δημόσιων υπηρεσιών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Τροπολογία 2

COM(2011) 896 final

Αιτιολογική σκέψη 46

Σχέδιο γνωμοδότησης	Τροπολογία
(46) Οι αναθέτουσες αρχές μπορεί να χρειαστεί να αντιμετωπίσουν εξαιρετικές περιστάσεις τις οποίες ήταν αδύνατον να προβλέψουν όταν ανέθεταν τη σύμβαση. Σε αυτή την περίπτωση, χρειάζεται ένας βαθμός ευελιξίας για την προσαρμογή της σύμβασης στις εν λόγω περιστάσεις, χωρίς νέα διαδικασία ανάθεσης σύμβασης. Η έννοια των απρόβλεπτων περιστάσεων αναφέρεται σε περιστάσεις που δεν θα ήταν δυνατόν να προβλεφθούν, παρά την ευλόγως επιμελή προετοιμασία της αρχικής ανάθεσης από την αναθέτουσα αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα μέσα, τη φύση και τα χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου έργου, τις ορθές πρακτικές στον σχετικό τομέα και την ανάγκη διασφάλισης της κατάλληλης σχέσης μεταξύ των πόρων που δαπανώνται για την προετοιμασία της ανάθεσης και της προβλεπόμενης αξίας της. Εντούτοις, αυτό δεν ισχύει σε περιπτώσεις όπου η τροποποίηση έχει ως αποτέλεσμα την αλλοίωση της φύσης της συνολικής δημόσιας σύμβασης, για παράδειγμα μέσω της αντικατάστασης των έργων, των προμηθειών και των υπηρεσιών που πρόκειται να παρασχεθούν με κάτι διαφορετικό ή μέσω της θεμελιώδους αλλαγής του είδους της δημόσιας σύμβασης, δεδομένου ότι, σε μια τέτοια κατάσταση, μπορεί να υποτεθεί ότι θα επηρεαστεί το αποτέλεσμα.	(46) Οι αναθέτουσες αρχές μπορεί να χρειαστεί να αντιμετωπίσουν εξαιρετικές περιστάσεις τις οποίες ήταν αδύνατον να προβλέψουν όταν ανέθεταν τη σύμβαση. Σε αυτή την περίπτωση, χρειάζεται ένας βαθμός ευελιξίας για την προσαρμογή της σύμβασης στις εν λόγω περιστάσεις, χωρίς νέα διαδικασία ανάθεσης σύμβασης. Η έννοια των απρόβλεπτων περιστάσεων αναφέρεται σε περιστάσεις που δεν θα ήταν δυνατόν να προβλεφθούν, παρά την ευλόγως επιμελή προετοιμασία της αρχικής ανάθεσης από την αναθέτουσα αρχή: λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα μέσα, τη φύση και τα χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου έργου, τις ορθές πρακτικές στον σχετικό τομέα και την ανάγκη διασφάλισης της κατάλληλης σχέσης μεταξύ των πόρων που δαπανώνται για την προετοιμασία της ανάθεσης και της προβλεπόμενης αξίας της. Εντούτοις, αυτό δεν ισχύει σε περιπτώσεις όπου η τροποποίηση έχει ως αποτέλεσμα την αλλοίωση της φύσης της συνολικής δημόσιας σύμβασης, για παράδειγμα μέσω της αντικατάστασης των έργων, των προμηθειών και των υπηρεσιών που πρόκειται να παρασχεθούν με κάτι διαφορετικό ή μέσω της θεμελιώδους αλλαγής του είδους της δημόσιας σύμβασης, δεδομένου ότι, σε μια τέτοια κατάσταση, μπορεί να υποτεθεί ότι θα επηρεαστεί το αποτέλεσμα.

Αιτιολογία

Η αξιολόγηση των απρόβλεπτων περιστάσεων που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις δεν μπορεί να λάβουν υπόψη τους πόρους που διαθέτουν οι αναθέτουσες αρχές, ούτε τη σχέση τους με τη συνολική προβλεπόμενη αξία ενός έργου. Οι πόροι που διαθέτουν οι αναθέτουσες αρχές και η αξιολόγηση των πόρων αυτών δεν εμπίπτει στην

αρμοδιότητα της Επιτροπής, κατά δε την εκτίμηση του τελικού αποτελέσματος της διαδικασίας ανάθεσης δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη παράγοντες που σχετίζονται με την οργάνωση και το προσωπικό της αναθέτουσας αρχής. Οι αναθέτουσες αρχές σε τοπικό επίπεδο μπορεί να καθορίζουν το δικό τους ανθρώπινο δυναμικό και τις μεθόδους εργασίας, ανεξάρτητα από τον τρόπο σύναψης των δημόσιων συμβάσεων. Ο εν λόγω μηχανισμός αξιολόγησης πρέπει να αφαιρεθεί από τις αιτιολογικές σκέψεις, δεδομένου ότι αντιβαίνει στο δίκαιο της ΕΕ.

Τροπολογία 3

COM(2011) 895 final

Άρθρο 1

COM(2011) 896 final

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων από τις αναθέτουσες αρχές, όσον αφορά τόσο δημόσιες συμβάσεις όσο και διαγωνισμούς μελετών, η αξία των οποίων εκτιμάται ότι δεν υπολείπεται των κατώτατων ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 4. 2. Δημόσια σύμβαση κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας είναι η αγορά ή άλλης μορφής απόκτηση έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών από μία ή περισσότερες αναθέτουσες αρχές από οικονομικούς φορείς που επιλέγονται από τις εν λόγω αναθέτουσες αρχές, ανεξαρτήτως του κατά πόσον τα έργα, οι προμήθειες ή οι υπηρεσίες έχουν σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Ένα σύνολο έργων, προμηθειών ή/και υπηρεσιών, ακόμη και αν αγοράζονται μέσω διαφορετικών συμβάσεων, αποτελεί μία μόνο δημόσια σύμβαση κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, εάν οι συμβάσεις αποτελούν μέρος ενός ενιαίου έργου.	1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων από τις αναθέτουσες αρχές, όσον αφορά τόσο δημόσιες συμβάσεις όσο και διαγωνισμούς μελετών, η αξία των οποίων εκτιμάται ότι δεν υπολείπεται των κατώτατων ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 4. 2. Δημόσια σύμβαση κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας είναι η αγορά ή άλλης μορφής απόκτηση έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών <u>έναντι αμοιβής</u> από μία ή περισσότερες αναθέτουσες αρχές από οικονομικούς φορείς που επιλέγονται από τις εν λόγω αναθέτουσες αρχές, <u>ανεξαρτήτως του κατά πόσον τα έργα, οι προμήθειες ή οι υπηρεσίες έχουν σκοπό δημοσίου συμφέροντος</u> <u>Ένα σύνολο έργων, προμηθειών ή/και υπηρεσιών, ακόμη και αν αγοράζονται μέσω διαφορετικών συμβάσεων, αποτελεί μία μόνο δημόσια σύμβαση κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, εάν οι συμβάσεις αποτελούν μέρος ενός ενιαίου έργου.</u> <u>3. Μια σύμβαση που ανατίθεται από μια αναθέτουσα αρχή σε άλλο νομικό πρόσωπο δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εάν πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις:</u> <u>α) η αναθέτουσα αρχή ασκεί επί του εν λόγω νομικού προσώπου έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκεί επί των δικών της υπηρεσιών·</u> <u>β) το κύριο μέρος των δραστηριοτήτων του εν λόγω νομικού προσώπου διεξάγεται για την ελέγχουσα αναθέτουσα αρχή ή για άλλα νομικά πρόσωπα που υπόκεινται στον έλεγχο της εν λόγω αναθέτουσας αρχής·</u> <u>γ) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο ελεγχόμενο νομικό πρόσωπο.</u> <u>4. Η παράγραφος 3 εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση που μια υπό έλεγχο οντότητα, η οποία είναι αναθέτουσα αρχή, αναθέτει μια σύμβαση στην οντότητα ή τις οντότητες που την ελέγχει ή σε άλλο νομικό πρόσωπο που τελεί υπό τον</u>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
	<u>έλεγχο της ίδιας αναθέτουσας αρχής, εφόσον δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο νομικό πρόσωπο στο οποίο ανατίθεται η δημόσια σύμβαση.</u> <u>5. Μια αναθέτουσα αρχή, η οποία δεν ασκεί έλεγχο σε ένα νομικό πρόσωπο κατά την έννοια της παραγράφου 3, μπορεί εντούτοις να αναθέσει μια δημόσια σύμβαση χωρίς να εφαρμόσει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σε νομικό πρόσωπο το οποίο ελέγχει από κοινού με άλλες αναθέτουσες αρχές, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:</u> <u>α) οι αναθέτουσες αρχές ασκούν από κοινού επί του εν λόγω νομικού προσώπου έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκούν επί των δικών τους υπηρεσιών·</u> <u>β) το κύριο μέρος των δραστηριοτήτων του εν λόγω νομικού προσώπου διεξάγεται για τις ελέγχουσες αναθέτουσες αρχές ή για άλλα νομικά πρόσωπα που υπόκεινται στον έλεγχο των ίδιων αναθετουσών αρχών·</u> <u>γ) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο ελεγχόμενο νομικό πρόσωπο.</u> <u>6. Μια συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ δύο ή περισσότερων αναθετουσών αρχών δεν θεωρείται δημόσια σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 7 της παρούσας οδηγίας εφόσον πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις:</u> <u>α) ο σκοπός της συνεργασίας είναι η παροχή κοινωφελούς υπηρεσίας για την οποία είναι υπεύθυνη η αναθέτουσα αρχή ή η παροχή επικουρικής υπηρεσίας η οποία είναι αναγκαία για την παροχή αυτής της κοινωφελούς υπηρεσίας,</u> <u>β) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στις αναθέτουσες αρχές,</u> <u>7. Η μεταβίβαση καθηκόντων και αρμοδιοτήτων από μία δημόσια αρχή σε άλλη για οργανωτικούς λόγους δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας οδηγίας.</u>

Αιτιολογία

Η αγορά έργων, προμηθειών και υπηρεσιών που δεν αποσκοπούν στο δημόσιο συμφέρον δεν πρέπει να καλύπτεται από τις οδηγίες περί δημοσίων συμβάσεων.

Κάθε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης θα πρέπει να βασίζεται σε μία και μόνο σύμβαση, και όχι σε ένα έργο, καθώς το έργο μπορεί να περιέχει επίσης στοιχεία που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Οι κανόνες για τις σχέσεις μεταξύ των δημοσίων αρχών πρέπει να μεταφερθούν από το άρθρο 11 (του COM(2011) 896) και το άρθρο 21 (του COM(2011) 895) στο άρθρο 1, καθώς δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Η νομολογία του ΔΕΕ (C-107/98 Teckal) αναφέρεται στο κύριο μέρος των δραστηριοτήτων, όχι στο 90 %. Έτσι, πρέπει να αποφευχθεί το ενδεχόμενο στενότερης ερμηνείας της νομολογίας του ΔΕΕ.

Το άρθρο 11 (του COM(2011) 896) και το άρθρο 21 (του COM(2011) 895) θα πρέπει να διαγραφούν ως συνέπεια των προτεινόμενων τροποποιήσεων.

Τροπολογία 4

COM(2011) 896 final

Άρθρο 4

Ποσά των κατώτατων ορίων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις των οποίων η εκτιμώμενη αξία εκτός φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) είναι ίση προς ή ανώτερη από τα ακόλουθα κατώτατα όρια: α) 5 000 000 ευρώ για τις δημόσιες συμβάσεις έργων· β) 130 000 ευρώ για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών που ανατίθενται από κεντρικές κυβερνητικές αρχές και για διαγωνισμούς μελετών που διοργανώνονται από τις εν λόγω αρχές· σε περίπτωση που οι δημόσιες συμβάσεις προμηθειών συνάπτονται από τις αναθέτουσες αρχές που δραστηριοποιούνται στον τομέα της άμυνας, το εν λόγω κατώτατο όριο ισχύει μόνο για τις συμβάσεις που αφορούν τα οριζόμενα στο παράρτημα III προϊόντα· γ) 200 000 ευρώ για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών που ανατίθενται από μη κεντρικές αναθέτουσες αρχές και για διαγωνισμούς μελετών που διοργανώνονται από τις εν λόγω αρχές· δ) 500 000 ευρώ για δημόσιες συμβάσεις για κοινωνικές και άλλες ειδικές υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα XVI.	Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις των οποίων η εκτιμώμενη αξία εκτός φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) είναι ίση προς ή ανώτερη από τα ακόλουθα κατώτατα όρια: α) 5 000 000 ευρώ για τις δημόσιες συμβάσεις έργων· β) 130 000 ευρώ για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών που ανατίθενται από κεντρικές κυβερνητικές αρχές και για διαγωνισμούς μελετών που διοργανώνονται από τις εν λόγω αρχές· σε περίπτωση που οι δημόσιες συμβάσεις προμηθειών συνάπτονται από τις αναθέτουσες αρχές που δραστηριοποιούνται στον τομέα της άμυνας, το εν λόγω κατώτατο όριο ισχύει μόνο για τις συμβάσεις που αφορούν τα οριζόμενα στο παράρτημα III προϊόντα· γ) 200 000 1 000 000 ευρώ για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών που ανατίθενται από μη κεντρικές αναθέτουσες αρχές και για διαγωνισμούς μελετών που διοργανώνονται από τις εν λόγω αρχές· δ) 500 000 ευρώ για δημόσιες συμβάσεις για κοινωνικές και άλλες ειδικές υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα XVI.

Αιτιολογία

Με το ισχύον κατώτατο όριο των 1,5 εκατ. κορωνών Δανίας για τα αγαθά και τις υπηρεσίες, είναι σχεδόν ανύπαρκτο το διασυνοριακό εμπόριο. Το 2009 μόλις το 1,4 % των συμβάσεων αφορούσε διασυνοριακές συμβάσεις. Προτείνεται να αυξηθούν τα κατώτατα όρια για τα αγαθά και τις υπηρεσίες και να διαγραφεί το στοιχείο δ) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 4. Κατά τη νέα διαπραγμάτευση της Συμφωνίας του ΠΟΕ, η Επιτροπή θα πρέπει τουλάχιστον να δώσει προτεραιότητα στη σημαντική αύξηση των κατώτατων ορίων για τις δημόσιες συμβάσεις. Λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικά μικρού ποσοστού των διασυνοριακών δημόσιων συμβάσεων και ενόψει του διοικητικού φόρτου που συνεπάγεται το ρυθμιστικό πλαίσιο για τις αναθέτουσες αρχές και τους προμηθευτές, δεν είναι σκόπιμο να διατηρηθούν τα κατώτατα όρια σε τόσο χαμηλό επίπεδο.

Τροπολογία 5

COM(2011) 895 final

Άρθρο 19

COM(2011) 896 final

Άρθρο 10

Ειδικές εξαιρέσεις για συμβάσεις υπηρεσιών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
[...]	[...]
γ) υπηρεσίες διατησίας και συμβιβασμού·	γ) υπηρεσίες διατησίας και συμβιβασμού·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
δ) χρηματοοικονομικές υπηρεσίες σχετικές με την έκδοση, την αγορά, την πώληση ή τη μεταβίβαση τίτλων ή άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων, κατά την έννοια της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και υπηρεσίες και πράξεις κεντρικών τραπεζών που εκτελούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας· ε) συμβάσεις απασχόλησης·	γ α) <u>οποιαδήποτε από τις παρακάτω νομικές υπηρεσίες:</u> i) <u>τη νομική εκπροσώπηση πελάτη ενώπιον των δικαστικών αρχών, δικαστηρίου ή δημόσιας αρχής από συνήγορο κατά την έννοια της παραγράφου 1 της οδηγίας 77/249/ΕΟΚ·</u> ii) <u>υπηρεσίες πιστοποίησης συμβολαιογραφικών εγγράφων·</u> iii) <u>νομικές υπηρεσίες που παρέχονται από καταπιστευμένους διαχειριστές, από διαχειριστές πτωχεύσεων ή άλλες νομικές υπηρεσίες που παρέχονται από πρόσωπα που έχουν οριστεί για τον σκοπό αυτό από δικαστική αρχή στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη·</u> iv) <u>άλλες νομικές υπηρεσίες οι οποίες σχετίζονται —έστω και προσωρινά— με την άσκηση των εξουσιών του δημοσίου στα κράτη μέλη·</u> γ β) <u>υπηρεσίες που αφορούν την εθνική ασφάλεια και υπηρεσίες διάσωσης·</u> δ) χρηματοοικονομικές υπηρεσίες σχετικές με την έκδοση, την αγορά, την πώληση ή τη μεταβίβαση τίτλων ή άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων, κατά την έννοια της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, <u>και πράξεις προμήθειας χρημάτων ή κεφαλαίων στις αναθέτουσες αρχές,</u> καθώς και υπηρεσίες και πράξεις κεντρικών τραπεζών που εκτελούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας· ε) συμβάσεις απασχόλησης· [...] ζ) <u>Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών που ανατίθενται από μια αναθέτουσα αρχή σε άλλη αναθέτουσα αρχή ή σε μία ένωση αναθετουσών αρχών βάσει αποκλειστικού δικαιώματος που τους παρέχεται δυνάμει δημοσιευμένων νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, εφόσον οι διατάξεις αυτές είναι συμβατές με τη Συνθήκη.</u>

Αιτιολογία

- γα) Οι υπηρεσίες που σχετίζονται με τη νομική εκπροσώπηση από δικηγόρο και άλλες νομικές υπηρεσίες συνδέονται στενά με το εκάστοτε εθνικό νομικό σύστημα, πράγμα που αποκλείει κατά κανόνα το διασυνοριακό στοιχείο. Επιπλέον, οι υπηρεσίες αυτές βασίζονται σε μια ιδιαίτερη σχέση εμπιστοσύνης που δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως αντικειμενική παράμετρος μιας διαδικασίας σύναψης συμβάσεων.
- γβ) Όσον αφορά την εθνική ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών διάσωσης, δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κριτήρια όπως η οικονομική αποτελεσματικότητα.
- δ) Η εξαίρεση των αποκλειστικών δικαιωμάτων που προβλέπεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ και στα άρθρα 24 και 25 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ θα πρέπει να διατηρηθεί, όπως και η εξαίρεση των πράξεων προμήθειας χρημάτων ή κεφαλαίων στις αναθέτουσες αρχές που προβλέπεται σήμερα στο άρθρο 16 (δ). Τα κράτη μέλη χρειάζονται αυτές τις διατάξεις.
- ζ) Οι Ευρωπαϊκές Συνθήκες παρέχουν ρητώς στα κράτη μέλη το δικαίωμα να μεταβιβάζουν αποκλειστικά δικαιώματα, πράγμα που, ως εκ τούτου, πρέπει να αντικατοπτρίζεται στις διατάξεις για τις δημόσιες συμβάσεις.

Τροπολογία 6

COM(2011) 896 final

Άρθρο 15

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
	<u>Στην περίπτωση μεταβίβασης καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που δεν υπάγεται στη νομοθεσία περί δημόσιων συμβάσεων, δεν αποκλείεται η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα (στο βαθμό που αυτό επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία), ειδικά όταν πρόκειται περί θεσμοθετημένης συνεργασίας. Ακόμα και όταν υπάρχει συμμετοχή ιδιωτών, η μεταβίβαση καθηκόντων με οργανωτική πράξη δεν συνιστά πράξη προμήθειας, εφόσον δεν υφίσταται ανάθεση δημόσιας σύμβασης σε ιδιώτες η οποία να υπάγεται στη νομοθεσία περί δημόσιων συμβάσεων.</u>

Αιτιολογία

Η προσθήκη αποσκοπεί στη διευκρίνιση του κειμένου από την άποψη της ελευθερίας που παρέχει η νομοθεσία περί ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων σε ό,τι αφορά τη μεταβίβαση καθηκόντων και αρμοδιοτήτων.

Τροπολογία 7

COM(2011) 895 final

Άρθρο 21

COM(2011) 896 final

Άρθρο 11

Σχέσεις μεταξύ δημόσιων αρχών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Μια σύμβαση που ανατίθεται από μια αναθέτουσα αρχή σε άλλο νομικό πρόσωπο δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εάν πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις: α) η αναθέτουσα αρχή ασκεί επί του εν λόγω νομικού προσώπου έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκεί επί των δικών της υπηρεσιών· β) τουλάχιστον το 90 % των δραστηριοτήτων του εν λόγω νομικού προσώπου διεξάγονται για την ελέγχουσα αναθέτουσα αρχή ή για άλλα νομικά πρόσωπα που υπόκεινται στον έλεγχο της εν λόγω αναθέτουσας αρχής· γ) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο ελεγχόμενο νομικό πρόσωπο. Μια αναθέτουσα αρχή θεωρείται ότι ασκεί έλεγχο επί ενός νομικού προσώπου ανάλογο με τον έλεγχο που ασκεί στα τμήματά της κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου στοιχείο α), όταν ασκεί αποφασιστική επιρροή τόσο στους στρατηγικούς στόχους όσο και στις σημαντικές αποφάσεις του υπό έλεγχο νομικού προσώπου. 2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση που μια υπό έλεγχο οντότητα, η οποία είναι αναθέτουσα αρχή, αναθέτει μια σύμβαση στην οντότητα που την ελέγχει ή σε άλλο νομικό πρόσωπο που τελεί υπό τον έλεγχο της ίδιας αναθέτουσας αρχής, εφόσον δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο νομικό πρόσωπο στο οποίο ανατίθεται η δημόσια σύμβαση.	1. Μια σύμβαση που ανατίθεται από μια αναθέτουσα αρχή σε άλλο νομικό πρόσωπο δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εάν πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις: α) η αναθέτουσα αρχή ασκεί επί του εν λόγω νομικού προσώπου έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκεί επί των δικών της υπηρεσιών· β) τουλάχιστον το 90 % των δραστηριοτήτων του εν λόγω νομικού προσώπου διεξάγονται για την ελέγχουσα αναθέτουσα αρχή ή για άλλα νομικά πρόσωπα που υπόκεινται στον έλεγχο της εν λόγω αναθέτουσας αρχής· γ) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο ελεγχόμενο νομικό πρόσωπο. Μια αναθέτουσα αρχή θεωρείται ότι ασκεί έλεγχο επί ενός νομικού προσώπου ανάλογο με τον έλεγχο που ασκεί στα τμήματά της κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου στοιχείο α), όταν ασκεί αποφασιστική επιρροή τόσο στους στρατηγικούς στόχους όσο και στις σημαντικές αποφάσεις του υπό έλεγχο νομικού προσώπου. 2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση που μια υπό έλεγχο οντότητα, η οποία είναι αναθέτουσα αρχή, αναθέτει μια σύμβαση στην οντότητα που την ελέγχει ή σε άλλο νομικό πρόσωπο που τελεί υπό τον έλεγχο της ίδιας αναθέτουσας αρχής, εφόσον δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο νομικό πρόσωπο στο οποίο ανατίθεται η δημόσια σύμβαση.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
3. Μια αναθέτουσα αρχή, η οποία δεν ασκεί έλεγχο σε ένα νομικό πρόσωπο κατά την έννοια της παραγράφου 1, μπορεί εντούτοις να αναθέσει μια δημόσια σύμβαση χωρίς να εφαρμόσει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σε νομικό πρόσωπο το οποίο ελέγχει από κοινού με άλλες αναθέτουσες αρχές, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) οι αναθέτουσες αρχές ασκούν από κοινού επί του εν λόγω νομικού προσώπου έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκούν επί των δικών τους υπηρεσιών· β) τουλάχιστον το 90 % των δραστηριοτήτων του εν λόγω νομικού προσώπου διεξάγονται για τις ελέγχουσες αναθέτουσες αρχές ή για άλλα νομικά πρόσωπα που υπόκεινται στον έλεγχο των ίδιων αναθετουσών αρχών· γ) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο ελεγχόμενο νομικό πρόσωπο. Για τους σκοπούς του στοιχείου α), θεωρείται ότι οι αναθέτουσες αρχές ελέγχουν από κοινού ένα νομικό πρόσωπο εφόσον πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις: α) τα όργανα λήψης αποφάσεων του υπό έλεγχο νομικού προσώπου απαρτίζονται από εκπροσώπους όλων των αναθετουσών αρχών που συμμετέχουν· β) οι εν λόγω αναθέτουσες αρχές είναι σε θέση να ασκούν από κοινού αποφασιστική επιρροή στους στρατηγικούς στόχους και τις σημαντικές αποφάσεις του υπό έλεγχο νομικού προσώπου· γ) το υπό έλεγχο νομικό πρόσωπο δεν επιδιώκει τυχόν συμφέροντα που αποκλίνουν από αυτά των δημόσιων αρχών που είναι συνδεδεμένες με αυτό· δ) το υπό έλεγχο νομικό πρόσωπο δεν αποκομίζει κέρδη, εκτός της επιστροφής των πραγματικών εξόδων από τις δημόσιες συμβάσεις με τις αναθέτουσες αρχές. 4. Μια συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ δύο ή περισσότερων αναθετουσών αρχών δεν θεωρείται δημόσια σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 6 της παρούσας οδηγίας εφόσον πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις: α) η συμφωνία καθιερώνει ουσιαστική συνεργασία μεταξύ των συμμετεχουσών αναθετουσών αρχών, με στόχο την από κοινού διεξαγωγή των καθηκόντων τους παροχής δημόσιας υπηρεσίας και συνεπώς αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών· β) η συμφωνία διέπεται αποκλειστικά από λόγους δημοσίου συμφέροντος·	3. Μια αναθέτουσα αρχή, η οποία δεν ασκεί έλεγχο σε ένα νομικό πρόσωπο κατά την έννοια της παραγράφου 1, μπορεί εντούτοις να αναθέσει μια δημόσια σύμβαση χωρίς να εφαρμόσει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σε νομικό πρόσωπο το οποίο ελέγχει από κοινού με άλλες αναθέτουσες αρχές, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) οι αναθέτουσες αρχές ασκούν από κοινού επί του εν λόγω νομικού προσώπου έλεγχο ανάλογο εκείνου που ασκούν επί των δικών τους υπηρεσιών· β) τουλάχιστον το 90 % των δραστηριοτήτων του εν λόγω νομικού προσώπου διεξάγονται για τις ελέγχουσες αναθέτουσες αρχές ή για άλλα νομικά πρόσωπα που υπόκεινται στον έλεγχο των ίδιων αναθετουσών αρχών· γ) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή στο ελεγχόμενο νομικό πρόσωπο. Για τους σκοπούς του στοιχείου α), θεωρείται ότι οι αναθέτουσες αρχές ελέγχουν από κοινού ένα νομικό πρόσωπο εφόσον πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις: α) τα όργανα λήψης αποφάσεων του υπό έλεγχο νομικού προσώπου απαρτίζονται από εκπροσώπους όλων των αναθετουσών αρχών που συμμετέχουν· β) οι εν λόγω αναθέτουσες αρχές είναι σε θέση να ασκούν από κοινού αποφασιστική επιρροή στους στρατηγικούς στόχους και τις σημαντικές αποφάσεις του υπό έλεγχο νομικού προσώπου· γ) το υπό έλεγχο νομικό πρόσωπο δεν επιδιώκει τυχόν συμφέροντα που αποκλίνουν από αυτά των δημόσιων αρχών που είναι συνδεδεμένες με αυτό· δ) το υπό έλεγχο νομικό πρόσωπο δεν αποκομίζει κέρδη, εκτός της επιστροφής των πραγματικών εξόδων από τις δημόσιες συμβάσεις με τις αναθέτουσες αρχές. 4. Μια συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ δύο ή περισσότερων αναθετουσών αρχών δεν θεωρείται δημόσια σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 6 της παρούσας οδηγίας εφόσον πληρούνται οι κατωτέρω σωρευτικές προϋποθέσεις: α) η συμφωνία καθιερώνει ουσιαστική συνεργασία μεταξύ των συμμετεχουσών αναθετουσών αρχών, με στόχο την από κοινού διεξαγωγή των καθηκόντων τους παροχής δημόσιας υπηρεσίας και συνεπώς αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών· β) η συμφωνία διέπεται αποκλειστικά από λόγους δημοσίου συμφέροντος·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
γ) οι συμμετέχουσες αναθέτουσες αρχές δεν εκτελούν ελεύθερα στην αγορά πάνω από το 10 % του κύκλου εργασιών των δραστηριοτήτων τους που είναι σχετικές με το περιεχόμενο της συμφωνίας·	γ) οι συμμετέχουσες αναθέτουσες αρχές δεν εκτελούν ελεύθερα στην αγορά πάνω από το 10 % του κύκλου εργασιών των δραστηριοτήτων τους που είναι σχετικές με το περιεχόμενο της συμφωνίας·
δ) η συμφωνία δεν αφορά χρηματοοικονομικές μεταβιβάσεις μεταξύ των συμμετεχουσών αναθετουσών αρχών, εκτός από αυτές που αντιστοιχούν στην επιστροφή των πραγματικών δαπανών των έργων, των υπηρεσιών ή των προμηθειών·	δ) η συμφωνία δεν αφορά χρηματοοικονομικές μεταβιβάσεις μεταξύ των συμμετεχουσών αναθετουσών αρχών, εκτός από αυτές που αντιστοιχούν στην επιστροφή των πραγματικών δαπανών των έργων, των υπηρεσιών ή των προμηθειών·
ε) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή σε καμία από τις εμπλεκόμενες αναθέτουσες αρχές.	ε) δεν υπάρχει ιδιωτική συμμετοχή σε καμία από τις εμπλεκόμενες αναθέτουσες αρχές.
5. Η απουσία ιδιωτικής συμμετοχής που αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 4 επαληθεύεται κατά τη στιγμή ανάθεσης της σύμβασης ή σύναψης της συμφωνίας.	5. Η απουσία ιδιωτικής συμμετοχής που αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 4 επαληθεύεται κατά τη στιγμή ανάθεσης της σύμβασης ή σύναψης της συμφωνίας.
Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 4 παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που λαμβάνει χώρα κάποια ιδιωτική συμμετοχή, γεγονός που συνεπάγεται ότι οι υπό εξέλιξη συμβάσεις πρέπει να ανοίξουν στον ανταγωνισμό μέσω των συνήθων διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων.	Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 4 παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που λαμβάνει χώρα κάποια ιδιωτική συμμετοχή, γεγονός που συνεπάγεται ότι οι υπό εξέλιξη συμβάσεις πρέπει να ανοίξουν στον ανταγωνισμό μέσω των συνήθων διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων.

Αιτιολογία

Η διαγραφή του άρθρου 11 και του άρθρου 21, αντίστοιχα, είναι συνέπεια της τροπολογίας 3.

Τροπολογία 8

COM(2011) 895 final

Άρθρο 31

COM(2011) 896 final

Άρθρο 17

Συμβάσεις ανατιθέμενες κατ' αποκλειστικότητα

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Τα κράτη μέλη μπορούν να παραχωρούν κατ' αποκλειστικότητα το δικαίωμα συμμετοχής στις διαδικασίες ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων σε προστατευόμενα εργαστήρια και οικονομικούς φορείς που έχουν ως κύριο σκοπό την κοινωνική και επαγγελματική ένταξη εργαζομένων με αναπηρία και μειονεκτούντων εργαζομένων, ή να προβλέπουν την εκτέλεση των συμβάσεων αυτών στο πλαίσιο προγραμμάτων προστατευόμενης απασχόλησης, εφόσον περισσότεροι από το 30 % των εργαζομένων στα εργαστήρια αυτά, στους οικονομικούς φορείς ή στα προγράμματα είναι εργαζόμενοι με αναπηρία ή μειονεκτούντες εργαζόμενοι.	Τα κράτη μέλη μπορούν να παραχωρούν κατ' αποκλειστικότητα το δικαίωμα συμμετοχής στις διαδικασίες ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων σε προστατευόμενα εργαστήρια και οικονομικούς φορείς που έχουν ως κύριο σκοπό την κοινωνική και επαγγελματική ένταξη εργαζομένων με αναπηρία και μειονεκτούντων εργαζομένων, ή να προβλέπουν την εκτέλεση των συμβάσεων αυτών στο πλαίσιο προγραμμάτων προστατευόμενης απασχόλησης, εφόσον <u>περισσότεροι από το ποσοστό μεγαλύτερο του 30 % των εργαζομένων ατόμων που συμμετέχουν στα εργαστήρια αυτά, στους οικονομικούς φορείς ή στα προγράμματα είναι εργαζόμενοι με αναπηρία ή μειονεκτούντες εργαζόμενοι. Στους μειονεκτούντες εργαζόμενους συμπεριλαμβάνονται οι άνεργοι με προβλήματα ένταξης, καθώς και οι ομάδες και οι μειονότητες που χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας.</u>
Στη διακήρυξη διαγωνισμού γίνεται μνεία της παρούσας διάταξης.	Στη διακήρυξη διαγωνισμού γίνεται μνεία της παρούσας διάταξης.

Αιτιολογία

Πρόκειται για νέα διάταξη, γι' αυτό και χρειάζεται να διευκρινιστεί ποιες ομάδες καλύπτει, κυρίως επειδή υπερβαίνει τα αναφερόμενα στο άρθρο 19.

Τροπολογία 9

COM(2011) 895 final

Άρθρο 34

COM(2011) 896 final

Άρθρο 19 (7)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, το αργότερο 2 έτη μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1, όλες οι διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας εκτελούνται μέσω ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, και ιδίως μέσω ηλεκτρονικής υποβολής, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.	Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν <u>ενεργά</u> ότι, το αργότερο 2 έτη μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1, όλες οι διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας εκτελούνται μέσω ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, και ιδίως μέσω ηλεκτρονικής υποβολής, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.

Αιτιολογία

Δεδομένου ότι οι συνθήκες είναι πολύ διαφορετικές τόσο για τις αναθέτουσες αρχές —ιδιαίτερα σε τοπικό επίπεδο— όσο και για τους προμηθευτές στους διάφορους τομείς, θα ήταν πιο σωστό να παρακινηθούν τα κράτη μέλη να συνεργαστούν ενεργά για την προετοιμασία των ηλεκτρονικών διαδικασιών για την ανάθεση δημόσιων συμβάσεων παρά να προβάλλονται απαιτήσεις με σύντομη προθεσμία.

Τροπολογία 10

COM(2011) 896 final

Άρθρο 24

Επιλογή διαδικασιών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Κατά την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεών τους, οι αναθέτουσες αρχές εφαρμόζουν τις εθνικές διαδικασίες, προσαρμοσμένες ούτως ώστε να συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία, εφόσον, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 30, έχει δημοσιευθεί διακήρυξη διαγωνισμού σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.	1. Κατά την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεών τους, οι αναθέτουσες αρχές εφαρμόζουν τις εθνικές διαδικασίες, προσαρμοσμένες ούτως ώστε να συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία, εφόσον, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 30, έχει δημοσιευθεί διακήρυξη διαγωνισμού σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν ανοικτές ή κλειστές διαδικασίες, όπως ρυθμίζονται στην παρούσα οδηγία.	Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν ανοικτές ή κλειστές διαδικασίες, <u>ανταγωνιστικές διαδικασίες με διαπραγμάτευση ή διαδικασίες ανταγωνιστικού διαλόγου, κατ' επιλογήν της αναθέτουσας αρχής</u> , όπως ρυθμίζονται στην παρούσα οδηγία.
Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν συμπράξεις καινοτομίας, όπως ρυθμίζονται στην παρούσα οδηγία.	Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν συμπράξεις καινοτομίας, όπως ρυθμίζονται στην παρούσα οδηγία.
Μπορούν επίσης να ορίζουν ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση ή ανταγωνιστικό διάλογο σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:	Μπορούν επίσης να ορίζουν ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση ή ανταγωνιστικό διάλογο σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
α) όσον αφορά τα έργα, όταν η σύμβαση έργων έχει ως αντικείμενο συγχρόνως τη μελέτη και την εκτέλεση εργασιών, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 8, ή όταν χρειάζονται διαπραγματεύσεις για να καθοριστούν οι νομικές ή χρηματοοικονομικές οργανωτικές λεπτομέρειες του σχεδίου·	α) όσον αφορά τα έργα, όταν η σύμβαση έργων έχει ως αντικείμενο συγχρόνως τη μελέτη και την εκτέλεση εργασιών, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 8, ή όταν χρειάζονται διαπραγματεύσεις για να καθοριστούν οι νομικές ή χρηματοοικονομικές οργανωτικές λεπτομέρειες του σχεδίου·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
β) στις περιπτώσεις των δημόσιων συμβάσεων έργων, για τα έργα που εκτελούνται αποκλειστικά για σκοπούς έρευνας ή καινοτομίας, δοκιμής ή ανάπτυξης και όχι για να εξασφαλίσουν την αποδοτικότητα ή την κάλυψη των δαπανών έρευνας και ανάπτυξης·	β) στις περιπτώσεις των δημόσιων συμβάσεων έργων, για τα έργα που εκτελούνται αποκλειστικά για σκοπούς έρευνας ή καινοτομίας, δοκιμής ή ανάπτυξης και όχι για να εξασφαλίσουν την αποδοτικότητα ή την κάλυψη των δαπανών έρευνας και ανάπτυξης·
γ) όσον αφορά τις υπηρεσίες ή τις προμήθειες, όταν οι τεχνικές προδιαγραφές δεν μπορούν να καθοριστούν με επαρκή ακρίβεια, με παραπομπή σε οποιαδήποτε πρότυπα, ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, κοινές τεχνικές προδιαγραφές ή τεχνικά πλαίσια αναφοράς, κατά την έννοια των σημείων 2 έως 5 του παραρτήματος VIII·	γ) όσον αφορά τις υπηρεσίες ή τις προμήθειες, όταν οι τεχνικές προδιαγραφές δεν μπορούν να καθοριστούν με επαρκή ακρίβεια, με παραπομπή σε οποιαδήποτε πρότυπα, ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, κοινές τεχνικές προδιαγραφές ή τεχνικά πλαίσια αναφοράς, κατά την έννοια των σημείων 2 έως 5 του παραρτήματος VIII·
δ) σε περίπτωση μη κανονικών ή απαράδεκτων προσφορών, κατά την έννοια του άρθρου 30 παράγραφος 2 στοιχείο α), έπειτα από ανοικτή ή κλειστή διαδικασία·	δ) σε περίπτωση μη κανονικών ή απαράδεκτων προσφορών, κατά την έννοια του άρθρου 30 παράγραφος 2 στοιχείο α), έπειτα από ανοικτή ή κλειστή διαδικασία·
ε) λόγω των ειδικών περιστάσεων που σχετίζονται με τη φύση ή την πολυπλοκότητα των έργων, των προμηθειών ή των υπηρεσιών, ή των συναφών κινδύνων, η σύμβαση δεν είναι δυνατόν να ανατεθεί χωρίς προηγούμενες διαπραγματεύσεις.	ε) λόγω των ειδικών περιστάσεων που σχετίζονται με τη φύση ή την πολυπλοκότητα των έργων, των προμηθειών ή των υπηρεσιών, ή των συναφών κινδύνων, η σύμβαση δεν είναι δυνατόν να ανατεθεί χωρίς προηγούμενες διαπραγματεύσεις.
Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν να μην μεταφέρουν στην εθνική τους νομοθεσία την ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση, τις διαδικασίες ανταγωνιστικού διαλόγου και σύμπραξης καινοτομίας.	Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν να μην μεταφέρουν στην εθνική τους νομοθεσία την ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση, τις διαδικασίες ανταγωνιστικού διαλόγου και σύμπραξης καινοτομίας.

Αιτιολογία

Η ΕΠ εκτιμά ότι η διαδικασία με διαπραγμάτευση θα πρέπει στον συμβατικό τομέα να υπόκειται στους ίδιους όρους με αυτούς στους οποίους υπόκειται ο τομέας των υπηρεσιών κοινής ωφελείας. Αυτό ισχύει και για τον ανταγωνιστικό διάλογο. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποτεθεί ότι οι αρχές του συμβατικού τομέα είναι λιγότερο κατάλληλες για τη διαδικασία αυτή από ό,τι οι αναθέτουσες αρχές του τομέα των υπηρεσιών κοινής ωφελείας. Θα πρέπει να εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή να καθορίζει ποια διαδικασία πρέπει να τηρείται, με βάση την εκάστοτε σύμβαση.

Είναι, επίσης, σημαντικό να καταστεί σαφές ότι η αναθέτουσα αρχή είναι αυτή που πρέπει να επιλέγει την κατάλληλη διαδικασία σε κάθε περίπτωση, και όχι τα κράτη μέλη ή η ΕΕ. Στο επίπεδο της ΕΕ και σε εθνικό επίπεδο πρέπει να τίθενται στη διάθεση της αναθέτουσας αρχής όλες οι διαδικασίες. Στην αντίθετη περίπτωση, θα έπρεπε να εφαρμόζονται διαφορετικοί κανόνες και διαφορετικές διαδικασίες στα διάφορα κράτη μέλη, γεγονός που θα επέφερε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και άνισους όρους ανταγωνισμού.

Τροπολογία 11

COM(2011) 896 final

Άρθρο 30, παράγραφος 2, στοιχείο α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
α) εάν, ύστερα από ανοικτή ή κλειστή διαδικασία, δεν υποβλήθηκε καμία προσφορά ή αίτηση συμμετοχής ή καμία από τις υποβληθείσες προσφορές δεν είναι κατάλληλη, με την προϋπόθεση ότι δεν έχουν τροποποιηθεί ουσιωδώς οι αρχικοί όροι της σύμβασης και ότι διαβιβάζεται σχετική έκθεση στην Επιτροπή ή στο εθνικό όργανο εποπτείας που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 84, μετά από αίτημά τους·	α) εάν, ύστερα από ανοικτή ή κλειστή διαδικασία, δεν υποβλήθηκε καμία προσφορά ή αίτηση συμμετοχής ή καμία από τις υποβληθείσες προσφορές δεν είναι κατάλληλη, με την προϋπόθεση ότι δεν έχουν τροποποιηθεί ουσιωδώς οι αρχικοί όροι της σύμβασης και ότι διαβιβάζεται σχετική έκθεση στην Επιτροπή ή στο εθνικό όργανο εποπτείας που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 84, μετά από αίτημά τους·

Αιτιολογία

Μαζί με το άρθρο 84 (καθιέρωση ενός νέου εθνικού οργάνου εποπτείας), η απαίτηση υποβολής εκθέσεων οδηγεί σε περιττό διοικητικό φόρτο. Από την άποψη της απλότητας και της ευελιξίας του δικαίου περί δημοσίων συμβάσεων της ΕΕ, ο πρόσθετος διοικητικός φόρτος θα πρέπει οπωσδήποτε να αποφεύγεται. Ως εκ τούτου, η προσθήκη αυτή πρέπει να διαγραφεί.

Τροπολογία 12

COM(2011) 895 final

Άρθρο 44, παράγραφος 3, στοιχείο δ), σημείο (i) και στοιχείο ε)

COM(2011) 896 final

Άρθρο 30 παράγραφος 2, στοιχείο γ), σημείο (i) και στοιχείο δ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
δ) εάν τα έργα, οι προμήθειες ή οι υπηρεσίες μπορούν να παρασχεθούν μόνον από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα για οποιονδήποτε από τους κατωτέρω λόγους:	δ) εάν τα έργα, οι προμήθειες ή οι υπηρεσίες μπορούν να παρασχεθούν μόνον από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα για οποιονδήποτε από τους κατωτέρω λόγους:
i) έλλειψη ανταγωνισμού για τεχνικούς λόγους,	i) έλλειψη ανταγωνισμού για τεχνικούς <u>ή νομικούς</u> λόγους,
[...]	[...]
ε) στο μέτρο που είναι απολύτως απαραίτητο, εάν λόγω κατεπείγουσας ανάγκης οφειλόμενης σε ανωτέρα βία, δεν είναι δυνατή η τήρηση των προθεσμιών που προβλέπονται για τις ανοικτές διαδικασίες, τις κλειστές διαδικασίες και τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση με προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού. Οι περιστάσεις που επικαλούνται οι αναθέτοντες φορείς για την αιτιολόγηση της κατεπείγουσας ανάγκης δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να απορρέουν από δική τους ευθύνη.	ε) στο μέτρο που είναι απολύτως απαραίτητο, εάν λόγω κατεπείγουσας ανάγκης οφειλόμενης σε <u>απρόβλεπτες για τη αναθέτουσα αρχή καταστάσεις ανωτέρα βία</u> , δεν είναι δυνατή η τήρηση των προθεσμιών που προβλέπονται για τις ανοικτές διαδικασίες, τις κλειστές διαδικασίες και τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση με προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού. Οι περιστάσεις που επικαλούνται οι αναθέτοντες φορείς για την αιτιολόγηση της κατεπείγουσας ανάγκης δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να απορρέουν από δική τους ευθύνη.

Αιτιολογία

Στο άρθρο αυτό θα πρέπει να προστεθούν και οι νομικοί λόγοι, ώστε να καλύπτονται καταστάσεις όπως, για παράδειγμα, όταν η αναθέτουσα αρχή επιθυμεί την κατασκευή ενός κτιρίου (π.χ. ενός σχολείου) σε ένα συγκεκριμένο μέρος, αλλά ο ιδιοκτήτης συμφωνεί να πωλήσει το οικοπέδο με την προϋπόθεση ότι θα το κατασκευάσει ο ίδιος.

Ο όρος «ανωτέρα βία» θα συνιστούσε αυστηρότερη απαίτηση από ό,τι προβλέπεται σήμερα στο άρθρο 31 (1) (γ) της οδηγίας 2004/18/ΕΚ. Θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί το ισχύον κείμενο. Η χρήση της μη-ανταγωνιστικής διαδικασίας με διαπραγμάτευση για την αγορά προμηθειών και υπηρεσιών θα πρέπει να είναι δυνατή κατά τη διάρκεια της δικαστικής εξέτασης μιας σύμβασης όταν η αναθέτουσα αρχή είναι υποχρεωμένη να τις παράσχει βάσει άλλων νομοθετικών διατάξεων, όπως συμβαίνει π.χ. με την προμήθεια γηροκομείων με τρόφιμα ή την προμήθεια καρδιακών βαλβίδων για νοσοκομεία.

Τροπολογία 13

COM(2011) 895 final

Άρθρο 45

COM(2011) 896 final

Άρθρο 31

Συμφωνίες-πλαίσια

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Οι αναθέτοντες φορείς δύνανται να συνάπτουν συμφωνίες-πλαίσια, εφόσον εφαρμόζουν τις διατάξεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.	1. Οι αναθέτοντες φορείς δύνανται να συνάπτουν συμφωνίες-πλαίσια, εφόσον εφαρμόζουν τις διατάξεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ως συμφωνία-πλαίσιο νοείται μια συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ ενός ή περισσότερων αναθέτοντων φορέων και ενός ή περισσότερων οικονομικών φορέων, η οποία αποσκοπεί στον καθορισμό των όρων που διέπουν τις συμβάσεις που πρόκειται να συναφθούν κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου, ιδίως όσον αφορά τις τιμές και, ενδεχομένως, τις προβλεπόμενες ποσότητες. Η διάρκεια μιας συμφωνίας-πλαisiού δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα έτη, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων που δικαιολογούνται δεόντως, ιδίως από το αντικείμενο της συμφωνίας-πλαisiού. 2. Οι συμβάσεις που βασίζονται σε συμφωνία-πλαίσιο συνάπτονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο, καθώς και στις παραγράφους 3 και 4. Οι διαδικασίες αυτές εφαρμόζονται μόνο μεταξύ των αναθέτοντων φορέων που έχουν οριστεί σαφώς για αυτό το σκοπό στη διακήρυξη διαγωνισμού, στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος ή, σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ανακοίνωση για την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού, στην πρόσκληση υποβολή προσφορών, και των οικονομικών φορέων που ήταν εξ αρχής συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας-πλαisiού. Οι συμβάσεις που βασίζονται σε συμφωνία-πλαίσιο δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να επιφέρουν ουσιαστικές τροποποιήσεις στους όρους της συμφωνίας-πλαisiού, ιδίως στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Οι αναθέτοντες φορείς δεν μπορούν να προσφεύγουν στις συμφωνίες-πλαίσια καταχρηστικά ή κατά τρόπο που να εμποδίζει, να περιορίζει ή να στρεβλώνει τον ανταγωνισμό.	Ως συμφωνία-πλαίσιο νοείται μια συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ ενός ή περισσότερων αναθέτοντων φορέων και ενός ή περισσότερων οικονομικών φορέων, η οποία αποσκοπεί στον καθορισμό των όρων που διέπουν τις συμβάσεις που πρόκειται να συναφθούν κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου, ιδίως όσον αφορά τις τιμές και, ενδεχομένως, τις προβλεπόμενες ποσότητες. Η διάρκεια μιας συμφωνίας-πλαisiού δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα έτη, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων που δικαιολογούνται δεόντως, ιδίως από το αντικείμενο της συμφωνίας-πλαisiού. 2. Οι συμβάσεις που βασίζονται σε συμφωνία-πλαίσιο συνάπτονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο, καθώς και στις παραγράφους 3 και 4. Οι διαδικασίες αυτές εφαρμόζονται μόνο μεταξύ των αναθέτοντων φορέων που έχουν οριστεί σαφώς για αυτό το σκοπό στη διακήρυξη διαγωνισμού, στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος ή, σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ανακοίνωση για την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού, στην πρόσκληση υποβολή προσφορών, και των οικονομικών φορέων που ήταν εξ αρχής συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας-πλαisiού. Οι συμβάσεις που βασίζονται σε συμφωνία-πλαίσιο δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να επιφέρουν ουσιαστικές τροποποιήσεις στους όρους της συμφωνίας-πλαisiού, ιδίως στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Οι αναθέτοντες φορείς δεν μπορούν να προσφεύγουν στις συμφωνίες-πλαίσια καταχρηστικά ή κατά τρόπο που να εμποδίζει, να περιορίζει ή να στρεβλώνει τον ανταγωνισμό.

Αιτιολογία

Κατά την άποψη της Επιτροπής των Περιφερειών, οι συμφωνίες-πλαίσια θα πρέπει καταρχήν να ρυθμίζονται όπως ορίζεται σήμερα την οδηγία 2004/17/ΕΚ, δεδομένου ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να δεσπιστούν κανόνες όσον αφορά, για παράδειγμα, την προθεσμία για ανάλογες συμφωνίες τη στιγμή που αυτό δεν συμβαίνει με άλλους τύπους συμβάσεων. Όπως ισχύει και για τα δυναμικά συστήματα αγορών, θα πρέπει να είναι δυνατή η συμπερίληψη νέων οικονομικών παραγόντων κατά τη διάρκεια της συμφωνίας, καθώς αυτό ωφελεί τόσο τους αγοραστές όσο και τους πωλητές. Η τελευταία φράση είναι περιττή, καθώς απορρέει από τις βασικές αρχές.

Τροπολογία 14

COM(2011) 895 final

Άρθρο 45 παράγραφος 4

COM(2011) 896 final

Άρθρο 31 παράγραφος 4

Συμφωνίες-πλαίσια

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Όταν συνάπτεται συμφωνία-πλαίσιο με περισσότερους του ενός οικονομικούς φορείς, μπορεί να εκτελεστεί με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της συμφωνίας-πλαisiού, χωρίς έναρξη νέου διαγωνισμού, όπου αναφέρονται όλοι οι όροι που διέπουν την παροχή των σχετικών έργων, υπηρεσιών και προμηθειών και οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για τον προσδιορισμό του οικονομικού φορέα, που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας-πλαisiού, ο οποίος θα τις εκτελέσει· οι εν λόγω προϋποθέσεις αναφέρονται στα έγγραφα της δημόσιας σύμβασης·	4. Όταν συνάπτεται συμφωνία-πλαίσιο με περισσότερους του ενός οικονομικούς φορείς, μπορεί να εκτελεστεί με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της συμφωνίας-πλαisiού, χωρίς έναρξη νέου διαγωνισμού, όπου αναφέρονται όλοι οι όροι που διέπουν την παροχή των σχετικών έργων, υπηρεσιών και προμηθειών αναφέρονται στη συμφωνία-πλαίσιο, η σύμβαση ανατίθεται χωρίς επανάληψη του διαγωνισμού με βάση τους όρους που περιλαμβάνονται στη συμφωνία-πλαίσιο και οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για τον προσδιορισμό του οικονομικού φορέα, που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας-πλαisiού, ο οποίος θα τις εκτελέσει· οι εν λόγω προϋποθέσεις αναφέρονται στα έγγραφα της δημόσιας σύμβασης·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
β) σε περίπτωση που στη συμφωνία-πλαίσιο δεν προβλέπονται όλοι οι όροι που διέπουν την παροχή έργων, υπηρεσιών και προμηθειών, με έναρξη νέου διαγωνισμού μεταξύ των οικονομικών φορέων που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας-πλαισίου.	β) σε περίπτωση που στη συμφωνία-πλαίσιο δεν προβλέπονται όλοι οι όροι που διέπουν την παροχή έργων, υπηρεσιών και προμηθειών, <u>η σύμβαση ανατίθεται με έναρξη νέου διαγωνισμού μεταξύ των οικονομικών φορέων που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας-πλαισίου.</u> <u>Η επιλογή μεταξύ των διαδικασιών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) γίνεται με βάση αντικειμενικά κριτήρια με τα οποία εξασφαλίζεται η τήρηση των αρχών της μη διάκρισης και της διαφάνειας. Σε μία και την αυτή συμφωνία-πλαίσιο μπορεί να επιτρέπεται η επιλογή μίας από τις διαδικασίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), ή ο συνδυασμός και των δύο.</u>

Αιτιολογία

Η πρόταση οδηγίας δεν διασαφηνίζει το θέμα του τρόπου εφαρμογής των συμφωνιών-πλαισίων. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τη χρήση των διαδικασιών με απευθείας ανάθεση και με επανάληψη του διαγωνισμού. Για να είναι εφικτή η ευέλικτη χρήση τους, θα πρέπει να επιτρέπεται ένας συνδυασμός και των δύο, έτσι ώστε να είναι δυνατή η απευθείας ανάθεση μικρότερων συμβάσεων υπό συγκεκριμένες συνθήκες, ενώ για τις μεγάλες παραγγελίες εντός της ίδιας συμφωνίας-πλαισίου πρέπει να είναι δυνατή η επανάληψη του διαγωνισμού.

Τροπολογία 15

COM(2011) 896 final

Άρθρο 37

Περιστασιακή σύναψη από κοινού δημόσιων συμβάσεων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Μία ή περισσότερες αναθέτουσες αρχές δύνανται να συμφωνήσουν να εκτελέσουν ορισμένες ειδικές δημόσιες συμβάσεις από κοινού.	1. Μία ή περισσότερες αναθέτουσες αρχές δύνανται να συμφωνήσουν να εκτελέσουν ορισμένες ειδικές δημόσιες συμβάσεις από κοινού.
2. Εάν όλα τα στάδια των σχετικών διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων διεξάγονται από μία μόνο αναθέτουσα αρχή, από τη δημοσίευση της διακήρυξης διαγωνισμού έως τη λήξη της εκτέλεσης της σύμβασης ή των συμβάσεων που προκύπτουν, η εν λόγω αναθέτουσα αρχή έχει την αποκλειστική ευθύνη της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας.	2. Εάν όλα τα στάδια των σχετικών διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων διεξάγονται από μία μόνο αναθέτουσα αρχή, από τη δημοσίευση της διακήρυξης διαγωνισμού έως τη λήξη της εκτέλεσης της σύμβασης ή των συμβάσεων που προκύπτουν, η εν λόγω αναθέτουσα αρχή έχει την αποκλειστική ευθύνη της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
Ωστόσο, εάν η διεξαγωγή των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων και η εκτέλεση των συμβάσεων που προκύπτουν πραγματοποιούνται από περισσότερες από μία συμμετέχουσες αναθέτουσες αρχές, καθεμία εξ αυτών εξακολουθεί να είναι υπεύθυνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της δυνάμει της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τα στάδια που διεξάγει.	Ωστόσο, εάν η διεξαγωγή των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων και η εκτέλεση των συμβάσεων που προκύπτουν πραγματοποιούνται από περισσότερες από μία συμμετέχουσες αναθέτουσες αρχές, καθεμία εξ αυτών εξακολουθεί να είναι υπεύθυνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της δυνάμει της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τα στάδια που διεξάγει. <u>3. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνεργάζονται στην περίπτωση μιας περιστασιακής από κοινού σύναψης δημόσιας σύμβασης, χωρίς να εφαρμόζουν τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Αυτό ισχύει ακόμη και όταν ένα ή περισσότερα από τα συμμετέχοντα μέρη αμείβονται για τις υπηρεσίες τους.</u>

Αιτιολογία

Με την προσθήκη αποφεύγεται το ενδεχόμενο να καταστεί δυσχερέστερη η από κοινού σύναψη μιας δημόσιας σύμβασης. Αυτό που ισχύει για τις κεντρικές αναθέτουσες αρχές με βάση το άρθρο 35, παρ. 5, θα πρέπει να ισχύει και για την περιστασιακή από κοινού σύναψη δημόσιων συμβάσεων.

Τροπολογία 16

COM(2011) 895 final

Άρθρο 54

COM(2011) 896 final

Άρθρο 40

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Οι τεχνικές προδιαγραφές, όπως ορίζονται στο σημείο 1 του παραρτήματος VIII, καθορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. Καθορίζουν τα χαρακτηριστικά που απαιτείται να έχουν τα έργα, οι υπηρεσίες ή οι προμήθειες. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται στην ειδική διαδικασία παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών ή οποιουδήποτε άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 σημείο 22. Οι τεχνικές προδιαγραφές διευκρινίζουν επίσης αν θα απαιτηθεί η μεταβίβαση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Για όλες τις δημόσιες συμβάσεις που το αντικείμενό τους προορίζεται για χρήση από πρόσωπα, είτε πρόκειται για το ευρύ κοινό είτε για το προσωπικό της αναθέτουσας αρχής, οι εν λόγω τεχνικές προδιαγραφές καταρτίζονται με τρόπο ώστε να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρίες ή σχεδιασμό για όλους τους χρήστες, εκτός από δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις. Εάν έχουν εγκριθεί υποχρεωτικά πρότυπα προσβασιμότητας βάσει νομοθετικής πράξης της Ένωσης, οι τεχνικές προδιαγραφές, όσον αφορά τα κριτήρια προσβασιμότητας, καθορίζονται με παραπομπή στα εν λόγω πρότυπα.	1. Οι τεχνικές προδιαγραφές, όπως ορίζονται στο σημείο 1 του παραρτήματος VIII, καθορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. Καθορίζουν τα χαρακτηριστικά που απαιτείται να έχουν τα έργα, οι υπηρεσίες ή οι προμήθειες. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται στην ειδική διαδικασία παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών ή οποιουδήποτε άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 σημείο 22. Οι τεχνικές προδιαγραφές διευκρινίζουν επίσης αν θα απαιτηθεί η μεταβίβαση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Για όλες τις δημόσιες συμβάσεις που το αντικείμενό τους προορίζεται για χρήση από πρόσωπα, είτε πρόκειται για το ευρύ κοινό είτε για το προσωπικό της αναθέτουσας αρχής, Στο μέτρο του δυνατού, οι εν λόγω τεχνικές προδιαγραφές καταρτίζονται με τρόπο ώστε να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρίες ή σχεδιασμό για όλους τους χρήστες, εκτός από δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις. Εάν έχουν εγκριθεί υποχρεωτικά πρότυπα προσβασιμότητας βάσει νομοθετικής πράξης της Ένωσης, οι τεχνικές προδιαγραφές, όσον αφορά τα κριτήρια προσβασιμότητας, καθορίζονται με παραπομπή στα εν λόγω πρότυπα.

Αιτιολογία

Εάν ληφθεί υπόψη το μεγάλο εύρος των σημερινών διαδικασιών ανάθεσης συμβάσεων, το προτεινόμενο κείμενο θεωρείται υπερβολικό. Επιπλέον, οι διατάξεις αυτού του είδους συχνά περιλαμβάνονται στα εθνικά οικοδομικά πρότυπα. Το κείμενο του σημερινού άρθρου 23, παρ. 1 της οδηγίας 2004/18/EK και του άρθρου 34, παρ.1 της οδηγίας 2004/17/EK θα πρέπει να διατηρηθεί.

Τροπολογία 17

COM(2011) 896 final

Άρθρο 44

Υποδιάρθρωση συμβάσεων σε τμήματα

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Οι δημόσιες συμβάσεις μπορούν να υποδιαιρούνται σε ομοιογενή ή ετερογενή τμήματα. Για δημόσιες συμβάσεις αξίας ίσης ή μεγαλύτερης των κατώτατων ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 4, αλλά όχι μικρότερης από 500 000 ευρώ, όπως προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5, εάν η αναθέτουσα	1. Οι δημόσιες συμβάσεις μπορούν να υποδιαιρούνται σε ομοιογενή ή ετερογενή τμήματα. Για δημόσιες συμβάσεις αξίας ίσης ή μεγαλύτερης των κατώτατων ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 4, αλλά όχι μικρότερης από 500 000 ευρώ, όπως προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5, εάν η αναθέτουσα

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
αρχή δεν κρίνει σκόπιμο να τις υποδιαιρέσει σε τμήματα, παρέχει συγκεκριμένες εξηγήσεις για τους σχετικούς λόγους, στη διακήρυξη του διαγωνισμού ή στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος.	αρχή δεν κρίνει σκόπιμο να τις υποδιαιρέσει σε τμήματα, παρέχει συγκεκριμένες εξηγήσεις για τους σχετικούς λόγους, στη διακήρυξη του διαγωνισμού ή στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος.
Οι αναθέτουσες αρχές αναφέρουν, στη διακήρυξη διαγωνισμού ή στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος, αν οι προσφορές περιορίζονται μόνο σε ένα ή περισσότερα τμήματα.	Οι αναθέτουσες αρχές αναφέρουν, στη διακήρυξη διαγωνισμού ή στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος, αν οι προσφορές περιορίζονται μόνο σε ένα ή περισσότερα τμήματα.

Αιτιολογία

Επιβάλλονται άσκοπες διοικητικές επιβαρύνσεις στις αναθέτουσες αρχές. Γι' αυτό και προτείνεται η σχετική διαγραφή.

Τροπολογία 18

COM(2011) 896 final

Άρθρο 54, παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να μην αναθέσουν μια σύμβαση στον προσφέροντα που έχει υποβάλει την καλύτερη προσφορά, εάν διαπιστώσουν ότι η προσφορά δεν συμμορφώνεται, τουλάχιστον με ισοδύναμο τρόπο, με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα του κοινωνικού και εργατικού δικαίου ή του περιβαλλοντικού δικαίου, ή με τις διατάξεις του διεθνούς κοινωνικού και περιβαλλοντικού δικαίου που παρατίθενται στο παράρτημα XI	Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να μην αναθέσουν μια σύμβαση στον προσφέροντα που έχει υποβάλει την καλύτερη προσφορά, εάν διαπιστώσουν ότι η προσφορά δεν συμμορφώνεται, τουλάχιστον με ισοδύναμο τρόπο, με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης <u>και των κρατών μελών</u> στον τομέα του κοινωνικού και εργατικού δικαίου ή του περιβαλλοντικού δικαίου, ή με τις διατάξεις του διεθνούς κοινωνικού και περιβαλλοντικού δικαίου που παρατίθενται στο παράρτημα XI

Αιτιολογία

Εκτός από τη νομοθεσία της ΕΕ, οι προσφέροντες πρέπει να τηρούν και τη νομοθεσία των κρατών μελών.

Τροπολογία 19

COM(2011) 896 final

Άρθρο 55, παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Προκειμένου να εφαρμόσουν τον λόγο αποκλεισμού που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο δ), οι αναθέτουσες αρχές παρέχουν μια μέθοδο αξιολόγησης της εκτέλεσης της σύμβασης η οποία βασίζεται σε αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια και εφαρμόζεται με συστηματικό, συνεπή και διαφανή τρόπο. Κάθε αξιολόγηση εκτέλεσης γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο εργολήπτη, στον οποίο παρέχεται η ευκαιρία να εγείρει αντιρρήσεις ως προς τα πορίσματα και να ζητήσει δικαστική προστασία.	Προκειμένου να εφαρμόσουν τον λόγο αποκλεισμού που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο δ), οι αναθέτουσες αρχές παρέχουν μια μέθοδο αξιολόγησης της εκτέλεσης της σύμβασης η οποία βασίζεται σε αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια και εφαρμόζεται με συστηματικό, συνεπή και διαφανή τρόπο. Κάθε αξιολόγηση εκτέλεσης γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο εργολήπτη, στον οποίο παρέχεται η ευκαιρία να εγείρει αντιρρήσεις ως προς τα πορίσματα και να ζητήσει δικαστική προστασία.

Αιτιολογία

Η εξήγηση στο άρθρο 55, παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο, είναι ακατανόητη και προσφέρει πολύ πιο περιορισμένη ασφάλεια δικαίου, πράγμα που θα οδηγήσει σε αύξηση του αριθμού των καταγγελιών. Επιπλέον, δημιουργούνται νέες υποχρεώσεις για τις αναθέτουσες αρχές, οι οποίες πρέπει να καταργηθούν για λόγους πρόληψης της πρόσθετης γραφειοκρατίας.

Τροπολογία 20

COM(2011) 895 final

Άρθρο 76

COM(2011) 896 final

Άρθρο 66

Κριτήρια ανάθεσης των συμβάσεων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Υπό την επιφύλαξη των εθνικών νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικά με την αμοιβή ορισμένων υπηρεσιών, τα κριτήρια βάσει των οποίων οι αναθέτουσες αρχές αναθέτουν τις δημόσιες συμβάσεις, είναι ένα από τα κατωτέρω: α) η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά· β) το χαμηλότερο κόστος. Η αναθέτουσα αρχή έχει την επιλογή να αξιολογήσει το κόστος είτε μόνο βάσει της τιμής, είτε χρησιμοποιώντας μια προσέγγιση αποδοτικότητας κόστους, όπως είναι η προσέγγιση προσδιορισμού του κόστους κύκλου ζωής, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 67. 2. Η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), κατά την κρίση της αναθέτουσας αρχής προσδιορίζεται βάσει διαφόρων κριτηρίων που συνδέονται με το αντικείμενο της συγκεκριμένης δημόσιας σύμβασης. Στα εν λόγω κριτήρια περιλαμβάνονται, εκτός από την τιμή ή το κόστος, που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), και άλλα κριτήρια που συνδέονται με το αντικείμενο της συγκεκριμένης δημόσιας σύμβασης, όπως: α) η ποιότητα, συμπεριλαμβανομένης της τεχνικής αξίας, των αισθητικών και λειτουργικών χαρακτηριστικών, της δυνατότητας πρόσβασης, του σχεδιασμού για όλους τους χρήστες, των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών και του καινοτόμου χαρακτήρα· β) για συμβάσεις υπηρεσιών και συμβάσεις που αφορούν τη μελέτη έργου, μπορεί να ληφθεί υπόψη η οργάνωση, τα προσόντα και η πείρα του προσωπικού στο οποίο θα ανατεθεί η εκτέλεση της εν λόγω σύμβασης, με αποτέλεσμα, μετά την ανάθεση της σύμβασης, η αντικατάσταση του σχετικού προσωπικού να είναι δυνατή μόνο κατόπιν συναίνεσης της αναθέτουσας αρχής, η οποία πρέπει να επιβεβαιώσει ότι οι αντικαταστάσεις διασφαλίζουν ισοδύναμη οργάνωση και ποιότητα· γ) η εξυπηρέτηση μετά την πώληση και η τεχνική συνδρομή, η ημερομηνία παράδοσης και η προθεσμία παράδοσης ή εκτέλεσης·	1. Υπό την επιφύλαξη των εθνικών νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικά με την αμοιβή ορισμένων υπηρεσιών, τα κριτήρια βάσει των οποίων οι αναθέτουσες αρχές αναθέτουν τις δημόσιες συμβάσεις, είναι ένα από τα κατωτέρω: α) η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά· β) <u>η χαμηλότερη τιμή το χαμηλότερο κόστος.</u> Η αναθέτουσα αρχή έχει την επιλογή να αξιολογήσει το κόστος είτε μόνο βάσει της τιμής, είτε χρησιμοποιώντας μια προσέγγιση αποδοτικότητας κόστους, όπως είναι η προσέγγιση προσδιορισμού του κόστους κύκλου ζωής, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 67. 2. Η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), κατά την κρίση της αναθέτουσας αρχής προσδιορίζεται βάσει διαφόρων κριτηρίων που συνδέονται με το αντικείμενο της συγκεκριμένης δημόσιας σύμβασης. Στα εν λόγω κριτήρια περιλαμβάνονται, εκτός από την τιμή ή το κόστος, που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), και άλλα κριτήρια που συνδέονται με το αντικείμενο της συγκεκριμένης δημόσιας σύμβασης, όπως: α) η ποιότητα, συμπεριλαμβανομένης της τεχνικής αξίας, των αισθητικών και λειτουργικών χαρακτηριστικών, της δυνατότητας πρόσβασης, του σχεδιασμού για όλους τους χρήστες, των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών και του καινοτόμου χαρακτήρα <u>και των σύντομων διαδρομών·</u> β) για συμβάσεις υπηρεσιών και συμβάσεις που αφορούν τη μελέτη έργου, μπορεί να ληφθεί υπόψη η οργάνωση, τα προσόντα και η πείρα του προσωπικού στο οποίο θα ανατεθεί η εκτέλεση της εν λόγω σύμβασης, με αποτέλεσμα, μετά την ανάθεση της σύμβασης, η αντικατάσταση του σχετικού προσωπικού να είναι δυνατή μόνο κατόπιν συναίνεσης της αναθέτουσας αρχής, η οποία πρέπει να επιβεβαιώσει ότι οι αντικαταστάσεις διασφαλίζουν ισοδύναμη οργάνωση και ποιότητα· γ) η εξυπηρέτηση μετά την πώληση και η τεχνική συνδρομή, η ημερομηνία παράδοσης και η προθεσμία παράδοσης ή εκτέλεσης·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
δ) η ειδική διαδικασία παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών ή οποιουδήποτε άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 σημείο 22, στον βαθμό που τα κριτήρια αυτά διευκρινίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 4 και αφορούν παράγοντες που σχετίζονται άμεσα με τις εν λόγω διαδικασίες και χαρακτηρίζουν τις ειδικές διαδικασίες παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών.	δ) η ειδική διαδικασία παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών ή οποιουδήποτε άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 σημείο 22, στον βαθμό που τα κριτήρια αυτά διευκρινίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 4 και αφορούν παράγοντες που σχετίζονται άμεσα με τις εν λόγω διαδικασίες και χαρακτηρίζουν τις ειδικές διαδικασίες παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών. <u>ε) κοινωνικά κριτήρια.</u>

Αιτιολογία

Είναι θετικό που δίδεται στην αναθέτουσα αρχή η δυνατότητα να επιλέγει μεταξύ της πλέον συμφέρουσας οικονομικά προσφοράς και της χαμηλότερης τιμής. Από την άλλη πλευρά, η ονομασία που χρησιμοποιείται στην ισχύουσα οδηγία, η οποία είναι η χαμηλότερη τιμή, θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί και στη συνέχεια, εφόσον η έννοια «χαμηλότερο κόστος» είναι λίγο διαφορετική από την τιμή. Ο όρος «κόστος» είναι ευρύτερος από τον όρο «τιμή». Η «πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά» είναι το κριτήριο που πρέπει να εφαρμόζεται, εάν πρέπει να συνεκτιμώνται και άλλες παράμετροι, όπως το κόστος κύκλου ζωής.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η αναθέτουσα αρχή γνωστοποιεί ήδη την τελική τιμή στα έγγραφα του διαγωνισμού. Πρέπει να είναι σαφές πέρα από κάθε αμφιβολία ότι μια τέτοια προσέγγιση είναι εφικτή.

Ο στόχος της συμπερίληψης του κριτηρίου των σύντομων διαδρομών συνίσταται στην παροχή υπεραξίας στις αναθέτουσες αρχές για ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες. Η υπεραξία αυτή συνίσταται στο γεγονός ότι μέσω των σύντομων διαδρομών, προϊόν και υπηρεσίες μπορούν, κατά κανόνα, να φθάσουν ταχύτερα στις αναθέτουσες αρχές και με πιο ευέλικτο τρόπο ανάλογα με τις ανάγκες τους. Εξάλλου, μέσω αυτού του κριτηρίου, ενδέχεται να βελτιωθούν σημαντικά ακόμη και τα περιβαλλοντικά πρότυπα (συντομότερες διαδρομές μεταφοράς και χρόνοι αποθήκευσης, λιγότερες εκπομπές ρύπων), προς όφελος τελικά τόσο των αναθετουσών αρχών όσο και των πολιτών. Ως εκ τούτου, οι αναθέτουσες αρχές θα έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν στα κριτήρια ανάθεσης των συμβάσεων παραμέτρους που, στο πλαίσιο ορισμένων κατηγοριών, παρέχουν περισσότερες πληροφορίες για την προσφορά ενός συγκεκριμένου οικονομικού φορέα και που μπορούν να ικανοποιήσουν καλύτερα τις απαιτήσεις της δημόσιας σύμβασης.

Επιπλέον, πρέπει να προβλέπεται ρητά η συνεκτίμηση κοινωνικών κριτηρίων, π.χ. με τη χορήγηση πρόσθετων μορίων για την εφαρμογή εταιρικής πολιτικής ίσων ευκαιριών για τους υπαλλήλους και για την πρόσληψη μακροχρόνια ανέργων.

Τροπολογία 21

COM(2011) 896 final

Άρθρο 66, παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η ανάθεση ορισμένων ειδών συμβάσεων βασίζεται στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) και στην παράγραφο 2.	Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η ανάθεση ορισμένων ειδών συμβάσεων βασίζεται στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) και στην παράγραφο 2.

Αιτιολογία

Ο εκσυγχρονισμός αυτός αποσκοπεί στο να παρασχεθεί στις αναθέτουσες αρχές και τους προσφέροντες η δυνατότητα της μέγιστης δυνατής ευελιξίας. Κατ' αυτή την έννοια, οι αναθέτουσες αρχές πρέπει να αποφασίζουν οι ίδιες αν θα κατακυρώσουν μια σύμβαση σύμφωνα με την πιο συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά ή σύμφωνα με τη φθηνότερη τιμή. Στο σημείο αυτό, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να προεξοφλούν τις ανάγκες των τοπικών αρχών. Εάν μία σύμβαση δεν είναι πλέον δυνατό να ανατίθεται με βάση τη φθηνότερη τιμή, θα μειωθούν σημαντικά τα ανταγωνιστικά περιθώρια για τις μικρές επιχειρήσεις. Το άρθρο 66, παράγραφος 3 πρέπει να διαγραφεί.

Τροπολογία 22

COM(2011) 895 final

Άρθρο 76, παράγραφος 4

COM(2011) 896 final

Άρθρο 66, παράγραφος 4

Κριτήρια ανάθεσης των συμβάσεων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Τα κριτήρια ανάθεσης δεν παρέχουν στην εν λόγω αναθέτουσα αρχή απεριόριστη ελευθερία επιλογής. Διασφαλίζουν τη δυνατότητα αποτελεσματικού ανταγωνισμού και συνοδεύονται από απαιτήσεις που επιτρέπουν την αποτελεσματική επαλήθευση των πληροφοριών που παρέχονται από τους προσφέροντες. Οι αναθέτουσες αρχές επαληθεύουν αποτελεσματικά, βάσει των πληροφοριών και αποδείξεων τις οποίες παρέχουν οι προσφέροντες, αν οι προσφορές πληρούν τα κριτήρια ανάθεσης.	4. Τα κριτήρια ανάθεσης δεν παρέχουν στην εν λόγω αναθέτουσα αρχή απεριόριστη ελευθερία επιλογής. Διασφαλίζουν τη δυνατότητα αποτελεσματικού ανταγωνισμού και συνοδεύονται από απαιτήσεις που επιτρέπουν την αποτελεσματική επαλήθευση των πληροφοριών που παρέχονται από τους προσφέροντες. Οι αναθέτουσες αρχές επαληθεύουν αποτελεσματικά, βάσει των πληροφοριών και αποδείξεων τις οποίες παρέχουν οι προσφέροντες, αν οι προσφορές πληρούν τα κριτήρια ανάθεσης.

Αιτιολογία

Η διάταξη αυτή είναι περιττή. Δεν προσθέτει τίποτα καινούργιο και πρέπει να διαγραφεί. Κατ' ουσία, περιλαμβάνεται ήδη στις γενικές αρχές.

Τροπολογία 23

COM(2011) 896 final

Άρθρο 73, στοιχείο α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
α) Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 παύουν να ισχύουν, λόγω ιδιωτικής συμμετοχής στο νομικό πρόσωπο στο οποίο ανατέθηκε η σύμβαση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 4.	α) Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 παύουν να ισχύουν, λόγω ιδιωτικής συμμετοχής στο νομικό πρόσωπο στο οποίο ανατέθηκε η σύμβαση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 4.

Αιτιολογία

Συνεπακόλουθη τροποποίηση του κειμένου της Επιτροπής για τη διαγραφή του άρθρου 11 παρ. 5 του COM(2011) 896 τελικό και του άρθρου 21 παρ. 5 του COM(2011) 895 τελικό (τροπολογία 7). Η περίπτωση αυτή δεν μπορεί να προκύψει μετά την ανάθεση της σύμβασης.

Τροπολογία 24

COM(2011) 895 final

Άρθρο 77

COM(2011) 896 final

Άρθρο 67

Κοστολόγηση κύκλου ζωής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Οσάκις υιοθετείται κοινή μεθοδολογία για τον υπολογισμό του κόστους κύκλου ζωής στο πλαίσιο νομοθετικής πράξης της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, εφαρμόζεται όταν στα κριτήρια ανάθεσης που αναφέρονται στο άρθρο 66 παράγραφος 1 περιλαμβάνεται η κοστολόγηση κύκλου ζωής.	3. Οσάκις υιοθετείται κοινή μεθοδολογία για τον υπολογισμό του κόστους κύκλου ζωής στο πλαίσιο νομοθετικής πράξης της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, εφαρμόζεται όταν στα κριτήρια ανάθεσης που αναφέρονται στο άρθρο 66 παράγραφος 1 περιλαμβάνεται η κοστολόγηση κύκλου ζωής.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Κατάλογος των εν λόγω νομοθετικών και κατ' εξουσιοδότηση πράξεων παρατίθεται στο παράρτημα XV. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 89 σχετικά με την ενημέρωση του εν λόγω καταλόγου, όταν βάσει της θέσπισης νέας νομοθεσίας, κατάργησης ή τροποποίησής της, αποδειχθούν αναγκαίες οι εν λόγω τροποποιήσεις.	Κατάλογος των εν λόγω νομοθετικών και κατ' εξουσιοδότηση πράξεων παρατίθεται στο παράρτημα XV. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 89 σχετικά με την ενημέρωση του εν λόγω καταλόγου, όταν βάσει της θέσπισης νέας νομοθεσίας, κατάργησης ή τροποποίησής της, αποδειχθούν αναγκαίες οι εν λόγω τροποποιήσεις.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ έχει δεσμευθεί για τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και γνωρίζει την αξία μιας βιώσιμης, κοινωνικά υπεύθυνης και νεωτεριστικής σύμβασης. Μια άλλη θετική πτυχή είναι ότι η Επιτροπή ενθαρρύνει την αναθέτουσα αρχή να συνεκτιμήσει το κόστος κύκλου ζωής. Σήμερα πραγματοποιούνται πολλές εργασίες σε αυτόν τον τομέα, αλλά υπάρχει ακόμη μεγάλη ανάγκη περαιτέρω διευκρινίσεων. Η ΕτΠ θεωρεί υπερβολική την υποχρέωση της εφαρμογής της διαδικασίας της ΕΕ υπό τις παρούσες συνθήκες.

Τροπολογία 25

COM(2011) 895 final

Άρθρο 79

COM(2011) 896 final

Άρθρο 69

ΔΑσυνήθιστα χαμηλές προσφορές

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που χρεώνουν, εάν πληρούνται όλες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:	1. Οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που χρεώνουν, εάν πληρούνται όλες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:
α) η τιμή ή το κόστος που χρεώνεται είναι χαμηλότερο κατά περισσότερο από 50 % από τη μέση τιμή ή το κόστος των υπόλοιπων προσφορών·	α) η τιμή ή το κόστος που χρεώνεται είναι χαμηλότερο κατά περισσότερο από 50 % από τη μέση τιμή ή το κόστος των υπόλοιπων προσφορών·
β) η τιμή ή το κόστος που χρεώνεται είναι χαμηλότερο κατά περισσότερο από 20 % από την τιμή ή το κόστος της δεύτερης χαμηλότερης προσφοράς·	β) η τιμή ή το κόστος που χρεώνεται είναι χαμηλότερο κατά περισσότερο από 20 % από την τιμή ή το κόστος της δεύτερης χαμηλότερης προσφοράς·
γ) έχουν υποβληθεί τουλάχιστον πέντε προσφορές.	γ) έχουν υποβληθεί τουλάχιστον πέντε προσφορές.
	<u>1. Εάν, για δεδομένη σύμβαση, οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενό της, η αναθέτουσα αρχή, πριν να απορρίψει τις προσφορές αυτές, ζητά γραπτώς τις διευκρινίσεις για τη σύνθεση της προσφοράς τις οποίες τυχόν κρίνει σκόπιμες.</u>
	<u>Οι διευκρινίσεις αυτές μπορούν να αφορούν ιδίως:</u>
	<u>α) τον οικονομικό χαρακτήρα της μεθόδου δομικής κατασκευής, της μεθόδου κατασκευής των προϊόντων ή της παροχής των υπηρεσιών·</u>
	<u>β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή/και τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων για την εκτέλεση του έργου, την προμήθεια των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών·</u>
	<u>γ) την πρωτοτυπία του έργου, των προμηθειών ή των υπηρεσιών, που προτείνει ο προσφέρων·</u>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
2. Εάν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές για άλλους λόγους, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν επίσης να ζητήσουν εξηγήσεις. 3. Οι εξηγήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 μπορεί να αφορούν ιδίως: α) τον οικονομικό χαρακτήρα της μεθόδου δομικής κατασκευής, της μεθόδου κατασκευής των προϊόντων ή της παροχής των υπηρεσιών· β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων για την εκτέλεση του έργου ή για την προμήθεια των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών· γ) την πρωτοτυπία του έργου, των προμηθειών ή των υπηρεσιών που προτείνονται από τον προσφέροντα· δ) τη συμμόρφωση, τουλάχιστον με ισοδύναμο τρόπο, με τις υποχρεώσεις που ορίζει η νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα του κοινωνικού και εργατικού δικαίου ή του περιβαλλοντικού δικαίου ή με τις διατάξεις του διεθνούς κοινωνικού και περιβαλλοντικού δικαίου που παρατίθενται στο παράρτημα XI ή, εάν οι ανωτέρω διατάξεις δεν είναι εφαρμόσιμες, με άλλες διατάξεις που διασφαλίζουν ισοδύναμο επίπεδο προστασίας· ε) την ενδεχόμενη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα. 4. Η αναθέτουσα αρχή επαληθεύει τις παρασχεθείσες πληροφορίες, σε συνεννόηση με τον προσφέροντα. Μπορεί να απορρίψει την προσφορά μόνο εάν τα δικαιολογητικά δεν δικαιολογούν το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή του κόστους που χρεώνεται, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Οι αναθέτουσες αρχές απορρίπτουν την προσφορά, εφόσον διαπιστώσουν ότι η προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, διότι δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που ορίζει η νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα του κοινωνικού και εργατικού δικαίου ή του περιβαλλοντικού δικαίου ή με τις διατάξεις του διεθνούς κοινωνικού και περιβαλλοντικού δικαίου που παρατίθενται στο παράρτημα XI.	δ) την τήρηση των διατάξεων περί προστασίας της εργασίας και των συνθηκών εργασίας που ισχύουν στον τόπο εκτέλεσης της παροχής· ε) την ενδεχόμενη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα. <u>2. Η αναθέτουσα αρχή ελέγχει, σε συνεννόηση με τον προσφέροντα, τη σύνθεση της προσφοράς βάσει των παρασχεθέντων δικαιολογητικών.</u> <u>3. Εφόσον η αναθέτουσα αρχή διαπιστώνει ότι μια προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή λόγω χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα, η προσφορά μπορεί να απορριπτεί αποκλειστικά για αυτόν τον λόγο μόνο μετά από διαβούλευση με τον προσφέροντα, και εφόσον ο προσφέρων δεν είναι σε θέση να αποδείξει, εντός επαρκούς προθεσμίας την οποία τάσσει η αναθέτουσα αρχή, ότι η εν λόγω ενίσχυση χορηγήθηκε νόμιμα. Όταν η αναθέτουσα αρχή απορρίπτει μια προσφορά υπό τις συνθήκες αυτές, ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά.</u> 4. Εάν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές για άλλους λόγους, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν επίσης να ζητήσουν εξηγήσεις. 3. Οι εξηγήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 μπορεί να αφορούν ιδίως: α) τον οικονομικό χαρακτήρα της μεθόδου δομικής κατασκευής, της μεθόδου κατασκευής των προϊόντων ή της παροχής των υπηρεσιών· β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων για την εκτέλεση του έργου ή για την προμήθεια των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών· γ) την πρωτοτυπία του έργου, των προμηθειών ή των υπηρεσιών που προτείνονται από τον προσφέροντα· δ) τη συμμόρφωση, τουλάχιστον με ισοδύναμο τρόπο, με τις υποχρεώσεις που ορίζει η νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα του κοινωνικού και εργατικού δικαίου ή του περιβαλλοντικού δικαίου ή με τις διατάξεις του διεθνούς κοινωνικού και περιβαλλοντικού δικαίου που παρατίθενται στο παράρτημα XI ή, εάν οι ανωτέρω διατάξεις δεν είναι εφαρμόσιμες, με άλλες διατάξεις που διασφαλίζουν ισοδύναμο επίπεδο προστασίας· ε) την ενδεχόμενη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα. <u>4. Η αναθέτουσα αρχή επαληθεύει τις παρασχεθείσες πληροφορίες, σε συνεννόηση με τον προσφέροντα. Μπορεί να απορρίψει την προσφορά μόνο εάν τα δικαιολογητικά δεν δικαιολογούν το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή του κόστους που χρεώνεται, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3.</u> <u>Οι αναθέτουσες αρχές απορρίπτουν την προσφορά, εφόσον διαπιστώσουν ότι η προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, διότι δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που ορίζει η νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα του κοινωνικού και εργατικού δικαίου ή του περιβαλλοντικού δικαίου ή με τις διατάξεις του διεθνούς κοινωνικού και περιβαλλοντικού δικαίου που παρατίθενται στο παράρτημα XI.</u>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Εφόσον η αναθέτουσα αρχή διαπιστώνει ότι μια προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή λόγω χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα, η προσφορά μπορεί να απορρίπτεται αποκλειστικά για αυτόν τον λόγο μόνο μετά από διαβούλευση με τον προσφέροντα, και εφόσον ο προσφέρων δεν είναι σε θέση να αποδείξει, εντός επαρκούς προθεσμίας την οποία τάσσει η αναθέτουσα αρχή, ότι η εν λόγω ενίσχυση συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107 της Συνθήκης. Όταν η αναθέτουσα αρχή απορρίπτει μια προσφορά υπό τις συνθήκες αυτές, ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά. 3. Κατόπιν αιτήματος, τα κράτη μέλη διαδίδουν σε άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 88, οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετίζονται με τα δικαιολογητικά και τα έγγραφα που προσκομίζονται σε σχέση με τις λεπτομέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.	5. Εφόσον η αναθέτουσα αρχή διαπιστώνει ότι μια προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή λόγω χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα, η προσφορά μπορεί να απορρίπτεται αποκλειστικά για αυτόν τον λόγο μόνο μετά από διαβούλευση με τον προσφέροντα, και εφόσον ο προσφέρων δεν είναι σε θέση να αποδείξει, εντός επαρκούς προθεσμίας την οποία τάσσει η αναθέτουσα αρχή, ότι η εν λόγω ενίσχυση συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107 της Συνθήκης. Όταν η αναθέτουσα αρχή απορρίπτει μια προσφορά υπό τις συνθήκες αυτές, ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά. 6. Κατόπιν αιτήματος, τα κράτη μέλη διαδίδουν σε άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 88, οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετίζονται με τα δικαιολογητικά και τα έγγραφα που προσκομίζονται σε σχέση με τις λεπτομέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ προτιμά τη διατύπωση του άρθρου 55 ως έχει στην τρέχουσα οδηγία 2204/18/EK όσον αφορά τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, δεδομένου ότι το προτεινόμενο κείμενο συνεπάγεται διοικητική επιβάρυνση τόσο για την αναθέτουσα αρχή όσο και για τον προσφέροντα. Επιπλέον, το προτεινόμενο κείμενο περιορίζει τα περιθώρια ελιγμών της αναθέτουσας αρχής σε αυτόν τον τομέα, πράγμα ατυχές.

Τροπολογία 26

COM(2011) 895 final

Άρθρο 81

COM(2011) 896 final

Άρθρο 71

Υπεργολαβία

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Στα έγγραφα της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να ζητεί ή μπορεί να υποχρεώνεται από ένα κράτος μέλος να ζητήσει από τον προσφέροντα να αναφέρει στην προσφορά του το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνει. 2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του υπεργολάβου και εφόσον το επιτρέπει η φύση της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή μεταφέρει τις οφειλόμενες πληρωμές απευθείας στον υπεργολάβο για τις υπηρεσίες, τις προμήθειες ή τα έργα που παρείχε στον κύριο εργολήπτη. Σε τέτοια περίπτωση, τα κράτη μέλη καθιερώνουν κατάλληλους μηχανισμούς που επιτρέπουν στον κύριο εργολήπτη να εγείρει αντιρρήσεις ως προς αδικαιολόγητες πληρωμές. Οι ρυθμίσεις που αφορούν αυτόν τον τρόπο πληρωμής ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. 3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη του ζητήματος της ευθύνης του κύριου οικονομικού φορέα.	1. Στα έγγραφα της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να ζητεί ή μπορεί να υποχρεώνεται από ένα κράτος μέλος να ζητήσει από τον προσφέροντα να αναφέρει στην προσφορά του το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνει. 2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του υπεργολάβου και εφόσον το επιτρέπει η φύση της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή μεταφέρει τις οφειλόμενες πληρωμές απευθείας στον υπεργολάβο για τις υπηρεσίες, τις προμήθειες ή τα έργα που παρείχε στον κύριο εργολήπτη. Σε τέτοια περίπτωση, τα κράτη μέλη καθιερώνουν κατάλληλους μηχανισμούς που επιτρέπουν στον κύριο εργολήπτη να εγείρει αντιρρήσεις ως προς αδικαιολόγητες πληρωμές. Οι ρυθμίσεις που αφορούν αυτόν τον τρόπο πληρωμής ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. 3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη του ζητήματος της ευθύνης του κύριου οικονομικού φορέα.

Αιτιολογία

Η σχέση μεταξύ του προσφέροντος και του υπεργολάβου υπάγεται στο εθνικό δίκαιο περί ανταγωνισμού και περί συμβάσεων, το οποίο δεν πρέπει να θιγεί από την παρούσα οδηγία.

Επιπλέον, η διάταξη αυτή προκαλεί μια ασαφή νομική κατάσταση, επειδή ο υπεργολάβος εργάζεται έναντι αμοιβής για την αναθέτουσα αρχή και από υπεργολάβος μετατρέπεται σε ανάδοχο. Επιπλέον, η διάταξη θα μπορούσε να περιορίσει τη δυνατότητα των αναθετουσών αρχών να μην προβούν σε πληρωμή, εν αναμονή της ορθής εκτέλεσης της εντολής.

Τροπολογία 27

COM(2011) 895 final

Άρθρο 82

COM(2011) 896 final

Άρθρο 72

Τροποποίηση συμβάσεων κατά τη διάρκεια τους

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Τυχόν ουσιώδης τροποποίηση των διατάξεων μιας δημόσιας σύμβασης κατά τη διάρκεια της θεωρείται ως νέα ανάθεση για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και επιβάλλει νέα διαδικασία σύναψης σύμβασης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. 2. Τυχόν τροποποίηση μιας σύμβασης κατά τη διάρκεια της θεωρείται ουσιώδης κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν διαφοροποιεί ουσιωδώς τη σύμβαση από αυτήν που συνήφθη αρχικά. Σε κάθε περίπτωση, με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4, μια τροποποίηση θεωρείται ουσιώδης εάν πληροίται μία από τις κατωτέρω προϋποθέσεις: α) η τροποποίηση εισάγει όρους οι οποίοι, εάν αποτελούσαν μέρος της αρχικής διαδικασίας σύναψης της σύμβασης, θα είχαν οδηγήσει στην επιλογή διαφορετικών υποψηφίων από αυτούς που επιλέχθηκαν αρχικά ή θα είχε οδηγήσει στην ανάθεση της σύμβασης σε άλλον προσφέροντα· β) η τροποποίηση αλλάζει την οικονομική ισορροπία της σύμβασης υπέρ του εργολήπτη· γ) η τροποποίηση επεκτείνει σημαντικά το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης, με αποτέλεσμα να καλύπτει προμήθειες, υπηρεσίες ή έργα που δεν καλύπτονταν αρχικά. 3. Η αντικατάσταση του συμβατικού εταίρου θεωρείται ουσιώδης τροποποίηση κατά την έννοια της παραγράφου 1. Ωστόσο, το πρώτο εδάφιο δεν ισχύει σε περίπτωση καθολικής ή μερικής διαδοχής στη θέση του αρχικού εργολήπτη, κατόπιν εταιρικής αναδιάρθρωσης ή αφερεγγυότητας, άλλου οικονομικού φορέα ο οποίος πληροί τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής που καθορίστηκαν αρχικά, εφόσον η διαδοχή δεν συνεπάγεται άλλες ουσιώδεις τροποποιήσεις της σύμβασης και δεν έχει στόχο την αποφυγή της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.	1. Τυχόν ουσιώδης τροποποίηση των διατάξεων μιας δημόσιας σύμβασης κατά τη διάρκεια της θεωρείται ως νέα ανάθεση για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και επιβάλλει νέα διαδικασία σύναψης σύμβασης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. 2. Τυχόν τροποποίηση μιας σύμβασης κατά τη διάρκεια της θεωρείται ουσιώδης κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν διαφοροποιεί ουσιωδώς τη σύμβαση από αυτήν που συνήφθη αρχικά. Σε κάθε περίπτωση, με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4, μια τροποποίηση θεωρείται ουσιώδης εάν πληροίται μία από τις κατωτέρω προϋποθέσεις: α) η τροποποίηση εισάγει όρους οι οποίοι, εάν αποτελούσαν μέρος της αρχικής διαδικασίας σύναψης της σύμβασης, θα είχαν οδηγήσει στην επιλογή διαφορετικών υποψηφίων από αυτούς που επιλέχθηκαν αρχικά ή θα είχε οδηγήσει στην ανάθεση της σύμβασης σε άλλον προσφέροντα· β) η τροποποίηση αλλάζει την οικονομική ισορροπία της σύμβασης υπέρ του εργολήπτη· γ) η τροποποίηση επεκτείνει σημαντικά το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης, με αποτέλεσμα να καλύπτει προμήθειες, υπηρεσίες ή έργα που δεν καλύπτονταν αρχικά. 3. Η αντικατάσταση του συμβατικού εταίρου θεωρείται ουσιώδης τροποποίηση κατά την έννοια της παραγράφου 1. Ωστόσο, το πρώτο εδάφιο δεν ισχύει σε περίπτωση καθολικής ή μερικής διαδοχής στη θέση του αρχικού εργολήπτη, κατόπιν εταιρικής αναδιάρθρωσης ή αφερεγγυότητας, άλλου οικονομικού φορέα ο οποίος πληροί τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής που καθορίστηκαν αρχικά, εφόσον η διαδοχή δεν συνεπάγεται άλλες ουσιώδεις τροποποιήσεις της σύμβασης και δεν έχει στόχο την αποφυγή της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
4. Εάν η αξία μιας τροποποίησης μπορεί να εκφραστεί με χρηματικούς όρους, η τροποποίηση δεν θεωρείται ουσιώδης κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν η αξία της δεν υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 4 και είναι χαμηλότερη από το 5 % της τιμής της αρχικής σύμβασης, εφόσον η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τη συνολική φύση της σύμβασης. Σε περίπτωση που γίνονται διάφορες διαδοχικές τροποποιήσεις, η αξία τους αξιολογείται βάσει της σωρευτικής αξίας των διαδοχικών τροποποιήσεων. 5. Οι τροποποιήσεις της σύμβασης δεν θεωρούνται ουσιώδεις κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν έχουν συμπεριληφθεί στα έγγραφα της δημόσιας σύμβασης με τη μορφή σαφών, ακριβών και ρητών ρητρών ή δυνατοτήτων αναθεώρησης. Οι εν λόγω ρήτρες ορίζουν το πεδίο εφαρμογής και τη φύση των ενδεχόμενων τροποποιήσεων ή δυνατοτήτων αναθεώρησης, καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Δεν προβλέπουν τροποποιήσεις ή δυνατότητες αναθεώρησης που θα μπορούσαν να μεταβάλουν τη συνολική φύση της σύμβασης. 6. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, μια ουσιώδης τροποποίηση δεν επιβάλλει νέα διαδικασία ανάθεσης σύμβασης σε περίπτωση που πληρούνται οι ακόλουθες σωρευτικές προϋποθέσεις: α) η ανάγκη τροποποίησης προέκυψε λόγω περιστάσεων που δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν από μια δέοντως επιμελή αναθέτουσα αρχή· β) η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τη συνολική φύση της σύμβασης· γ) τυχόν αύξηση της τιμής δεν υπερβαίνει το 50 % της αξίας της αρχικής σύμβασης. Οι αναθέτουσες αρχές δημοσιεύουν ανακοίνωση των εν λόγω τροποποιήσεων στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>. Οι εν λόγω ανακοινώσεις περιέχουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στο παράρτημα VI μέρος Z και δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 49. 7. Οι αναθέτουσες αρχές δεν προσφεύγουν σε τροποποιήσεις της σύμβασης στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όταν η τροποποίηση αποσκοπεί στην επανόρθωση αδυναμιών εκτέλεσης από πλευράς του εργολήπτη ή των συνεπειών, οι οποίες είναι δυνατόν να αποκατασταθούν με την επιβολή των συμβατικών υποχρεώσεων· β) όταν η τροποποίηση αποσκοπεί στην αντιστάθμιση κινδύνων αυξήσεων τιμών που έχουν καλυφθεί από τον εργολήπτη.	4. Εάν η αξία μιας τροποποίησης μπορεί να εκφραστεί με χρηματικούς όρους, η τροποποίηση δεν θεωρείται ουσιώδης κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν η αξία της δεν υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 4 και είναι χαμηλότερη από το 5 % της τιμής της αρχικής σύμβασης, εφόσον η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τη συνολική φύση της σύμβασης. Σε περίπτωση που γίνονται διάφορες διαδοχικές τροποποιήσεις, η αξία τους αξιολογείται βάσει της σωρευτικής αξίας των διαδοχικών τροποποιήσεων. 5. Οι τροποποιήσεις της σύμβασης δεν θεωρούνται ουσιώδεις κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν έχουν συμπεριληφθεί στα έγγραφα της δημόσιας σύμβασης με τη μορφή σαφών, ακριβών και ρητών ρητρών ή δυνατοτήτων αναθεώρησης. Οι εν λόγω ρήτρες ορίζουν το πεδίο εφαρμογής και τη φύση των ενδεχόμενων τροποποιήσεων ή δυνατοτήτων αναθεώρησης, καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Δεν προβλέπουν τροποποιήσεις ή δυνατότητες αναθεώρησης που θα μπορούσαν να μεταβάλουν τη συνολική φύση της σύμβασης. 6. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, μια ουσιώδης τροποποίηση δεν επιβάλλει νέα διαδικασία ανάθεσης σύμβασης σε περίπτωση που πληρούνται οι ακόλουθες σωρευτικές προϋποθέσεις: α) η ανάγκη τροποποίησης προέκυψε λόγω περιστάσεων που δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν από μια δέοντως επιμελή αναθέτουσα αρχή· β) η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τη συνολική φύση της σύμβασης· γ) τυχόν αύξηση της τιμής δεν υπερβαίνει το 50 % της αξίας της αρχικής σύμβασης. Οι αναθέτουσες αρχές δημοσιεύουν ανακοίνωση των εν λόγω τροποποιήσεων στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>. Οι εν λόγω ανακοινώσεις περιέχουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στο παράρτημα VI μέρος Z και δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 49. 7. Οι αναθέτουσες αρχές δεν προσφεύγουν σε τροποποιήσεις της σύμβασης στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όταν η τροποποίηση αποσκοπεί στην επανόρθωση αδυναμιών εκτέλεσης από πλευράς του εργολήπτη ή των συνεπειών, οι οποίες είναι δυνατόν να αποκατασταθούν με την επιβολή των συμβατικών υποχρεώσεων· β) όταν η τροποποίηση αποσκοπεί στην αντιστάθμιση κινδύνων αυξήσεων τιμών που έχουν καλυφθεί από τον εργολήπτη.

Αιτιολογία

Οι τρέχουσες κατευθυντήριες οδηγίες περιλαμβάνουν διαδικασίες για την ανάθεση συμβάσεων. Δεν περιλαμβάνουν διατάξεις για την τροποποίηση των τρεχουσών συμβάσεων, και έτσι πρέπει να συμβεί και στο νέο πλαίσιο. Διαφορετικά θα προέκυπτε περιττός διοικητικός φόρτος για την αναθέτουσα αρχή και θα περιοριζόταν η ευελιξία. Εάν η Επιτροπή επιθυμεί να ενημερώσει τη σχετική νομολογία, το πιο κατάλληλο μέσο θα ήταν οι ερμηνευτικές ανακοινώσεις.

Τροπολογία 28

COM(2011) 896 final

Άρθρο 83

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Σύμφωνα με την οδηγία 89/665/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με αποτελεσματικούς, προσπελάσιμους και διαφανείς μηχανισμούς, που συμπληρώνουν το υφιστάμενο σύστημα για την αναθεώρηση αποφάσεων που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές.	Σύμφωνα με την οδηγία 89/665/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με αποτελεσματικούς, προσπελάσιμους και διαφανείς μηχανισμούς, που συμπληρώνουν το υφιστάμενο σύστημα για την αναθεώρηση αποφάσεων που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές.

Αιτιολογία

Είναι περιττό να επισημαίνεται σε μια οδηγία ότι οι διατάξεις της πρέπει να εφαρμοστούν σωστά. Τα υφιστάμενα συστήματα για την επανεξέταση των αποφάσεων των αναθετουσών αρχών αρκούν. Για χάρη της απλούστευσης και της αύξησης της ευελιξίας, πρέπει να αποφεύγεται η δημιουργία νέων, περιττών συστημάτων.

Τροπολογία 29

COM(2011) 895 final

Άρθρο 93

COM(2011) 896 final

Άρθρο 84

Δημόσια εποπτεία

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ένα ενιαίο ανεξάρτητο όργανο που είναι υπεύθυνο για την εποπτεία και τον συντονισμό των δραστηριοτήτων υλοποίησης (εφεξής «το όργανο εποπτείας»). Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με το όργανο που ορίζουν. Όλες οι αναθέτουσες αρχές υπόκεινται στην εν λόγω εποπτεία. 2. Οι αρμόδιες αρχές που εμπλέκονται στις δραστηριότητες υλοποίησης οργανώνονται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων. Το σύστημα δημόσιας εποπτείας είναι διαφανές. Για τον σκοπό αυτόν, δημοσιεύονται όλα τα καθοδηγητικά έγγραφα και τα έγγραφα γνωμοδότησης, καθώς και μια ετήσια έκδοση όπου περιγράφεται η υλοποίηση και η εφαρμογή των κανόνων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Η ετήσια έκδοση περιλαμβάνει τα εξής: α) ένδειξη του ποσοστού επιτυχίας μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) σε δημόσιες συμβάσεις· σε περίπτωση που το ανωτέρω ποσοστό είναι χαμηλότερο από 50 % από την άποψη της αξίας των συμβάσεων που συνήφθησαν από ΜΜΕ, η έκδοση παρέχει ανάλυση των λόγων του γεγονότος αυτού· β) συνολική επισκόπηση της υλοποίησης βιώσιμων πολιτικών σύναψης δημόσιων συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών που λαμβάνουν υπόψη παραμέτρους που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος, την κοινωνική ένταξη, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης ατόμων με αναπηρίες, ή την προώθηση της καινοτομίας·	1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ένα ενιαίο ανεξάρτητο όργανο που είναι υπεύθυνο για την εποπτεία και τον συντονισμό των δραστηριοτήτων υλοποίησης (εφεξής «το όργανο εποπτείας»). Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με το όργανο που ορίζουν. Όλες οι αναθέτουσες αρχές υπόκεινται στην εν λόγω εποπτεία. 2. Οι αρμόδιες αρχές που εμπλέκονται στις δραστηριότητες υλοποίησης οργανώνονται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων. Το σύστημα δημόσιας εποπτείας είναι διαφανές. Για τον σκοπό αυτόν, δημοσιεύονται όλα τα καθοδηγητικά έγγραφα και τα έγγραφα γνωμοδότησης, καθώς και μια ετήσια έκδοση όπου περιγράφεται η υλοποίηση και η εφαρμογή των κανόνων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Η ετήσια έκδοση περιλαμβάνει τα εξής: α) ένδειξη του ποσοστού επιτυχίας μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) σε δημόσιες συμβάσεις· σε περίπτωση που το ανωτέρω ποσοστό είναι χαμηλότερο από 50 % από την άποψη της αξίας των συμβάσεων που συνήφθησαν από ΜΜΕ, η έκδοση παρέχει ανάλυση των λόγων του γεγονότος αυτού· β) συνολική επισκόπηση της υλοποίησης βιώσιμων πολιτικών σύναψης δημόσιων συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών που λαμβάνουν υπόψη παραμέτρους που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος, την κοινωνική ένταξη, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης ατόμων με αναπηρίες, ή την προώθηση της καινοτομίας·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
γ) πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση και τη συνέχεια που δόθηκε σε παραβιάσεις των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων, οι οποίες έχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 έως 5 του παρόντος άρθρου· δ) συγκεντρωτικά δεδομένα σχετικά με αναφερθείσες υποθέσεις απάτης, διαφθοράς, σύγκρουσης συμφερόντων και άλλες σοβαρές παρατυπίες στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν επιπτώσεις σε έργα συγχρηματοδοτούμενα από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. 3. Το όργανο εποπτείας είναι αρμόδιο για τα ακόλουθα καθήκοντα: α) παρακολούθηση της εφαρμογής των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων και της σχετικής πρακτικής των αναδεδεγμένων αρχών, και ιδίως των κεντρικών αρχών προμηθειών· β) παροχή νομικών συμβουλών στις αναδεδεγμένες αρχές σχετικά με την ερμηνεία των κανόνων και αρχών περί δημόσιων συμβάσεων και με την εφαρμογή των κανόνων σύνταξης δημόσιων συμβάσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις· γ) έκδοση γνωμοδοτήσεων και καθοδήγησης με ίδια πρωτοβουλία σχετικά με ζητήματα γενικού ενδιαφέροντος που αφορούν την ερμηνεία και την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων, σχετικά με επαναλαμβανόμενα ερωτήματα και με συστηματικές δυσκολίες που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων, υπό το πρίσμα των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης· δ) καθιέρωση και εφαρμογή ολοκληρωμένων και εφαρμόσιμων συστημάτων με δείκτες «σημάτων συναγερμού», με στόχο την πρόληψη, τον εντοπισμό και την ενδεδειγμένη αναφορά κρουσμάτων απάτης, διαφθοράς, σύγκρουσης συμφερόντων και ανάλογων σοβαρών παρατυπιών στις δημόσιες συμβάσεις· ε) ενημέρωση των εθνικών αρμόδιων φορέων, συμπεριλαμβανομένων και των αρχών λογιστικού ελέγχου, σχετικά με συγκεκριμένες παραβιάσεις που εντοπίζονται και με συστηματικά προβλήματα· στ) εξέταση καταγγελιών από πολίτες και επιχειρήσεις σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και διαβίβαση της ανάλυσης στις αρμόδιες αναδεδεγμένες αρχές, οι οποίες υποχρεούνται να την λάβουν υπόψη στις αποφάσεις τους ή, εάν δεν το πράξουν, να αναφέρουν τους λόγους για τους οποίους την αγνόησαν· ζ) παρακολούθηση των αποφάσεων που λαμβάνονται από τα εθνικά δικαστήρια και τις εθνικές αρχές, κατόπιν απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 267 της Συνθήκης ή πορισμάτων του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με παραβιάσεις των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων όσον αφορά έργα που λαμβάνουν συγχρηματοδότηση από την Ένωση· το όργανο εποπτείας αναφέρει στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης κάθε παράβαση των διαδικασιών της Ένωσης σχετικά με τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων, εφόσον αυτές αφορούσαν συμβάσεις άμεσα ή έμμεσα χρηματοδοτούμενες από την Ευρωπαϊκή Ένωση.	γ) πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση και τη συνέχεια που δόθηκε σε παραβιάσεις των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων, οι οποίες έχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 έως 5 του παρόντος άρθρου· δ) συγκεντρωτικά δεδομένα σχετικά με αναφερθείσες υποθέσεις απάτης, διαφθοράς, σύγκρουσης συμφερόντων και άλλες σοβαρές παρατυπίες στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν επιπτώσεις σε έργα συγχρηματοδοτούμενα από τον προϋπολογισμό της Ένωσης· 3. Το όργανο εποπτείας είναι αρμόδιο για τα ακόλουθα καθήκοντα: α) παρακολούθηση της εφαρμογής των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων και της σχετικής πρακτικής των αναδεδεγμένων αρχών, και ιδίως των κεντρικών αρχών προμηθειών· β) παροχή νομικών συμβουλών στις αναδεδεγμένες αρχές σχετικά με την ερμηνεία των κανόνων και αρχών περί δημόσιων συμβάσεων και με την εφαρμογή των κανόνων σύνταξης δημόσιων συμβάσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις· γ) έκδοση γνωμοδοτήσεων και καθοδήγησης με ίδια πρωτοβουλία σχετικά με ζητήματα γενικού ενδιαφέροντος που αφορούν την ερμηνεία και την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων, σχετικά με επαναλαμβανόμενα ερωτήματα και με συστηματικές δυσκολίες που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων, υπό το πρίσμα των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης· δ) καθιέρωση και εφαρμογή ολοκληρωμένων και εφαρμόσιμων συστημάτων με δείκτες «σημάτων συναγερμού», με στόχο την πρόληψη, τον εντοπισμό και την ενδεδειγμένη αναφορά κρουσμάτων απάτης, διαφθοράς, σύγκρουσης συμφερόντων και ανάλογων σοβαρών παρατυπιών στις δημόσιες συμβάσεις· ε) ενημέρωση των εθνικών αρμόδιων φορέων, συμπεριλαμβανομένων και των αρχών λογιστικού ελέγχου, σχετικά με συγκεκριμένες παραβιάσεις που εντοπίζονται και με συστηματικά προβλήματα· στ) εξέταση καταγγελιών από πολίτες και επιχειρήσεις σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και διαβίβαση της ανάλυσης στις αρμόδιες αναδεδεγμένες αρχές, οι οποίες υποχρεούνται να την λάβουν υπόψη στις αποφάσεις τους ή, εάν δεν το πράξουν, να αναφέρουν τους λόγους για τους οποίους την αγνόησαν· ζ) παρακολούθηση των αποφάσεων που λαμβάνονται από τα εθνικά δικαστήρια και τις εθνικές αρχές, κατόπιν απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 267 της Συνθήκης ή πορισμάτων του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με παραβιάσεις των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων όσον αφορά έργα που λαμβάνουν συγχρηματοδότηση από την Ένωση· το όργανο εποπτείας αναφέρει στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης κάθε παράβαση των διαδικασιών της Ένωσης σχετικά με τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων, εφόσον αυτές αφορούσαν συμβάσεις άμεσα ή έμμεσα χρηματοδοτούμενες από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Τα καθήκοντα που αναφέρονται στο στοιχείο ε) δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα άσκησης ενδίκων μέσων δυνάμει του εθνικού δικαίου ή του συστήματος που έχει καθιερωθεί βάσει της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ.	Τα καθήκοντα που αναφέρονται στο στοιχείο ε) δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα άσκησης ενδίκων μέσων δυνάμει του εθνικού δικαίου ή του συστήματος που έχει καθιερωθεί βάσει της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ.
Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούν το όργανο εποπτείας να προσφύγει στην αρμόδια δικαιοδοσία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για την επανεξέταση των αποφάσεων των ανατεταστών αρχών, εάν έχει εντοπίσει τυχόν παραβιάσεις κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων του παρακολούθησης και παροχής νομικών συμβουλών.	Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούν το όργανο εποπτείας να προσφύγει στην αρμόδια δικαιοδοσία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για την επανεξέταση των αποφάσεων των ανατεταστών αρχών, εάν έχει εντοπίσει τυχόν παραβιάσεις κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων του παρακολούθησης και παροχής νομικών συμβουλών.
4. Υπό την επιφύλαξη των γενικών διαδικασιών και μεθόδων εργασίας που έχει καθορίσει η Επιτροπή για την επικοινωνία και τις επαφές της με τα κράτη μέλη, το όργανο εποπτείας ενεργεί ως ειδικό σημείο επαφής για την Επιτροπή, κατά την παρακολούθηση της εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης και της εκτέλεσης του προϋπολογισμού από την Ένωση, βάσει του άρθρου 17 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και του άρθρου 317 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναφέρει στην Επιτροπή τυχόν παραβιάσεις της παρούσας οδηγίας σε διαδικασίες για την ανάθεση δημόσιων συμβάσεων που χρηματοδοτούνται άμεσα ή έμμεσα από την Ένωση.	4. Υπό την επιφύλαξη των γενικών διαδικασιών και μεθόδων εργασίας που έχει καθορίσει η Επιτροπή για την επικοινωνία και τις επαφές της με τα κράτη μέλη, το όργανο εποπτείας ενεργεί ως ειδικό σημείο επαφής για την Επιτροπή, κατά την παρακολούθηση της εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης και της εκτέλεσης του προϋπολογισμού από την Ένωση, βάσει του άρθρου 17 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και του άρθρου 317 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναφέρει στην Επιτροπή τυχόν παραβιάσεις της παρούσας οδηγίας σε διαδικασίες για την ανάθεση δημόσιων συμβάσεων που χρηματοδοτούνται άμεσα ή έμμεσα από την Ένωση.
Η Επιτροπή μπορεί συγκεκριμένα να αναθέτει στο όργανο εποπτείας τον χειρισμό μεμονωμένων περιπτώσεων, όταν η σύμβαση δεν έχει συναφθεί ακόμη ή εξακολουθεί να είναι δυνατή η διεξαγωγή διαδικασίας προσφυγής. Μπορεί επίσης να επιφορτίσει το όργανο εποπτείας με τις δραστηριότητες παρακολούθησης που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της υλοποίησης των μέτρων τα οποία έχουν δεσμευτεί να λάβουν τα κράτη μέλη, με σκοπό την επανόρθωση μιας παραβίασης των κανόνων και των αρχών της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων, η οποία έχει εντοπιστεί από την Επιτροπή.	Η Επιτροπή μπορεί συγκεκριμένα να αναθέτει στο όργανο εποπτείας τον χειρισμό μεμονωμένων περιπτώσεων, όταν η σύμβαση δεν έχει συναφθεί ακόμη ή εξακολουθεί να είναι δυνατή η διεξαγωγή διαδικασίας προσφυγής. Μπορεί επίσης να επιφορτίσει το όργανο εποπτείας με τις δραστηριότητες παρακολούθησης που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της υλοποίησης των μέτρων τα οποία έχουν δεσμευτεί να λάβουν τα κράτη μέλη, με σκοπό την επανόρθωση μιας παραβίασης των κανόνων και των αρχών της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων, η οποία έχει εντοπιστεί από την Επιτροπή.
Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το όργανο εποπτείας να αναλύσει εικαζόμενες παραβιάσεις των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων, οι οποίες έχουν επιπτώσεις σε έργα συγχρηματοδοτούμενα από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Η Επιτροπή δύναται να επιφορτίσει το όργανο εποπτείας να δώσει συνέχεια σε ορισμένες περιπτώσεις και να διασφαλίσει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τις ενδεδειγμένες συνέπειες των παραβιάσεων των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων, οι οποίες έχουν επιπτώσεις σε συγχρηματοδοτούμενα έργα, και θα είναι υποχρεωμένες να ακολουθήσουν τις οδηγίες του οργάνου.	Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το όργανο εποπτείας να αναλύσει εικαζόμενες παραβιάσεις των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων, οι οποίες έχουν επιπτώσεις σε έργα συγχρηματοδοτούμενα από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Η Επιτροπή δύναται να επιφορτίσει το όργανο εποπτείας να δώσει συνέχεια σε ορισμένες περιπτώσεις και να διασφαλίσει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τις ενδεδειγμένες συνέπειες των παραβιάσεων των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων, οι οποίες έχουν επιπτώσεις σε συγχρηματοδοτούμενα έργα, και θα είναι υποχρεωμένες να ακολουθήσουν τις οδηγίες του οργάνου.
5. Οι δραστηριότητες έρευνας και επιβολής που ασκούνται από το όργανο εποπτείας για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των αποφάσεων των ανατεταστών αρχών με την παρούσα οδηγία και με τις αρχές της Συνθήκης δεν αντικαθιστούν ούτε προδικάζουν τον θεσμικό ρόλο της Επιτροπής ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει να αναθέσει τον χειρισμό μιας μεμονωμένης περίπτωσης βάσει της παραγράφου 4, διατηρεί επίσης το δικαίωμα να επεμβαίνει δυνάμει των εξουσιών που της παρέχονται από τη Συνθήκη.	5. Οι δραστηριότητες έρευνας και επιβολής που ασκούνται από το όργανο εποπτείας για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των αποφάσεων των ανατεταστών αρχών με την παρούσα οδηγία και με τις αρχές της Συνθήκης δεν αντικαθιστούν ούτε προδικάζουν τον θεσμικό ρόλο της Επιτροπής ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει να αναθέσει τον χειρισμό μιας μεμονωμένης περίπτωσης βάσει της παραγράφου 4, διατηρεί επίσης το δικαίωμα να επεμβαίνει δυνάμει των εξουσιών που της παρέχονται από τη Συνθήκη.
6. Οι ανατέτουσες αρχές διαβιβάζουν στο εθνικό όργανο εποπτείας το πλήρες κείμενο όλων των συμβάσεων που έχουν συναφθεί με αξία ίση με ή μεγαλύτερη από	6. Οι ανατέτουσες αρχές διαβιβάζουν στο εθνικό όργανο εποπτείας το πλήρες κείμενο όλων των συμβάσεων που έχουν συναφθεί με αξία ίση με ή μεγαλύτερη από
α) 1 000 000 ευρώ, όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών ή δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών·	α) 1 000 000 ευρώ, όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών ή δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
β) 10 000 000 ευρώ, όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις έργων. 7. Υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου όσον αφορά την πρόσβαση στην ενημέρωση, και σύμφωνα με το εθνικό και το ενωσιακό δίκαιο για την προστασία των δεδομένων, το όργανο εποπτείας, κατόπιν γραπτού αιτήματος, παρέχει απεριόριστη, άμεση και πλήρη πρόσβαση, χωρίς χρέωση, στις συναφδείς συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 6. Μπορεί να μην γίνει δεκτή η πρόσβαση σε ορισμένα μέρη των συμβάσεων, όταν η γνωστοποίησή τους μπορεί να εμποδίσει την εφαρμογή των νόμων ή κατά τα άλλα να είναι αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον, ή να βλάψει τα νόμιμα εμπορικά συμφέροντα δημοσίων ή ιδιωτικών οικονομικών φορέων ή τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ αυτών. Η πρόσβαση στα μέρη που μπορούν να γνωστοποιηθούν παρέχεται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και όχι αργότερα από 45 ημέρες από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος. Οι αιτούντες που υποβάλλουν αίτημα πρόσβασης σε σύμβαση δεν χρειάζεται να παρουσιάσουν κάποιο άμεσο ή έμμεσο συμφέρον που να σχετίζεται με τη συγκεκριμένη σύμβαση. Ο αποδέκτης των πληροφοριών θα πρέπει να επιτρέπεται να τις δημοσιοποιεί. 8. Στην ετήσια έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 περιλαμβάνεται περίληψη όλων των δραστηριοτήτων που διεξάγονται από το όργανο εποπτείας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 7.	β) 10 000 000 ευρώ, όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις έργων. 7. Υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου όσον αφορά την πρόσβαση στην ενημέρωση, και σύμφωνα με το εθνικό και το ενωσιακό δίκαιο για την προστασία των δεδομένων, το όργανο εποπτείας, κατόπιν γραπτού αιτήματος, παρέχει απεριόριστη, άμεση και πλήρη πρόσβαση, χωρίς χρέωση, στις συναφδείς συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 6. Μπορεί να μην γίνει δεκτή η πρόσβαση σε ορισμένα μέρη των συμβάσεων, όταν η γνωστοποίησή τους μπορεί να εμποδίσει την εφαρμογή των νόμων ή κατά τα άλλα να είναι αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον, ή να βλάψει τα νόμιμα εμπορικά συμφέροντα δημοσίων ή ιδιωτικών οικονομικών φορέων ή τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ αυτών. Η πρόσβαση στα μέρη που μπορούν να γνωστοποιηθούν παρέχεται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και όχι αργότερα από 45 ημέρες από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος. Οι αιτούντες που υποβάλλουν αίτημα πρόσβασης σε σύμβαση δεν χρειάζεται να παρουσιάσουν κάποιο άμεσο ή έμμεσο συμφέρον που να σχετίζεται με τη συγκεκριμένη σύμβαση. Ο αποδέκτης των πληροφοριών θα πρέπει να επιτρέπεται να τις δημοσιοποιεί. 8. Στην ετήσια έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 περιλαμβάνεται περίληψη όλων των δραστηριοτήτων που διεξάγονται από το όργανο εποπτείας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 7.

Αιτιολογία

Το αίτημα για τη δημιουργία εθνικών εποπτικών αρχών, στις οποίες πρέπει να υποβάλλονται οι συμβάσεις, παραβιάζει σαφώς την αρχή της επικουρικότητας. Εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών να οργανώνουν τη δημόσια διοίκησή τους. Οι εθνικοί έλεγχοι της συμμόρφωσης με τους κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων είναι ευθύνη των εθνικών δικαστηρίων, των ρυθμιστικών και των ελεγκτικών φορέων. Επιπλέον, οι κανόνες δημιουργούν πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση για την αναθέτουσα αρχή.

Τροπολογία 30

COM(2011) 896 final

Άρθρο 85, πρώτο εδάφιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Για κάθε σύμβαση ή συμφωνία-πλαίσιο και κάθε υλοποίηση δυναμικού συστήματος αγορών, οι αναθέτουσες αρχές συντάσσουν γραπτή έκθεση η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον: α) την επωνυμία και τη διεύθυνση της αναθέτουσας αρχής, το αντικείμενο και την αξία της σύμβασης, της συμφωνίας-πλαισίου ή του δυναμικού συστήματος αγορών· β) το όνομα των επιλεγέντων υποψηφίων ή προσφερόντων και την αιτιολόγηση της επιλογής τους· γ) το όνομα των αποκλεισθέντων υποψηφίων ή προσφερόντων και τους λόγους της απόρριψής τους·	Για κάθε σύμβαση ή συμφωνία-πλαίσιο και κάθε υλοποίηση δυναμικού συστήματος αγορών, οι αναθέτουσες αρχές συντάσσουν γραπτή έκθεση η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον: α) την επωνυμία και τη διεύθυνση της αναθέτουσας αρχής, το αντικείμενο και την αξία της σύμβασης, της συμφωνίας-πλαισίου ή του δυναμικού συστήματος αγορών· β) το όνομα των επιλεγέντων υποψηφίων ή προσφερόντων και την αιτιολόγηση της επιλογής τους· γ) το όνομα των αποκλεισθέντων υποψηφίων ή προσφερόντων και τους λόγους της απόρριψής τους·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
δ) τους λόγους της απόρριψης των προσφορών που κρίθηκαν ασυνήθιστα χαμηλές·	δ) τους λόγους της απόρριψης των προσφορών που κρίθηκαν ασυνήθιστα χαμηλές·
ε) την επωνυμία του αναδόχου και την αιτιολόγηση της επιλογής της προσφοράς του, καθώς και, εφόσον είναι γνωστό, το τμήμα της σύμβασης ή της συμφωνίας-πλασίου που ο ανάδοχος προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους·	ε) την επωνυμία του αναδόχου και την αιτιολόγηση της επιλογής της προσφοράς του, καθώς και, εφόσον είναι γνωστό, το τμήμα της σύμβασης ή της συμφωνίας-πλασίου που ο ανάδοχος προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους·
στ) σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση, τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 30 και οι οποίες αιτιολογούν την προσφυγή στη διαδικασία αυτή·	στ) σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση, τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 30 και οι οποίες αιτιολογούν την προσφυγή στη διαδικασία αυτή·
ζ) εφόσον είναι αναγκαίο, τους λόγους για τους οποίους η αναθέτουσα αρχή ματαίωσε την πρόθεσή της να συνάψει σύμβαση ή συμφωνία-πλαίσιο ή να υλοποιήσει ένα δυναμικό σύστημα αγορών·	ζ) εφόσον είναι αναγκαίο, τους λόγους για τους οποίους η αναθέτουσα αρχή ματαίωσε την πρόθεσή της να συνάψει σύμβαση ή συμφωνία-πλαίσιο ή να υλοποιήσει ένα δυναμικό σύστημα αγορών·
η) ανάλογα με την περίπτωση, τις συγκρούσεις συμφερόντων που εντοπίστηκαν και τα επακόλουθα μέτρα που ελήφθησαν.	η) ανάλογα με την περίπτωση, τις συγκρούσεις συμφερόντων που εντοπίστηκαν και τα επακόλουθα μέτρα που ελήφθησαν·

Αιτιολογία

Οι προβλεπόμενες απαιτήσεις τεκμηρίωσης επιβαρύνουν τις τοπικές αρχές κατά δυσανάλογο τρόπο, ενώ εξάλλου δεν οδηγούν πουθενά. Ο στόχος της μεταρρύθμισης αυτής είναι ακριβώς η μείωση των περιττών απαιτήσεων τεκμηρίωσης, για να μην δημιουργηθεί νέα γραφειοκρατία.

Τροπολογία 31

COM(2011) 896 final

Άρθρο 85 – δύο τελευταία εδάφια

Χωριστές εκθέσεις σχετικά με τις διαδικασίες για την ανάθεση συμβάσεων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Οι αναθέτουσες αρχές τεκμηριώνουν την πρόοδο διεξαγωγής όλων των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων, είτε διεξάγονται με ηλεκτρονικά μέσα είτε όχι. Για τον σκοπό αυτόν, τεκμηριώνουν τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων σε όλα τα στάδιά της, συμπεριλαμβανομένων όλων των επαφών με οικονομικούς φορείς και των εσωτερικών συζητήσεων, της προετοιμασίας των προσφορών, του διαλόγου ή της διαπραγμάτευσης εφόσον υπάρχει, και της επιλογής και ανάθεσης της σύμβασης.	Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να τεκμηριώσουν με ηλεκτρονικά μέσα τη διεκπεραίωση τεκμηριώνουν την πρόοδο διεξαγωγής όλων των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων, είτε διεξάγονται με ηλεκτρονικά μέσα είτε όχι. Για τον σκοπό αυτόν, τεκμηριώνουν τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων σε όλα τα στάδιά της, συμπεριλαμβανομένων όλων των επαφών με οικονομικούς φορείς και των εσωτερικών συζητήσεων, της προετοιμασίας των προσφορών, του διαλόγου ή της διαπραγμάτευσης εφόσον υπάρχει, και της επιλογής και ανάθεσης της σύμβασης.
Το πρακτικό, ή τα κύρια στοιχεία του, γνωστοποιούνται στην Επιτροπή ή στο εθνικό όργανο εποπτείας κατόπιν αιτήσεώς τους.	Το πρακτικό, ή τα κύρια στοιχεία του, γνωστοποιούνται στην Επιτροπή ή στο εθνικό όργανο εποπτείας κατόπιν αιτήσεώς τους·

Αιτιολογία

Οι προβλεπόμενες απαιτήσεις τεκμηρίωσης επιβαρύνουν τις τοπικές αρχές κατά δυσανάλογο τρόπο, ενώ εξάλλου δεν οδηγούν πουθενά. Ο στόχος της μεταρρύθμισης αυτής είναι ακριβώς η μείωση των περιττών απαιτήσεων τεκμηρίωσης, για να μην δημιουργηθεί νέα γραφειοκρατία.

Τροπολογία 32

COM(2011) 895 final

Άρθρο 95

COM(2011) 896 final

Άρθρο 86

Εθνικές εκθέσεις και κατάλογοι αναθετουσών αρχών

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Τα όργανα που συγκροτούνται ή ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 84 διαβιβάζουν στην Επιτροπή μια έκθεση εφαρμογής και στατιστικών στοιχείων για κάθε έτος, με βάση ένα τυποποιημένο έγγραφο, το αργότερο μέχρι τις 31 Οκτωβρίου του επόμενου έτους. 2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες: α) έναν πλήρη και ενημερωμένο κατάλογο όλων των κεντρικών κυβερνητικών αρχών, των μη κεντρικών αναθετουσών αρχών και αναθετόντων φορέων που διέπονται από το δημόσιο δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων μη κεντρικών αρχών και ενώσεων αναθετουσών αρχών που συνάπτουν δημόσιες συμβάσεις ή συμφωνίες-πλαίσια, στον οποίο θα αναφέρεται ο μοναδικός αριθμός ταυτοποίησης κάθε αρχής, εφόσον προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία· ο εν λόγω κατάλογος θα είναι χωρισμένος σε ομάδες ανά τύπο αρχής· β) έναν πλήρη και ενημερωμένο κατάλογο όλων των κεντρικών αρχών προμηθειών· γ) για όλες τις συμβάσεις που υπερβαίνουν τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας: α) τον αριθμό και την αξία των συμβάσεων που ανατέθηκαν με κατανομή για κάθε είδος αρχής ανά διαδικασία και ανά έργα, προμήθειες και υπηρεσίες όπως προσδιορίζονται βάσει της ονοματολογίας CPV· β) στην περίπτωση που οι συμβάσεις συνήφθησαν μέσω διαδικασίας διαπραγμάτευσης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση, τα στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο i) κατανέμονται επιπλέον ανάλογα με τις προβλεπόμενες στο άρθρο 30 περιστάσεις και διευκρινίζουν τον αριθμό και την αξία των συμβάσεων που ανατέθηκαν ανά κράτος μέλος ή τρίτη χώρα προέλευσης των αναδόχων· δ) για όλες τις συμβάσεις κάτω των κατώτατων ορίων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, οι οποίες ωστόσο θα καλύπτονταν από την παρούσα οδηγία εάν η αξία τους υπερέβαινε το κατώτατο όριο, τον αριθμό και την αξία των ανατεθεισών συμβάσεων ανά τύπο αρχής. 3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ'εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 89, για την τροποποίηση του παραρτήματος I, με σκοπό την επικαιροποίηση του καταλόγου αναθετουσών αρχών, κατόπιν κοινοποιήσεων από τα κράτη μέλη, εφόσον οι εν λόγω τροποποιήσεις αποδειχθούν απαραίτητες για τον ορθό προσδιορισμό των αναθετουσών αρχών·	1. Τα όργανα που συγκροτούνται ή ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 84 διαβιβάζουν στην Επιτροπή μια έκθεση εφαρμογής και στατιστικών στοιχείων για κάθε έτος, με βάση ένα τυποποιημένο έγγραφο, το αργότερο μέχρι τις 31 Οκτωβρίου του επόμενου έτους. 2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες: α) έναν πλήρη και ενημερωμένο κατάλογο όλων των κεντρικών κυβερνητικών αρχών, των μη κεντρικών αναθετουσών αρχών και αναθετόντων φορέων που διέπονται από το δημόσιο δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων μη κεντρικών αρχών και ενώσεων αναθετουσών αρχών που συνάπτουν δημόσιες συμβάσεις ή συμφωνίες-πλαίσια, στον οποίο θα αναφέρεται ο μοναδικός αριθμός ταυτοποίησης κάθε αρχής, εφόσον προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία· ο εν λόγω κατάλογος θα είναι χωρισμένος σε ομάδες ανά τύπο αρχής· β) έναν πλήρη και ενημερωμένο κατάλογο όλων των κεντρικών αρχών προμηθειών· γ) για όλες τις συμβάσεις που υπερβαίνουν τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας: α) τον αριθμό και την αξία των συμβάσεων που ανατέθηκαν με κατανομή για κάθε είδος αρχής ανά διαδικασία και ανά έργα, προμήθειες και υπηρεσίες όπως προσδιορίζονται βάσει της ονοματολογίας CPV· β) στην περίπτωση που οι συμβάσεις συνήφθησαν μέσω διαδικασίας διαπραγμάτευσης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση, τα στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο i) κατανέμονται επιπλέον ανάλογα με τις προβλεπόμενες στο άρθρο 30 περιστάσεις και διευκρινίζουν τον αριθμό και την αξία των συμβάσεων που ανατέθηκαν ανά κράτος μέλος ή τρίτη χώρα προέλευσης των αναδόχων· δ) για όλες τις συμβάσεις κάτω των κατώτατων ορίων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, οι οποίες ωστόσο θα καλύπτονταν από την παρούσα οδηγία εάν η αξία τους υπερέβαινε το κατώτατο όριο, τον αριθμό και την αξία των ανατεθεισών συμβάσεων ανά τύπο αρχής. 3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ'εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 89, για την τροποποίηση του παραρτήματος I, με σκοπό την επικαιροποίηση του καταλόγου αναθετουσών αρχών, κατόπιν κοινοποιήσεων από τα κράτη μέλη, εφόσον οι εν λόγω τροποποιήσεις αποδειχθούν απαραίτητες για τον ορθό προσδιορισμό των αναθετουσών αρχών·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η Επιτροπή μπορεί να δημοσιεύει περιοδικά τον κατάλογο των οργανισμών δημοσίου δικαίου, που διαβιβάζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α) για πληροφόρηση, στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>. 4. Τα κράτη μέλη διαθέτουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη θεσμική τους οργάνωση όσον αφορά την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την επιβολή της παρούσας οδηγίας, καθώς και σχετικά με τις εθνικές πρωτοβουλίες για την παροχή καθοδήγησης ή για την υποστήριξη της υλοποίησης των κανόνων της Ένωσης σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις, ή για την ανταπόκριση στις προκλήσεις που προκύπτουν κατά την υλοποίηση των εν λόγω κανόνων. 5. Η Επιτροπή καθορίζει το τυποποιημένο έντυπο για την ετήσια έκθεση εφαρμογής και στατιστικών στοιχείων που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 91.	Η Επιτροπή μπορεί να δημοσιεύει περιοδικά τον κατάλογο των οργανισμών δημοσίου δικαίου, που διαβιβάζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α) για πληροφόρηση, στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>. 4. Τα κράτη μέλη διαθέτουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη θεσμική τους οργάνωση όσον αφορά την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την επιβολή της παρούσας οδηγίας, καθώς και σχετικά με τις εθνικές πρωτοβουλίες για την παροχή καθοδήγησης ή για την υποστήριξη της υλοποίησης των κανόνων της Ένωσης σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις, ή για την ανταπόκριση στις προκλήσεις που προκύπτουν κατά την υλοποίηση των εν λόγω κανόνων. 5. Η Επιτροπή καθορίζει το τυποποιημένο έντυπο για την ετήσια έκθεση εφαρμογής και στατιστικών στοιχείων που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 91.

Αιτιολογία

Οι προτεινόμενες διατάξεις θα πρέπει να διαγραφούν. Τόσο οι δύο φορείς που θα πρέπει να συγκεντρώνουν όλες αυτές τις πληροφορίες όσο και οι αναθέτουσες αρχές, που πρέπει να τις παρέχουν, θα επιφορτίζονταν με μια τεράστια διοικητική επιβάρυνση.

Τροπολογία 33

COM(2011) 895 final

Άρθρο 96

COM(2011) 896 final

Άρθρο 87

Παροχή υποστήριξης στις αναθέτουσες αρχές και τις επιχειρήσεις

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Παροχή υποστήριξης στις αναθέτουσες αρχές και τις επιχειρήσεις 1. Τα κράτη μέλη διαθέτουν τεχνικές υποστηρικτικές δομές προκειμένου να προσφέρουν νομικές και οικονομικές συμβουλές, καθοδήγηση και υποστήριξη στις αναθέτουσες αρχές κατά την προετοιμασία και διεξαγωγή διαδικασιών σύναψης συμβάσεων. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι κάθε αναθέτουσα αρχή μπορεί να λάβει κατάλληλη υποστήριξη και συμβουλές για μεμονωμένα ερωτήματα. 2. Με στόχο τη βελτίωση της πρόσβασης των οικονομικών φορέων, και ιδίως των ΜΜΕ, στις δημόσιες συμβάσεις, και προκειμένου να διευκολυνθεί η ορθή κατανόηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι είναι δυνατή η λήψη της κατάλληλης υποστήριξης, μεταξύ άλλων και μέσω ηλεκτρονικών μέσων ή των υφιστάμενων δικτύων που προορίζονται ειδικά για επιχειρηματική υποστήριξη. 3. Διατίθεται ειδική διοικητική υποστήριξη σε οικονομικούς φορείς που προτίθενται να συμμετάσχουν σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης σε άλλο κράτος μέλος. Η εν λόγω υποστήριξη καλύπτει τουλάχιστον τις διοικητικές απαιτήσεις στο σχετικό κράτος μέλος, καθώς και πιθανές υποχρεώσεις που σχετίζονται με τις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις.	Παροχή υποστήριξης στις αναθέτουσες αρχές και τις επιχειρήσεις 1. Τα κράτη μέλη διαθέτουν τεχνικές υποστηρικτικές δομές προκειμένου να προσφέρουν νομικές και οικονομικές συμβουλές, καθοδήγηση και υποστήριξη στις αναθέτουσες αρχές κατά την προετοιμασία και διεξαγωγή διαδικασιών σύναψης συμβάσεων. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι κάθε αναθέτουσα αρχή μπορεί να λάβει κατάλληλη υποστήριξη και συμβουλές για μεμονωμένα ερωτήματα. 2. Με στόχο τη βελτίωση της πρόσβασης των οικονομικών φορέων, και ιδίως των ΜΜΕ, στις δημόσιες συμβάσεις, και προκειμένου να διευκολυνθεί η ορθή κατανόηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι είναι δυνατή η λήψη της κατάλληλης υποστήριξης, μεταξύ άλλων και μέσω ηλεκτρονικών μέσων ή των υφιστάμενων δικτύων που προορίζονται ειδικά για επιχειρηματική υποστήριξη. 3. Διατίθεται ειδική διοικητική υποστήριξη σε οικονομικούς φορείς που προτίθενται να συμμετάσχουν σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης σε άλλο κράτος μέλος. Η εν λόγω υποστήριξη καλύπτει τουλάχιστον τις διοικητικές απαιτήσεις στο σχετικό κράτος μέλος, καθώς και πιθανές υποχρεώσεις που σχετίζονται με τις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς έχουν εύκολη πρόσβαση σε κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις που αφορούν τους φόρους, την περιβαλλοντική προστασία, και με υποχρεώσεις δυνάμει του κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες ισχύουν στο κράτος μέλος, στην περιφέρεια ή στον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεσθούν τα έργα ή να παρασχεθούν οι υπηρεσίες και οι οποίες εφαρμόζονται στα έργα που εκτελούνται στο εργοτάξιο ή στις παρεχόμενες υπηρεσίες κατά την εκτέλεση της σύμβασης. 4. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1, 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν έναν ενιαίο φορέα ή διάφορους φορείς ή διοικητικές δομές. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον δέοντα συντονισμό μεταξύ των εν λόγω φορέων και δομών.	Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς έχουν εύκολη πρόσβαση σε κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις που αφορούν τους φόρους, την περιβαλλοντική προστασία, και με υποχρεώσεις δυνάμει του κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες ισχύουν στο κράτος μέλος, στην περιφέρεια ή στον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεσθούν τα έργα ή να παρασχεθούν οι υπηρεσίες και οι οποίες εφαρμόζονται στα έργα που εκτελούνται στο εργοτάξιο ή στις παρεχόμενες υπηρεσίες κατά την εκτέλεση της σύμβασης. 4. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1, 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν έναν ενιαίο φορέα ή διάφορους φορείς ή διοικητικές δομές. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον δέοντα συντονισμό μεταξύ των εν λόγω φορέων και δομών.

Αιτιολογία

Η υποστήριξη της αναθέτουσας αρχής σε εθνικό επίπεδο αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών, γι αυτό και το άρθρο πρέπει να διαγραφεί. Με την απλούστευση των κανόνων για τις αναθέσεις συμβάσεων θα πρέπει μάλλον να αναμένεται ότι θα περιοριστεί η ανάγκη για βοήθεια.

Τροπολογία 34

COM(2011) 896 final

Άρθρο 88 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη ορίζουν ένα ή περισσότερα σημεία επαφής, τα στοιχεία των οποίων γνωστοποιούν στα υπόλοιπα κράτη μέλη, στα όργανα εποπτείας και στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν και ενημερώνουν τακτικά τον κατάλογο των σημείων επαφής. Το όργανο εποπτείας είναι υπεύθυνο για τον συντονισμό των εν λόγω σημείων επαφής.	Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη ορίζουν ένα ή περισσότερα σημεία επαφής, τα στοιχεία των οποίων γνωστοποιούν στα υπόλοιπα κράτη μέλη στα όργανα εποπτείας και στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν και ενημερώνουν τακτικά τον κατάλογο των σημείων επαφής. Το όργανο εποπτείας είναι υπεύθυνο για τον συντονισμό των εν λόγω σημείων επαφής.

Αιτιολογία

Το άρθρο 88 πρέπει να διατηρηθεί, αλλά χωρίς αναφορά στα νέα όργανα εποπτείας. Σκοπός της μεταρρύθμισης είναι ακριβώς η σταδιακή κατάργηση των περιττών υποχρεώσεων αναφοράς και όχι η αύξηση της γραφειοκρατίας.

Βρυξέλλες, 9 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ)»

(2012/C 391/10)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- επιδοκιμάζει τη σύσταση του νέου ταμείου, του ΕΤΘΑ, που σχεδιάστηκε για τη θέση σε εφαρμογή της ΚΑΛΠ, και θεωρεί ότι είναι σημαντικό να διατηρηθεί ο απαιτούμενος προϋπολογισμός που θα επιτρέψει την υλοποίηση των εξελίξεων που επιβάλλονται από την ΚΑΛΠ·
- επικροτεί την απλοποίηση που επιτυγχάνεται χάρη στη συγκέντρωση, στο πλαίσιο του νεοσυσταθέντος ΕΤΘΑ, του μεγαλύτερου μέρους των χρηματοδοτικών μέσων της ΚΑΛΠ και της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής (ΟΘΠ), που προηγουμένως ήταν καταναμεμένα σε διάφορα ταμεία·
- ζητά οι στόχοι του ΕΤΘΑ να εστιαστούν στην αλιεία και να αποφευχθεί η περίπτωση, πράγμα που έχει συμβεί επανειλημμένως, να επιδιωχθεί κατά προτεραιότητα η υποκατάστασή της από άλλες δραστηριότητες. Θεωρεί, επίσης ότι είναι σημαντικό να καταστεί ελκυστικότερο το επάγγελμα του αλιέα·
- ανησυχεί για τη μείωση των χρηματοδοτικών πόρων που θα διατεθούν για τη συλλογή δεδομένων, ενώ κανονικά θα ήταν σκόπιμο να προβλεφθούν επιπλέον μέσα. Η δυνατότητα να υπάρχουν διαθέσιμα πλήρη στοιχεία προς ανάλυση για λόγους διαχείρισης πρέπει να αποτελεί, αφενός, προϋπόθεση για την ΚΑΛΠ και, αφετέρου, δημοσιονομική προτεραιότητα του ΕΤΘΑ
- τάσσεται κατά της άρσης οιασδήποτε μέτρου προσαρμογής των αλιευτικών στόλων, καθώς η τήρηση των νέων στόχων της ΚΑΛΠ, ιδιαίτερα της σταδιακής επίτευξης της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ), θα απαιτήσει τον παροπλισμό στόλων ή τη χρηματοδότηση προσωρινών παύσεων της αλιευτικής δραστηριότητας·
- είναι της γνώμης ότι η εφαρμογή της σταδιακής μείωσης των απορρίψεων επιβάλλει την προσαρμογή και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών, καθώς και κατάλληλες επενδύσεις στους λιμένες·
- εκπλήσσεται που δεν έχει προβλεφθεί χρηματοδότηση για την κατάρτιση των προβλεπόμενων πολυετών σχεδίων·
- ζητά να ενισχυθούν σημαντικά η τεχνολογική καινοτομία και οι επενδύσεις που βελτιώνουν την επιλεκτικότητα των αλιευτικών εργαλείων·
- είναι της γνώμης ότι η προοδευτική μείωση των ενισχύσεων υπέρ της αποθεματοποίησης δεν είναι ενδεδειγμένη·

Εισηγητής

Ο κ. Pierre MAILLE (FR/PSE), Πρόεδρος του Γενικού Συμβουλίου του Finistère

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας [και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2006 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. .../2011 του Συμβουλίου για την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική]

COM(2011) 804 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. εκφράζει την ικανοποίησή της, δεδομένης της σημασίας της αλιείας για μεγάλο αριθμό περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την βούληση της Επιτροπής να διατηρήσει μία Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚΑΛΠ).

2. επιδοκιμάζει τη σύσταση του νέου ταμείου, του ΕΤΘΑ, που σχεδιάστηκε για τη θέση σε εφαρμογή της ΚΑΛΠ, και θεωρεί ότι είναι σημαντικό να παραμείνει ο απαιτούμενος προϋπολογισμός που θα επιτρέψει την υλοποίηση των εξελίξεων που επιβάλλονται από την ΚΑΛΠ.

3. φρονεί ότι η ΚΑΛΠ πρέπει να έχει ως προτεραιότητα την αποκατάσταση – στο πλαίσιο μιας προσέγγισης που βασίζεται στο οικοσύστημα – βιώσιμων οικονομικών συνθηκών για την αλιεία, μέσω της επίτευξης της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ), και την διασφάλιση του εφοδιασμού των ευρωπαίων καταναλωτών με απώτερο στόχο την επισιτιστική αυτάρκεια στον συγκεκριμένο τομέα.

4. επικροτεί την απλοποίηση που επιτυγχάνεται χάρη στη συγκέντρωση, στο πλαίσιο του νεοοργανωμένου ΕΤΘΑ, του μεγαλύτερου μέρους των χρηματοδοτικών μέσων της ΚΑΛΠ και της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής (ΟΘΠ), που προηγουμένως ήταν κατανεμημένα σε διάφορα ταμεία.

5. τάσσεται υπέρ της ένταξης της ΟΘΠ στο ΕΤΘΑ, καθώς οι οικονομικές δραστηριότητες, ο σεβασμός του περιβάλλοντος, η απόκτηση γνώσεων και η συλλογή δεδομένων, η εποπτεία και ο έλεγχος είναι αλληλεξαρτώμενες δραστηριότητες.

6. επιθυμεί, εντούτοις, τον ακριβέστερο προσδιορισμό των όρων άμεσης διαχείρισης της ΟΘΠ, ώστε να υπάρχει σαφήνεια ως προς τον προορισμό των χρηματοδοτικών πόρων και τους δικαιούχους οργανισμούς των επιδοτήσεων.

7. αναγνωρίζει το ενδιαφέρον που παρουσιάζει για τα ταμεία συνοχής (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, Ταμείο συνοχής, ΕΙΤΑΑ, ΕΤΘΑ) το προτεινόμενο Κοινό Στρατηγικό Πλαίσιο, το οποίο προβλέπεται ότι θα συμβάλει στην απλοποίηση, στη διασφάλιση της συνοχής και στην ενοποίηση των τρόπων διαχείρισης των εν λόγω ταμείων.

8. ζητά να προβλεφθεί ένα κονδύλιο για την Ευρωπαϊκή Ένωση το ύψος του οποίου να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της πολιτικής συνοχής και να ανταποκρίνεται στις φιλοδοξίες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

9. σημειώνει με ικανοποίηση τη δυνατότητα των κρατών μελών και των περιφερειών να κάνουν χρήση του ΕΤΠΑ, του Ταμείου συνοχής, του ΕΚΤ, καθώς και του ΕΤΘΑ για την ανάληψη πρωτοβουλιών στους τομείς της αλιείας και της ανάπτυξης των περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία.

10. ζητά, σύμφωνα με τις αρχές της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης και για την τήρηση της εθνικής κατανομής των αρμοδιοτήτων, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές σε κάθε κράτος μέλος να συμμετέχουν πλήρως στην κατάρτιση, στις διαπραγματεύσεις, στην θέση σε εφαρμογή και στην αναθεώρηση των διαφόρων σχετικών στρατηγικών εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική.

11. απορρίπτει τις προτάσεις με τις οποίες επιδιώκεται ο συσχετισμός της πολιτικής συνοχής με την τήρηση του Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης: η επιβολή μακροοικονομικών προϋποθέσεων ανταποκρίνεται σε άλλους στόχους από αυτούς της πολιτικής συνοχής.

12. υποστηρίζει την αρχή της εκ των προτέρων επιβολής προϋποθέσεων, διότι με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι οι προϋποθέσεις που έχουν τεθεί ως απαραίτητες για την τήρηση των στόχων της ΚΑΛΠ θα πληρούνται με βάση τις εμπειρίες του παρελθόντος.

13. επιθυμεί να αξιολογηθούν οι συνέπειες της αλλαγής των κριτηρίων κατανομής των πόρων μεταξύ των κρατών μελών, δεδομένου ότι σήμερα τα εν λόγω κριτήρια είναι διαφορετικά από αυτά που ίσχυαν παλαιότερα για το ΕΤΑ.

14. υπενθυμίζει ότι στη γνωμοδότησή της για την μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ, είχε ταχθεί κατά της υποχρεωτικής επιβολής μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων (ΜΑΠ) στα κράτη μέλη και ότι είχε προτείνει τον σταδιακό περιορισμό των απορρίψεων.

15. επικροτεί το γεγονός ότι δίδεται έμφαση στον εμπλουτισμό των γνώσεων και στη συλλογή στοιχείων και εξαιρεί τη σημασία της εταιρικής σχέσης αλιέων-επιστημόνων. Η δυνατότητα να υπάρχουν διαθέσιμα πλήρη στοιχεία προς ανάλυση για λόγους διαχείρισης πρέπει να αποτελεί, αφενός, προϋπόθεση για την ΚΑΛΠ και, αφετέρου, δημοσιονομική προτεραιότητα του ΕΤΘΑ.

16. τάσσεται κατά της άρσης οιοδήποτε μέτρου προσαρμογής των αλιευτικών στόλων, καθώς η τήρηση των νέων στόχων της ΚΑΛΠ, ιδιαίτερα της σταδιακής επίτευξης της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ), θα απαιτήσει τον παροπλισμό στόλων ή τη χρηματοδότηση προσωρινών παύσεων της αλιευτικής δραστηριότητας. Επιθυμεί, συνεπώς, να εξασφαλιστεί η δυνατότητα προσαρμογής των αλιευτικών στόλων, τουλάχιστον για ορισμένους τύπους αλιείας, με την πρόβλεψη αυστηρών μέτρων πλαισίωσης, κυρίως όσον αφορά τα δικαιώματα αλιείας και, ενδεχομένως, με τη σταδιακή μείωση των επιδοτήσεων ανάλογα με την εξέλιξη των αποθεμάτων.

17. θεωρεί σημαντική την αύξηση της ελκυστικότητας του επαγέλματος του αλιέως, μέσω της βελτίωσης των συνθηκών εργασίας, της υγιεινής και της ασφάλειας επί του σκάφους, καθώς και μέσω της χρηματοδότησης των απαιτούμενων επενδύσεων, χωρίς περιορισμό της ανάληψης μιας μόνον δράσης ανά σκάφος.

18. λαμβάνει υπό σημείωση τον προαιρετικό χαρακτήρα των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων (ΜΑΠ)-και θεωρεί ότι το ΕΤΘΑ πρέπει να συνοδεύσει την καθιέρωσή τους με τη χρηματοδότηση υπηρεσιών παροχής συμβουλών, ανταλλαγής εμπειριών και μεταβατικών μέτρων·

19. εκπλήσσεται που δεν έχει προβλεφθεί χρηματοδότηση για την κατάρτιση των προβλεπόμενων πολυετών σχεδίων, όταν ακριβώς αποτελούν μείζον μέσο το οποίο θεοπίστηκε με τον βασικό κανονισμό της ΚΑΛΠ για τη χρηστή διαχείριση των πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

20. τάσσεται υπέρ του περιορισμού των απορρίψεων και των ανεπιθύμητων αλιευμάτων και ζητά να ενισχυθούν σημαντικά η τεχνολογική καινοτομία και οι επενδύσεις που βελτιώνουν την επιλεκτικότητα των αλιευτικών εργαλείων·

21. φρονεί ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις μπορούν να επιτρέψουν να βοηθηθεί κατ' επανάληψη το ίδιο αλιευτικό σκάφος, βελτιώνοντας την επιλεκτικότητά του, περιορίζοντας τον αντίκτυπο στο θαλάσσιο περιβάλλον και διασφαλίζοντας σημαντικό επίπεδο ασφαλείας στο πλήρωμά του, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εξοπλισμοί δεν θα είναι περιττοί και ότι θα έχουν θετική επίδραση, χωρίς να αυξάνεται η αλιευτική προσπάθεια·

22. τάσσεται υπέρ της στήριξης που προβλέπεται υπέρ των αλιέων που συμμετέχουν σε δράσεις προστασίας και αποκατάστασης της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Η εν λόγω στήριξη πρέπει να συμπληρώνει τα μέτρα διαχείρισης της αλιείας, ιδιαίτερα στους τόπους Natura 2000 και στις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές – μέτρα όπως προσωρινές παύσεις της αλιευτικής δραστηριότητας, σύσταση αδειοδοτήσεων, κλπ. Δεδομένου ότι υπεύθυνοι για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν είναι μόνο οι αλιείς, το ΕΤΘΑ δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την απευθείας χρηματοδότηση της διαχείρισης αυτών των ζωνών ή για την περιβαλλοντική τους παρακολούθηση·

23. εκτιμά ότι η αλιεία πρέπει να συμβάλλει στην καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος και της ρύπανσης. Το ΕΤΘΑ πρέπει να προωδεί την έρευνα και την καινοτομία με σκοπό τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και τον περιορισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, κυρίως όταν η τιμή των καυσίμων καταλήγει να περιορίζει την ανταγωνιστικότητα της αλιευτικής δραστηριότητας. Πρέπει, συνεπώς, να προβλεφθεί η δυνατότητα χρηματοδότησης της τοποθέτησης νέων κινητήρων στα σκάφη και, γενικότερα, πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε η αλιεία να ωφελείται από την πρόοδο που σημειώνεται στον συγκεκριμένο τομέα·

24. είναι της γνώμης ότι η εφαρμογή της σταδιακής μείωσης των απορρίψεων επιβάλλει την προσαρμογή και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών, καθώς και κατάλληλες επενδύσεις στους λιμένες·

25. ζητά να καταβληθούν καινοτόμοι προσπάθειες για την κατάλληλη αναγνώριση των διαφόρων τύπων απορρίψεων, ώστε να καταστεί δυνατή η ανάληψη δράσης για τον περιορισμό και την κατάλληλη διαχείρισή τους·

26. επιδοκιμάζει τη δέσμευση που ανέλαβε η Επιτροπή να προωθήσει την τοπική ανάπτυξη στις περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία. Ζητά οι στόχοι του ΕΤΘΑ να εστιαστούν στην αλιεία και να αποφευχθεί η περίπτωση, όπως έχει συμβεί επανειλημμένως, να επιδιώκεται κατά προτεραιότητα η υποκατάστασή της από άλλες δραστηριότητες. Το ΕΤΘΑ θα πρέπει να υποστηρίζει μια πιο ισορροπημένη προσέγγιση, η οποία να μην αποσυνδέει την ανάγκη διαφοροποίησης από την απαίτηση της διατήρησης των άμεσων

και έμμεσων θέσεων εργασίας και που να μην αγνοεί την απαραίτητη ανανέωση των γενεών στον τομέα της απασχόλησης. Ειδικότερα, ο κανονισμός πρέπει να επιτρέπει την χορήγηση ενισχύσεων για τη διευκόλυνση της ενασχόλησης των νέων με την αλιεία, όπως προβλέπεται για την υδατοκαλλιέργεια, όταν μάλιστα η πρόθεση καθιέρωσης μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων ενδέχεται να καταστήσει ακόμη δυσκολότερη την πρόσβαση στο επάγγελμα·

27. εκτιμά ότι η τοπική ανάπτυξη θα διασφαλιστεί μόνον με την κινητοποίηση των τοπικών φορέων, των αιρετών αντιπροσώπων και των τοπικών αρχών, των επαγγελματικών οργανώσεων και των οργανώσεων αλιέων, καθώς και με τη σύναψη ισχυρής εταιρικής σχέσης μαζί τους. Η γενίκευση των τοπικών ομάδων δράσης αλιείας (ΤΟ-ΔΑ) ή η διεύρυνση της τοπικής ομάδας δράσης (ΤΟΔ) που συστάθηκε για το ΕΙΤΑΑ κατά τρόπο που να καλύπτει και τα θέματα αλιείας, μπορούν να αποτελέσουν μια λύση για την απαραίτητη αυτή εταιρική σχέση. Η διαχείριση των ΤΟΔΑ πρέπει να βασίζεται στους τοπικούς φορείς οι οποίοι, σε συνεργασία με τις περιφέρειες, θα πρέπει να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στον καθορισμό των στρατηγικών στόχων τοπικής ανάπτυξης, στην υλοποίησή τους, καθώς και στην διαχείριση των αντίστοιχων πόρων·

28. ζητά την ουσιαστικότερη ενίσχυση των επιχειρήσεων ιχθυεμπορίου και επεξεργασίας προκειμένου να αυξηθεί η αξία των προϊόντων και να ενισχυθεί το επόμενο στάδιο του κλάδου: θα μπορούσαν, π.χ., να ενθαρρυνθούν και να συνοδευτούν με κατάλληλα μέτρα οι τεχνολογικές καινοτομίες και η αύξηση της παραγωγικότητας, χωρίς να υπάρχει ο περιορισμός της μιας μόνον παρέμβασης ανά επιχείρηση·

29. συνιστά να φανεί η Ευρωπαϊκή Ένωση πιο φιλόδοξη ως προς την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής πιστοποίησης των θαλάσσιων προϊόντων: ο καταναλωτής πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίζει τα προϊόντα της ευρωπαϊκής αλιείας και να γνωρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλονται για τον σεβασμό της βιοποικιλότητας και την τήρηση των απαιτήσεων υγιεινολογικής ποιότητας που περιλαμβάνει η ΚΑΛΠ·

30. θεωρεί ότι τα μέτρα των αγορών της ΚΟΑ πρέπει να συμβάλλουν στην υλοποίηση των στόχων της ΚΑΛΠ. Για τον λόγο αυτό, ζητά να προβλεφθούν τα κατάλληλα μέσα αγοράς που να επιτρέπουν τον περιορισμό του αντίκτυπου της μετάβασης προς ένα σύστημα μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ) και τη διατήρηση των τοπικών οικονομικών δυνατοτήτων για τα προϊόντα ευρωπαϊκής αλιείας·

31. είναι της γνώμης ότι η προοδευτική μείωση των ενισχύσεων υπέρ της αποθεματοποίησης δεν είναι ενδεδειγμένη δεδομένου ότι, στην επαγγελματική αλιεία, προκύπτουν σημαντικοί αστάθμητοι παράγοντες στους τομείς της παραγωγής και της εμπορικής διάθεσης·

32. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι ενθαρρύνεται σημαντικά η υδατοκαλλιέργεια και λαμβάνονται πολυάριθμα μέτρα για την υποστήριξή της: διευκόλυνση της εγκατάστασης νέων, καινοτομία, επενδύσεις, υπηρεσίες διαχείρισης, αντικατάστασης και παροχής συμβουλών, ασφάλεια, κλπ·

33. ζητά να τεθούν υψηλές απαιτήσεις στον τομέα των περιβαλλοντικών συνθηκών, της γνώσης των συντελεστών παραγωγής στα εκτροφεία και της αξιολόγησης του αντίκτυπου στο περιβάλλον·

34. εκτιμά ότι η υδατοκαλλιέργεια πρέπει να παραμείνει σαφής παραγωγός ιχθυοπρωτεϊνών και να μην οδηγήσει σε υπερεκμετάλλευση των χρήσιμων για την εκτροφή ιχθύων υδατοκαλλιεργειών ειδών, με αποτέλεσμα τη διατάραξη της ισορροπίας της διατροφικής αλυσίδας και με συνεπαγόμενο κίνδυνο την προσβολή της βιοποικιλότητας·

35. υποστηρίζει τη δυνατότητα ενθάρρυνσης της παραγωγής φυκιών, είτε για διατροφικούς σκοπούς, είτε όχι·

36. φρονεί ότι όλες ανεξαιρέτως οι εξόχως απόκεντρες περιοχές (ΕΑΠ) αντιμετωπίζουν, όπως έχει άλλωστε αναγνωριστεί, δυσμενέστερες συνθήκες απ' ό,τι η υπόλοιπη Ευρώπη. Αυτό σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα πρέπει να αρκестεί στη χορήγηση σε αυτές μόνο μιας ενίσχυσης υπέρ της διάθεσης των προϊόντων τους, παρά να προβλέψει και την κάλυψη του επιπρόσθετου κόστους που καλείται να αντιμετωπίσει ο τομέας της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στις εν λόγω περιοχές·

37. ζητά, επίσης, να λάβει το ΕΤΘΑ όντως υπόψη την ανάγκη ανάπτυξης της αλιείας στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, προβλέποντας π.χ. ενισχύσεις για την ανανέωση των στόλων τους·

38. θεωρεί σημαντική την υιοθέτηση μέτρων στήριξης της εγκατάστασης εξοπλισμού συγκέντρωσης ιχθύων, διότι με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η ανάπτυξη μιας βιώσιμης παράκτιας αλιείας στις εξόχως απόκεντρες περιοχές·

39. προτείνει τη σύσταση ενός Περιφερειακού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου (ΠΓΣ) ειδικά για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, κατά το πρότυπο αυτών που ήδη υφίστανται στην ηπειρωτική Ευρώπη·

40. εφιστά την προσοχή των αρμοδίων στην αναγκαιότητα αποτελεσματικότερου ελέγχου προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλα τα μέρη τηρούν τους κανονισμούς της ΚΑΛΠ. Για να είναι αξιόπιστοι οι έλεγχοι, θα πρέπει ο προϋπολογισμός τους να είναι κατάλληλα προσαρμοσμένος και να αναζητηθούν νέες, αποτελεσματικότερες μέθοδοι για τη διενέργειά τους·

41. ανησυχεί για τη μείωση των χρηματοδοτικών πόρων που θα διατεθούν για τη συλλογή δεδομένων, ενώ κανονικά θα ήταν σκόπιμο να προβλεφθούν επιπλέον μέσα, δεδομένου ότι για να επιτευχθεί η επιδιωκόμενη μέγιστη βιώσιμη απόδοση όλων των αποθεμάτων είναι απαραίτητη η συλλογή περαιτέρω στοιχείων, καθώς εξακολουθούν να υφίστανται αποθέματα που δεν είναι επαρκώς γνωστά. Συνιστά, συνεπώς, η συμβολή του ΕΤΘΑ στον τομέα αυτό να καλύπτει το 80 % των επιλέξιμων δαπανών·

42. θεωρεί ότι απαιτείται αποφασιστική και αδιάλειπτη στήριξη των Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων, ιδιαίτερα όσον

αφορά τη δυνατότητά τους να προτείνουν την εκπόνηση επιστημονικών μελετών ή τη λήψη μέτρων διαχείρισης προσαρμοσμένων στις προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει η αλιεία, ώστε οι στόχοι της περιφερειοποίησης να εκπληρωθούν πλήρως·

43. δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ενημέρωση των πολιτών και των ευρωπαίων καταναλωτών σχετικά με τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους τρόπους χρήσης των χρηματοδοτήσεων. Τάσσεται υπέρ της διαφάνειας που επιδιώκεται με τη δημοσίευση σε δικτυακό τόπο πληροφοριών σχετικά με τα αποτελέσματα, τις δράσεις που υποστηρίζονται και τους δικαιούχους του ΕΤΘΑ·

44. φρονεί ότι είναι σημαντικό να προβλεφθεί ευρεία ενημέρωση των δυνητικών δικαιούχων σχετικά με τους νέους μηχανισμούς του ΕΤΘΑ, ώστε να διασφαλισθεί η κατάλληλη αξιοποίηση του εν λόγω ταμείου·

45. κρίνει υπερβολική την ανάθεση στην Επιτροπή της εξουσίας έκδοσης πράξεων κατ' εξουσιοδότηση και συνιστά να προβλεφθεί η υιοθέτηση κανονισμού εφαρμογής ο οποίος να ορίζει ευθύς εξαρχής το μεγαλύτερο μέρος, εάν όχι το σύνολο, των σχετικών εκτελεστικών κανόνων·

46. υπογραμμίζει τις δυσκολίες που συνδέονται με το χρονοδιάγραμμα υιοθέτησης των διαφόρων αποφάσεων που αφορούν τη λειτουργία του ΕΤΘΑ:

α) οι συζητήσεις σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2014-2020 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί. Είναι σημαντικό να διατηρηθούν οι χρηματοδοτικοί πόροι που έχουν διατεθεί στο ΕΤΘΑ·

β) οι προσανατολισμοί της ΚΑΛΠ δεν είναι ακόμη πλήρως γνωστοί και πολλά ζητήματα εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο συζήτησης (επίτευξη της ΜΒΑ, απαγόρευση των απορρίψεων, υποχρέωση υιοθέτησης του συστήματος των μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας, απαγόρευση της παροχής ενισχύσεων υπέρ των σχεδίων παροπλισμού στόλων ή της προσωρινής παύσης της αλιευτικής δραστηριότητας, κλπ)·

47. φρονεί συνεπώς ότι η υπό εξέταση πρόταση κανονισμού για το ΕΤΘΑ θα πρέπει να υποστεί σημαντικές τροποποιήσεις πριν υιοθετηθεί.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Αιτιολογική σκέψη 9

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
(9) Είναι καθοριστικής σημασίας να ενσωματωθούν καλύτερα οι περιβαλλοντικές ανησυχίες στην ΚΑΛΠ η οποία θα πρέπει να υλοποιήσει τους σκοπούς και τους στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής της Ένωσης και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Η ΚΑΛΠ αποσκοπεί σε εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων η οποία αποκαθιστά και διατηρεί τους αλιευτικούς πόρους σε επίπεδα που καθιστούν δυνατή την παραγωγή μέγιστης βιώσιμης απόδοσης το αργότερο έως το 2015. Η ΚΑΛΠ εφαρμόζει την προληπτική και την οικοσυστημική προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείριση των τύπων αλιείας. Κατά συνέπεια, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να συμβάλλει στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπως ορίζεται στην Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 για τη δημιουργία πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)	(9) Είναι καθοριστικής σημασίας να ενσωματωθούν καλύτερα οι περιβαλλοντικές ανησυχίες στην ΚΑΛΠ η οποία θα πρέπει να υλοποιήσει τους σκοπούς και τους στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής της Ένωσης και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Η ΚΑΛΠ αποσκοπεί σε εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων η οποία αποκαθιστά και διατηρεί τους αλιευτικούς πόρους σε επίπεδα που καθιστούν δυνατή την παραγωγή μέγιστης βιώσιμης απόδοσης το αργότερο <u>σε τομείς όπου αυτό είναι εφικτό</u> έως το 2015. Η ΚΑΛΠ εφαρμόζει την προληπτική και την οικοσυστημική προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείριση των τύπων αλιείας. Κατά συνέπεια, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να συμβάλλει στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπως ορίζεται στην Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 για τη δημιουργία πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)

Αιτιολογία

Ο βασικός κανονισμός για την ΚΑΛΠ προβλέπει ότι η ΜΒΑ πρέπει, ει δυνατόν, να επιτευχθεί έως το 2015. Είναι σκόπιμη η εισαγωγή αυτής της νοηματικής απόχρωσης στη συγκεκριμένη παράγραφο.

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(37) Ως αποτέλεσμα της εγκατάστασης συστημάτων μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας που προβλέπονται στο άρθρο 27 του [κανονισμού για την ΚΑΛΠ] και προκειμένου να υποστηριχθούν τα κράτη μέλη στην εφαρμογή αυτών των νέων συστημάτων, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να παρέχει στήριξη όσον αφορά την ανάπτυξη δυναμικότητας και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.	(37) Ως αποτέλεσμα της <u>προαιρετικής</u> εγκατάστασης συστημάτων μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας που προβλέπονται στο άρθρο 27 του [κανονισμού για την ΚΑΛΠ] και προκειμένου να υποστηριχθούν τα κράτη μέλη στην εφαρμογή αυτών των νέων συστημάτων, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να παρέχει στήριξη <u>όσον αφορά την ανάπτυξη για την προσαρμογή της</u> δυναμικότητας και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.

Αιτιολογία

Η εισαγωγή του συστήματος μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας πρέπει να έχει προαιρετικό χαρακτήρα και να υπόκειται στην ελεύθερη κρίση των κρατών μελών.

Τροπολογία 3

Αιτιολογική σκέψη 38

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(38) Η εισαγωγή των συστημάτων μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας αναμένεται να καταστήσει τον κλάδο πιο ανταγωνιστικό. Κατά συνέπεια, ενδέχεται να υπάρξει ανάγκη για νέες επαγγελματικές ευκαιρίες εκτός των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Ως εκ τούτου, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει τη διαφοροποίηση και τη δημιουργία θέσεων εργασίας σε αλιευτικές κοινότητες, ιδίως στηρίζοντας την ίδρυση νέων επιχειρήσεων και τη μετατροπή των σκαφών για θαλάσσιες δραστηριότητες εκτός των αλιευτικών δραστηριοτήτων για μικρής κλίμακας παράκτια αλιευτικά σκάφη. Αυτή η τελευταία δράση φαίνεται ότι είναι κατάλληλη, αφού τα μικρής κλίμακας παράκτια αλιευτικά σκάφη δεν καλύπτονται από τα συστήματα μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας.	(38) Η εισαγωγή των συστημάτων μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας αναμένεται να καταστήσει τον κλάδο πιο ανταγωνιστικό. Κατά συνέπεια, ενδέχεται να υπάρξει ανάγκη για νέες επαγγελματικές ευκαιρίες εκτός των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Ως εκ τούτου, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει τη διαφοροποίηση και τη δημιουργία θέσεων εργασίας σε αλιευτικές κοινότητες, ιδίως στηρίζοντας την ίδρυση νέων επιχειρήσεων αλιείας, <u>την εγκατάσταση νέων αλιέων</u> και τη μετατροπή των σκαφών για θαλάσσιες δραστηριότητες εκτός των αλιευτικών δραστηριοτήτων για μικρής κλίμακας παράκτια αλιευτικά σκάφη. <u>Αυτή η τελευταία δράση φαίνεται ότι είναι κατάλληλη, αφού τα μικρής κλίμακας παράκτια αλιευτικά σκάφη δεν καλύπτονται από τα συστήματα μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας.</u>

Αιτιολογία

Η εισαγωγή του συστήματος μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας πρέπει να έχει προαιρετικό χαρακτήρα και να υπόκειται στην ελεύθερη κρίση των κρατών μελών.

Οι ενισχύσεις για την εγκατάσταση των νέων αλιέων είναι απαραίτητες, διότι διασφαλίζουν την ανανέωση των γενεών και ενθαρρύνουν την άφιξη νέων ναυτικών με καλύτερη κατάρτιση και μεγαλύτερη ευαισθησία στις προκλήσεις μιας πιο δυναμικής διαχείρισης των πόρων.

Τροπολογία 4

Αιτιολογική σκέψη 39

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(39) Ο στόχος της κοινής αλιευτικής πολιτικής είναι να διασφαλιστεί η βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών αποθεμάτων. Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα έχει αναγνωρισθεί ως σημαντική κινητήρια δύναμη της υπεραλιεύσης. Επομένως είναι πρωταρχικής σημασίας να προσαρμοστεί ο αλιευτικός στόλος της Ένωσης στους διαθέσιμους πόρους. Η απομάκρυνση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας μέσω κρατικών ενισχύσεων, όπως η προσωρινή ή μόνιμη παύση της δραστηριότητας και συστήματα διάλυσης έχει αποδειχθεί αναποτελεσματική. Ως εκ τούτου, το ΕΤΘΑ θα στηρίζει τη δημιουργία και τη διαχείριση συστημάτων μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας που στοχεύουν στη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας και την αύξηση των επιδόσεων και της κερδοφορίας των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων.	(39) Ο στόχος της κοινής αλιευτικής πολιτικής είναι να διασφαλιστεί η βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών αποθεμάτων. Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα έχει αναγνωρισθεί ως σημαντική κινητήρια δύναμη της υπεραλιεύσης. Επομένως είναι πρωταρχικής σημασίας να προσαρμοστεί ο αλιευτικός στόλος της Ένωσης στους διαθέσιμους πόρους. Η απομάκρυνση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας μέσω κρατικών ενισχύσεων, όπως η προσωρινή ή μόνιμη παύση της δραστηριότητας και συστήματα διάλυσης, <u>είναι σκόπιμο να συνοδεύονται από αυστηρό πλαίσιο έχει αποδειχθεί αναποτελεσματική</u> . Ως εκ τούτου, το ΕΤΘΑ θα στηρίζει, <u>ενδεχομένως</u> , τη δημιουργία και τη διαχείριση συστημάτων μεταβιβάσιμων αδειών αλιείας που στοχεύουν στη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας και την αύξηση των επιδόσεων και της κερδοφορίας των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων.

Αιτιολογία

Τα σχέδια προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας που συνεπάγονται τη χορήγηση ενισχύσεων για τον παροπλισμό αλιευτικών σκαφών δεν πρέπει να καταργηθούν. Ο παροπλισμός αλιευτικών σκαφών μέσω ενισχύσεων επιτρέπει τον περιορισμό της αλιευτικής ικανότητας όταν οι συνθήκες είναι δυσχερείς (π.χ. περίοδοι ανεπάρκειας πόρων) και με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται ο προσανατολισμός της δραστηριότητας σε υγιή αποθέματα. Είναι σκόπιμο οι ενισχύσεις αυτές να διατηρηθούν και ταυτόχρονα να καταβληθούν προσπάθειες ώστε να δοθεί η δέουσα προσοχή στις πραγματικές συνθήκες που οδήγησαν στη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας, οι δε ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να συναρτώνται με την αφαίρεση των αλιευτικών δικαιωμάτων.

Τροπολογία 5

Αιτιολογική σκέψη 41

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(41) Είναι πρωταρχικής σημασίας να ενσωματωθούν οι περιβαλλοντικές ανησυχίες στο ΕΤΘΑ και να στηριχθεί η εφαρμογή των μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ, λαμβάνοντας όμως υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στα ύδατα της Ένωσης. Για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί μια περιφερειακή προσέγγιση στα μέτρα διατήρησης.	(41) Είναι πρωταρχικής σημασίας να ενσωματωθούν οι περιβαλλοντικές ανησυχίες στο ΕΤΘΑ και να στηριχθεί η εφαρμογή των μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ, λαμβάνοντας όμως υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στα ύδατα της Ένωσης. Για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί μια περιφερειακή προσέγγιση στα μέτρα διατήρησης.
	(42) <u>Κατά την εφαρμογή της ΚΑΛΠ δεν πρέπει να παραβλέπεται η προστασία των περίπλοκων υδάτινων οικοσυστημάτων και των διαδράσεων τους, δεδομένου του εύθραυστου χαρακτήρα των μεταβατικών υδάτων και των ποτάμιων και λιμναίων οικολογικών διαδρομών, πράγμα που συνεπάγεται ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη διατήρηση και την ενίσχυση των ειδών μεγάλης αξίας που απειλούνται με εξαφάνιση, ειδικότερα δε των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών.</u>

Αιτιολογία

Είναι σημαντικό να ενισχυθεί ο ρόλος των ποτάμιων και λιμναίων οικολογικών διαδρομών, ακόμη και μέσω της άρσης των εμποδίων που τίθενται στη διαβατότητα των ποταμών, προκειμένου να διασφαλιστεί η ολοκλήρωση του βιολογικού κύκλου των μεταναστευτικών ειδών ιχθύων.

Τροπολογία 6**Αιτιολογική σκέψη 62**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(62) Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στις οργανώσεις και τις ενώσεις οργανώσεων παραγωγών, μέσω παροχής στήριξης σε αυτούς. Η αντιστάθμιση για την ενίσχυση αποθεματοποίησης και την ενίσχυση για σχέδια παραγωγής και εμπορίας θα πρέπει να καταργηθεί σταδιακά, αφού η σημασία αυτού του ιδιαίτερου είδους στήριξης έχει υποχωρήσει υπό το πρίσμα της εξελισσόμενης δομής της αγοράς της Ένωσης για αυτό το είδος προϊόντων και της αυξανόμενης σημασίας των ισχυρών οργανώσεων παραγωγών.	(62) Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στις οργανώσεις και τις ενώσεις οργανώσεων παραγωγών, μέσω παροχής στήριξης σε αυτούς. Η αντιστάθμιση για την ενίσχυση αποθεματοποίησης και την ενίσχυση για σχέδια παραγωγής και εμπορίας θα πρέπει να καταργηθεί σταδιακά, αφού η σημασία αυτού του ιδιαίτερου είδους στήριξης έχει υποχωρήσει υπό το πρίσμα της εξελισσόμενης δομής της αγοράς της Ένωσης για αυτό το είδος προϊόντων και της αυξανόμενης σημασίας των ισχυρών οργανώσεων παραγωγών.

Αιτιολογία

Η σταδιακή μείωση των ενισχύσεων υπέρ της αποθεματοποίησης δεν φαίνεται εύστοχη, δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού για την ΚΑΛΠ, τα σκάφη πρέπει να μεταφέρουν σταδιακά στην ξηρά όλα τα αλιεύματα, συμπεριλαμβανομένων των απορριψεων. Φαίνεται χρήσιμο να προβλεφθεί μία ενίσχυση υπέρ της αποθεματοποίησης, ώστε να μπορούν οι σχετικές οργανώσεις να διαχειρίζονται τις ποσότητες αλιευμάτων που εκφορτώνονται πριν από την αξιολόγησή τους.

Τροπολογία 7**Άρθρο 3**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 3 Ορισμοί	Άρθρο 3 Ορισμοί
1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, εφαρμόζονται οι ορισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 5 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική], στο άρθρο 5 του [κανονισμού για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και στο άρθρο 2 του κανονισμού αριθ. [κανονισμός για τη θέσπιση κοινών διατάξεων]. 2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού: 1) Ως «κοινό περιβάλλον ανταλλαγής πληροφοριών (ΚΠΑΠ)» νοείται ένα δίκτυο συστημάτων με αποκεντρωμένη σύσταση που αναπτύχθηκε για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ χρηστών από διάφορους τομείς για τη βελτίωση της επίγνωσης της κατάστασης των δραστηριοτήτων στη θάλασσα· 2) ως «διατομεακές δράσεις» νοούνται πρωτοβουλίες που ωφελούν αμοιβαία διαφορετικούς τομείς και/ή τομεακές πολιτικές, όπως αναφέρεται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν μπορούν να επιτευχθούν εξ ολοκλήρου μέσω μέτρων που περιλαμβάνονται στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων πολιτικής· 3) ως «Ηλεκτρονικό Σύστημα Καταχώρησης και Αναφοράς» (ΗΣΚΑ) νοείται ένα σύστημα για την ηλεκτρονική καταγραφή και αναφορά δεδομένων που αναφέρονται στα άρθρα 15, 24 και 63 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου· 4) ως «Ευρωπαϊκό Δίκτυο Παρατηρήσεων και Δεδομένων της Θάλασσας» νοείται ένα δίκτυο που ενσωματώνει την εθνική θάλασσα παρατήρηση και προγράμματα δεδομένων σε κοινούς και προσβάσιμους ευρωπαϊκούς πόρους· 5) ως «αλιευτική περιοχή» νοείται μια περιοχή η οποία βρέχεται από θάλασσα ή λίμνη ή περιλαμβάνει τεχνητές λίμνες ή εκβολές ποταμού και στην οποία ουσιαστικό ποσοστό του πληθυσμού απασχολείται στον τομέα της αλιείας ή της υδατοκαλλιέργειας και έχει οριστεί ως τέτοια από το κράτος μέλος·	1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, εφαρμόζονται οι ορισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 5 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική], στο άρθρο 5 του [κανονισμού για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και στο άρθρο 2 του κανονισμού αριθ. [κανονισμός για τη θέσπιση κοινών διατάξεων]. 2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού: 1) Ως «κοινό περιβάλλον ανταλλαγής πληροφοριών (ΚΠΑΠ)» νοείται ένα δίκτυο συστημάτων με αποκεντρωμένη σύσταση που αναπτύχθηκε για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ χρηστών από διάφορους τομείς για τη βελτίωση της επίγνωσης της κατάστασης των δραστηριοτήτων στη θάλασσα· 2) ως «διατομεακές δράσεις» νοούνται πρωτοβουλίες που ωφελούν αμοιβαία διαφορετικούς τομείς και/ή τομεακές πολιτικές, όπως αναφέρεται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν μπορούν να επιτευχθούν εξ ολοκλήρου μέσω μέτρων που περιλαμβάνονται στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων πολιτικής· 3) ως «Ηλεκτρονικό Σύστημα Καταχώρησης και Αναφοράς» (ΗΣΚΑ) νοείται ένα σύστημα για την ηλεκτρονική καταγραφή και αναφορά δεδομένων που αναφέρονται στα άρθρα 15, 24 και 63 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου· 4) ως «Ευρωπαϊκό Δίκτυο Παρατηρήσεων και Δεδομένων της Θάλασσας» νοείται ένα δίκτυο που ενσωματώνει την εθνική θάλασσα παρατήρηση και προγράμματα δεδομένων σε κοινούς και προσβάσιμους ευρωπαϊκούς πόρους· 5) ως «αλιευτική περιοχή» νοείται μια περιοχή η οποία βρέχεται από θάλασσα ή λίμνη ή περιλαμβάνει τεχνητές λίμνες ή εκβολές ποταμού και στην οποία ουσιαστικό ποσοστό του πληθυσμού απασχολείται στον τομέα της αλιείας ή της υδατοκαλλιέργειας και έχει οριστεί ως τέτοια από το κράτος μέλος·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
6) ως «αλιείας» νοείται πρόσωπο το οποίο ασκεί επαγγελματικά την αλιεία, όπως αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος, επί ενεργού αλιευτικού σκάφους ή ασκεί επαγγελματικά τη συγκομιδή θαλάσσιων οργανισμών, όπως αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος, χωρίς σκάφος·	6) ως «αλιείας» νοείται πρόσωπο το οποίο ασκεί επαγγελματικά την αλιεία, όπως αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος, επί ενεργού αλιευτικού σκάφους ή ασκεί επαγγελματικά τη συγκομιδή θαλάσσιων οργανισμών, όπως αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος, χωρίς σκάφος·
7) ως «Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική» (ΟΘΠ) νοείται η πολιτική της Ένωσης, στόχος της οποίας είναι να ενισχύσει τη συντονισμένη και συνεκτική λήψη αποφάσεων για τη μεγιστοποίηση της αειφόρου ανάπτυξης, της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής των κρατών μελών, ιδίως των παράκτιων, νησιωτικών και απόκεντρων περιφερειών της Ένωσης, καθώς και των θαλάσσιων τομέων, μέσω συνεκτικών και σχετικών με τη θάλασσα πολιτικών και της σχετικής διεθνούς συνεργασίας·	7) ως «Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική» (ΟΘΠ) νοείται η πολιτική της Ένωσης, στόχος της οποίας είναι να ενισχύσει τη συντονισμένη και συνεκτική λήψη αποφάσεων για τη μεγιστοποίηση της αειφόρου ανάπτυξης, της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής των κρατών μελών, ιδίως των παράκτιων, νησιωτικών και απόκεντρων περιφερειών της Ένωσης, καθώς και των θαλάσσιων τομέων, μέσω συνεκτικών και σχετικών με τη θάλασσα πολιτικών και της σχετικής διεθνούς συνεργασίας)
8) ως «Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Επιτήρηση» νοείται μια πρωτοβουλία της ΕΕ, στόχος της οποίας είναι η αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας σε δραστηριότητες επιτήρησης των ευρωπαϊκών θαλασσών, μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και της συνεργασίας, διασυνοριακά και διατομεακά·	8) ως «Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Επιτήρηση» νοείται μια πρωτοβουλία της ΕΕ, στόχος της οποίας είναι η αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας σε δραστηριότητες επιτήρησης των ευρωπαϊκών θαλασσών, μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και της συνεργασίας, διασυνοριακά και διατομεακά·
9) ως «παρατυπία» νοείται η παρατυπία, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού 2988/95 του Συμβουλίου·	9) ως «παρατυπία» νοείται η παρατυπία, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού 2988/95 του Συμβουλίου·
10) ως «αλιεία εσωτερικών υδάτων» νοείται η αλιεία που ασκείται για εμπορικούς σκοπούς από σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα ή με άλλα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την αλιεία στον πάγο·	10) ως «αλιεία εσωτερικών υδάτων» νοείται η αλιεία που ασκείται για εμπορικούς σκοπούς από σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα ή με άλλα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την αλιεία στον πάγο·
11) ως «ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών» νοούνται μέσα, όπως στρατηγικές και μέτρα, όπως ορίζονται στη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (2002/413/EK), της 30ής Μαΐου 2002, σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών·	11) ως «ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών» νοούνται μέσα, όπως στρατηγικές και μέτρα, όπως ορίζονται στη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (2002/413/EK), της 30ής Μαΐου 2002, σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών·
12) ως «ολοκληρωμένη θαλάσσια διακυβέρνηση» νοείται η συντονισμένη διαχείριση όλων των τομεακών πολιτικών της ΕΕ που επηρεάζουν τους ωκεανούς, τις θάλασσες και τις παράκτιες περιοχές·	12) ως «ολοκληρωμένη θαλάσσια διακυβέρνηση» νοείται η συντονισμένη διαχείριση όλων των τομεακών πολιτικών της ΕΕ που επηρεάζουν τους ωκεανούς, τις θάλασσες και τις παράκτιες περιοχές·
13) ως «θαλάσσιες περιοχές» νοούνται οι γεωγραφικές περιοχές που καθορίζονται στο παράρτημα I της απόφασης 2004/585/EK του Συμβουλίου και οι περιοχές που καθορίζονται από τις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας·	13) ως «θαλάσσιες περιοχές» νοούνται οι γεωγραφικές περιοχές που καθορίζονται στο παράρτημα I της απόφασης 2004/585/EK του Συμβουλίου και οι περιοχές που καθορίζονται από τις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας·
14) ως «θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός» νοείται η διαδικασία με την οποία οι δημόσιες αρχές αναλύουν και αποδίδουν την κατανομή στο χώρο και το χρόνο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στις θαλάσσιες περιοχές για την επίτευξη οικολογικών, οικονομικών και κοινωνικών στόχων·	14) ως «θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός» νοείται η διαδικασία με την οποία οι δημόσιες αρχές αναλύουν και αποδίδουν την κατανομή στο χώρο και το χρόνο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στις θαλάσσιες περιοχές για την επίτευξη οικολογικών, οικονομικών και κοινωνικών στόχων·
15) ως «μέτρο» νοείται ένα σύνολο δράσεων·	15) ως «μέτρο» νοείται ένα σύνολο δράσεων·
16) ως «δημόσια δαπάνη» νοείται κάθε συνεισφορά στη χρηματοδότηση δράσεων που προέρχονται από τον προϋπολογισμό του κράτους μέλους ή από τον προϋπολογισμό των περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και κάθε παρόμοια δαπάνη. Κάθε συμμετοχή στη χρηματοδότηση δράσεων από τον προϋπολογισμό φορέων ή ενώσεων του δημόσιου τομέα, μίας ή περισσότερων περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή φορέων του δημόσιου τομέα που ενεργούν σύμφωνα με την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, θεωρείται δημόσια συνεισφορά·	16) ως «δημόσια δαπάνη» νοείται κάθε συνεισφορά στη χρηματοδότηση δράσεων που προέρχονται από τον προϋπολογισμό του κράτους μέλους ή από τον προϋπολογισμό των περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και κάθε παρόμοια δαπάνη. Κάθε συμμετοχή στη χρηματοδότηση δράσεων από τον προϋπολογισμό φορέων ή ενώσεων του δημόσιου τομέα, μίας ή περισσότερων περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή φορέων του δημόσιου τομέα που ενεργούν σύμφωνα με την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, θεωρείται δημόσια συνεισφορά·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
17) ως «στρατηγική θαλάσσιας λεκάνης» νοείται ένα δομημένο πλαίσιο συνεργασίας σε σχέση με μια δεδομένη γεωγραφική περιοχή, το οποίο αναπτύχθηκε από ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, κράτη μέλη, τις περιφέρειές τους και, όταν ενδείκνυται, τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια λεκάνη. Η στρατηγική λαμβάνει υπόψη τις γεωγραφικές, κλιματικές, οικονομικές και πολιτικές ιδιαιτερότητες της θαλάσσιας λεκάνης·	17) ως «στρατηγική θαλάσσιας λεκάνης» νοείται ένα δομημένο πλαίσιο συνεργασίας σε σχέση με μια δεδομένη γεωγραφική περιοχή, το οποίο αναπτύχθηκε από ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, κράτη μέλη, τις περιφέρειές τους και, όταν ενδείκνυται, τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια λεκάνη. Η στρατηγική λαμβάνει υπόψη τις γεωγραφικές, κλιματικές, οικονομικές και πολιτικές ιδιαιτερότητες της θαλάσσιας λεκάνης·
18) ως «παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας» νοείται η αλιεία που διεξάγεται από αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία που περιλαμβάνονται στον πίνακα 3 του παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 26/2004 της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το μητρώο του κοινοτικού αλιευτικού στόλου·	18) ως «παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας» νοείται η αλιεία που διεξάγεται από αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία που περιλαμβάνονται στον πίνακα 3 του παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 26/2004 της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το μητρώο του κοινοτικού αλιευτικού στόλου, <u>εκτός αν οι περιφερειακές ή τοπικές ιδιαιτερότητες καθιστούν απαραίτητη την προσαρμογή αυτού του ορισμού·</u>
19) ως «σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα» νοούνται σκάφη που ασκούν εμπορική αλιεία σε εσωτερικά ύδατα και δεν περιλαμβάνονται στο μητρώο αλιευτικού στόλου της Ένωσης.	19) ως «σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα» νοούνται σκάφη που ασκούν εμπορική αλιεία σε εσωτερικά ύδατα και δεν περιλαμβάνονται στο μητρώο αλιευτικού στόλου της Ένωσης·
	<u>20) ως «υδατοκαλλιεργητής» νοείται κάθε άτομο που ασκεί δραστηριότητα επαγγελματικής υδατοκαλλιέργειας αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος, πάνω σε σκάφος υδατοκαλλιέργειας ή που πραγματοποιεί επαγγελματικά εργασίες υδατοκαλλιέργειας χωρίς να χρησιμοποιεί σκάφος·</u>
	<u>20α) ως «οστρακοκαλλιεργητής» νοείται κάθε άτομο που ασκεί δραστηριότητα συλλογής, καλλιέργειας ή ημικαλλιέργειας, πεζή ή από σκάφος, με ειδικά και επιλεκτικά μέσα και με αποκλειστικό σκοπό την αλίευση ενός ή περισσότερων ειδών μαλακίων, οστρακοειδών, χιτωνοζώων, αχινοδέρμων και λοιπών θαλάσσιων ασπόνδυλων·</u>
	<u>21) ως «ιχθυογεννητικές δραστηριότητες» νοούνται οι δραστηριότητες που ασκούνται σε δημόσια ύδατα με σκοπό τη διατήρηση και την αύξηση των αποθεμάτων ιχθύων, και στις οποίες περιλαμβάνονται οι δραστηριότητες ιχθυοπαγωγής για την ανανέωση των αποθεμάτων σε οποιοδήποτε στάδιο του βιολογικού τους κύκλου.</u>

Τροπολογία 8

Άρθρο 6 (4)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(4) Προώθηση της βιώσιμης και αποδοτικής ως προς τους πόρους αλιείας, μέσω εστίασης στους ακόλουθους τομείς:	(4) Προώθηση της βιώσιμης και αποδοτικής ως προς τους πόρους αλιείας, μέσω εστίασης στους ακόλουθους τομείς:
α) μείωση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον·	α) μείωση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον·
β) προστασία και αποκατάσταση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών που παρέχουν·	β) προστασία και αποκατάσταση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών που παρέχουν·
	<u>γ) διατήρηση και ενίσχυση των ειδών ιχθύων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον από άποψη διατήρησης και/ή εμπορικό ενδιαφέρον, απειλούνται με εξαφάνιση και αλιεύονται κατά τρόπο εξαντλητικό, ακόμη και μέσω της εκτέλεσης και ανάπτυξης ιχθυογεννητικών δραστηριοτήτων.</u>

Αιτιολογία

Σε ορισμένες περιπτώσεις εξάντλησης των αποθεμάτων ιχθύων καθίσταται αναγκαία η ανάπτυξη ιχθυογεννητικών δραστηριοτήτων.

Τροπολογία 9

Άρθρο 13

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Μη επιλέξιμες δράσεις	Μη επιλέξιμες δράσεις
Οι ακόλουθες δράσεις δεν είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ:	Οι ακόλουθες δράσεις δεν είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ:
α) δράσεις που αυξάνουν την αλιευτική ικανότητα του σκάφους·	α) δράσεις που αυξάνουν την αλιευτική ικανότητα του σκάφους·
β) ναυπήγηση νέων αλιευτικών σκαφών, παροπλισμός ή εισαγωγή αλιευτικών σκαφών·	β) ναυπήγηση νέων αλιευτικών σκαφών, παροπλισμός ή εισαγωγή αλιευτικών σκαφών·
γ) προσωρινή παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων·	γ) προσωρινή παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων·
δ) πειραματική αλιεία·	δ) πειραματική αλιεία·
ε) μεταβίβαση της κυριότητας μιας επιχείρησης·	ε) μεταβίβαση της κυριότητας μιας επιχείρησης·
στ) άμεσος εμπλουτισμός των αποθεμάτων, εκτός αν προβλέπεται ρητά ως μέτρο διατήρησης από νομική πράξη της Ένωσης ή σε περίπτωση του πειραματικού εμπλουτισμού αποθεμάτων.	στ) άμεσος εμπλουτισμός των αποθεμάτων, εκτός αν προβλέπεται ρητά ως μέτρο διατήρησης από νομική πράξη της Ένωσης ή σε περίπτωση του πειραματικού εμπλουτισμού αποθεμάτων.

Αιτιολογία

Πρέπει να υποστηριχθεί η ναυπήγηση πλοίων στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, διότι χρειάζεται να εκσυγχρονίσουν τα "εργαλεία εργασίας" τους, ώστε τα σκάφη τους να είναι πιο συμβατά με τις απαιτήσεις της διαχείρισης των πόρων, αλλά και της υγειονομικής ποιότητας των προϊόντων.

Ο παροπλισμός αλιευτικών σκαφών μέσω ενισχύσεων επιτρέπει τον περιορισμό της αλιευτικής ικανότητας όταν οι συνθήκες είναι δυσχερείς (π.χ. περίοδοι ανεπάρκειας πόρων) και με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται ο προσανατολισμός της δραστηριότητας σε υγιή αποθέματα. Είναι σκόπιμο οι ενισχύσεις αυτές να διατηρηθούν και ταυτόχρονα να καταβληθούν προσπάθειες ώστε να δοθεί η δέουσα προσοχή στις πραγματικές συνθήκες που οδήγησαν στη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας, οι δε ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να συναρτώνται με την αφαίρεση των αλιευτικών δικαιωμάτων.

Η χρηματοδότηση των προσωρινών παύσεων της αλιευτικής δραστηριότητας επιτρέπει την αντιστάθμιση του υποχρεωτικού παροπλισμού σκαφών σε περίπτωση ρύπανσης ή μπορεί να αποτελέσει συνοδευτικό μέτρο της βιολογικής ανάπαυλας που αποφασίζεται για συγκεκριμένα είδη, όπως συνέβη στην περίπτωση του γαύρου. Ελλείψει ενισχύσεων, είναι πιθανό τα εν λόγω σκάφη να προσανατολιστούν προς άλλα είδη ιχθύων με επιπτώσεις στα αποθέματά τους.

Τροπολογία 10

Άρθρο 15

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Δημοσιονομικοί πόροι στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης	Δημοσιονομικοί πόροι στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης
1. Οι πόροι που διατίθενται για ανάληψη υποχρεώσεων από το ΕΤΘΑ για την περίοδο 2014 έως 2020 υπό επιμερισμένη διαχείριση ανέρχονται σε 5 520 000 000 ευρώ σε τρέχουσες τιμές σύμφωνα με την ετήσια ανάλυση που εμφανίζεται στο παράρτημα II.	1. Οι πόροι που διατίθενται για ανάληψη υποχρεώσεων από το ΕΤΘΑ για την περίοδο 2014 έως 2020 υπό επιμερισμένη διαχείριση ανέρχονται σε 5 520 000 000 ευρώ σε τρέχουσες τιμές σύμφωνα με την ετήσια ανάλυση που εμφανίζεται στο παράρτημα II.
2. 4 535 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και των αλιευτικών περιοχών δυνάμει των κεφαλαίων I, II και III του τίτλου V.	2. 4 535 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και των αλιευτικών περιοχών δυνάμει των κεφαλαίων I, II, και III <u>και</u> IV του τίτλου V.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. 477 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα ελέγχου και εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 78.	3. 477 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα ελέγχου και εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 78.
4. 358 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα για τη συλλογή δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 79.	4. 358 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα για τη συλλογή δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 79.
5. Οι πόροι που κατανέμονται στην αντιστάθμιση των απόκεντρων περιφερειών σύμφωνα με το κεφάλαιο V του τίτλου V, δεν πρέπει να υπερβαίνουν ανά έτος:	5. Οι πόροι που κατανέμονται στην αντιστάθμιση των απόκεντρων περιφερειών σύμφωνα με το κεφάλαιο V του τίτλου V, δεν πρέπει να υπερβαίνουν ανά έτος:
— τα 4 300 000 ευρώ για τις Αζόρες και τη Μαδέρα·	— τα 4 300 000 ευρώ για τις Αζόρες και τη Μαδέρα·
— τα 5 800 000 ευρώ για τις Καναρίους Νήσους·	— τα 5 800 000 ευρώ για τις Καναρίους Νήσους·
— τα 4 900 000 ευρώ για τη γαλλική Γουιάνα και τη Ρεϋνιόν.	— τα 4 900 000 ευρώ για τη γαλλική Γουιάνα και τη Ρεϋνιόν·
	— <u>xxx ευρώ για τη Γουαδελούπη, τη Μαρτινίκα και τη Μαγιότ.</u>
6. 45 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στην ενίσχυση αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 72 από το 2014 έως και το 2018.	6. 45 000 000 ευρώ από τους πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στην ενίσχυση αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 72 από το 2014 έως και το 2018.

Αιτιολογία

Στο άρθρο αυτό δεν αναφέρεται, προφανώς εκ παραδρομής, η χρηματοδότηση μέτρων υπέρ της εμπορίας και της μεταποίησης, τα οποία εντούτοις προβλέπονται από τον τίτλο V του παρόντος κανονισμού. Σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό για την ΚΑΛΠ, όλες οι ΕΑΠ είναι δικαιούχοι αντισταθμιστικών ενισχύσεων. Πρέπει να οριστεί ένα συγκεκριμένο ποσό για τη Γουαδελούπη, τη Μαρτινίκα και την Μαγιότ.

Τροπολογία 11

Άρθρο 26

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ειδικοί στόχοι Η στήριξη με βάση το παρόν κεφάλαιο θα συμβάλει στην επίτευξη των προτεραιοτήτων της Ένωσης που έχουν εντοπιστεί στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 4.	Ειδικοί στόχοι Η στήριξη με βάση το παρόν κεφάλαιο θα συμβάλει στην επίτευξη των προτεραιοτήτων της Ένωσης που έχουν εντοπιστεί στο άρθρο 6 παράγραφοι <u>1</u> , 2 και 4.

Αιτιολογία

Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του υπό εξέταση κανονισμού αναφέρεται στην βελτίωση της κατάστασης της απασχόλησης και στην ενίσχυση της εδαφικής συνοχής. Κρίνεται, συνεπώς, απαραίτητο το κεφάλαιο αυτό που αφορά την βιώσιμη ανάπτυξη των περιοχών αλιείας να συμπεριλάβει τον φιλόδοξο αυτό στόχο.

Τροπολογία 12

Άρθρο 31

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Προκειμένου να προωθηθεί το ανθρώπινο κεφάλαιο και ο κοινωνικός διάλογος, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:	Προκειμένου να προωθηθεί το ανθρώπινο κεφάλαιο και ο κοινωνικός διάλογος, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:
α) τη διά βίου μάθηση, τη διάδοση της επιστημονικής γνώσης και των καινοτόμων πρακτικών και την απόκτηση νέων επαγγελματικών δεξιοτήτων, που συνδέονται κυρίως με τη βιώσιμη διαχείριση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, δραστηριότητες στον τομέα της θάλασσας, την καινοτομία και την επιχειρηματικότητα·	α) τη διά βίου μάθηση, τη διάδοση της επιστημονικής γνώσης και των καινοτόμων πρακτικών και την απόκτηση νέων επαγγελματικών δεξιοτήτων, που συνδέονται κυρίως με τη βιώσιμη διαχείριση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, δραστηριότητες στον τομέα της θάλασσας, την καινοτομία και την επιχειρηματικότητα·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
β) τη δικτύωση και την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ ενδιαφερομένων που περιλαμβάνουν οργανώσεις που προάγουν την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών· γ) την προώθηση του κοινωνικού διαλόγου σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο με τη συμμετοχή αλιέων και άλλων ενδιαφερόμενων μερών. 2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρέχεται επίσης στους συζύγους των αυτοαπασχολούμενων αλιέων ή, όταν και στο βαθμό που αναγνωρίζονται από την εθνική νομοθεσία, στους συντρόφους συμβίωσης των αυτοαπασχολούμενων αλιέων, όταν δεν είναι υπάλληλοι ή επιχειρηματικοί συνεργάτες, όπου συνήθως, υπό τους όρους που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία, συμμετέχουν στις δραστηριότητες των αυτοαπασχολούμενων αλιέων ή στην εκτέλεση βοηθητικών καθηκόντων.	β) τη δικτύωση και την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ ενδιαφερομένων που περιλαμβάνουν οργανώσεις που προάγουν την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών· γ) την προώθηση του κοινωνικού διαλόγου σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο με τη συμμετοχή αλιέων και άλλων ενδιαφερόμενων μερών. 2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρέχεται επίσης στους συζύγους των αυτοαπασχολούμενων αλιέων ή, όταν και στο βαθμό που αναγνωρίζονται από την εθνική νομοθεσία, στους συντρόφους συμβίωσης των αυτοαπασχολούμενων αλιέων, <u>ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που διαθέτει πιστοποιητικό επαγγελματικής επάρκειας</u>, όταν δεν είναι υπάλληλοι ή επιχειρηματικοί συνεργάτες, όπου συνήθως, υπό τους όρους που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία, συμμετέχουν στις δραστηριότητες των αυτοαπασχολούμενων αλιέων ή στην εκτέλεση βοηθητικών καθηκόντων.

Τροπολογία 13

Άρθρο 32

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Διευκόλυνση της διαφοροποίησης και της δημιουργίας θέσεων εργασίας 1. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διαφοροποίηση και η δημιουργία θέσεων εργασίας εκτός της αλιείας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει: α) την ίδρυση νέων επιχειρήσεων εκτός της αλιείας· β) τον επανεξοπλισμό παράκτιων αλιευτικών σκαφών μικρής κλίμακας, προκειμένου να αλλάξουν χρήση για νέες δραστηριότητες εκτός της αλιείας. 2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) χορηγείται σε αλιείς οι οποίοι: α) υποβάλλουν ένα επιχειρηματικό σχέδιο για την ανάπτυξη των νέων δραστηριοτήτων τους· β) διαθέτουν επαρκείς επαγγελματικές δεξιότητες που μπορούν να αποκτηθούν μέσω δράσεων που χρηματοδοτούνται βάσει του άρθρου 31 παράγραφος 1 στοιχείο α). 3. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β) χορηγείται σε παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας που διαθέτουν ένα κοινοτικό αλιευτικό σκάφος νηολογημένο ως ενεργό και έχουν ασκήσει αλιευτικές δραστηριότητες στη θάλασσα τουλάχιστον 60 ημέρες κατά τη διάρκεια των δύο ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης. Η άδεια αλιείας που συνδέεται με το αλιευτικό σκάφος αποσύρεται οριστικά. 4. Οι δικαιούχοι της στήριξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν ασχολούνται με επαγγελματική αλιεία κατά τα πέντε έτη μετά τη λήψη της τελευταίας καταβολής της ενίσχυσης.	Διευκόλυνση της διαφοροποίησης και της δημιουργίας θέσεων εργασίας 1. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διαφοροποίηση και η δημιουργία θέσεων εργασίας εκτός της αλιείας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει: <u>α) την πρόσβαση νέων αλιέων στο επάγγελμα με τη χορήγηση ατομικών προμοδοτήσεων·</u> <u>β) την ανάπτυξη συμπληρωματικών δράσεων διερεύνησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος για τη διατήρηση αλιευτικής δραστηριότητας·</u> αγ) την ίδρυση νέων επιχειρήσεων εκτός της αλιείας· βδ) τον επανεξοπλισμό παράκτιων αλιευτικών σκαφών μικρής κλίμακας, προκειμένου να αλλάξουν χρήση για νέες δραστηριότητες εκτός της αλιείας· <u>ε) τη χρηματοδότηση της οριστικής παύσης της αλιευτικής δραστηριότητας σκαφών·</u> 2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) χορηγείται σε αλιείς οι οποίοι: α) υποβάλλουν ένα επιχειρηματικό σχέδιο για την ανάπτυξη των νέων δραστηριοτήτων τους· β) διαθέτουν επαρκείς επαγγελματικές δεξιότητες που μπορούν να αποκτηθούν μέσω δράσεων που χρηματοδοτούνται βάσει του άρθρου 31 παράγραφος 1 στοιχείο α). 3. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο <u>βδ)</u> χορηγείται σε παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας που διαθέτουν ένα κοινοτικό αλιευτικό σκάφος νηολογημένο ως ενεργό και έχουν ασκήσει αλιευτικές δραστηριότητες στη θάλασσα τουλάχιστον 60 ημέρες κατά τη διάρκεια των δύο ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης. Η άδεια αλιείας που συνδέεται με το αλιευτικό σκάφος αποσύρεται οριστικά. 4. <u>Σε περίπτωση παύσης της αλιευτικής δραστηριότητας</u>, Οι δικαιούχοι της στήριξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν ασχολούνται με επαγγελματική αλιεία κατά τα πέντε έτη μετά τη λήψη της τελευταίας καταβολής της ενίσχυσης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
5. Οι επιλέξιμες δαπάνες σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β) περιορίζονται στο κόστος της μετατροπής ενός σκάφους που αναλαμβάνεται με σκοπό την αλλαγή της χρήσης του.	5. Οι επιλέξιμες δαπάνες σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο βδ) περιορίζονται στο κόστος της μετατροπής ενός σκάφους που αναλαμβάνεται με σκοπό την αλλαγή της χρήσης του.
6. Το ποσό της χρηματοδοτικής ενίσχυσης που χορηγείται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) δεν υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού που προβλέπεται στο επιχειρηματικό σχέδιο για κάθε δράση και δεν υπερβαίνει ένα μέγιστο ποσό 50 000 ευρώ για κάθε δράση.	6. <u>Η οριστική παύση στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 1, σημείο ε), διασφαλίζεται αποκλειστικά:</u> — <u>με τη διάλυση του αλιευτικού σκάφους·</u> — <u>με τη μετατροπή των σκαφών που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένα στην Κοινότητα για δραστηριότητες άλλες των αλιευτικών δραστηριοτήτων.</u> 7. <u>Οι επιλέξιμες δαπάνες που απορρέουν από την παράγραφο 1, σημείο ε) περιορίζονται:</u> — <u>στην αξία που το αλιευτικό σκάφος έχει στην εθνική αγορά ή στην ασφαλιστική αξία του·</u> — <u>στον κύκλο εργασιών του αλιευτικού σκάφους·</u> — <u>ή στην ηλικία του αλιευτικού σκάφους και στη χωρητικότητά του σε μονάδες GT ή στην ισχύ του σε kW.</u> 8. <u>Σε περίπτωση οριστικής παύσης που απορρέει από την παράγραφο 1, σημείο ε), η άδεια αλιείας και τα άλλα αλιευτικά δικαιώματα που συνδέονται με το συγκεκριμένο σκάφος αποσύρονται οριστικά.</u> 69. Το ποσό της χρηματοδοτικής ενίσχυσης που χορηγείται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) δεν υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού που προβλέπεται στο επιχειρηματικό σχέδιο για κάθε δράση και δεν υπερβαίνει ένα μέγιστο ποσό 50 000 ευρώ για κάθε δράση.

Αιτιολογία

Η χρηματοδότηση της μετατροπής σκαφών πρέπει να συμπληρώνεται από ενισχύσεις υπέρ του παροπλισμού στόλων με διάλυση των σκαφών, όπως προέβλεπε το προηγούμενο ταμείο (ΕΤΑ). Το μέτρο αυτό επιτρέπει – όταν τα σχετικά δικαιώματα αλιείας όντως αφαιρούνται – τον περιορισμό του συνόλου της αλιευτικής ικανότητας.

Οι ενισχύσεις για την εγκατάσταση νέων αλιέων είναι απαραίτητες, διότι διασφαλίζουν την ανανέωση των γενεών και ενθαρρύνουν την άφιξη νέων ναυτικών με καλύτερη κατάρτιση και μεγαλύτερη ευαισθησία στις προκλήσεις μιας πιο δυναμικής διαχείρισης των πόρων.

Τροπολογία 14

Άρθρο 33

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Υγεία και ασφάλεια επί του σκάφους	Υγεία και ασφάλεια επί του σκάφους
1. Προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες επί του σκάφους για τους αλιείς, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις επί του σκάφους ή σε επιμέρους εξοπλισμούς, υπό τον όρο οι επενδύσεις αυτές να υπερκαλύπτουν τα πρότυπα που απαιτούνται σύμφωνα με το εθνικό ή το ενωσιακό δίκαιο.	1. Προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες επί του σκάφους για τους αλιείς, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις επί του σκάφους ή σε επιμέρους εξοπλισμούς, υπό τον όρο οι επενδύσεις αυτές να υπερκαλύπτουν τα πρότυπα που απαιτούνται σύμφωνα με το εθνικό ή το ενωσιακό δίκαιο.
2. Η στήριξη παρέχεται σε αλιείς ή ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών.	2. Η στήριξη παρέχεται σε αλιείς ή ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
3. Όταν η δράση συνίσταται σε μια επένδυση επί του σκάφους, η στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος. Όταν η δράση συνίσταται σε μια επένδυση σε μεμονωμένο εξοπλισμό, η στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για τον ίδιο δικαιούχο.	3. Όταν η δράση συνίσταται σε μια επένδυση επί του σκάφους, η στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος. Όταν η δράση συνίσταται σε μια επένδυση σε μεμονωμένο εξοπλισμό, η στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για τον ίδιο δικαιούχο.
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 150, προκειμένου να εντοπίσει τους τύπους δράσεων που είναι επιλέξιμοι βάσει της παραγράφου 1.	42. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 150, προκειμένου να εντοπίσει τους τύπους δράσεων που είναι επιλέξιμοι βάσει της παραγράφου 1.

Αιτιολογία

Οι αλιείς που είναι υπήκοοι χωρών που ήδη διαθέτουν υψηλό επίπεδο κανονιστικών απαιτήσεων στον τομέα της υγείας και της ασφάλειας δεν πρέπει να στερηθούν τη δυνατότητα να είναι δικαιούχοι ενίσχυσης. Για την ίση μεταχείριση των αλιέων, θα ήταν ορθότερο σημείο αναφοράς να είναι το ενωσιακό δίκαιο.

Εξάλλου, δεν φαίνεται λογικό να προσφέρεται μόνον μία φορά η δυνατότητα λήψης ενισχύσεων, στο πλαίσιο ενός προγράμματος διάρκειας 7 ετών, όταν ο στόχος είναι η βελτίωση των συνθηκών ασφαλείας των ναυτικών.

Τροπολογία 15

Άρθρο 33α

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
	<u>Δημόσια ενίσχυση για την προσωρινή παύση δραστηριοτήτων αλιείας</u>
	1. <u>Το ΕΤΘΑ δύναται να συμβάλει στη χρηματοδότηση μέτρων για την προσωρινή παύση της αλιευτικής δραστηριότητας υπέρ των αλιέων και των ιδιοκτητών σκαφών αλιείας για μέγιστη δυνατή περίοδο (μετά από εκτίμηση της σχετικής προβληματικής), κατά το διάστημα 2014-2020. Το μέτρο αυτό θα πρέπει να εστιάζεται στους πλέον εξαρτημένους παράγοντες των σχετικών περιοχών αλιείας που δεν διαθέτουν τη δυνατότητα άλλων εναλλακτικών δυνατοτήτων αλιείας (δηλ. αλιείας άλλων ειδών).</u>
	2. <u>Οι εποχιακές παύσεις της αλιευτικής δραστηριότητας δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταβολή αποζημιώσεων ή πληρωμών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.</u>

Αιτιολογία

Η χρηματοδότηση προσωρινών παύσεων της αλιευτικής δραστηριότητας επιτρέπει την αντιστάθμιση του υποχρεωτικού παροπλισμού σκαφών σε περίπτωση ρύπανσης ή μπορεί να αποτελέσει συνοδευτικό μέτρο της βιολογικής ανάπαυλας που αποφασίζεται για συγκεκριμένα είδη, όπως συνέβη στην περίπτωση του γαύρου. Ελλείψει ενισχύσεων, είναι πιθανό τα εν λόγω σκάφη να προσανατολιστούν προς άλλα είδη ιχθύων. Το προηγούμενο ταμείο (ΕΤΑ) έκανε επανειλημμένως αποτελεσματική χρήση αυτού του μέτρου.

Τροπολογία 16

Άρθρο 35

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Στήριξη στην εφαρμογή των μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ	Στήριξη στην εφαρμογή των μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ
1. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων διατήρησης βάσει των άρθρων 17 και 21 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική] το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:	1. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάρτιση και η αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων διατήρησης βάσει των άρθρων 17 και 21 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική] το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
α) το σχεδιασμό και την ανάπτυξη των τεχνικών και διοικητικών μέσων που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των μέτρων διατήρησης κατά την έννοια των άρθρων 17 και 21 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική].	α) το σχεδιασμό και την ανάπτυξη των τεχνικών και διοικητικών μέσων που είναι απαραίτητα για <u>την κατάρτιση και</u> την εφαρμογή των μέτρων διατήρησης κατά την έννοια των άρθρων 17 και 21 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική].
β) τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των μέτρων διατήρησης κατά την έννοια των άρθρων 17 και 21 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική].	β) τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των μέτρων διατήρησης κατά την έννοια των άρθρων 17 και 21 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική].
2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται μόνο σε δημόσιες αρχές.	2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται μόνο σε δημόσιες αρχές <u>και, ενδεχομένως, σε γνωμοδοτικά συμβούλια.</u>

Αιτιολογία

Τα πολυετή σχέδια και τα άλλα μέτρα διατήρησης που προβλέπονται με βάση τα άρθρα 17 και 21 του βασικού κανονισμού πρέπει να ενισχυθούν και κατά τη φάση της κατάρτισής τους, με την παροχή αποφασιστικής στήριξης στα γνωμοδοτικά συμβούλια, καθώς αποτελούν σημαντικό στοιχείο για την επίτευξη του στόχου της περιφερειοποίησης.

Τροπολογία 17

Άρθρο 36

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Μείωση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον	Μείωση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον
1. Προκειμένου να μειωθούν οι επιπτώσεις της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον, να ενισχυθεί η εξάλειψη των απορρίψεων και να διευκολυνθεί η μετάβαση στην εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων η οποία αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη ΜΒΑ, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις σε εξοπλισμό:	1. Προκειμένου να μειωθούν οι επιπτώσεις της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον, να ενισχυθεί η εξάλειψη των απορρίψεων και να διευκολυνθεί η μετάβαση στην εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων η οποία αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη ΜΒΑ, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις σε εξοπλισμό:
α) που βελτιώνει την επιλεκτικότητα μεγέθους ή την επιλεκτικότητα είδους των αλιευτικών εργαλείων·	α) που βελτιώνει την επιλεκτικότητα μεγέθους ή την επιλεκτικότητα είδους των αλιευτικών εργαλείων·
β) που μειώνει τα ανεπιθύμητα αλιεύματα εμπορικών αποθεμάτων ή άλλα παρεμπιπτόντα αλιεύματα·	β) που μειώνει τα ανεπιθύμητα αλιεύματα εμπορικών αποθεμάτων ή άλλα παρεμπιπτόντα αλιεύματα·
γ) που περιορίζει τις φυσικές και βιολογικές επιπτώσεις της αλιείας στο οικοσύστημα ή το θαλάσσιο βυθό.	γ) που περιορίζει τις φυσικές και βιολογικές επιπτώσεις της αλιείας στο οικοσύστημα ή το θαλάσσιο βυθό.
2. Στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος της Ένωσης και για τον ίδιο τύπο εξοπλισμού.	2. Στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος της Ένωσης και για τον ίδιο τύπο εξοπλισμού.
3. Στήριξη χορηγείται μόνον εφόσον τα εργαλεία ή ο άλλος εξοπλισμός που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κάνουν αποδεδειγμένα καλύτερη επιλογή μεγέθους ή έχουν μικρότερες επιπτώσεις σε μη στοχευόμενα είδη από ότι τα τυπικά εργαλεία ή ο άλλος εξοπλισμός που επιτρέπονται σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο ή τη σχετική εθνική νομοθεσία των κρατών μελών που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της περιφερειοποίησης, όπως αναφέρεται στον [κανονισμό για την ΚΑΛΠ].	3. Στήριξη χορηγείται μόνον εφόσον τα εργαλεία ή ο άλλος εξοπλισμός που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κάνουν αποδεδειγμένα καλύτερη επιλογή μεγέθους ή έχουν μικρότερες επιπτώσεις σε μη στοχευόμενα είδη από ότι τα τυπικά εργαλεία ή ο άλλος εξοπλισμός που επιτρέπονται σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο ή τη σχετική εθνική νομοθεσία των κρατών μελών που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της περιφερειοποίησης, όπως αναφέρεται στον [κανονισμό για την ΚΑΛΠ].
4. Στήριξη χορηγείται σε:	4. Στήριξη χορηγείται σε:
α) ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών της Ένωσης τα σκάφη των οποίων είναι νηολογημένα ως ενεργά σκάφη και έχουν ασκήσει αλιευτικές δραστηριότητες τουλάχιστον 60 ημερών στη θάλασσα κατά τη διάρκεια των δύο ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης·	α) ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών της Ένωσης τα σκάφη των οποίων είναι νηολογημένα ως ενεργά σκάφη και έχουν ασκήσει αλιευτικές δραστηριότητες τουλάχιστον 60 ημερών στη θάλασσα κατά τη διάρκεια των δύο ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
β) αλιείς που είναι ιδιοκτήτες των εργαλείων που θα αντικατασταθούν και οι οποίοι έχουν εργαστεί επί ενός αλιευτικού σκάφους της Ένωσης για τουλάχιστον 60 ημέρες κατά τη διάρκεια των δύο ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης·	β) αλιείς που είναι ιδιοκτήτες των εργαλείων που θα αντικατασταθούν και οι οποίοι έχουν εργαστεί επί ενός αλιευτικού σκάφους της Ένωσης για τουλάχιστον 60 ημέρες κατά τη διάρκεια των δύο ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης·
γ) οργανώσεις αλιέων αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος.	γ) οργανώσεις αλιέων αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος.

Αιτιολογία

Για την ενθάρρυνση μιας εξέλιξης των τεχνικών αλιείας που θα επιτρέψει την επίτευξη της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ) το ταχύτερο δυνατό, πρέπει να προωθηθεί ο εκσυγχρονισμός των αλιευτικών εξοπλισμών και σκαφών, καθώς και η θέση σε εφαρμογή των τεχνικών μέτρων που προβλέπει ο βασικός κανονισμός για την ΚΑΛΠ. Εξάλλου, δεν φαίνεται λογικό να προσφέρεται μόνον μία φορά η δυνατότητα λήψης ενισχύσεων, στο πλαίσιο ενός προγράμματος διάρκειας 7 ετών, όταν ο στόχος είναι οι τεχνικές αλιείας να είναι πιο βιώσιμες.

Τροπολογία 18

Άρθρο 38

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Οι δράσεις βάσει του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από φορείς του δημόσιου τομέα και αφορούν αλιείς ή οργανώσεις αλιέων, αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος ή μη κυβερνητική οργάνωση σε συνεργασία με οργανώσεις αλιέων ή ΤΟΔΑ, όπως ορίζεται βάσει του άρθρου 62.	2. Οι δράσεις βάσει του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από φορείς του δημόσιου τομέα και αφορούν αλιείς ή οργανώσεις αλιέων, αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος, ή μη κυβερνητική οργάνωση ή <u>γνωμοδοτικό συμβούλιο</u> , σε συνεργασία με οργανώσεις αλιέων ή ΤΟΔΑ, όπως ορίζεται βάσει του άρθρου 62.)

Αιτιολογία

Τα άρθρα 52 και εξής του βασικού κανονισμού για την ΚΑΛΠ προβλέπουν την ευρύτερη συμμετοχή των περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων στα μέτρα διαχείρισης, τους αναγνωρίζουν μάλιστα πλήρως τη δυνατότητα υποβολής προτάσεων. Πρέπει συνεπώς να επιτραπεί στα ΠΓΣ να μπορούν να δικαιούνται ενισχύσεις από το ΕΤΘΑ, ώστε να υποστηριχθεί η δράση τους.

Τροπολογία 19

Άρθρο 39

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής	Άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής
(...)	(...)
2. Η στήριξη δεν συμβάλλει στην αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών μηχανών. Η στήριξη χορηγείται μόνο σε ιδιοκτήτες των αλιευτικών σκαφών και όχι πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος.	2. Η στήριξη δεν συμβάλλει στην αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών μηχανών. Η στήριξη χορηγείται μόνο σε ιδιοκτήτες των αλιευτικών σκαφών και όχι πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος.

Αιτιολογία

Πρέπει να επιτρέπεται η χρηματοδότηση της αντικατάστασης μηχανών, διότι είναι αξιοπερίεργο, αν όχι παράδοξο, να αποκλείεται η αντικατάσταση κινητήρων από τις ενισχύσεις του ΕΤΘΑ. Οι κινητήρες, αποτελούν πράγματι τον κατεξοχήν εξοπλισμό στον οποίο μπορούν να επικεντρωθούν οι προσπάθειες περιορισμού ρυπογόνων εκπομπών ή κατανάλωσης καυσίμων.

Τροπολογία 20**Άρθρο 40**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ποιότητα των προϊόντων και χρήση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων	Ποιότητα των προϊόντων και χρήση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων
(...)	(...)
3. Στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος ή τον ίδιο δικαιούχο.	3. Στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος ή τον ίδιο δικαιούχο.

Αιτιολογία

Για την προώθηση της καινοτομίας και την ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων, πρέπει να ενθαρρύνονται οι τροποποιήσεις σκαφών, ώστε να γίνονται σεβαστοί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι πόροι και το θαλάσσιο περιβάλλον. Για το λόγο αυτό, δεν φαίνεται λογικό να προσφέρεται μόνον μία φορά η δυνατότητα λήψης ενισχύσεων, στο πλαίσιο ενός προγράμματος διάρκειας 7 ετών, όταν ο στόχος είναι οι τεχνικές αλιείας να είναι πιο βιώσιμες.

Τροπολογία 21**Άρθρο 41**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αλιευτικοί λιμένες, τόποι εκφόρτωσης και καταφύγια	Αλιευτικοί λιμένες, τόποι εκφόρτωσης και καταφύγια
(...)	(...)
4. Η στήριξη δεν καλύπτει την κατασκευή νέων λιμένων, νέων τόπων εκφόρτωσης ή νέων ιχθυοσκαλών.	4. Η στήριξη δεν καλύπτει την κατασκευή νέων λιμένων, νέων τόπων εκφόρτωσης ή νέων ιχθυοσκαλών.

Αιτιολογία

Πρέπει να είναι δυνατή η χρηματοδότηση εξοπλισμών σε ορισμένους τόπους που δεν είναι ακόμη κατάλληλα προσαρμοσμένοι στις αναμενόμενες και αναπόφευκτες εξελίξεις στους χώρους εργασίας των πλοίων.

Τροπολογία 22**Άρθρο 42**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 42 Αλιεία εσωτερικών υδάτων	Άρθρο 42 Αλιεία εσωτερικών υδάτων
1. Προκειμένου να μειωθούν οι επιπτώσεις της αλιείας εσωτερικών υδάτων στο περιβάλλον, να αυξηθεί η ενεργειακή απόδοση, να αυξηθεί η ποιότητα των αλιευμάτων που εκφορτώνονται ή να βελτιωθεί η ασφάλεια ή οι συνθήκες εργασίας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τις εξής επενδύσεις:	1. Προκειμένου να μειωθούν οι επιπτώσεις της αλιείας εσωτερικών υδάτων στο περιβάλλον, να αυξηθεί η ενεργειακή απόδοση, να αυξηθεί η ποιότητα των αλιευμάτων που εκφορτώνονται ή να βελτιωθεί η ασφάλεια ή οι συνθήκες εργασίας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τις εξής επενδύσεις:
α) επί του σκάφους ή σε επιμέρους εξοπλισμό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 33 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·	α) επί του σκάφους ή σε επιμέρους εξοπλισμό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 33 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·
β) σε εξοπλισμό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 36 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·	β) σε εξοπλισμό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 36 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·
γ) σε ελέγχους και συστήματα επί του σκάφους και ενεργειακής απόδοσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 39, και υπό τους ίδιους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·	γ) σε ελέγχους και συστήματα επί του σκάφους και ενεργειακής απόδοσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 39, και υπό τους ίδιους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·
δ) σε υφιστάμενους λιμένες και τόπους εκφόρτωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 41 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.	δ) σε υφιστάμενους λιμένες και τόπους εκφόρτωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 41 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.
2 Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:	2 Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:
α) Οι αναφορές που γίνονται στα άρθρα 33, 36 και 39 για τα αλιευτικά σκάφη νοούνται ως αναφορές σε σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα·	α) Οι αναφορές που γίνονται στα άρθρα 33, 36 και 39 για τα αλιευτικά σκάφη νοούνται ως αναφορές σε σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
β) Οι αναφορές που γίνονται στο άρθρο 36 στο θαλάσσιο περιβάλλον νοούνται ως αναφορές στο περιβάλλον στο οποίο αλιεύει το αλιευτικό σκάφος εσωτερικών υδάτων. 3. Προκειμένου να διατηρηθεί η διαφοροποίηση από αλιείς εσωτερικών υδάτων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την αλλαγή της χρήσης σκαφών που αλιεύουν στην αλιεία εσωτερικών υδάτων σε άλλες δραστηριότητες εκτός της αλιείας, υπό τους όρους του άρθρου 32 του παρόντος κανονισμού. 4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3, οι αναφορές που γίνονται στο άρθρο 32 σε αλιευτικά σκάφη νοούνται ως αναφορές σε σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα. 5. Προκειμένου να προστατευτεί και να αναπτυχθεί η υδρόβια πανίδα και χλωρίδα, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τη συμμετοχή αλιέων εσωτερικών υδάτων στην διαχείριση, την αποκατάσταση και την επιτήρηση των περιοχών NATURA 2000, όπου αυτές οι περιοχές αφορούν άμεσα αλιευτικές δραστηριότητες, καθώς και την αποκατάσταση εσωτερικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένων των τόπων ωστοκίας και των οδών μετανάστευσης για τα μεταναστευτικά είδη, με την επιφύλαξη του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο δ). 6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σκάφη που λαμβάνουν στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα.	β) Οι αναφορές που γίνονται στο άρθρο 36 στο θαλάσσιο περιβάλλον νοούνται ως αναφορές στο περιβάλλον στο οποίο αλιεύει το αλιευτικό σκάφος εσωτερικών υδάτων. 3. Προκειμένου να διατηρηθεί η διαφοροποίηση από αλιείς εσωτερικών υδάτων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την αλλαγή της χρήσης σκαφών που αλιεύουν στην αλιεία εσωτερικών υδάτων σε άλλες δραστηριότητες εκτός της αλιείας, υπό τους όρους του άρθρου 32 του παρόντος κανονισμού. 4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3, οι αναφορές που γίνονται στο άρθρο 32 σε αλιευτικά σκάφη νοούνται ως αναφορές σε σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα. 5. Προκειμένου να προστατευτεί και να αναπτυχθεί η υδρόβια πανίδα και χλωρίδα, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τη συμμετοχή αλιέων εσωτερικών υδάτων στην διαχείριση, την αποκατάσταση και την επιτήρηση των περιοχών NATURA 2000, όπου αυτές οι περιοχές αφορούν άμεσα αλιευτικές δραστηριότητες, καθώς και την αποκατάσταση εσωτερικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένων των τόπων ωστοκίας και των οδών μετανάστευσης για τα μεταναστευτικά είδη, με την επιφύλαξη του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο δ). <u>6. Για τη διευκόλυνση της υδροβιολογικής προστασίας των ειδών ιχθύων εκ μέρους της δημόσιας διοίκησης και για τη διασφάλιση της ελεύθερης άσκησης δραστηριοτήτων επαγγελματικής αλιείας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την υιοθέτηση μέτρων που αποσκοπούν στην άρση των αποκλειστικών ιδιωτικών δικαιωμάτων αλιείας σε δημόσια ύδατα λιμνών ή ποταμών όπου τα δικαιώματα αυτά συνιστούν εμπόδιο.</u> <u>7. Για τη βιώσιμη ανάπτυξη της βιοποικιλότητας των ιχθύων και της συνεκτικότητας των υδάτινων οικοσυστημάτων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει έργα που αποβλέπουν στη διάνοξη σημαντικών διαδρόμων διασύνδεσης ποταμών, λιμνών και θαλασσών, καθώς και παρεμβάσεις σε κοίτες ποταμών που επιτρέπουν τη διάνοξη μεταναστευτικών διαδρομών για τους πληθυσμούς των ιχθύων.</u> 68. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σκάφη που λαμβάνουν στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα.

Αιτιολογία

Κρίνεται σκόπιμο να υπάρχει η δυνατότητα άρσης ιδιωτικών δικαιωμάτων αλιείας, παλαιών εμπράγματων δικαιωμάτων που απορρέουν από το εθιμικό δικαιο και παρεμποδίζουν τη διαχείριση των υδάτων εκ μέρους της δημόσιας διοίκησης, περιορίζοντας το εισόδημα των αλιέων. Είναι σημαντικό να ενισχυθεί ο ρόλος των ποτάμιων και λιμναίων οικολογικών διαδρομών, ακόμη και μέσω της άρσης των εμποδίων που τίθενται στη διαβατότητα των ποταμών, προκειμένου να διασφαλιστεί η ολοκλήρωση του βιολογικού κύκλου των μεταναστευτικών ειδών ιχθύων.

Τροπολογία 23

Άρθρο 45

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Προκειμένου να τονωθεί η καινοτομία στην υδατοκαλλιέργεια, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει δράσεις: α) που εισάγουν νέα τεχνική ή οργανωτική γνώση σε εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας η οποία περιορίζει τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον ή ενισχύει μια πιο βιώσιμη χρήση των πόρων στην υδατοκαλλιέργεια·	1. Προκειμένου να τονωθεί η καινοτομία στην υδατοκαλλιέργεια, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει δράσεις: α) που εισάγουν νέα τεχνική ή οργανωτική γνώση σε εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας <u>ή δημιουργούν νέες εγκαταστάσεις όπου συλλέγεται νέα τεχνική ή οργανωτική γνώση</u> η οποία περιορίζει τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον ή ενισχύει μια πιο βιώσιμη χρήση των πόρων στην υδατοκαλλιέργεια·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Ετπ
β) που αναπτύσσουν ή εισάγουν στην αγορά νέα ή σημαντικά βελτιωμένα προϊόντα σε σύγκριση με την εξέλιξη της τεχνολογίας, νέων ή βελτιωμένων διαδικασιών, νέων ή βελτιωμένων συστημάτων διαχείρισης και οργάνωσης.	β) που αναπτύσσουν ή εισάγουν στην αγορά νέα ή σημαντικά βελτιωμένα προϊόντα σε σύγκριση με την εξέλιξη της τεχνολογίας, νέων ή βελτιωμένων διαδικασιών, νέων ή βελτιωμένων συστημάτων διαχείρισης και οργάνωσης.
2. Οι δράσεις βάσει του παρόντος άρθρου πρέπει να διεξάγονται σε συνεργασία με έναν επιστημονικό ή τεχνικό φορέα, αναγνωρισμένο από την εθνική νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, που επικυρώνει τα αποτελέσματα των εν λόγω δράσεων.	2. Οι δράσεις βάσει του παρόντος άρθρου πρέπει να διεξάγονται σε συνεργασία με έναν επιστημονικό ή τεχνικό φορέα, αναγνωρισμένο από την εθνική νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, που επικυρώνει τα αποτελέσματα των εν λόγω δράσεων.
3. Τα αποτελέσματα των δράσεων που λαμβάνουν στήριξη υπόκεινται σε κατάλληλη δημοσιότητα από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 143.	3. Τα αποτελέσματα των δράσεων που λαμβάνουν στήριξη υπόκεινται σε κατάλληλη δημοσιότητα από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 143.
	<u>4. Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο σημείο 1 μπορούν να χορηγηθούν σε δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς.</u>

Αιτιολογία

Υφίστανται εγκαταστάσεις όπου δεν είναι δυνατή η εισαγωγή νέων γνώσεων ή νέων τεχνικών μέσων λόγω των φυσικών περιορισμών της εγκατάστασης ή νομικής φύσεως φραγμών· ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαίο η διατύπωση να παρέχει τη δυνατότητα δημιουργίας νέων εγκαταστάσεων, που θα δύναται να φιλοξενήσουν αυτά τα προηγμένα και καινοτόμα μέσα.

Τα επίσημα κέντρα υδατοκαλλιέργειας αποτελούν κέντρα αναφοράς για τον κλάδο και δεν πρέπει να υποτιμώνται κατά την πρόσβαση σε αυτές τις ενισχύσεις.

Τροπολογία 24

Άρθρο 46

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Ετπ
Άρθρο 46 Επενδύσεις σε παράκτια υδατοκαλλιέργεια και υδατοκαλλιέργεια εκτός των τροφίμων	Άρθρο 46 Επενδύσεις σε παράκτια υδατοκαλλιέργεια ή και υδατοκαλλιέργεια εκτός των τροφίμων
1. Προκειμένου να ενισχυθούν μορφές υδατοκαλλιέργειας με υψηλό δυναμικό ανάπτυξης, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την επένδυση στην ανάπτυξη παράκτιων υδατοκαλλιεργειών ή υδατοκαλλιεργειών εκτός των τροφίμων.	1. Προκειμένου να ενισχυθούν μορφές υδατοκαλλιέργειας με υψηλό δυναμικό ανάπτυξης, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την επένδυση στην ανάπτυξη παράκτιων υδατοκαλλιεργειών ή υδατοκαλλιεργειών εκτός των τροφίμων.
2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 150, προκειμένου να εντοπίσει τους τύπους δράσεων και τις επιλέξιμες δαπάνες.	2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 150, προκειμένου να εντοπίσει τους τύπους δράσεων και τις επιλέξιμες δαπάνες.

Αιτιολογία

Με την αντικατάσταση του «και» από το «ή» στον τίτλο του άρθρου διευρύνεται το φάσμα των δικαιούχων σε είδη υδατοκαλλιέργειας με υψηλό δυναμικό ανάπτυξης που δεν λαμβάνουν χώρα στην ανοιχτή θάλασσα.

Τροπολογία 25

Άρθρο 48

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Ετπ
4. Οι εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας δεν λαμβάνουν ενίσχυση για τις υπηρεσίες παροχής συμβουλών πάνω από μία φορά για κάθε κατηγορία υπηρεσιών που καλύπτεται βάσει της παραγράφου 2 στοιχεία α) έως ε) κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου.	4. Οι εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας δεν λαμβάνουν ενίσχυση για τις υπηρεσίες παροχής συμβουλών πάνω από μία φορά για κάθε κατηγορία υπηρεσιών που καλύπτεται βάσει της παραγράφου 2 στοιχεία α) έως ε) κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου.

Αιτιολογία

Δεν είναι λογικό να προσφέρεται μόνον μία φορά η δυνατότητα χρήσης υπηρεσιών παροχής συμβουλών, για ένα πρόγραμμα διάρκειας 7 ετών, όταν στόχος είναι η βελτίωση της βιωσιμότητας της υδατοκαλλιέργειας.

Τροπολογία 26**Άρθρο 62**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Τοπικές ομάδες δράσης αλιείας	Τοπικές ομάδες δράσης αλιείας
1. Για τους σκοπούς του ΕΤΘΑ, οι ομάδες τοπικής δράσης που αναφέρονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 στοιχείο β) του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] για τη θέσπιση κοινών διατάξεων] χαρακτηρίζονται ως Τοπικές Ομάδες Δράσης Αλιείας (στο εξής «ΤΟΔΑ»). 2. Οι ΤΟΔΑ προτείνουν μια ολοκληρωμένη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης, βασισμένη τουλάχιστον στα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 61 και είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της. 3. Οι ΤΟΔΑ: α) αντικατοπτρίζουν σε μεγάλο βαθμό την κύρια εστίαση της στρατηγικής τους και την κοινωνικοοικονομική σύνθεση της περιοχής, μέσω μιας ισορροπημένης εκπροσώπησης των κύριων ενδιαφερομένων, περιλαμβανομένου του ιδιωτικού τομέα, του δημόσιου τομέα και της κοινωνίας των πολιτών• β) διασφαλίζουν μια σημαντική εκπροσώπηση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. 4. Αν η στρατηγική τοπικής ανάπτυξης υποστηρίζεται από άλλα ταμεία πέραν από το ΕΤΘΑ, θεσπίζεται ένας συγκεκριμένος φορέας επιλογής για έργα υποστηριζόμενα από το ΕΤΘΑ, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο (3). 5. Τα ελάχιστα καθήκοντα των ΤΟΔΑ ορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] για τη θέσπιση κοινών διατάξεων]: 6. Οι ΤΟΔΑ μπορούν επίσης να ασκούν πρόσθετα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί από τη διαχειριστική αρχή και/ή τον οργανισμό πληρωμών. 7. Οι αντίστοιχοι ρόλοι της ΤΟΔΑ, της διαχειριστικής αρχής/ του οργανισμού πληρωμών για όλα τα εκτελεστικά καθήκοντα που σχετίζονται με τη στρατηγική περιγράφονται με σαφήνεια στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.	1. Για τους σκοπούς του ΕΤΘΑ, οι ομάδες τοπικής δράσης που αναφέρονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 στοιχείο β) του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] για τη θέσπιση κοινών διατάξεων] χαρακτηρίζονται ως Τοπικές Ομάδες Δράσης Αλιείας (στο εξής «ΤΟΔΑ»). 2. Οι ΤΟΔΑ προτείνουν μια ολοκληρωμένη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης, βασισμένη τουλάχιστον στα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 61 και είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της. 3. Οι ΤΟΔΑ: α) αντικατοπτρίζουν σε μεγάλο βαθμό την κύρια εστίαση της στρατηγικής τους και την κοινωνικοοικονομική σύνθεση της περιοχής, μέσω μιας ισορροπημένης εκπροσώπησης των κύριων ενδιαφερομένων, περιλαμβανομένου του ιδιωτικού τομέα, του δημόσιου τομέα και της κοινωνίας των πολιτών• β) διασφαλίζουν μια σημαντική εκπροσώπηση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. 4. Αν η στρατηγική τοπικής ανάπτυξης υποστηρίζεται από άλλα ταμεία πέραν από το ΕΤΘΑ, θεσπίζεται ένας συγκεκριμένος φορέας επιλογής για έργα υποστηριζόμενα από το ΕΤΘΑ, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο (3). 5. Τα ελάχιστα καθήκοντα των ΤΟΔΑ ορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] για τη θέσπιση κοινών διατάξεων]: 6. Οι ΤΟΔΑ μπορούν επίσης να ασκούν πρόσθετα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί από τη διαχειριστική αρχή και/ή τον οργανισμό πληρωμών. 7. Οι αντίστοιχοι ρόλοι της ΤΟΔΑ, της διαχειριστικής αρχής/ του οργανισμού πληρωμών για όλα τα εκτελεστικά καθήκοντα που σχετίζονται με τη στρατηγική περιγράφονται με σαφήνεια στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. <u>8. Οι ΤΟΔΑ μπορούν να πηγαίνουν από άλλες ομάδες Αγροτικής ανάπτυξης, με την επιφύλαξη όσων αναφέρονται στο εδάφιο 4 του παρόντος άρθρου.</u>

Αιτιολογία

Οι ΤΟΔΑ ενδέχεται να αποτελούν επέκταση άλλων ομάδων αγροτικής ανάπτυξης που επεκτείνουν το γεωγραφικό τους πεδίο δραστηριότητας. Έτσι θα επιτραπεί η ανάπτυξη πιο ολοκληρωμένων προγραμμάτων με μικρότερο κόστος διαχείρισης, ελέγχου και παρακολούθησης.

Τροπολογία 27

Άρθρο 69

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Σχέδια παραγωγής και εμπορίας (...) 1. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας μπορεί να στηρίζει την κατάρτιση και υλοποίηση των σχεδίων παραγωγής και εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 32 του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας].	Σχέδια παραγωγής και εμπορίας (...) 1. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας μπορεί να στηρίζει <u>στηρίζει</u> την κατάρτιση και υλοποίηση των σχεδίων παραγωγής και εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 32 του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας].

Αιτιολογία

Κάθε οργάνωση παραγωγών καταρτίζει και διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές του αντίστοιχου κράτους μέλους ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα για μία αλιευτική περίοδο. Με την τροποποίηση επιδιώκεται η διατύπωση κατά τρόπο σαφέστερο της πρόθεσης παροχής στήριξης στα μέσα αυτά που επιτρέπουν την καλύτερη διαχείριση των πόρων, δηλ. την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας με σκοπό την κάλυψη των αναγκών των καταναλωτών.

Τροπολογία 28

Άρθρο 70

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ενισχύσεις στην αποθεματοποίηση 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει την αποζημίωση οργανώσεων παραγωγών ή ενώσεων οργανώσεων παραγωγών που αποθεματοποιούν τα αλιευτικά προϊόντα που παρατίθενται στο παράρτημα II του κανονισμού αριθ. [για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], εφόσον τα προϊόντα αυτά αποθεματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 35 και 36 του κανονισμού αριθ. ... [για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας]: α) το ποσό της ενίσχυσης αποθεματοποίησης δεν υπερβαίνει το ποσό του τεχνικού και οικονομικού κόστους των δράσεων που απαιτούνται για τη σταθεροποίηση και την αποθεματοποίηση των εν λόγω προϊόντων, β) οι επιλέξιμες για ενίσχυση αποθεματοποίησης ποσότητες δεν υπερβαίνουν το 15 % των ετήσιων ποσοτήτων των συγκεκριμένων προϊόντων που διατίθενται προς πώληση από την οργάνωση παραγωγών, γ) η ετήσια χρηματοδοτική συνδρομή δεν υπερβαίνει τα ακόλουθα ποσοστά της μέσης ετήσιας αξίας της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής κατά την πρώτη πώληση των μελών οργάνωσης παραγωγών κατά την περίοδο 2009-2011. Σε περίπτωση που τα μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών δεν διέδσαν παραγωγή σε εμπορία κατά την περίοδο 2009-2011, λαμβάνεται υπόψη η μέση ετήσια αξία της διατεθείσας σε εμπορία παραγωγής κατά τα τρία πρώτα χρόνια παραγωγής κάθε μέλους: — 1 % για το 2014 — 0,8 % για το 2015 — 0,6 % για το 2016 — 0,4 % για το 2017 — 0,2 % για το 2018 2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θα διακοπεί σταδιακά έως το 2019.	Ενισχύσεις στην αποθεματοποίηση 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει την αποζημίωση οργανώσεων παραγωγών ή ενώσεων οργανώσεων παραγωγών που αποθεματοποιούν τα αλιευτικά προϊόντα που παρατίθενται στο παράρτημα II του κανονισμού αριθ. [για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], εφόσον τα προϊόντα αυτά αποθεματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 35 και 36 του κανονισμού αριθ. ... [για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας]: α) το ποσό της ενίσχυσης αποθεματοποίησης δεν υπερβαίνει το ποσό του τεχνικού και οικονομικού κόστους των δράσεων που απαιτούνται για τη σταθεροποίηση και την αποθεματοποίηση των εν λόγω προϊόντων, β) οι επιλέξιμες για ενίσχυση αποθεματοποίησης ποσότητες δεν υπερβαίνουν το 15 % των ετήσιων ποσοτήτων των συγκεκριμένων προϊόντων που διατίθενται προς πώληση από την οργάνωση παραγωγών, γ) η ετήσια χρηματοδοτική συνδρομή δεν υπερβαίνει τα ακόλουθα ποσοστά της μέσης ετήσιας αξίας της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής κατά την πρώτη πώληση των μελών οργάνωσης παραγωγών κατά την περίοδο 2009-2011. Σε περίπτωση που τα μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών δεν διέδσαν παραγωγή σε εμπορία κατά την περίοδο 2009-2011, λαμβάνεται υπόψη η μέση ετήσια αξία της διατεθείσας σε εμπορία παραγωγής κατά τα τρία πρώτα χρόνια παραγωγής κάθε μέλους: — 1 % για το 2014 — 0,8 % για το 2015 — 0,6 % για το 2016 — 0,4 % για το 2017 — 0,2 % για το 2018 2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θα διακοπεί σταδιακά έως το 2019.

Αιτιολογία

Η σταδιακή μείωση των ενισχύσεων αποθεματοποίησης δεν φαίνεται εύστοχη, δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού για την ΚΑΛΠ, τα σκάφη πρέπει να μεταφέρουν σταδιακά στην ξηρά όλα τα αλιεύματα, συμπεριλαμβανομένων των απορρίψεων. Φαίνεται χρήσιμο να προβλεφθεί μία ενίσχυση υπέρ της αποθεματοποίησης, ώστε να μπορούν οι ανάλογες οργανώσεις να διαχειρίζονται τις ποσότητες αλιευμάτων που εκφορτώνονται πριν από την αξιολόγησή τους.

Τροπολογία 29

Άρθρο 71

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 71 Μέτρα εμπορίας 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει μέτρα εμπορίας για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, με τους εξής στόχους: α) βελτίωση των όρων διάθεσης στην αγορά: i) πλεοναζόντων ειδών ή ειδών που επιδέχονται περαιτέρω εκμετάλλευση, ii) ανεπιθύμητων αλιευμάτων που εκφορτώνονται σύμφωνα με το άρθρο 15 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική] και το άρθρο 8 στοιχείο β' δεύτερο εδάφιο του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], iii) προϊόντων που λαμβάνονται μέσω της χρήσης μεθόδων με χαμηλό αντίκτυπο για το περιβάλλον ή προϊόντα βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, όπως ορίζεται στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 834/2007 σχετικά με τη βιολογική παραγωγή. β) προώθηση της ποιότητας μέσω της διευκόλυνσης: i) της αίτησης για καταχώριση ενός συγκεκριμένου προϊόντος βάσει των όρων του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 510/2006, της 20ής Μαρτίου 2006, σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων ⁽¹⁾, ii) της πιστοποίησης και προώθησης μεταξύ άλλων προϊόντων βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και φιλικών προς το περιβάλλον μεθόδων μεταποίησης, iii) της άμεσης θέσης σε εμπορία των προϊόντων αλιείας από παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας. γ) συμβολή στη διαφάνεια της παραγωγής και των αγορών και διενέργεια ερευνών αγοράς, δ) να καταρτίσουν υποδείγματα συμβάσεων σύμφωνων προς την ενωσιακή νομοθεσία· ε) σύσταση οργανώσεων παραγωγών, ενώσεων οργανώσεων παραγωγών ή διακλαδικών οργανώσεων αναγνωρισμένων δυνάμει του κεφαλαίου II, τμήμα III του κανονισμού [για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], στ) διοργάνωση εκστρατειών προώθησης για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε περιφερειακό, εθνικό ή διεθνικό επίπεδο. 2. Οι πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) μπορούν να περιλαμβάνουν την ενοποίηση των δραστηριοτήτων παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας της εφοδιαστικής αλυσίδας.	Άρθρο 71 Μέτρα εμπορίας 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει μέτρα εμπορίας για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, με τους εξής στόχους: α) βελτίωση των όρων διάθεσης στην αγορά: i) πλεοναζόντων ειδών ή ειδών που επιδέχονται περαιτέρω εκμετάλλευση, ii) ανεπιθύμητων αλιευμάτων που εκφορτώνονται σύμφωνα με το άρθρο 15 του [κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική] και το άρθρο 8 στοιχείο β' δεύτερο εδάφιο του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], iii) προϊόντων που λαμβάνονται μέσω της χρήσης μεθόδων με χαμηλό αντίκτυπο για το περιβάλλον ή προϊόντα βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, όπως ορίζεται στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 834/2007 σχετικά με τη βιολογική παραγωγή. β) προώθηση της ποιότητας μέσω της διευκόλυνσης: i) της αίτησης για καταχώριση ενός συγκεκριμένου προϊόντος βάσει των όρων του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 510/2006, της 20ής Μαρτίου 2006, σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων ⁽¹⁾, ii) της πιστοποίησης και προώθησης μεταξύ άλλων προϊόντων βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και φιλικών προς το περιβάλλον μεθόδων μεταποίησης, iii) της άμεσης θέσης σε εμπορία των προϊόντων αλιείας από παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας. γ) συμβολή στη διαφάνεια της παραγωγής και των αγορών και διενέργεια ερευνών αγοράς, δ) να καταρτίσουν υποδείγματα συμβάσεων σύμφωνων προς την ενωσιακή νομοθεσία· ε) σύσταση οργανώσεων παραγωγών, ενώσεων οργανώσεων παραγωγών ή διακλαδικών οργανώσεων αναγνωρισμένων δυνάμει του κεφαλαίου II, τμήμα III του κανονισμού [για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας], στ) διοργάνωση εκστρατειών προώθησης για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε περιφερειακό, εθνικό ή διεθνικό επίπεδο. 2. Οι πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) μπορούν να περιλαμβάνουν την ενοποίηση των δραστηριοτήτων παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας της εφοδιαστικής αλυσίδας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 12· ΕΕ L 335Μ της 13.12.2008, σ. 213 (ΜΤ).

⁽¹⁾ ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 12· ΕΕ L 335Μ της 13.12.2008, σ. 213 (ΜΤ).

Αιτιολογία

Η εκφόρτωση όλων των αλιευμάτων δεν αποτελεί λύση στο πρόβλημα των απορρίψεων και άρα θα ήταν προτιμότερο να παραλειφθεί η αναφορά σε αυτό το σημείο. Η μόνη εναλλακτική λύση στην εκφόρτωση όλων των αλιευμάτων είναι η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση πιο επιλεκτικών μηχανισμών. Έτσι υπάρχει συνοχή και με τη γνωμοδότηση της ΕτΠ για τον κανονισμό περί ΚΑΛΠ στην οποία προτείνεται η τροποποίηση του Αρθρου 15 (επίσης περί εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων).

Τροπολογία 30

Τίτλος Κεφαλαίου V

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας	Αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας <u>και των αναγκών που προκύπτουν από τις απαιτήσεις της βιώσιμης ανάπτυξης της αλιείας</u>

Τροπολογία 31

Άρθρο 73

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Καθεστώς αντιστάθμισης 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει το καθεστώς αντιστάθμισης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 791/2007 για το επιπρόσθετο κόστος με το οποίο επιβαρύνονται οι οικονομικοί φορείς κατά την αλίευση, καλλιέργεια και εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προέρχονται από τις Αζόρες, τη Μαδέρα, τις Κανάριες νήσους, τη Γαλλική Γουιάνα και τη Ρεϋνιόν.	Καθεστώς αντιστάθμισης 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει το <u>καθιερώνει</u> καθεστώς αντιστάθμισης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 791/2007 για το επιπρόσθετο κόστος με το οποίο επιβαρύνονται οι οικονομικοί φορείς κατά την αλίευση, καλλιέργεια και εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προέρχονται από εξόχως απόκεντρες περιοχές τις Αζόρες, τη Μαδέρα, τις Κανάριες νήσους, τη Γαλλική Γουιάνα και τη Ρεϋνιόν.

Αιτιολογία

Ο κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 791/2007 θα καταργηθεί στα τέλη του 2013, όταν θα τεθεί σε εφαρμογή ο παρών κανονισμός για το ΕΤΘΑ. Είναι σκόπιμο να ληφθούν αδιακρίτως υπόψη οι ιδιαιτερότητες όλων των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, πράγμα που ισχύει στον βασικό κανονισμό για την ΚΑΛΠ, διότι όλες οι ΕΑΠ αντιμετωπίζουν τις ίδιες συνθήκες.

Τροπολογία 32

Άρθρο 75α

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<u>Ενίσχυση για την ανανέωση του στόλου και για την εγκατάσταση μηχανισμού συγκέντρωσης ιχθύων</u> <u>Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει:</u> 1. <u>την ανανέωση των εργαλείων παραγωγής, ώστε να επαρκούν για την αξιοποίηση των υφιστάμενων και των μελλοντικών αλιευτικών δυνατοτήτων των ΕΑΠ. Οι ενισχύσεις πρέπει να ευνοούν την ανάπτυξη του στόλου των ΓΥΔ στο περιφερειακό τους περιβάλλον·</u> 2. <u>την κατασκευή και εγκατάσταση μηχανισμού συγκέντρωσης ιχθύων. Οι δράσεις που θα χρηματοδοτηθούν με βάση το παρόν εδάφιο πρέπει να εκτελεστούν σε συνεργασία με επιστημονικό ή τεχνικό οργανισμό αναγνωρισμένο από το εθνικό δίκαιο του εκάστοτε κράτους μέλους το οποίο και θα επικυρώνει τα σχετικά αποτελέσματα.</u>

Αιτιολογία

Οι εξόχως απόκεντρες περιοχές εξαρτώνται σε σημαντικό βαθμό από την αλιεία, η οποία βασίζεται συχνά σε πολύ μικρά σκάφη. Είναι σημαντικό να υποστηριχθούν οι κατάλληλοι εξοπλισμοί και κατασκευές, ώστε τα σκάφη να μπορούν να ανταποκρίνονται καλύτερα στις απαιτήσεις της διαχείρισης των πόρων, αλλά και της υγιεινομικής ποιότητας των προϊόντων.

Για να περιοριστεί η αλιευτική προσπάθεια στις παράκτιες περιοχές, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα χρηματοδότησης των εξοπλισμών αυτών που εγκαθίστανται στα ανοικτά των ακτών, υπό την προϋπόθεση ότι θα κατασκευάζονται και θα εγκαθίστανται σε συνεργασία με επιστημονικό οργανισμό.

Τροπολογία 33

Άρθρο 85

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επ
Άρθρο 85 Επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και γνώσεις 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να χρηματοδοτήσει την παροχή επιστημονικών παραδοτέων, ιδιαίτερα έργων εφαρμοσμένης έρευνας άμεσα συνδεδεμένων με την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών με στόχο τη λήψη αποφάσεων για τη χρηστή και αποτελεσματική διαχείριση της αλιείας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ. 2. Ειδικότερα, καθίστανται επιλέξιμα τα ακόλουθα είδη πράξεων: α) μελέτες και πιλοτικά προγράμματα, απαραίτητα για την υλοποίηση και την ανάπτυξη της ΚΑΛΠ, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων ειδών βιώσιμων τεχνικών διαχείρισης της αλιείας· β) κατάρτιση και παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών από επιστημονικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών συμβουλευτικών φορέων που είναι επιφορτισμένοι με την αξιολόγηση των αποθεμάτων, από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες και από ερευνητικά ιδρύματα, γ) συμμετοχή των εμπειρογνομώνων στις συνεδριάσεις σχετικά με επιστημονικά και τεχνικά θέματα αλιείας και σε ομάδες εμπειρογνομώνων καθώς και σε διεθνείς συμβουλευτικούς φορείς και σε συνεδριάσεις όπου απαιτείται η συμβολή εμπειρογνομώνων, δ) δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνεται η Επιτροπή για υπηρεσίες που αφορούν τη συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων, τη διοργάνωση και διαχείριση των συνεδριάσεων εμπειρογνομώνων σε θέματα αλιείας και τη διαχείριση ετησίων προγραμμάτων εργασίας που αφορούν την επιστημονική και τεχνική εμπειρογνομοσύνη σε θέματα αλιείας, την επεξεργασία αναγκών δεδομένων και συνόλων δεδομένων και τις προπαρασκευαστικές εργασίες με στόχο την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών· ε) συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της συλλογής δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας και λειτουργίας περιφερειακών βάσεων δεδομένων για την αποθήκευση, διαχείριση και χρήση δεδομένων που θα συμβάλουν στην περιφερειακή συνεργασία και θα βελτιώσουν τις δραστηριότητες συλλογής και διαχείρισης δεδομένων, καθώς επίσης και την επιστημονική εμπειρογνομοσύνη προς όφελος της διαχείρισης της αλιείας.	Άρθρο 85 Επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και γνώσεις 1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να χρηματοδοτήσει την παροχή επιστημονικών παραδοτέων, ιδιαίτερα έργων εφαρμοσμένης έρευνας άμεσα συνδεδεμένων με την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών με στόχο τη λήψη αποφάσεων για τη χρηστή και αποτελεσματική διαχείριση της αλιείας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ. 2. Ειδικότερα, καθίστανται επιλέξιμα τα ακόλουθα είδη πράξεων: α) μελέτες και πιλοτικά προγράμματα, απαραίτητα για την υλοποίηση και την ανάπτυξη της ΚΑΛΠ, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων ειδών βιώσιμων τεχνικών διαχείρισης της αλιείας <u>και της υδατοκαλλιέργειας</u>· β) κατάρτιση και παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών από επιστημονικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών συμβουλευτικών φορέων που είναι επιφορτισμένοι με την αξιολόγηση των αποθεμάτων, από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες και από ερευνητικά ιδρύματα, γ) συμμετοχή των εμπειρογνομώνων στις συνεδριάσεις σχετικά με επιστημονικά και τεχνικά θέματα αλιείας <u>και υδατοκαλλιέργειας</u> και σε ομάδες εμπειρογνομώνων καθώς και σε διεθνείς συμβουλευτικούς φορείς και σε συνεδριάσεις όπου απαιτείται η συμβολή εμπειρογνομώνων, δ) δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνεται η Επιτροπή για υπηρεσίες που αφορούν τη συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων, τη διοργάνωση και διαχείριση των συνεδριάσεων εμπειρογνομώνων σε θέματα αλιείας και τη διαχείριση ετησίων προγραμμάτων εργασίας που αφορούν την επιστημονική και τεχνική εμπειρογνομοσύνη σε θέματα αλιείας, την επεξεργασία αναγκών δεδομένων και συνόλων δεδομένων και τις προπαρασκευαστικές εργασίες με στόχο την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών· ε) συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της συλλογής δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας και λειτουργίας περιφερειακών βάσεων δεδομένων για την αποθήκευση, διαχείριση και χρήση δεδομένων που θα συμβάλουν στην περιφερειακή συνεργασία και θα βελτιώσουν τις δραστηριότητες συλλογής και διαχείρισης δεδομένων, καθώς επίσης και την επιστημονική εμπειρογνομοσύνη προς όφελος της διαχείρισης της αλιείας.

Αιτιολογία

Στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ εξετάζονται σε βάθος οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει η θαλάσσια αλιεία λόγω της εξάντλησης των ιχθυοαποθεμάτων, της τιμής των καυσίμων και των διοικητικών δυσχερειών. Κατά συνέπεια, οι μελέτες και τα πειραματικά προγράμματα που απαιτούνται για την υλοποίηση και την ανάπτυξη της ΚΑΛΠ πρέπει να περιλαμβάνουν, εκτός της αλιείας, και την υδατοκαλλιέργεια, ως πηγή παραγωγής τροφίμων με υψηλό δυναμικό ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τροπολογία 34

Άρθρο 88

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Γνωμοδοτικά συμβούλια	Γνωμοδοτικά συμβούλια
1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να αναλάβει το λειτουργικό κόστος των γνωμοδοτικών συμβουλίων που συγκροτούνται βάσει του άρθρου 52 του [κανονισμού περί Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής].	1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να αναλάβει <u>αναλαμβάνει</u> το λειτουργικό κόστος που προκύπτει από τη λειτουργία των γνωμοδοτικών συμβουλίων που συγκροτούνται βάσει του άρθρου 52 του [κανονισμού περί Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής], <u>ώστε να είναι σε θέση να εκτελούν πλήρως και αποτελεσματικά την αποστολή τους.</u>

Αιτιολογία

Οι γενικοί κανόνες και οι κατευθυντήριες αρχές που διέπουν την Κοινή Αλιευτική Πολιτική υπόκεινται στη διαδικασία συναπόφασης Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου-Συμβουλίου (περιβαλλοντικοί στόχοι, μηχανισμοί τομεακών ενισχύσεων, κοινή οργάνωση αγοράς, κλπ). Ωστόσο, οι ειδικές ρυθμίσεις πρέπει να καθορίζονται στο επίπεδο των περιοχών αλιείας (ειδικά τεχνικά μέτρα και πολυετή σχέδια διαχείρισης). Για τον λόγο αυτό, ο βασικός κανονισμός προβλέπει την ευρύτερη συμμετοχή των γνωμοδοτικών συμβουλίων στη λήψη αποφάσεων.

Αυτού του είδους η θεσμική οργάνωση παρουσιάζει πολλά πλεονεκτήματα στις σημερινές συνθήκες. Βασίζεται στα επιμέρους οικοσυστήματα, διευκολύνει την ευέλικτη διαχείριση, ιεραρχεί τις προτεραιότητες, επιτρέπει την κατανομή των εξουσιών με διαφάνεια και ευνοεί τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών.

Με τον τρόπο αυτό, ένα ενισχυμένο Περιφερειακό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο θα παρέμενε μία ελαφρά διάρθρωση με 4-5 μόνιμες θέσεις.

Τροπολογία 35

Άρθρο 100

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αποδέσμευση	Αποδέσμευση
Η Επιτροπή αποδεσμεύει αυτόματα το τμήμα της δημοσιονομικής δέσμευσης για επιχειρησιακό πρόγραμμα, το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε για την προχρηματοδότηση ή για ενδιάμεσες πληρωμές ή για το οποίο δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή δήλωση δαπανών η οποία πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 98 παράγραφος 3 για δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου του μεθεπόμενου έτους από εκείνο της δημοσιονομικής δέσμευσης.	1. Η Επιτροπή αποδεσμεύει αυτόματα το τμήμα της δημοσιονομικής δέσμευσης για επιχειρησιακό πρόγραμμα, το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε για την προχρηματοδότηση ή για ενδιάμεσες πληρωμές ή για το οποίο δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή δήλωση δαπανών η οποία πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 98 παράγραφος 3 για δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου του μεθεπόμενου <u>τρίτου</u> έτους <u>μετά</u> από εκείνο της δημοσιονομικής δέσμευσης. 2. <u>Από το τρίτο έτος και μετά, η Επιτροπή αποδεσμεύει αυτόματα το τμήμα της δημοσιονομικής δέσμευσης για επιχειρησιακό πρόγραμμα, το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε για την προχρηματοδότηση ή για ενδιάμεσες πληρωμές ή για το οποίο δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή δήλωση δαπανών η οποία πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 98 παράγραφος 3 για δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου του μεθεπόμενου έτους από εκείνο της δημοσιονομικής δέσμευσης.</u>

Αιτιολογία

Ο ρυθμός υλοποίησης του ΕΤΘΑ προβλέπεται να είναι αργός, δεδομένου, πρώτον, του βραδέως ρυθμού εφαρμογής κατά την τρέχουσα περίοδο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας, καθώς και της δυνατότητας διευθέτησης δεσμεύσεων και πληρωμών μέσω αυτού του Ταμείου μέχρι τα τέλη του 2015· δεύτερον, δεδομένης της προαναφερθείσας επικάλυψης, της χρηματοοικονομικής συγκυρίας που διανύει η Δημόσια Διοίκηση των κρατών μελών, καθώς και της περιορισμένης πίστωσης που παρέχουν οι τράπεζες στους ιδιώτες, ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης βάσει του κανόνα Έτος N+2 δεν πρόκειται να επιτευχθεί. Συνεπώς, ο κανόνας πρέπει να καταστεί πιο ελαστικός και να επεκταθεί στο Έτος N+3, τουλάχιστον για τα τρία πρώτα έτη (2014-2016) και έως ότου το πρόγραμμα αρχίσει να υλοποιείται με κανονικό ρυθμό.

Βρυξέλλες, 9 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Παγκόσμια Ευρώπη: μια νέα προσέγγιση για τη χρηματοδότηση της εξωτερικής δράσης της ΕΕ»

(2012/C 391/11)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- χαιρετίζει τη δέσμη προτάσεων που παρουσιάστηκαν από κοινού με θέμα «Παγκόσμια Ευρώπη», διότι μπορεί να συμβάλει στην υιοθέτηση μίας πιο ολιστικής προσέγγισης και μίας πιο συνεκτικής αναπτυξιακής πολιτικής απ' ό,τι μέχρι σήμερα. Η ΕΠΤ συμφωνεί ότι πρέπει να αυξηθεί η χρηματοδότηση για τον τομέα «Εξωτερική δράση», στον οποίο η συμμετοχή της ΕΕ ως συνόλου αποφέρει σαφή προστιθέμενη αξία·
- σημειώνει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές επικροτούν το επικαιροποιημένο πλαίσιο για την ενωσιακή στήριξη και την απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των μηχανισμών, ιδίως δε οι αρχές εκείνες που, παρά τους περιορισμένους διοικητικούς τους πόρους, επιθυμούν να συμβάλουν στη συνεργασία για την ανάπτυξη·
- επιθυμεί να τονίσει τον ρόλο των τοπικών και των περιφερειακών αρχών ως φορέων της ενωσιακής συνεργασίας για την ανάπτυξη· επίσης επιθυμεί να σημειώσει τον ρόλο που διαδραματίζουν οι εν λόγω φορείς στο πλαίσιο των εθνικών πολιτικών για την προώθηση της αποκέντρωσης και του εκδημοκρατισμού, καθώς και τη σημασία τους στο πλαίσιο της άμεσης διεθνούς διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ φορέων του υποεθνικού επιπέδου·
- θεωρεί ότι θα πρέπει η Επιτροπή στην πρότασή της για τη χρηματοδότηση της δέσμης προτάσεων «Παγκόσμια Ευρώπη» να μεριμνήσει για τη δημιουργία κατάλληλων προϋποθέσεων ώστε να ενισχυθεί η συμμετοχή και η συνεργασία τοπικών και περιφερειακών αρχών, π.χ. με τον περιορισμό ή ακόμη και με την κατάργηση της απαίτησης για συγχρηματοδότηση. Η αποκέντρωση αποτελεί επιθυμητή εξέλιξη και ενισχύει τον ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών – σε ολόκληρο τον κόσμο·
- τονίζει ότι η ανάληψη ευθύνης από τους τοπικούς φορείς και η προώθηση της τοπικής δημοκρατίας προϋποθέτει εμπιστοσύνη στο πολιτικό σύστημα και στους εκπροσώπους του. Με μια αποκεντρωμένη δομή προκύπτουν θεσμοί με μεγαλύτερη νομιμοποίηση και αυτό αποτελεί το σημαντικότερο μέσο για τη δημιουργία στενότερης διασύνδεσης μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης και των πολιτών. Οι ανοιχτές διαδικασίες λήψης αποφάσεων που τηρούν την αρχή της επικουρικότητας συμβάλλουν στην εδραίωση των δημοκρατικών αρχών στο επίπεδο των πολιτών, γεγονός που αποτελεί προϋπόθεση για μία πλουραλιστική και ανεκτική κοινωνία.

Εισηγήτρια

η κ. Lotta HÅKANSSON HARJU (SE/PES)

Έγγραφα αναφοράς

Κοινή ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο – Παγκόσμια Ευρώπη: Μία νέα προσέγγιση για τη χρηματοδότηση της εξωτερικής δράσης της ΕΕ

COM(2011) 865 final

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό κοινών κανόνων και διαδικασιών για την εφαρμογή των μηχανισμών εξωτερικής δράσης της Ένωσης

COM(2011) 842 final

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο: Εκπόνηση του Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου όσον αφορά τη χρηματοδότηση της συνεργασίας της ΕΕ υπέρ των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και των Υπερπόντιων Χωρών και Εδαφών για την περίοδο 2014-2020 (11ο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης)

COM(2011) 837 final

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση Μηχανισμού Προενταξιακής Βοήθειας (ΜΠΒ II)

COM(2011) 838 final

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Γειτονίας

COM(2011) 839 final

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση μηχανισμού χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας

COM(2011) 840 final

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση Μέσου Εταιρικής Σχέσης για τη συνεργασία με τρίτες χώρες

COM(2011) 843 final

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καθιέρωση ενός χρηματοδοτικού μέσου για την προάσπιση της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου παγκοσμίως

COM(2011) 844 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές παρατηρήσεις**

1. χαιρετίζει τη νέα γενιά χρηματοδοτικών μηχανισμών για την αναπτυξιακή πολιτική με τους οποίους θα διευκολυνθεί ο πολιτικός διάλογος και η υλοποίηση μέτρων σύμφωνα με την ευρύτερη στρατηγική «Πρόγραμμα δράσης για αλλαγή» ⁽¹⁾, στο πλαίσιο του προτεινόμενου πολυετούς δημοσιονομικού προγραμματισμού. Η ΕτΠ επικροτεί την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αυξηθεί ο προϋπολογισμός σε 70 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία αποτελούν σχεδόν το 7 % του συνολικού προϋπολογισμού της ΕΕ·

2. χαιρετίζει τη δέσμη προτάσεων που παρουσιάστηκαν από κοινού με θέμα «Παγκόσμια Ευρώπη» ⁽²⁾, διότι μπορεί να συμβάλει στην υιοθέτηση μίας πιο ολιστικής προσέγγισης και μίας πιο συνεκτικής αναπτυξιακής πολιτικής απ' ό,τι μέχρι σήμερα. Η ΕτΠ συμφωνεί ότι πρέπει να αυξηθεί η χρηματοδότηση για τον τομέα «Εξωτερική δράση», στον οποίο η συμμετοχή της ΕΕ ως συνόλου αποφέρει σαφή προστιθέμενη αξία, εκφράζει δε τη λύπη της διότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ) δεν αποτελεί μέρος του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου της ΕΕ: περισσότερα από 34 δισεκατομμύρια ευρώ διοχετεύονται μέσω του ΕΤΑ, οι πόροι αυτοί, ωστόσο, δεν ενσωματώνονται στον προϋπολογισμό. Το ΕΤΑ θα πρέπει να υπόκειται στις ίδιες απαιτήσεις όσον αφορά τη διαφάνεια, την αποτελεσματικότητα και την υποχρέωση λογοδοσίας, με τους άλλους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς της δέσμης προτάσεων «Παγκόσμια Ευρώπη»·

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ: Ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή, COM(2011) 637 final.

⁽²⁾ Η δέσμη προτάσεων «Παγκόσμια Ευρώπη» ή «Η Ευρώπη στον κόσμο» συνίσταται από τα έγγραφα COM(2011) 865, COM(2011) 842, COM(2011) 837, COM(2011) 838, COM(2011) 839, COM(2011) 840, COM(2011) 843 και COM(2011) 844.

3. σημειώνει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές επικροτούν το επικαιροποιημένο πλαίσιο για την ενωσιακή στήριξη και την απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των μηχανισμών, ιδίως δε οι αρχές εκείνες που, παρά τους περιορισμένους διοικητικούς τους πόρους, επιθυμούν να συμβάλουν στη συνεργασία για την ανάπτυξη. Στην παρούσα περίοδο προγραμματισμού ζητήθηκε επιτακτικά η απλούστευση και η αποσαφήνιση των μηχανισμών, η δε ΕτΠ εκφράζει την ικανοποίησή της, διότι ελήφθησαν υπόψη τα αποτελέσματα της διαβούλευσης της Επιτροπής·

4. επισημαίνει ότι η απλούστευση του ρυθμιστικού πλαισίου, η μείωση του κόστους συμμετοχής και η επιτάχυνση των διαδικασιών ανάθεσης συμβάσεων και επιχορηγήσεων συνιστούν ιδιαίτερα επιδιωκόμενες βελτιώσεις. Η μεγαλύτερη ευελιξία και η ταχύτερη προσαρμογή και αναδιάρθρωση, όταν η επί τόπου κατάσταση το απαιτεί, μπορούν να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για την παροχή αποτελεσματικότερων υπηρεσιών·

5. επιθυμεί να τονίσει τον ρόλο των τοπικών και των περιφερειακών αρχών ως φορέων της ενωσιακής συνεργασίας για την ανάπτυξη· επίσης επιθυμεί να σημειώσει τον ρόλο που διαδραματίζουν οι εν λόγω φορείς στο πλαίσιο των εθνικών πολιτικών για την προώθηση της αποκέντρωσης και του εκδημοκρατισμού, καθώς και τη σημασία τους στο πλαίσιο της άμεσης διεθνούς διασυννοριακής συνεργασίας μεταξύ φορέων του υποεθνικού επιπέδου. Έτσι, επισημαίνει ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ειδική περίπτωση των εξόχως απόκεντρων περιοχών, η γεωστρατηγική θέση των οποίων τις καθιστά «ενεργά» σύνορα της ΕΕ και πλατφόρμες της στον κόσμο, οι οποίες μπορούν να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα της ευρωπαϊκής αναπτυξιακής πολιτικής, όπως αναφέρεται στις γνωμοδοτήσεις CdR 408/2010 και CdR 364/2011·

6. επισημαίνει ότι, λόγω της αστικοποίησης, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές καλούνται να αντιμετωπίσουν μεγάλες προκλήσεις, ήτοι να βελτιώσουν τις δυνατότητες και την αποτελεσματικότητά τους και να δημιουργήσουν σταθερά και απλά διοικητικά συστήματα, τα οποία να ανταποκρίνονται στις προσδοκίες των πολιτών. Στο θέμα αυτό, πρέπει να κάνουν χρήση των γνώσεων και των εμπειριών άλλων δήμων. Στις διαφορετικές μορφές της δημοτικής ή της περιφερειακής εταιρικής σχέσης συμμετέχει συχνά ευρύ φάσμα φορέων. Έχει αποδειχθεί ότι η συνεργασία, ιδίως με την ενίσχυση της μορφής των συμπράξεων δημοσίου-δημοσίου τομέα αλλά και δημοσίου-ιδιωτικού τομέα, μπορεί να υλοποιηθεί με οικονομικό τρόπο και να προσφέρει, παρόλα αυτά, απτά και διαρκή αποτελέσματα. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι η συνεργασία προσανατολίζεται στην ενίσχυση των υφιστάμενων διαρθρώσεων, οι οποίες διαθέτουν νομοθετικά καθήκοντα και αρμοδιότητες, καθώς και αποτελεσματικό επιτελείο, το οποίο δραστηριοποιείται ήδη στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει η Επιτροπή στην πρότασή της για τη χρηματοδότηση της δέσμης προτάσεων «Παγκόσμια Ευρώπη» να μεριμνήσει για τη δημιουργία κατάλληλων προϋποθέσεων ώστε να ενισχυθεί η συμμετοχή και η συνεργασία τοπικών και περιφερειακών αρχών, π.χ. με τον περιορισμό ή ακόμη και με την κατάργηση της απαίτησης για συγχρηματοδότηση. Η αποκέντρωση αποτελεί επιθυμητή εξέλιξη και ενισχύει τον ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών – σε ολόκληρο τον κόσμο·

7. τονίζει ότι με την υποστήριξη της αναπτυξιακής συνεργασίας που χορηγείται στην «κοινωνία των πολιτών και στις τοπικές αρχές» αναγνωρίζονται εύλογα και ρητά αυτοί οι φορείς. Εντούτοις, η ΕτΠ ζητά οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, καθώς και οι δημόσιες υπηρεσίες τους, να έχουν επίσης πρόσβαση σε αυτή την υποστήριξη

στο πλαίσιο άλλων θεματικών και γεωγραφικών μέσων. Η υποστήριξη που χορηγείται στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές και η συμμετοχή τους στην ανάπτυξη της κοινωνίας αποτελούν ένα θέμα οριζόντιου χαρακτήρα και δεν θα πρέπει να περιορίζονται σε ένα μικρό τμήμα ενός και μόνου μέσου·

8. θεωρεί ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές θα πρέπει επίσης να ενθαρρυνθούν περισσότερο να συμμετάσχουν στο θεματικό πρόγραμμα «Μετανάστευση και άσυλο», πράγμα που θα τους επιτρέψει να ωφεληθούν από τις χρηματοδοτήσεις. Η διασυνοριακή διεθνής συνεργασία μεταξύ των τοπικών αρχών των χωρών που υποδέχονται μετανάστες και αιτούντες άσυλο και των τοπικών αρχών των χωρών από τις οποίες προέρχονται τα άτομα αυτά θα μπορούσε να βελτιωθεί και να αναπτυχθεί σημαντικά. Η τοπική αυτοδιοίκηση διαδραματίζει αξιοσημείωτο ρόλο στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των προγραμμάτων ένταξης και επαναπατρισμού·

9. χαιρετίζει το γεγονός ότι η αποκεντρωμένη διεθνής συνεργασία για την ανάπτυξη αναγνωρίστηκε ρητώς και προβάλλεται ολόένα και περισσότερο – όχι μόνο στις ανακοινώσεις της Επιτροπής, αλλά και σε άλλα διεθνή πλαίσια κατά τα τελευταία χρόνια (3). Ο ρόλος των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην προώθηση της υγιούς ανάπτυξης και στην καλλιέργεια δεσμών με τους πολίτες και με τα διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης πρέπει να υπογραμμιστεί όσο το δυνατό περισσότερο·

10. εκτιμά ότι, στο πλαίσιο της δημοσιονομικής ή τομεακής στήριξης, θα πρέπει να καθοριστούν απαιτήσεις για τις χώρες-εταίρους προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η αναπτυξιακή βοήθεια, σε επαρκή επίπεδα, φθάνει πραγματικά στα διοικητικά επίπεδα που είναι αρμόδια για την παροχή απαραίτητων και περιζήτητων υπηρεσιών στον τοπικό πληθυσμό. Οι πόροι και το ειδικευμένο προσωπικό δεν θα πρέπει να συγκεντρώνονται στο κεντρικό επίπεδο, αλλά να κατανέμονται στις αρμόδιες υποεθνικές αρχές·

11. τονίζει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές εκφράζουν με ενιαία φωνή τους πολίτες τους και αναλαμβάνουν ηγετικό ρόλο στην εκπροσώπησή τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, εξασφαλίζουν την ισχυρή συμμετοχή των πολιτών που βασίζεται στην πραγματικότητα της καθημερινής ζωής. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές παρέχουν, επίσης, πολλές δημόσιες υπηρεσίες. Σε πολλές περιπτώσεις, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές είναι αυτές που συντονίζουν και προωθούν τη συνεργασία μεταξύ κεντρικών κοινωνικών φορέων, όπως οι μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι θρησκευτικές κοινότητες και ο ακαδημαϊκός τομέας·

12. επισημαίνει ότι οι παγκόσμιοι αναπτυξιακοί στόχοι των Ηνωμένων Εθνών, οι αποκαλούμενοι Στόχοι της Χιλιετίας, είναι ιδιαίτερα σημαντικοί όχι μόνο για τα κράτη μέλη και τα Ηνωμένα Έθνη, αλλά προφανώς και για τους δήμους και τις περιφέρειες. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές επιδιώκουν ενεργά την αειφόρο ανάπτυξη της κοινωνίας και η υλοποίηση των μέτρων σε τοπικό και

(3) Πρόγραμμα Δράσης 21 (υιοθετήθηκε το 1992 στο Rio de Janeiro)- Σύνοδος Κορυφής της Χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών 2000· Δήλωση του Παρισιού 2005· Busan 2011· Ψήφισμα 251 (2008) του Συμβουλίου της Ευρώπης «Διπλωματία των πόλεων» και Φόρουμ Αναπτυξιακής Συνεργασίας των Η.Ε. (θα πραγματοποιηθεί στις 6 Ιουλίου 2012).

περιφερειακό επίπεδο αποτελεί προϋπόθεση για την επίτευξη των Στόχων της Χιλιετίας. Ο ρόλος των υποεθνικών φορέων για την τοπική – και διεθνή – ανάπτυξη πρέπει να προβληθεί περισσότερο. Για παράδειγμα, στις Κάτω Χώρες και στη Σουηδία υλοποιούνται επί του παρόντος προγράμματα, με τα οποία αναδεικνύεται αφενός η συμβολή των δήμων σε μία υγιή αειφόρο ανάπτυξη της κοινωνίας και στη σύνδεση με τους αναπτυξιακούς στόχους των Ηνωμένων Εθνών και, αφετέρου, η αρμοδιότητα που αναλαμβάνουν οι δήμοι στο θέμα αυτό.

13. τάσσεται υπέρ της έκκλησης, η οποία διατυπώνεται στην έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το μέλλον της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ, να ανακηρυχθεί το 2015 «Ευρωπαϊκό έτος για την ανάπτυξη» προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα η παρακολούθηση της πορείας των αναπτυξιακών στόχων για τη χιλιετία (ΑΣΧ).

14. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής για έναν κοινό σχεδιασμό διάρκειας επτά ετών και θεωρεί ότι με τον τρόπο αυτόν δημιουργούνται καλύτερες προϋποθέσεις για ευρείες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις. Η ΕτΠ τάσσεται υπέρ ενός σαφέστερου προσανατολισμού προς τα αποτελέσματα και προς τη θέση αυστηρότερων όρων, όπως προτείνεται για τα συγκεκριμένα μέσα. Η Επιτροπή και οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών πρέπει να έχουν υπόψη τους ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μπορούν να συμβάλουν σε έναν προορατικό διάλογο, αποτελώντας πηγή έμπνευσης για τον προγραμματισμό των αντίστοιχων μηχανισμών.

15. υπογραμμίζει ότι οι μεταρρυθμίσεις αποκέντρωσης και ο εκδημοκρατισμός αποτελούν σύνθετες, ευρείες και διασπαστικές διαδικασίες, οι οποίες απαιτούν επιμονή, προβλεψιμότητα και μακροπρόθεσμη προοπτική από την πλευρά των χρηματοδοτών και των εταίρων της συνεργασίας.

16. τονίζει ότι η ανάληψη ευθύνης από τους τοπικούς φορείς και η προώθηση της τοπικής δημοκρατίας προϋποθέτει εμπιστοσύνη στο πολιτικό σύστημα και στους εκπροσώπους του. Με μια αποκεντρωμένη δομή προκύπτουν θεσμοί με μεγαλύτερη νομιμοποίηση και αυτό αποτελεί το σημαντικότερο μέσο για τη δημιουργία στενότερης διασύνδεσης μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης και των πολιτών. Οι ανοιχτές διαδικασίες λήψης αποφάσεων που τηρούν την αρχή της επικουρικότητας συμβάλλουν στην εδραίωση των δημοκρατικών αρχών στο επίπεδο των πολιτών, γεγονός που αποτελεί προϋπόθεση για μία πλουραλιστική και ανεκτική κοινωνία.

17. πιστεύει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο και στις χώρες-εταίρους, μπορούν – και θα πρέπει – να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση των πολιτικών και των στρατηγικών, στο αντίστοιχο επίπεδο τους, κρίνεται δε σκόπιμο να τους δοθεί η δυνατότητα να συμβάλουν στις δράσεις που αναπτύσσονται σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο. Επιπλέον, ως φορείς παροχής υπηρεσιών, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές είναι υπεύθυνες για τη διαχείριση, τον συντονισμό και την υλοποίηση των προτεραιοτήτων που τίθενται, για παράδειγμα, στους τομείς της υγείας, της εκπαίδευσης και του πολιτισμού.

18. κρίνει ότι, χάρη στις ικανότητές τους, οι εθνικές ενώσεις που εκπροσωπούν δήμους και περιφέρειες μπορούν να διαδραματίσουν αποφασιστικό και υποστηρικτικό ρόλο σε περίπτωση ευρέων κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, ιδίως σε ό,τι αφορά την αποκέντρωση και

τον εκδημοκρατισμό. Οι ενώσεις δήμων και περιφερειών ή οι αντίστοιχοι θεσμοί μπορούν να υποστηρίξουν τα μέλη τέτοιων οργανώσεων, αναπτύσσοντας μεθόδους και μηχανισμούς: επίσης, μπορούν να ομιλούν εκ μέρους των μελών τους, να εκπροσωπούν το κοινό συμφέρον και να συντονίζουν τις δραστηριότητες διαφόρων χρηματοδοτών στο πλαίσιο του πεδίου αρμοδιοτήτων τους. Θα πρέπει να επωφεληθούμε από την εμπειρογνομοσύνη αυτών των ενώσεων, για να ενισχύσουμε τη δημοκρατία σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, στο πλαίσιο της συνεργασίας για την ανάπτυξη. Ως εκ τούτου, καλεί την ΕΕ, τα κράτη μέλη και τις υποεθνικές διοικητικές αρχές να στηρίζουν το έργο των εθνικών ενώσεων των τοπικών και περιφερειακών αρχών στις χώρες εταίρους.

19. επισημαίνει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές διαθέτουν στους περισσότερους τομείς εμπειρογνομοσύνη, η οποία έχει καθοριστική σημασία για την οικονομική, κοινωνική και οικολογικά βιώσιμη ανάπτυξη. Σημειώτεον, ότι διαθέτουν εμπειρία τόσο στην πρακτική εφαρμογή όσο και στην πολιτική καθοδήγηση, π.χ. στους τομείς της δημόσιας υγείας, της εκπαίδευσης, της διαχείρισης των απορριμμάτων και του ύδατος, της τοπικής επιχειρηματικότητας και των προϋποθέσεων δημιουργίας μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, των μεταφορών και των υποδομών, των περιβαλλοντικών και φυσικών πόρων και της γεωργίας: επίσης σε τομείς που συνοδεύονται από ευρύτερες αρμοδιότητες, καθώς και στην εξασφάλιση της πραγματικής δημοκρατίας και την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτή η εμπειρογνομοσύνη μπορεί εύκολα να χρησιμοποιηθεί είτε άμεσα από τις τοπικές και περιφερειακές αρχές είτε μέσω των εθνικών, ευρωπαϊκών ή παγκόσμιων ενώσεων τους ή ακόμα και μέσω της ΕτΠ.

20. σημειώνει ότι το 2008 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε να ακολουθηθεί μια σφαιρική προσέγγιση των τοπικών αρχών ως παραγόντων ανάπτυξης σε παγκόσμια, ευρωπαϊκή και εθνική κλίμακα, προτείνοντας τρία μέσα υπό την αιγίδα της ΕτΠ (και δεδομένου του ρόλου αυτής να αποτελεί βήμα έκφρασης αυτών των αρχών σε επίπεδο ΕΕ). Υπενθυμίζει ότι τα εγχειρήματα του Άτλαντα αποκεντρωμένης συνεργασίας (για την χαρτογράφηση των δράσεων και των βέλτιστων πρακτικών), του διαδικτυακού διαύλου ανταλλαγής πληροφοριών (για την αντιστοίχιση δεξιοτήτων και προσόντων με τις ανάγκες σε εργατικό δυναμικό), καθώς και της Διάσκεψης για την αποκεντρωμένη συνεργασία (με σκοπό την καλλιέργεια του πολιτικού διαλόγου) αποτελούν ήδη πραγματικότητα με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και βασικών δικτύων τοπικών και περιφερειακών αρχών από την ΕΕ και χώρες εταίρους όπως η ομάδα εργασίας Platforma, στο πλαίσιο του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Δήμων και Περιφερειών (ΣΕΔΠ). Καλεί τις τοπικές και περιφερειακές αρχές και τις ενώσεις που τις εκπροσωπούν από την ΕΕ και τις χώρες-εταίρους να χρησιμοποιούν περισσότερο αυτά τα τρία μέσα για λόγους μεγαλύτερης συνέφειας και αποτελεσματικότητας της υποστηρικτικής δράσης τους.

21. παρατηρεί ότι, ως αποτέλεσμα του διαρθρωμένου διαλόγου με θέμα τη συνεργασία για την ανάπτυξη, τον οποίο διεξήγαγαν από τον Μάρτιο του 2010 έως τον Μάιο του 2011 τα θεσμικά όργανα της ΕΕ με εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, η Επιτροπή προτείνει τη δημιουργία μόνιμου φόρουμ υψηλού επιπέδου για ζητήματα ανάπτυξης. Την εν λόγω πρωτοβουλία χαιρετίζει θερμά η ΕτΠ και ευελπιστεί ότι θα εξακολουθήσει να διαδραματίζει τον θεσμικό της ρόλο, διότι θεωρεί ότι ένα επίσημο φόρουμ θα συμβάλει στη θεσμοποίηση του διαλόγου και στη βελτίωση της ποιότητας του περιεχομένου, ενώ θα

καταστήσει δυνατό τον συστηματικό διάλογο για θέματα ανάπτυξης με τακτικές επικαιροποιήσεις, γνωμοδοτήσεις ειδικών και ανταλλαγή εμπειρίας. Η ΕτΠ χαιρετίζει επίσης τις προβλεπόμενες ανακοινώσεις με θέμα τον ρόλο των ΜΚΟ και των τοπικών αρχών στην αναπτυξιακή συνεργασία, οι οποίες θα αποτελέσουν την επίσημη βάση της συνέχισης και της διεύρυνσης της συνεργασίας τους με την Επιτροπή. Η σημασία αυτής της συνεργασίας υπογραμμίστηκε κατά την εξαμηνιαία Διάσκεψη για την αποκεντρωμένη συνεργασία, καθώς και κατά τον διαρθρωμένο διάλογο.

Παρατηρήσεις σχετικά με το Ευρωπαϊκό Μέσο για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (ΕΜΔΑΑ)

22. επισημαίνει ότι ο προϋπολογισμός του θεματικού μέσου για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα θα αυξηθεί κατά 35 % συγκριτικά με την παρούσα περίοδο προγραμματισμού, ωστόσο θα εξακολουθήσει να αποτελεί μικρό μέρος της ενωσιακής αναπτυξιακής βοήθειας (περίπου 2 %). Η ΕτΠ εκφράζει τη λύπη της, διότι το εν λόγω οριζόντιο μέσο δεν διαθέτει περισσότερους πόρους, καθώς μπορεί να εφαρμοστεί σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές και σε διαφορετικές φάσεις ανάπτυξης, εστιάζοντας σε θεμελιώδη ζητήματα, όπως η τήρηση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή η υποστήριξη και η ενίσχυση δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων.

23. υπογραμμίζει ότι η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν οικουμενικές αξίες της ΕΕ και της διεθνούς κοινότητας. Οι εν λόγω αξίες αποτελούν όφελος και δύναμη και, σε πολλές κοινωνίες, για την προστασία τους μεριμνούν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, ένα λειτουργικό δικαστικό σύστημα, η κοινωνία των πολιτών, τα μέσα ενημέρωσης και άλλοι φορείς.

24. πιστεύει ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να προωθούνται και η εφαρμογή τους να προωθηθεί σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας. Η ΕτΠ θεωρεί συνεπώς εύλογο να λάβουν περισσότερη ενίσχυση από το εν λόγω μέσο οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, στο πλαίσιο της δημιουργίας δεσμών.

25. θεωρεί ότι το επίπεδο διακυβέρνησης που βρίσκεται πιο κοντά στους πολίτες μπορεί επίσης να εφαρμόσει εθνικές αποφάσεις στο τοπικό επίπεδο, κατά τρόπο που να λαμβάνονται υπόψη οι τοπικές περιστάσεις και οι αποφάσεις να προσαρμόζονται σε αυτές, προκειμένου να αποφεύγονται πιθανές αρνητικές επιδράσεις στα δικαιώματα του τοπικού πληθυσμού, σε ό,τι αφορά, λόγου χάρι, τις γλωσσικές απαιτήσεις ή την εθνική ταυτότητα. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές βρίσκονται στην καλύτερη θέση για να οργανώσουν και να συντονίσουν δράσεις ευαισθητοποίησης τοπικών ομάδων, όπως οι νέοι και οι γυναίκες, σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματά τους και τον τρόπο άσκησής τους.

Παρατηρήσεις σχετικά με τον χρηματοδοτικό μηχανισμό αναπτυξιακής συνεργασίας, με υποστήριξη των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών (στο πλαίσιο του μηχανισμού αναπτυξιακής συνεργασίας (ΜΑΣ))

26. προτιμάται, φυσικά, όπως επίσης και οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές τις οποίες εκπροσωπεί, να συμβάλει ενεργά στην

υλοποίηση της πρότασης της Επιτροπής περί επέκτασης του διαλόγου και της συνεργασίας της με την κοινωνία των πολιτών και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, με τα μέσα που έχει δημιουργήσει μαζί με την Επιτροπή και τα βασικά δίκτυα τοπικών και περιφερειακών αρχών από την ΕΕ και χώρες εταίρους, καθώς και με τη βοήθεια του νέου μόνιμου φόρουμ υψηλού επιπέδου για την ανάπτυξη.

27. εκφράζει την ικανοποίησή της, διότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μπορούν να εξακολουθήσουν να λαμβάνουν χρηματοδότηση για την αναπτυξιακή συνεργασία. Ωστόσο τονίζει ότι θα ήταν σκόπιμο να υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ της κοινωνίας των πολιτών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, όσον αφορά τόσο τα πολιτικά μέτρα, όσο και τους μηχανισμούς και αυτή καθεαυτή τη χρηματοδότηση.

28. υποστηρίζει με έμφαση ότι στο πλαίσιο του μηχανισμού χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας για την κοινωνία των πολιτών (δηλ. τους μη κρατικούς φορείς) και τις τοπικές αρχές (βλ. το πρόγραμμα NSA-LA) πρέπει να διατεθούν περισσότεροι πόροι για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Στην παρούσα περίοδο προγραμματισμού, οι πόροι δεν καταμερίστηκαν με ισοτιμία τρόπο μεταξύ των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών. Εάν διατεθεί για τις τοπικές και περιφερειακές αρχές το 25 % των πόρων (αντί για το ισχύον ποσοστό 15 %), τότε θα καταστεί δυνατόν να αξιοποιηθεί καλύτερα ο συμβουλευτικός τους ρόλος και η εμπειρογνομosύνη τους.

29. πιστεύει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μπορούν να εξασφαλίσουν μία δημοκρατική ανάπτυξη με διάρκεια και, συνεπώς, θα πρέπει να τους χορηγηθούν επαρκείς πόροι, ώστε να βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο με οικονομικά ισχυρές εθνικές ή διεθνείς μη κερδοσκοπικές οργανώσεις. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές των χωρών-εταίρων είναι απαραίτητες για τον συντονισμό πρωτοβουλιών και μέτρων διαφορετικών φορέων και την εξασφάλιση ότι αυτά ανταποκρίνονται στην αναπτυξιακή πολιτική που σχεδιάζεται στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και διαθέτει ισχυρές πολιτικές βάσεις, τουλάχιστον στον βαθμό που οι πρωτοβουλίες και τα μέτρα αυτά συμβάλλουν στην προσφορά δημόσιων υπηρεσιών.

30. επισημαίνει ότι, στον τομέα του αναπτυξιακού έργου, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές διαθέτουν ανεκτίμητες ειδικές γνώσεις και εμπειρία, ιδιαίτερα όσον αφορά την τοπική και περιφερειακή διακυβέρνηση και διοίκηση, τη δημιουργία συστημάτων και βημάτων για την ανάπτυξη πολιτικού διαλόγου, τη διεύρυνση και εμβάθυνση του πολιτικού έργου των κομμάτων, καθώς και την εξασφάλιση των προϋποθέσεων για την ενίσχυση της συμμετοχής και του διαλόγου των πολιτών. Με άλλα λόγια, διαθέτουν τις γνώσεις και την εμπειρία για τη δημιουργία μιας σταθερής και βιώσιμης δημοκρατίας.

31. παρατηρεί ότι πολλές τοπικές και περιφερειακές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαθέτουν μακρά δημοκρατική παράδοση, ωστόσο σε πολλά κράτη μέλη η δημοκρατία είναι ακόμη νέα και εύθραυστη. Οι διαφορετικές εμπειρίες και προοπτικές των τοπικών και περιφερειακών αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει συνεπώς να ενσωματωθούν στην κοινή αναπτυξιακή συνεργασία της ΕΕ με τις χώρες-εταίρους και να αξιοποιηθούν για τη μεταρρύθμιση

ή/και τη δημιουργία δημοσίων θεσμών στις χώρες-εταίρους. Επίσης, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην τοπική αυτοδιοίκηση διότι αποτελεί το πλησιέστερο σε όλους τους πολίτες επίπεδο διακυβέρνησης, καθώς και να στηριχθεί και να ενισχυθεί η κοινωνία των πολιτών, η οποία αποτελεί το θεμέλιο κάθε δημοκρατίας·

32. υπογραμμίζει ότι η ενίσχυση του ρόλου των άμεσα εκλεγμένων τοπικών και περιφερειακών πολιτικών προσώπων, καθώς και των δημοσίων υπαλλήλων στις χώρες-εταίρους έχει κεντρική σημασία για την επιτυχή υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων που αποσκοπούν στην προώθηση της αποκέντρωσης και στη διασφάλιση μιας υπεύθυνης διακυβέρνησης – η αποτελεσματική διακυβέρνηση θα πρέπει να αποτελεί τόσο μέσο όσο και στόχο της δράσης της ΕΕ στον τομέα της ανάπτυξης·

33. κρίνει ότι για να υπάρξει ουσιαστική δημοκρατία και να διασφαλιστεί η παροχή καλύτερων τοπικών υπηρεσιών πρέπει να υπάρχει η πρόθεση και η ικανότητα για συστημικές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα ταυτοχρόνως. Η πολιτική δέσμευση, η αποδέσμευση πόρων, η κατανομή των αρμοδιοτήτων και η αποκέντρωση απαιτούν την επίτευξη συναίνεσης σε εθνικό, σε περιφερειακό και σε τοπικό επίπεδο. Ένα εθνικό νομικό και δημοσιονομικό σύστημα που προβλέπει την υποχρέωση λογοδοσίας στο τοπικό και στο περιφερειακό επίπεδο δημιουργεί τις προϋποθέσεις για βελτιώσεις και για την αναγκαία ανάλυση ευθύνης εκ μέρους των τοπικών φορέων με στόχο τη βελτίωση του τοπικού περιβάλλοντος·

Παρατηρήσεις σχετικά με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Γειτονίας (ΕΜΓ)

34. χαιρετίζει τον προτεινόμενο Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Γειτονίας και θεωρεί ότι στην πρόταση αυτή λαμβάνονται ευρέως υπόψη οι μεταρρυθμίσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν στον υφιστάμενο μηχανισμό. Ωστόσο, η ΕτΠ επιθυμεί να προτείνει ορισμένες τροποποιήσεις για την περαιτέρω ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και του αντικτύπου της βοήθειας που χορηγείται σε γείτονες χώρες·

35. για να επιτευχθεί ο στόχος της ΕΕ σχετικά με την ουσιαστική και βιώσιμη δημοκρατία, συνιστά να προστεθούν ειδικές διατυπώσεις προκειμένου να προβληθούν η αποκέντρωση και η τοπική δημοκρατία, καθώς και η ανάπτυξη ικανοτήτων για την παροχή δημόσιων τοπικών και περιφερειακών υπηρεσιών·

36. καλεί την Επιτροπή να διαθέσει κονδύλια, στο πλαίσιο αυτού του μηχανισμού, για προγράμματα που αποσκοπούν στην προάσπιση της δημοκρατίας στο τοπικό και στο περιφερειακό επίπεδο, καθώς και στην αποκέντρωση. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι δυνάμειοι δικαιούχοι και εταίροι της συνεργασίας θα είναι τοπικές και περιφερειακές αρχές·

37. προτρέπει την Επιτροπή να καταστήσει σαφές ότι η διασυννοριακή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας μεταξύ περισσότερων χωρών, δεν περιορίζεται στις χώρες που συνορεύουν γεωγραφικά, αλλά περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη, τις περιφέρειες και τις κοινότητες της ΕΕ, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους εγγύτητα. Είναι σημαντικό η εμπειρία, η γνώση και τα παραδείγματα ορθών πρακτικών να μεταφέρονται διασυννοριακά, ανεξάρτητα από

τη γεωγραφική απόσταση, ενώ, όσον αφορά τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, απαιτείται να καταργηθεί το κριτήριο της μέγιστης απόστασης 150 χλμ. για την επιλεξιμότητα στον ευρωπαϊκό μηχανισμό γειτονίας και εταιρικής σχέσης (ENPI)·

38. σημειώνει ότι η απαίτηση συγχρηματοδότησης για την υλοποίηση σχεδίων της πολιτικής γειτονίας ενδέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να αποτελέσει εμπόδιο για τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών. Το επίπεδο συγχρηματοδότησης σε ορισμένα κράτη έρχεται σε σύγκρουση με την εθνική νομοθεσία, όταν αυτή δεν προβλέπει τη συμμετοχή των υποεθνικών αρχών στην αναπτυξιακή συνεργασία·

39. καλεί την Επιτροπή να εστιάσει, στον Κανονισμό, ακόμη περισσότερο την προσοχή της στην θεσμική εταιρική σχέση και στο μέσο παροχής τεχνικής βοήθειας και ανταλλαγής πληροφοριών (TAIEX) ⁽⁴⁾ και να εξετάσει λεπτομερώς πώς μπορεί να συνεχιστεί η προώθησή τους. Είναι γεγονός ότι λίγα μόνον υπουργεία αρμόδια για την τοπική και την περιφερειακή διοίκηση ενδιαφέρονται ή διαθέτουν την ικανότητα να προτείνουν αυτού του είδους την εταιρική σχέση ή την τεχνική βοήθεια και ανταλλαγή πληροφοριών·

40. θεωρεί ότι ο αναγνωρισμένος και όλο και πιο καταξιωμένος ρόλος που διαδραματίζουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, η κοινωνία των πολιτών και η συνεργασία τους στη διαδικασία μετασχηματισμού από τον μονοκομματισμό και τη δικτατορία προς τη δημοκρατία είναι σημαντικός και προσφέρει προστιθέμενη αξία, η οποία θα πρέπει να προβληθεί πολύ περισσότερο στην πολιτική γειτονίας της ΕΕ και τη διαχείριση των δημοσιονομικών πόρων·

41. έχει συμμετάσχει σε εντατικές και συγκεκριμένες ανταλλαγές και έχει συνεργαστεί π.χ. με τη Διάσκεψη των Τοπικών και των Περιφερειακών Αρχών για την Ανατολική Εταιρική Σχέση (CORLEAP) και με την Ευρωμεσογειακή Περιφερειακή και Τοπική Συνέλευση (ARLEM), ως μέρος των εργασιών της. Οι ανταλλαγές αυτές οδήγησαν, μεταξύ άλλων, στην προβολή του σκοπού και του στόχου των στρατηγικών της ΕΕ «Ευρώπη στον κόσμο» και «Πρόγραμμα δράσης για αλλαγή» τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων της Ένωσης·

Παρατηρήσεις σχετικά με τον Μηχανισμό Προενταξιακής Βοήθειας (ΜΠΒ)

42. κατέβαλε προσπάθειες – στο πλαίσιο γνωμοδοτήσεων, εργασιών, ομάδων εργασίας και της Τοπικής Διοικητικής Διευκόλυνσης (LAF) – για να επεκταθεί η εφαρμογή της προενταξιακής χρηματοδότησης και επικροτεί πλήρως την προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η υποστήριξη που παρέχεται από τον ΜΠΒ θα πρέπει να είναι περισσότερο προσανατολισμένη προς τα αποτελέσματα, πιο ευέλικτη και περισσότερο προσαρμοσμένη στην κάθε περίπτωση·

43. σημειώνει ότι, με μια πολυεπίπεδη και εταιρική προσέγγιση, η ΕΕ στοχεύει να εξασφαλίσει την παροχή μιας αποδοτικής και αποτελεσματικότερης προενταξιακής βοήθειας. Η ΕτΠ έχει προωθήσει πρακτικά αυτόν τον στόχο, για παράδειγμα, με τη διοργάνωση της Διάσκεψης των Κοινοβουλίων («Assises») και με την εκπόνηση

⁽⁴⁾ TAIEX: «Τεχνική βοήθεια και ανταλλαγή πληροφοριών», ένα μέσο για την υποστήριξη των χωρών-εταίρων στην προσαρμογή τους στη νομοθεσία της ΕΕ.

του Άτλαντα για την αποκεντρωμένη συνεργασία. Η ΕτΠ και η Επιτροπή έχουν κοινή αρμοδιότητα για την Τοπική Διοικητική Διευκόλυνση, στο πλαίσιο της οποίας οργανώνονται επισκέψεις μελέτης για πολιτικούς και δημόσιους υπαλλήλους των υποψηφίων χωρών και των δυνάμει υποψηφίων χωρών·

44. προτρέπει την Επιτροπή να διευκολύνει και να προωθήσει περισσότερο τις ανταλλαγές εμπειριών μεταξύ των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και να διασφαλίσει ότι, στις ανταλλαγές αυτές, δεν θα κυριαρχεί το επίπεδο της κεντρικής κυβέρνησης στα κράτη μέλη και στις χώρες της διέυρυνσης·

45. παρατηρεί ότι η συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές στις χώρες της διέυρυνσης και τις γείτονες χώρες απέκτησε, συν τω χρόνω, πιο επαγγελματικό χαρακτήρα και η ΕτΠ υπογραμμίζει πόσο σημαντικό είναι τα μέσα χρηματοδότησης να συνεχίσουν την προώθηση αυτής της εξέλιξης και να την εντατικοποιήσουν·

46. ζητά, κυρίως στις χώρες της διέυρυνσης και στις γείτονες χώρες, να καταστεί πιο εμφανής ο συσχετισμός μεταξύ της κατανόησης της οικονομικής βοήθειας και των πραγματικών αποτελεσμάτων της διαδικασίας εφαρμογής με τη χρήση κατάλληλων μέσων και δεικτών, να δοθεί δε ιδιαίτερη προσοχή στην αποκεντρωση, στην πολυεπίπεδη διακυβέρνηση και, κατ' επέκταση, στη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών στα αντίστοιχα επίπεδα λήψης αποφάσεων·

47. καλεί την Επιτροπή να εξασφαλίσει τη διάθεση ειδικών πόρων για την ενίσχυση των ικανοτήτων και την ανάπτυξη των τοπικών και περιφερειακών αρχών στις χώρες της διέυρυνσης και την βελτίωση των γνώσεων και δεξιοτήτων. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως παθητικοί αποδέκτες, αλλά θα πρέπει να τους δοθεί ο ρόλος ενεργών φορέων που διαθέτουν εξαιρετική γνώση των αναγκών, των προϋποθέσεων και των ρεαλιστικών στόχων·

48. πιστεύει ότι, αν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές καταβάλουν πιο δραστήριες προσπάθειες να επιτύχουν την ανάπτυξη ικανοτήτων που είναι απαραίτητη για την διέυρυνση της συνεργασίας που προϋποθέτει η λειτουργία του ΜΠΒ, θα αποκτήσουν την ευκαιρία να εξασκηθούν στην πράξη πριν από την ένταξή τους στην ΕΕ. Λόγου χάρι, μπορούν να χρησιμοποιηθούν πόροι για την ενθάρρυνση αυτών των φορέων να αναπτύξουν ιδέες για σχέδια και για την υποστήριξή τους στη διαδικασία αυτή. Πολλές χώρες αποκόμισαν θετικές εμπειρίες με την αποκεντρωμένη διαχείριση των πόρων του ΜΠΒ·

49. τονίζει ότι ένα πρόβλημα στην εκτέλεση των χρηματοδοτήσεων του ΜΠΒ είναι, μεταξύ άλλων, η διαφθορά, για την καταπολέμηση της οποίας θα πρέπει να υποστηριχθούν όλα τα επίπεδα τοπικό, περιφερειακό, εθνικό. Ένα σύστημα συνεχούς και αυστηρού ελέγχου και η υποστήριξη των «μηχανισμών ελέγχου», όπως είναι οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τα μέσα ενημέρωσης, αλλά και οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της αναγκαίας διαφάνειας και της υποχρέωσης λογοδοσίας·

50. κρίνει ότι, με την καλύτερη ενσωμάτωση των χρηματοδοτήσεων του ΜΠΒ στις τρέχουσες αναπτυξιακές δράσεις του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου, θα ενισχυθούν οι βάσεις για μια ισχυρή πολυεπίπεδη διακυβέρνηση και μια βιώσιμη αποκεντρωση. Με τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην ανάπτυξη προγραμμάτων και σχεδίων, στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και στον έλεγχο και τη διαχείριση τίθενται τα θεμέλια για τη συνέχιση των αναπτυξιακών δράσεων, ακόμη και όταν δεν υπάρχει εξωτερική υποστήριξη·

51. επισημαίνει ότι σε πολλές χώρες των Δυτικών Βαλκανίων πραγματοποιούνται ριζικές κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να εδραιωθούν και να επιταχυνθούν περαιτέρω με την ευρύτερη συμμετοχή εκπροσώπων του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου. Σε πολλές περιπτώσεις, το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο δεν διαθέτουν τους αναγκαίους διοικητικούς, δημοσιονομικούς και ανθρώπινους πόρους για τη διαχείριση του ΜΠΒ. Οι πόροι και οι ικανότητες είναι συγκεντρωμένα στο κεντρικό επίπεδο, γεγονός που ενισχύει ακόμη περισσότερο ένα ήδη συγκεντρωτικό σύστημα και επιβραδύνει την ενεργότερη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών πολιτικών φορέων·

52. παρατηρεί ότι, πολύ συχνά, οι μεταρρυθμίσεις προσκόπτουν στην έλλειψη ικανοτήτων στο τοπικό και στο περιφερειακό επίπεδο, όταν η αποκεντρωση των εξουσιών επιβάλλεται μεν, δεν συνοδεύεται όμως από αποκεντρωση των δημοσιονομικών πόρων. Η διαχείριση του ΜΠΒ από την ΕΕ μπορεί να επιταχύνει τις αναγκαίες παράλληλες διαδικασίες, προκειμένου να εναρμονιστούν οι αρμοδιότητες με τους πόρους·

Παρατηρήσεις σχετικά με το Μέσο Εταιρικής Σχέσης

53. σημειώνει ότι το Μέσο Εταιρικής Σχέσης καλύπτει χώρες όπως π.χ. η Κίνα, η Βραζιλία, η Νότια Αφρική και η Ρωσία. Πρωταρχικός του στόχος είναι η ανάπτυξη και προώθηση του εμπορίου και των επαφών μεταξύ αυτών των χωρών και της ΕΕ. Τα κύρια θέματα στα οποία εστιάζεται είναι το κλίμα, το περιβάλλον και οι εμπορικές συναλλαγές·

54. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι θύλακες υπανάπτυξης αποτελούν ένα κρυφό κεφάλαιο στις εθνικές στατιστικές, οι οποίες εστιάζονται στο μέσο κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ σε εθνικό επίπεδο. Οι μειονεκτούσες περιφέρειες χωρών με καλή οικονομική ανάπτυξη δεν μπορούν να ζητήσουν τη χορήγηση στήριξης, παρά μόνο στο πλαίσιο του Μέσου Εταιρικής Σχέσης. Ως εκ τούτου, η ΕτΠ συνιστά να δοθεί προσοχή στις περιφερειακές ανισότητες, όπως τα επίπεδα κατανομής του εισοδήματος και φτώχειας από γεωγραφική άποψη. Η Επιτροπή θα πρέπει να διεξαγάγει συζητήσεις με τις ενδιαφερόμενες χώρες σχετικά με τη σημασία της συνολικής και γενικής ανάπτυξης και να ζητήσει να καταβληθούν προσπάθειες για τη βελτίωση της περιφερειακής συνοχής, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενες χώρες να μπορούν να αξιώσουν χρηματοδοτική στήριξη από την ΕΕ·

55. υπενθυμίζει ότι αυτό το μέσο θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί και για την ανάπτυξη δικτύων κοινωνικής ασφάλειας και τη συνολική μεταρρύθμιση του τομέα της πρόνοιας, για τη διάθεση πόρων με στόχο την ενίσχυση των αρχών του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου, καθώς και για να εξασφαλιστεί ότι το μέσο αυτό θα προάγει την επέκταση της συνεργασίας και τη δημοκρατική ανάπτυξη σε αυτές τις χώρες.

II. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

COM(2011) 838 final

Άρθρο 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 2	Άρθρο 2
1. Η βοήθεια βάσει του παρόντος κανονισμού επιδιώκει τους ακόλουθους ειδικούς στόχους, σύμφωνα με τις ανάγκες της κάθε δικαιούχου χώρας και του θεματολογίου διεύρυνσης για την κάθε χώρα:	1. Η βοήθεια βάσει του παρόντος κανονισμού επιδιώκει τους ακόλουθους ειδικούς στόχους, σύμφωνα με τις ανάγκες της κάθε δικαιούχου χώρας <u>σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο</u> και του θεματολογίου διεύρυνσης για την κάθε χώρα:
α) Στήριξη των πολιτικών μεταρρυθμίσεων, μεταξύ άλλων:	α) Στήριξη των πολιτικών μεταρρυθμίσεων, μεταξύ άλλων:
i) ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών και του κράτους δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής του·	i) ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών και του κράτους δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής του·
ii) προώθηση και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, μεγαλύτερος σεβασμός των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, προάσπιση της ισότητας των φύλων, εξάλειψη των διακρίσεων, ελευθερία του τύπου καθώς και σχέσεις καλής γειτονίας·	ii) προώθηση και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, μεγαλύτερος σεβασμός των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, προάσπιση της ισότητας των φύλων, εξάλειψη των διακρίσεων, ελευθερία του τύπου καθώς και σχέσεις καλής γειτονίας·
iii) καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος·	iii) καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος·
iv) μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και χρηστή διακυβέρνηση·	iv) μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και χρηστή διακυβέρνηση, <u>συμπεριλαμβανομένης της δεσμικής ενίσχυσης σε όλα τα επίπεδα</u> ·
v) ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών και του κοινωνικού διαλόγου·	v) ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών και του κοινωνικού διαλόγου·
vi) συμφιλίωση, οικοδόμηση της ειρήνης και μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης.	vi) συμφιλίωση, οικοδόμηση της ειρήνης και μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης.
...	...

Αιτιολογία

Το θέμα της δημοκρατικής ενίσχυσης των θεσμικών φορέων είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα και άρα πρέπει να δοθεί έμφαση σε αυτό. Η τροπολογία αναφέρεται στο σημείο 45 του σχεδίου γνωμοδότησης.

Τροπολογία 2

COM(2011) 839 final

Άρθρο 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 4	Άρθρο 4
3. Η στήριξη της Ένωσης που παρέχεται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού συγχρηματοδοτείται καταρχήν από τις χώρες εταίρους από δημόσια κεφάλαια, συνεισφορές των δικαιούχων ή άλλες πηγές. Η ίδια αρχή εφαρμόζεται στη συνεργασία με τη Ρωσική Ομοσπονδία, ιδίως σε σχέση με τα προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ). Οι απαιτήσεις για συγχρηματοδότηση μπορεί να αίρονται σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και όταν τούτο είναι απαραίτητο για να στηριχθεί η ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών και των μη κρατικών φορέων, με την επιφύλαξη της συμμόρφωσης με τους υπόλοιπους όρους που καθορίζονται στο δημοσιονομικό κανονισμό.	3. Η στήριξη της Ένωσης που παρέχεται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού συγχρηματοδοτείται καταρχήν από τις χώρες εταίρους από δημόσια κεφάλαια, συνεισφορές των δικαιούχων ή άλλες πηγές. Η ίδια αρχή εφαρμόζεται στη συνεργασία με τη Ρωσική Ομοσπονδία, ιδίως σε σχέση με τα προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ). Οι απαιτήσεις για συγχρηματοδότηση μπορεί να αίρονται σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και όταν τούτο είναι απαραίτητο για να στηριχθεί η ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών και των μη κρατικών φορέων <u>ή προκειμένου να διευκολύνεται η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών των χωρών εταίρων σε έργα με σκοπό την ενδυνάμωση της δημοκρατίας σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα</u> , με την επιφύλαξη της συμμόρφωσης με τους υπόλοιπους όρους που καθορίζονται στο δημοσιονομικό κανονισμό.

Αιτιολογία

Σε ορισμένες περιπτώσεις οι απαιτήσεις για συγχρηματοδότηση ενδέχεται να εμποδίζουν τις τοπικές και περιφερειακές αρχές στις χώρες-εταίρους (οι οποίες, άλλωστε, πρέπει να είναι οι κύριες δικαιούχοι αυτών των προγραμμάτων) να υλοποιούν χρήσιμα και βιώσιμα προγράμματα. Δεδομένου ότι η εδραίωση της δημοκρατίας σε τοπικό επίπεδο αποτελεί μία από τις προτεραιότητες του εν λόγω προγράμματος, θα πρέπει να είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους θα μπορούν –υπό συγκεκριμένους όρους– να αίρονται οι απαιτήσεις για συγχρηματοδότηση.

Τροπολογία 3

COM(2011) 840 final

Άρθρο 8

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 8	Άρθρο 8
1. Στόχος του προγράμματος για τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και τις τοπικές αρχές στην αναπτυξιακή διαδικασία είναι να χρηματοδοτεί πρωτοβουλίες στον τομέα της ανάπτυξης από ή για λογαριασμό οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και τοπικών αρχών που προέρχονται από χώρες εταίρους, από την Ένωση και από υποψήφιες και δυνάμει υποψήφιες χώρες.	1. Στόχος του προγράμματος για τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και τις τοπικές ή περιφερειακές αρχές στην αναπτυξιακή διαδικασία είναι να χρηματοδοτεί πρωτοβουλίες στον τομέα της ανάπτυξης από ή για λογαριασμό οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και τοπικών ή περιφερειακών αρχών που προέρχονται από χώρες εταίρους, από την Ένωση και από υποψήφιες και δυνάμει υποψήφιες χώρες. <u>Σε αυτές τις δράσεις θα ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές δομές και ο ειδικός ρόλος, αφενός μεν των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, αφετέρου δε των τοπικών και περιφερειακών αρχών.</u>
2. Λεπτομερείς τομείς δραστηριότητας που επιδιώκει η βοήθεια της Ένωσης βάσει του παρόντος άρθρου καθώς και ενδεικτικός κατάλογος κατηγοριών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και τοπικών αρχών περιλαμβάνεται στο παράρτημα V.	2. Λεπτομερείς τομείς δραστηριότητας που επιδιώκει η βοήθεια της Ένωσης βάσει του παρόντος άρθρου καθώς και ενδεικτικός κατάλογος κατηγοριών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και τοπικών ή περιφερειακών αρχών περιλαμβάνεται στο παράρτημα V.

Αιτιολογία

Είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι το πρόγραμμα αυτό θα επιτρέπει τη συνεργασία και των περιφερειακών αρχών που προέρχονται από χώρες-εταίρους, από υποψήφιες και δυνάμει υποψήφιες χώρες. Επίσης, πρέπει να τονιστεί ότι ενδέχεται οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές να διαδραματίζουν διαφορετικό ρόλο στην κάθε χώρα ή έργο. Η τροπολογία αναφέρεται στο σημείο 25 των γενικών παρατηρήσεων του σχεδίου γνωμοδότησης.

Τροπολογία 4

COM(2011) 838 final

Άρθρο 14

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Άρθρο 14	Άρθρο 14
1. Το ποσό δημοσιονομικής αναφοράς για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού την περίοδο από το 2014 έως το 2020 είναι 14 110 100 000 ευρώ (σε τρέχουσες τιμές). Ποσοστό μέχρι 3 % του δημοσιονομικού ποσού αναφοράς διατίθεται σε προγράμματα διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ δικαιούχων χωρών και κρατών μελών της ΕΕ.	1. Το ποσό δημοσιονομικής αναφοράς για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού την περίοδο από το 2014 έως το 2020 είναι 14 110 100 000 ευρώ (σε τρέχουσες τιμές). Ποσοστό μέχρι 3 % του δημοσιονομικού ποσού αναφοράς διατίθεται σε προγράμματα διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ δικαιούχων χωρών και κρατών μελών της ΕΕ διακυβέρνηση, <u>συμπεριλαμβανομένης της υποβοήθησης της ανάπτυξης ικανοτήτων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.</u>
2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου της Ένωσης.	2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου της Ένωσης.
3. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού «Erasmus για όλους», για την προώθηση της διεθνούς διάστασης της ανώτατης εκπαίδευσης, ένα ενδεικτικό	3. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού «Erasmus για όλους», για την προώθηση της διεθνούς διάστασης της ανώτατης εκπαίδευσης, ένα ενδεικτικό

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
ποσό 1 812 100 000 ευρώ από διάφορους μηχανισμούς εξωτερικής δράσης (Μηχανισμός Αναπτυξιακής Συνεργασίας, Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Γειτονίας, Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας, Μηχανισμός Εταιρικής Σχέσης και Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης) θα χορηγηθεί σε δράσεις κινητικότητας της μάθησης προς και από χώρες μη μέλη της ΕΕ, και δράσεις συνεργασίας και πολιτικού διαλόγου με αρχές/οργανισμούς/οργανώσεις από αυτές τις χώρες. Οι διατάξεις του κανονισμού «Erasmus για όλους» εφαρμόζονται στη χρήση αυτών των κεφαλαίων. Η χρηματοδότηση θα καταστεί διαθέσιμη μέσω 2 πολυετών χορηγήσεων που θα καλύπτουν μόνο τα πρώτα 4 χρόνια και τα υπόλοιπα 3 χρόνια αντίστοιχα. Η χρηματοδότηση αυτή θα καταγραφεί στον πολυετή ενδεικτικό προγραμματισμό αυτών των μηχανισμών, σύμφωνα με τις ανάγκες και τις προτεραιότητες που θα επισημαίνονται στις ενδιαφερόμενες χώρες. Οι χορηγήσεις μπορούν να επανεξετάζονται στην περίπτωση σοβαρών απρόβλεπτων περιστάσεων ή σημαντικών πολιτικών αλλαγών σύμφωνα με τις εξωτερικές προτεραιότητες της ΕΕ.	ποσό 1 812 100 000 ευρώ από διάφορους μηχανισμούς εξωτερικής δράσης (Μηχανισμός Αναπτυξιακής Συνεργασίας, Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Γειτονίας, Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας, Μηχανισμός Εταιρικής Σχέσης και Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης) θα χορηγηθεί σε δράσεις κινητικότητας της μάθησης προς και από χώρες μη μέλη της ΕΕ, και δράσεις συνεργασίας και πολιτικού διαλόγου με αρχές/οργανισμούς/οργανώσεις από αυτές τις χώρες. Οι διατάξεις του κανονισμού «Erasmus για όλους» εφαρμόζονται στη χρήση αυτών των κεφαλαίων. Η χρηματοδότηση θα καταστεί διαθέσιμη μέσω 2 πολυετών χορηγήσεων που θα καλύπτουν μόνο τα πρώτα 4 χρόνια και τα υπόλοιπα 3 χρόνια αντίστοιχα. Η χρηματοδότηση αυτή θα καταγραφεί στον πολυετή ενδεικτικό προγραμματισμό αυτών των μηχανισμών, σύμφωνα με τις ανάγκες και τις προτεραιότητες που θα επισημαίνονται στις ενδιαφερόμενες χώρες. Οι χορηγήσεις μπορούν να επανεξετάζονται στην περίπτωση σοβαρών απρόβλεπτων περιστάσεων ή σημαντικών πολιτικών αλλαγών σύμφωνα με τις εξωτερικές προτεραιότητες της ΕΕ.

Αιτιολογία

Η τροπολογία είναι συνέχεια της προηγούμενης (που βασίζεται στο σημείο 45 των γενικών παρατηρήσεων). Η ανάπτυξη ικανοτήτων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο πρέπει να είναι μια από τις προτεραιότητες της οικονομικής βοήθειας.

Τροπολογία 5

COM(2011) 839 final

Άρθρο 18

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
<i>Άρθρο 18</i>	<i>Άρθρο 18</i>
1. Το διαθέσιμο χρηματοδοτικό κονδύλιο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κατά την περίοδο 2014-2020 ανέρχεται σε 18 182 300 000 ευρώ (τρέχουσες τιμές). Ποσοστό έως 5 % του χρηματοδοτικού κονδυλίου διατίθεται σε προγράμματα διασυνοριακής συνεργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 σημείο γ).	1. Το διαθέσιμο χρηματοδοτικό κονδύλιο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κατά την περίοδο 2014-2020 ανέρχεται σε 18 182 300 000 ευρώ (τρέχουσες τιμές). Ποσοστό έως 5 % του χρηματοδοτικού κονδυλίου διατίθεται σε προγράμματα διασυνοριακής συνεργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 σημείο γ) <u>συμπεριλαμβανομένων προγραμμάτων ενίσχυσης των δημοκρατικών θεσμών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.</u>

Αιτιολογία

Η εδραίωση της δημοκρατίας σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα συνιστά ουσιώδη προϋπόθεση για την εκπλήρωση άλλων εθνικών στόχων αυτού του μέσου. Επομένως θα πρέπει συγκεκριμένο μέρος αυτής της οικονομικής βοήθειας να δεσμευτεί για έργα αυτού του τύπου. Η τροπολογία αναφέρεται στο σημείο 34 του σχεδίου γνωμοδότησης.

Βρυξέλλες, 9 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Επανεξέταση της οδηγίας για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και τα ανοιχτά δεδομένα»

(2012/C 391/12)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής να επανεξετάσει την εφαρμογή της οδηγίας για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (ΠΔΤ) και τη σχετική ανακοίνωση για τα ανοιχτά δεδομένα, καθώς και οι δύο αυτές δράσεις μπορούν να αποτελέσουν πολύτιμα μέσα στην υπηρεσία των πολιτών, των επιχειρήσεων και της δημόσιας διοίκησης και να συμβάλουν στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στη βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων υπηρεσιών·
- τονίζει τη σημασία και την ανάγκη θέσπισης κοινών κανόνων και πρακτικών που να διέπουν την περαιτέρω χρήση και εκμετάλλευση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ίδιοι βασικοί όροι εφαρμόζονται σε όλους τους συντελεστές στην ευρωπαϊκή αγορά πληροφοριών, ότι οι όροι για την περαιτέρω χρήση αυτών των πληροφοριών είναι πιο διαφανείς, και ότι εξαλείφονται οι στρεβλώσεις της εσωτερικής αγοράς·
- υπενθυμίζει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές συγκαταλέγονται μεταξύ των κύριων παραληπτών των συστάσεων του ψηφιακού θεματολογίου, στις οποίες εντάσσονται η αναθεώρηση της οδηγίας για τις ΠΔΤ και η ανακοίνωση για τα ανοιχτά δεδομένα, και διαδραματίζουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην προώθηση της εφαρμογής του·
- θεωρεί σημαντικό κατά την περαιτέρω χρήση των δεδομένων του δημόσιου τομέα να τηρούνται πλήρως η ευρωπαϊκή και η εθνική νομοθεσία για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Κατά τη χρήση επίσης των ανοιχτών δεδομένων πρέπει να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων και να εξασφαλίζεται ότι κατά την αξιοποίηση ανοιχτών δεδομένων σε εμπορικές χρήσεις η ποιότητα προστασίας των δεδομένων και της ιδιωτικής σφαίρας είναι ίδια με την προστασία που πρέπει να εξασφαλίζει ο δημόσιος τομέας για τα δεδομένα του.

Εισηγήτρια

η κ. Anne KARJALAINEN (FI/PES), Δημοτική σύμβουλος Kerava

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου η οποία τροποποιεί την οδηγία 2003/98/ΕΚ για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα

COM(2011) 877 τελικό

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ανοιχτά δεδομένα: Κινητήρας καινοτομίας, οικονομικής μεγέθυνσης και διακυβέρνησης με διαφάνεια

COM(2011) 882 τελικό

I ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Εισαγωγή**

1. χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής να επανεξετάσει την εφαρμογή της οδηγίας για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (ΠΔΤ) και τη σχετική ανακοίνωση για τα ανοικτά δεδομένα, καθώς και οι δύο αυτές δράσεις μπορούν να αποτελέσουν πολύτιμα μέσα στην υπηρεσία των πολιτών, των επιχειρήσεων και της δημόσιας διοίκησης και να συμβάλουν στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στη βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων υπηρεσιών ⁽¹⁾.

2. σημειώνει ότι σκοπός της σημερινής οδηγίας για τις ΠΔΤ, η οποία υιοθετήθηκε το 2003, ήταν η διευκόλυνση της εμπορικής περαιτέρω χρήσης πληροφοριών του δημόσιου τομέα σε όλη την Ένωση, εναρμονίζοντας τις βασικές προϋποθέσεις για τη διευκόλυνση της περαιτέρω χρήσης. Η οδηγία ΠΔΤ περιλαμβάνει επίσης διατάξεις σχετικά με την απαγόρευση των διακρίσεων, τα τέλη, τις αποκλειστικές συμφωνίες, τη διαφάνεια, την αδειοδότηση και πρακτικά εργαλεία που διευκολύνουν την ανακάλυψη των εγγράφων του δημόσιου τομέα και την περαιτέρω χρήση. Από την πλευρά τους, οι πόλεις και οι περιφέρειες είναι ταυτόχρονα παράγοντες και φορείς παροχής υπηρεσιών.

3. επισημαίνει ότι στην ανακοίνωσή της σχετικά με τα ανοικτά δεδομένα η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, παρά τη συντελεσθείσα πρόοδο, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλά εμπόδια στη χρήση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα, όπως η αδυναμία συνειδητοποίησης του οικονομικού δυναμικού των πληροφοριών του δημόσιου τομέα, η έλλειψη ενημέρωσης σχετικά με τις διαθέσιμες ΠΔΤ, τα τεχνικά και πρακτικά ζητήματα που εμποδίζουν την περαιτέρω χρήση.

4. τονίζει ότι η αναθεώρηση της οδηγίας είναι μέρος του ψηφιακού θεματολογίου, το οποίο με τη σειρά του αποτελεί μέρος της στρατηγικής ΕΕ 2020 για να μετατραπεί η Ευρώπη σε μια "έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς οικονομία με υψηλά επίπεδα απασχόλησης, παραγωγικότητας και κοινωνικής συνοχής" ⁽²⁾.

5. επισημαίνει ότι η μεγαλύτερη πρόκληση της Ευρώπης στο άμεσο μέλλον συνίσταται στη δημιουργία οικονομικής ανάπτυξης

και παράλληλα στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης. Υπάρχει μια αντίφαση μεταξύ των στόχων αυτών, πράγμα που λαμβάνεται υπόψη στη στρατηγική Ευρώπη 2020 εφόσον η «βιώσιμη ανάπτυξη» συνιστά ύψιστη προτεραιότητα. Η βιώσιμη ανάπτυξη είναι η ανάπτυξη που ικανοποιεί τις ανάγκες της σημερινής κοινωνίας, χωρίς παραχωρήσεις εις βάρος των μελλοντικών γενεών. Η ψηφιακή οικονομία έχει τεράστιο δυναμικό για τη δημιουργία βιώσιμης ανάπτυξης ⁽³⁾.

6. τονίζει τη σημασία που έχει η περαιτέρω χρήση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα για εμπορικούς και άλλους σκοπούς, καθώς και η επένδυση στην έρευνα για τη στήριξη ειδικών δραστηριοτήτων και την ανάπτυξη μελλοντικών εφαρμογών με σκοπό την ενίσχυση της αξίας στον τομέα των ΤΠΕ ⁽⁴⁾.

7. τονίζει τη σημασία και την ανάγκη θέσπισης κοινών κανόνων και πρακτικών που να διέπουν την περαιτέρω χρήση και εκμετάλλευση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ίδιοι βασικοί όροι εφαρμόζονται σε όλους τους συντελεστές στην ευρωπαϊκή αγορά πληροφοριών, ότι οι όροι για την περαιτέρω χρήση αυτών των πληροφοριών είναι πιο διαφανείς, και ότι εξαλείφονται οι στρεβλώσεις της εσωτερικής αγοράς ⁽⁵⁾.

8. υπενθυμίζει ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές συγκαταλέγονται μεταξύ των κύριων παραληπτών των συστάσεων του ψηφιακού θεματολογίου, στις οποίες εντάσσονται η αναθεώρηση της οδηγίας για τις ΠΔΤ και η ανακοίνωση για τα ανοικτά δεδομένα, και διαδραματίζουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην προώθηση της εφαρμογής του ⁽⁶⁾.

9. σημειώνει ότι οι φορείς του δημόσιου τομέα παράγουν, συλλέγουν και αποθηκεύουν τεράστιες ποσότητες πληροφοριών και περιεχομένου. Οι πληροφορίες του δημόσιου τομέα είναι σημαντική πρώτη ύλη για προϊόντα και υπηρεσίες ψηφιακού περιεχομένου, με μεγάλο και μέχρι σήμερα ανεκμετάλλευτο δυναμικό στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

10. επισημαίνει ότι, προκειμένου να αναπτυχθεί μια αγορά για την περαιτέρω χρήση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα, είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι αποκλειστικές συμφωνίες των δημόσιων φορέων με ιδιωτικές επιχειρήσεις και να εφαρμοστούν πολιτικές που χρησιμοποιούν μοντέλα για τη χορήγηση αδειών και την επιβολή

⁽¹⁾ CdR 247/2009⁽²⁾ CdR 104/2010⁽³⁾ CdR 104/2010⁽⁴⁾ CdR 247/2009⁽⁵⁾ CdR 247/2009⁽⁶⁾ CdR 104/2010

τελών ούτως ώστε να διευκολυνθεί και να μεγιστοποιηθεί η περαιτέρω χρήση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα και να εξασφαλιστεί παράλληλα η χρηματοδότηση για τη διατήρηση και την επικαιροποίηση των εγγράφων. Είναι επίσης σημαντικό να εξεταστεί και να διευκρινιστεί ο τρόπος με τον οποίο οι μηχανισμοί για τη διαχείριση των δημόσιων δεδομένων, που σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ήδη, μπορούν να οργανωθούν έτσι ώστε να προκύπτουν πολλά κοινά σημεία και επομένως να μπορεί να προκύψει υψηλός βαθμός συνέργειας ⁽⁷⁾.

11. επισημαίνει ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να προσδιοριστεί μία αντικειμενική μέθοδος για τη μέτρηση της οικονομικής αξίας των πληροφοριών, λόγω του δημόσιου χαρακτήρα των πληροφοριών και της σύνδεσής τους με τους δημόσιους οργανισμούς ⁽⁸⁾.

12. τονίζει ότι η πλήρης ικανότητα περαιτέρω χρήσης των πληροφοριών του δημόσιου τομέα θα μπορούσε να επιτευχθεί με τη στενότερη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών, οι οποίες θα μπορούσαν να συμβάλουν σημαντικά στην προώθηση της περαιτέρω χρήσης των πληροφοριών του δημόσιου τομέα, προκειμένου να βελτιωθεί η επιχειρηματικότητα και να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας ⁽⁹⁾.

13. ενθαρρύνει τους φορείς χάραξης πολιτικής σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο να εξετάσουν τον τρόπο με τον οποίο οι τοπικές και περιφερειακές αρχές μπορούν να προωθήσουν τα ανοιχτά δεδομένα και την περαιτέρω χρήση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα.

14. θεωρεί σημαντικό κατά την περαιτέρω χρήση των δεδομένων του δημόσιου τομέα να τηρούνται πλήρως η ευρωπαϊκή και η εθνική νομοθεσία για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Κατά τη χρήση επίσης των ανοιχτών δεδομένων πρέπει να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων και να εξασφαλίζεται ότι κατά την αξιοποίηση ανοιχτών δεδομένων σε εμπορικές χρήσεις η ποιότητα προστασίας των δεδομένων και της ιδιωτικής σφαίρας είναι ίδια με την προστασία που πρέπει να εξασφαλίζει ο δημόσιος τομέας για τα δεδομένα του.

15. έχει τονίσει την ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να συμμετάσχουν σε μια προσπάθεια ευρείας συνεργασίας με στόχο τη βελτίωση της διαλειτουργικότητας στη δημόσια διοίκηση και την αποτελεσματικότερη παροχή δημόσιων υπηρεσιών ⁽¹⁰⁾.

Αρχές της οδηγίας για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα

16. επισημαίνει ότι η αναθεωρημένη στρατηγική της Επιτροπής για τα ανοικτά δεδομένα του δημόσιου τομέα βασίζεται σε τρεις συμπληρωματικούς άξονες δράσης:

— προσαρμογή του νομικού πλαισίου για την περαιτέρω χρήση δεδομένων

— κινητοποίηση χρηματοδοτικών μέσων για τη στήριξη των ανοιχτών δεδομένων και μέτρα για την εξάπλωσή τους, όπως η δημιουργία ευρωπαϊκών δικτυακών πυλών δεδομένων

— διευκόλυνση του συντονισμού και της ανταλλαγής πείρας μεταξύ των κρατών μελών.

17. σημειώνει ότι με την επανεξέταση της οδηγίας καθιερώνεται η αρχή ότι επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση για εμπορικούς και μη εμπορικούς σκοπούς όλων των δημόσιων πληροφοριών που δεν καλύπτονται ρητώς από μία από τις εξαιρέσεις.

18. τονίζει ότι η πρόταση, η οποία επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ώστε να συμπεριλαμβάνονται βιβλιοθήκες, (περιλαμβανομένων των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών), αρχεία και μουσεία, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον ειδικό σκοπό των εν λόγω οργανισμών που είναι δημόσια προσβάσιμοι· υπογραμμίζει ότι με την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας θα πρέπει να περιορίζονται οι πιθανές οικονομικές συνέπειες και να μην επιβάλλεται σημαντική διοικητική και οικονομική πρόσθετη επιβάρυνση στα εν λόγω ιδρύματα· υπογραμμίζει ότι μολονότι δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν οι εν λόγω οργανισμοί να προβούν σε ψηφιοποίηση, η προτεινόμενη μέθοδος χρέωσης πέραν του οριακού κόστους δεν θα πρέπει να υπονομεύει το έργο της ψηφιοποίησης και της μακροχρόνιας αρχειοθέτησης των προαναφερθέντων φορέων λόγω του υψηλού κόστους ψηφιοποίησης και αποθήκευσης δεδομένων, καθώς και της μείωσης των δυνατοτήτων αποκόμισης οφέλους.

19. επισημαίνει επίσης ότι στην πρόταση περιορίζεται το ποσό που μπορεί να χρεώνεται για πληροφορίες του δημοσίου τομέα, ώστε να μην υπερβαίνει το οριακό κόστος της αναπαραγωγής και της διάδοσης, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες ο δημόσιος φορέας καλύπτει σημαντικό ποσοστό του λειτουργικού κόστους που αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας του από την εκμετάλλευση των οικείων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας του· προτείνει να μπορεί να ληφθεί γενικός υπόψη κατά τον καθορισμό του ποσού χρέωσης το κόστος που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας ΠΔΤ.

20. τονίζει ότι σύμφωνα με την πρόταση τα κράτη μέλη πρέπει να οργανώσουν εποπτεία από ανεξάρτητες αρχές για τα θέματα που αφορούν την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημοσίου τομέα. Ωστόσο θεωρεί ότι αυτό δεν είναι απαραίτητο εάν υφίστανται ήδη στα κράτη μέλη επαρκείς διατάξεις που εξασφαλίζουν την εποπτεία του δημοσίου τομέα. Τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλλουν κάθε έτος εκθέσεις στην Επιτροπή σχετικά με την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημοσίου τομέα και τις διαδικασίες και τα μέτρα για την εξασφάλισή της.

21. σημειώνει ότι η Επιτροπή θα επιδιώξει να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη, με φορείς του δημόσιου τομέα και με περιφερειακούς φορείς συγκέντρωσης δεδομένων με σκοπό τη συγκρότηση πανευρωπαϊκής δικτυακής πύλης δεδομένων, με την οποία θα παρέχεται άμεση πρόσβαση σε επιλεγμένο φάσμα συνόλων δεδομένων από όλη την ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που είναι διαθέσιμα μέσω της δικτυακής πύλης της Επιτροπής.

22. προτρέπει την Επιτροπή να υποστηρίξει μέτρα για την προώθηση ανοικτών δημόσιων δεδομένων στη χρηματοδότηση των προγραμμάτων της, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές και περιφερειακές αρχές.

⁽⁷⁾ CdR 247/2009

⁽⁸⁾ CdR 247/2009

⁽⁹⁾ CdR 247/2009

⁽¹⁰⁾ CdR 10/2009

23. ενθαρρύνει τους δημόσιους φορείς να δημοσιεύουν τα δεδομένα τους σε αναγνώσιμη από μηχανήμα μορφή, όταν είναι δυνατόν, αλλά επισημαίνει ότι η οδηγία δεν πρέπει να απαιτεί την μετατροπή όλων των δεδομένων σε αναγνώσιμη από μηχανήμα μορφή· αυτό θα πρέπει να καθορίζεται με σαφήνεια και στις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας·

Οι δυνατότητες

24. θεωρεί ότι η περαιτέρω χρήση δημοσίων πληροφοριών που αφορούν τον δημόσιο τομέα ωφελεί την κοινωνία συνολικά. Η ανάπτυξη νέων πρακτικών με τη χρήση διασυνδεδεμένων ανοιχτών δεδομένων αποτελεί βήμα προς την κατεύθυνση διαδικασιών παροχής υπηρεσιών προσανατολισμένων προς τον χρήστη. Άλλα οφέλη θα μπορούσαν να προκύψουν με τη μορφή καινοτόμων υπηρεσιών, νέων επιχειρηματικών προτύπων και ενίσχυσης της αποδοτικότητας του δημοσίου τομέα ⁽¹¹⁾.

25. σημειώνει ότι, σύμφωνα με μελέτες που επικαλείται η Επιτροπή, η άμεση πρόσβαση στις πληροφορίες του δημοσίου τομέα ενισχύει την οικονομική ανάπτυξη και δημιουργεί νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες ακόμη και για τις ΜΜΕ ανεξάρτητα από το που είναι εγκατεστημένες. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να προωθηθεί η συμμετοχή ιδίως των ΜΜΕ στην περαιτέρω χρήση και να εξασφαλιστεί η αναγκαία αναχρηματοδότηση για την παραγωγή, διατήρηση και επικαιροποίηση των εγγράφων του δημοσίου τομέα·

26. σημειώνει ότι η περαιτέρω χρήση των ΠΔΤ και η σημασία των ανοιχτών δεδομένων για τις επιχειρήσεις ενδέχεται να έχει θετικό αντίκτυπο στην ανάπτυξη ολόκληρης της περιφέρειας·

27. αναφέρει ότι μελέτες που διεξήχθησαν από την Επιτροπή καθώς και άλλες διεθνείς μελέτες υποστηρίζουν την άποψη ότι τα κοινωνικά και μακροοικονομικά οφέλη του ανοίγματος των πληροφοριακών πόρων του δημοσίου τομέα, με μια συντηρητική εκτίμηση, είναι σημαντικότερα από την απώλεια των μελλοντικών εσόδων από τις πωλήσεις·

28. επισημαίνει ότι οι πληροφορίες έχουν διαφορετική οικονομική αξία ανάλογα με το περιεχόμενό τους. Τα οικονομικά οφέλη και οι νέες καινοτομίες προκύπτουν από τον συνδυασμό των πληροφοριών, π.χ. τοπικές πληροφορίες με πληροφορίες των υπηρεσιών·

29. υπενθυμίζει ότι το άνοιγμα των ΠΔΤ για περαιτέρω χρήση έχει επίσης θετική επίδραση στη διαφάνεια, την αποτελεσματικότητα και τη λογοδοσία των κυβερνήσεων, συμβάλλει δε στην αύξηση της επιρροής των πολιτών και προάγει τη δημοκρατία. Οι πληροφορίες πρέπει να είναι επαληθεύσιμες και διαφανείς·

30. υπενθυμίζει ότι το άνοιγμα των ΠΔΤ επηρεάζει τη γνώση βάσει της οποίας λαμβάνονται οι αποφάσεις και βελτιώνει την ποιότητά τους, όπως για παράδειγμα, η λήψη αποφάσεων βάσει πληροφοριών στους τομείς των μεταφορών, της χρήσης γης και της κλιματικής αλλαγής·

31. επισημαίνει ότι το άνοιγμα και η δημοσιοποίηση των πληροφοριακών πόρων του δημοσίου αποτελούν σημαντική ευκαιρία

για τα τοπικά μέσα ενημέρωσης να παρουσιάζουν τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε τοπικό επίπεδο με κατανοητό και ενδιαφέροντα τρόπο·

32. υπενθυμίζει ότι το άνοιγμα των πληροφοριών του δημοσίου τομέα καθιστά δυνατή την παροχή δημόσιων ηλεκτρονικών υπηρεσιών με καλύτερη σχέση κόστους-αποτελέσματος και συμβάλλει στη μείωση της φύλαξης επικαλυπτόμενων πληροφοριών·

33. τονίζει ότι το άνοιγμα των ΠΔΤ για περαιτέρω χρήση όχι μόνο δημιουργεί νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες, αλλά παρέχει επίσης στους δημόσιους φορείς τη δυνατότητα να αναπτύξουν τα δικά τους συστήματα και διαδικασίες και να δημιουργήσουν διεπαφές μεταξύ των συστημάτων του δημοσίου τομέα·

34. υπενθυμίζει ότι πολλά από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που βασίζονται στις πληροφορίες του δημοσίου τομέα έχουν διασυννοιακό χαρακτήρα. Θα πρέπει δε να διευκολυνθούν οι επιχειρήσεις όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών σε ολόκληρη την Ευρώπη·

35. επισημαίνει, ότι τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου συμβάλλουν στη βελτίωση των συνθηκών για μια αποτελεσματική εσωτερική ψηφιακή αγορά όπου οι καταναλωτές έχουν εύκολη, ασφαλή και ευέλικτη πρόσβαση στις αγορές ψηφιακού περιεχομένου και υπηρεσιών ⁽¹²⁾.

36. υπενθυμίζει ότι οι πολίτες της Ευρώπης επωφελούνται από την αναπτυσσόμενη ψηφιακή αγορά και από τις υπηρεσίες και τα προϊόντα των πληροφοριών τόσο ως καταναλωτές και επιχειρηματίες όσο και ως εργαζόμενοι σε δημιουργικούς τομείς ή σε βιομηχανίες πληροφοριών ⁽¹³⁾.

37. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι τοπικές δημόσιες αρχές δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους, τεχνογνωσία ή χρηματοδότηση για να αναπτύξουν, με γνώμονα τον χρήστη, καινοτομίες στον τομέα των υπηρεσιών. Για τον λόγο αυτό πρέπει να υποστηριχθούν οι τοπικοί και οι περιφερειακοί φορείς ώστε να βελτιστοποιηθούν δεδομένα του δημοσίου που έχουν ήδη διατεθεί ελεύθερα προς περαιτέρω χρήση σε φορείς ανάπτυξης και επιχειρήσεις, περιλαμβανομένων των ΜΜΕ, με την παροχή νέων επιχειρηματικών ευκαιριών και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Παράλληλα, υπάρχει η δυνατότητα δημιουργίας εντελώς νέων ψηφιακών υπηρεσιών από τις οποίες θα μπορούσε να ωφεληθεί ενδεχομένως και ο τοπικός και περιφερειακός δημόσιος τομέας·

38. σημειώνει ότι η εξασφάλιση του εφοδιασμού σε φυσικούς πόρους και ο περιορισμός του αποτυπώματος CO₂ αποτελούν βασικές πτυχές της αειφόρου ανάπτυξης, αλλά περιορίζουν την ανάπτυξη που βασίζεται στην παραγωγή. Η οικονομική ανάπτυξη της Ευρώπης θα πρέπει συνεπώς να βασίζεται σε κάτι διαφορετικό από την αύξηση της παραγωγής καταναλωτικών αγαθών. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που μπορούν να δημιουργούνται και να πωλούνται ψηφιακά μπορούν να δημιουργήσουν ανάπτυξη με μικρότερη επιβάρυνση των φυσικών πόρων· υπογραμμίζει ωστόσο ότι η αύξηση των διαδικασιών ψηφιοποίησης – λόγω και της ζήτησης για προϊόντα και υπηρεσίες που δεν ζητούνταν παλαιότερα – θα απαιτήσει την αύξηση της κατανάλωσης ενέργειας και των πόρων που είναι απαραίτητοι για την παραγωγή των ψηφιακών φορέων·

⁽¹²⁾ CdR 104/2010

⁽¹³⁾ CdR 104/2010

39. υπενθυμίζει ότι τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου δημιουργούν νέους τρόπους ανάπτυξης καινοτόμου δραστηριότητας όσον αφορά την ψηφιακή επιχειρηματικότητα. Όσο οι πληροφορίες του δημόσιου τομέα διατίθενται ολοένα και περισσότερο για περαιτέρω χρήση σε μορφή αναγνώσιμη από μηχανήματα, οι επιχειρήσεις θα μπορούν, στη βάση των πληροφοριών αυτών, να αναπτύξουν και να προσφέρουν νέες μορφές υπηρεσιών. Οι διεπαφές των ψηφιακών υπηρεσιών και η αυτοματοποιημένη επαλήθευση των δεδομένων θα μειώσουν τη χειρωνακτική αποθήκευση και διόρθωση των δεδομένων·

40. επισημαίνει ότι τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου μπορούν να συμβάλλουν στη δημιουργία καινοτομίας, όχι μόνο από τις επιχειρήσεις, αλλά και από τις δημόσιες αρχές, τα ερευνητικά ιδρύματα, τον τριτογενή τομέα και τους ιδιώτες·

41. εκτιμά ότι η ευρύτερη χρήση των πληροφοριών παράγει οικονομικά και κοινωνικά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα και συνέργειες, για παράδειγμα μέσω της αύξησης των πηγών δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την έρευνα και την εκπαίδευση·

42. επισημαίνει ότι το άνοιγμα δεδομένων του δημοσίου προς περαιτέρω χρήση ωφελεί τον τουρισμό, εφόσον τα εν λόγω δεδομένα παρέχουν στους τουρίστες, και στη γλώσσα τους, υπηρεσίες και πληροφορίες για τους διάφορους προορισμούς·

43. επισημαίνει ότι η περαιτέρω χρήση των διαθέσιμων πληροφοριών ενισχύει τις δυνατότητες των ΤΠΕ για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και συμβάλλει στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και στη μεγιστοποίηση των επιχειρηματικών ευκαιριών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο ⁽¹⁴⁾·

44. επισημαίνει ότι οι δυνατότητες καινοτομίας που παρέχονται από τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή του προγράμματος πλαισίου Horizon 2020 της ΕΕ·

45. χαιρετίζει το γεγονός ότι κατά την περίοδο 2014-2020, η χρηματοδότηση για την ευρωπαϊκή υποδομή ηλεκτρονικής υπηρεσίας για τα δημόσια δεδομένα θα προέρχεται από τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη». Κατά τη διάθεση της χρηματοδότησης, είναι σημαντικό να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες των τοπικών και περιφερειακών αρχών και οι προκλήσεις που θέτει το άνοιγμα των δεδομένων για περαιτέρω χρήση·

Οι προκλήσεις

46. θεωρεί σημαντικό, στην περίπτωση που φορείς του δημοσίου τομέα καλύπτουν σημαντικό μέρος του κόστους λειτουργίας τους για την εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας τους από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας τους, να μπορούν να χρεώνουν την περαιτέρω χρήση των εγγράφων πέραν του οριακού κόστους·

47. σημειώνει ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν προβλήματα κατά την πρόσβαση, τη συλλογή, την επεξεργασία και την περαιτέρω χρήση των δεδομένων που παράγονται από τις εθνικές αρχές. Οι τοπικές, περιφερειακές και εθνικές αρχές πρέπει να συνεργάζονται στενότερα, ώστε τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου να μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά·

48. εκτιμά ότι ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στη φύση των εμποδίων και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές ή οι φορείς ανάπτυξης σχετικά με τη χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και τι πρέπει να γίνει για την επίλυση των προβλημάτων αυτών. Σημαντικό είναι επίσης να διατίθενται τα έγγραφα σε αναγνώσιμη από μηχανή μορφή και σε συνδυασμό με τα αντίστοιχα μεταδεδομένα μόνο στον βαθμό που αυτό είναι δυνατό και εύλογο·

49. υπενθυμίζει ότι η τεχνολογία που απαιτείται για το άνοιγμα των δεδομένων του δημοσίου είναι ήδη σε υψηλό επίπεδο, αλλά ότι σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, η τεχνολογία αυτή ενδέχεται να μην ελέγχεται σωστά και να μην υπάρχουν οι μηχανισμοί που απαιτούνται για την ανεύρεση των πληροφοριών που διατίθενται για περαιτέρω χρήση. Τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου δεν αξιοποιούνται αποτελεσματικά κατά την παροχή υπηρεσιών στους πολίτες·

50. τονίζει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, ιδίως οι μικρότεροι δήμοι, δεν διαθέτουν απαραίτητα τους πόρους ή τη δυνατότητα να λάβουν μέτρα μεγάλης κλίμακας για τη διαφάνεια των δεδομένων, αλλά χρειάζονται βοήθεια στο θέμα αυτό (κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις, τεχνικές υποδομές που μπορούν να αναπαράχθούν, κοινούς καταλόγους δεδομένων, χρηματοδότηση κ.λπ.)·

51. επισημαίνει ότι εάν τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου είναι πλήρως αποκεντρωμένα, χωρίς κεντρική διαχείριση, είναι δυσκολότερο για τους φορείς ανάπτυξης και τις επιχειρήσεις να αναπτύξουν εφαρμογές που να βασίζονται σε αυτά τα δεδομένα·

52. επισημαίνει ότι, επειδή οι τοπικοί και περιφερειακοί φορείς της Ευρώπης διαφέρουν, ενδέχεται να είναι δύσκολο για τους ενδιαφερόμενους φορείς να αναπτύξουν τεχνολογικές πλατφόρμες ή εφαρμογές αναπαραγωγής. Συνιστάται να δημιουργηθούν πανευρωπαϊκά σχέδια για την ανάπτυξη πιλοτικών εφαρμογών με συντονισμένο τρόπο. Παράδειγμα αποτελεί το σχέδιο CitySDK σύμφωνα με το οποίο αρκετές ευρωπαϊκές πόλεις συνεργάζονται στην ανάπτυξη εφαρμογών και ανταλλάσσουν τις εμπειρίες τους·

53. τονίζει ότι, από τη στιγμή που τεθούν τα θεμέλια των ανοιχτών δεδομένων του δημοσίου, η διατήρησή τους δεν θα απαιτήσει τόσους πολλούς πόρους όσους κατά τη φάση της μελέτης. Θα πρέπει να οργανώνονται μαθήματα κατάρτισης των υπαλλήλων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο για τα ανοιχτά δεδομένα του δημοσίου, προκειμένου να ενισχυθεί η κατανόηση της σημασίας των ανοιχτών δεδομένων του οργανισμού στον οποίο ανήκουν·

54. υπενθυμίζει ότι δεν αρκεί να ανοίξουν τα δεδομένα στους φορείς λήψεως αποφάσεων και στους πολίτες εφόσον απαιτούνται ειδικές δεξιότητες για τη χρήση των πληροφοριών. Η εκπαίδευση και η συνεχής επαγγελματική κατάρτιση θα πρέπει να συμβάλλουν στην παροχή δεξιοτήτων όσον αφορά τη διαχείριση και την ανάλυση των δεδομένων·

55. εφιστά ιδιαίτερα την προσοχή στο γεγονός ότι η πρόταση οδηγίας δεν πρέπει να επηρεάζει τις βασικές δραστηριότητες των βιβλιοθηκών, αρχείων και μουσείων στο ψηφιακό περιβάλλον. Η πρόταση δεν πρέπει να οδηγήσει σε μια κατάσταση όπου να υπονομεύεται η ικανότητα ενός δημόσιου οργανισμού να διαχειρίζεται την κύρια δραστηριότητά του, επειδή η οδηγία μειώνει σημαντικά τις δυνατότητές του για ανάπτυξη οικονομικά βιώσιμων συλλογών σε συνεργασία με φορείς του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα.

⁽¹⁴⁾ CdR 65/2011

Ειδικότερα, όσον αφορά τις συμβατικές ρυθμίσεις, π.χ. στο πλαίσιο ενός σχεδίου μαζικής ψηφιοποίησης, τα αποκλειστικά δικαιώματα, πρέπει να παρέχονται για μεταβατική περίοδο, εφόσον κριθεί ότι είναι απαραίτητο για την παροχή υπηρεσίας δημόσιου συμφέροντος·

56. τονίζει τον ρόλο της απαιτούμενης υλικοτεχνικής υποστήριξης για την επεξεργασία του μεγάλου όγκου δεδομένων που θα χρησιμοποιηθούν από τις εφαρμογές που αναπτύσσονται και χρησιμοποιούνται από την δημόσια διοίκηση·

57. σημειώνει ότι υπάρχουν διαφορετικά επίπεδα διαθεσιμότητας των πληροφοριών του δημόσιου και ότι η πρόσβαση σε ορισμένα δεδομένα (π.χ. προσωπικές φορολογικές πληροφορίες) προωθεί μεν την κοινωνική διαφάνεια, όταν είναι προσβάσιμα σε πρώτη ζήτηση, δημιουργεί όμως πρόβλημα όσον αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής, εάν οι πληροφορίες αυτές δημοσιευτούν και χρησιμοποιηθούν περαιτέρω ως ανοικτά δεδομένα του δημόσιου·

58. τονίζει ότι είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η τήρηση των απαιτήσεων ασφάλειας σε όλα τα επίπεδα για την εξασφάλιση βέλτιστων επιπέδων εμπιστευτικότητας και προστασίας των προσωπικών δεδομένων και για την πρόληψη μη εξουσιοδοτημένης ανίχνευσης προσωπικών πληροφοριών και χαρακτηριστικών, όπως καταναλωτικές προτιμήσεις, ιατρικό καθεστώς και ιστορικό, κλπ. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων θα πρέπει επίσης να εξεταστεί όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο δεδομένα από διαφορετικούς φακέλους μπορούν να ενωθούν αυτόματα, δημιουργώντας εξαιρετικά ευαίσθητα προσωπικά προφίλ ατόμων·

59. επισημαίνει ότι το άνοιγμα των δεδομένων που περιέχουν προσωπικές πληροφορίες, π.χ. για χρήση στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης (π.χ. ιατρική έρευνα), εξαρτάται από την άρση των στοιχείων που επιτρέπουν την προσωπική αναγνώριση και όσον αφορά τον καθορισμό μέτρων για να αποτρέπεται η πραγματοποίηση τέτοιων ενώσεων. Οι αρχές που διαχειρίζονται τα βασικά δεδομένα θα πρέπει να ενθαρρύνονται να καθιστούν ανώνυμα τα δεδομένα τους. Ανώνυμα δεδομένα μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη των υπηρεσιών, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, υπό την προϋπόθεση ότι θα αποκλειστεί το ενδεχόμενο με τον συνδυασμό των εν λόγω ανώνυμων δεδομένων να μπορεί να δημιουργηθεί μία αναφορά σε συγκεκριμένο άτομο που θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο προστασίας. Το κόστος για την ανωνυμοποίηση μπορεί να ληφθεί υπόψη στη διαμόρφωση της τιμής·

60. πιστεύει ότι τα μεταδεδομένα αποτελούν σημαντική πτυχή της περαιτέρω χρήσης πληροφοριών και η δημοσίευση μεταδεδομένων σε τυποποιημένη μορφή θα ενίσχυε σημαντικά τη διασυναρπαστική ανταλλαγή πληροφοριών. Η Επιτροπή θα πρέπει να συντάξει σύσταση για την τυποποίηση του μοντέλου των μεταδεδομένων και να προσανατολιστεί προς υφιστάμενα πρότυπα (π.χ. στις διατάξεις για τα μεταδεδομένα της οδηγίας INSPIRE)·

61. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η πρόταση οδηγίας δεν θα πρέπει να περιορίζει την εκτέλεση των κύριων καθηκόντων των τοπικών, περιφερειακών και εθνικών αρχών·

62. θεωρεί ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να διαφυλάσσονται τα βασικά δημόσια συμφέροντα σε όλα τα επίπεδα. Κάθε χρήση που θέτει σε κίνδυνο τα δημόσια συμφέροντα θα πρέπει να εμποδίζεται.

Συμπεράσματα

63. εκτιμά ότι οι δράσεις που περιγράφονται στην πρόταση οδηγίας δεν φαίνεται να δημιουργούν πρόβλημα όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο της παραβίασης των αρχών αυτών, θα πρέπει να ζητείται συστηματικά η γνώμη των τοπικών και των περιφερειακών αρχών κατά τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και τη διαχείριση μέτρων, που στοχεύουν στην αύξηση της περαιτέρω χρήσης πληροφοριών του δημόσιου τομέα για τη δημιουργία οικονομικής ανάπτυξης και θέσεων εργασίας·

64. πιστεύει ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εφαρμοστεί η αρχή της επικουρικότητας σε συντονισμένη δράση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη, και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, η οποία να οδηγεί στην αμοιβαία ευθύνη μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης και να βασίζεται στη δημοκρατική νομιμότητα και στην αντιπροσωπευτικότητα όλων των εμπλεκόμενων φορέων, όπως αναφέρεται στη Λευκή Βίβλο της ΕτΠ για την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση ⁽¹⁵⁾·

65. επισημαίνει ότι σκοπός της πρότασης τροποποίησης της οδηγίας δεν είναι να αποφασίσει ποια έγγραφα των κρατών μελών πρέπει να είναι δημόσια. Η νομοθεσία περί δημοσιότητας, θα συνεχίσει να αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών. Οι προτεινόμενες διατάξεις θα ισχύουν για την περαιτέρω χρήση των εγγράφων, εφόσον αυτά είναι γενικής πρόσβασης, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών κανόνων πρόσβασης. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να ζητηθεί προσδιορισμός του όρου «δημόσια έγγραφα που είναι γενικής πρόσβασης», ο οποίος θα πρέπει να καλύπτει μόνο τα έγγραφα για τα οποία η έννομη τάξη ενός κράτους μέλους προβλέπει δικαίωμα πρόσβασης·

66. πιστεύει ότι είναι σημαντικό να υπάρχουν σαφείς διαδικασίες στη διάθεση των πολιτών και των επιχειρήσεων σε σχέση με καταγγελίες και προσφυγές που αφορούν παρατυπίες όσον αφορά την περαιτέρω χρήση των πληροφοριών·

67. σημειώνει ότι η βελτίωση και το άνοιγμα της πρόσβασης στις ΠΔΤ προς περαιτέρω χρήση πρέπει να υλοποιείται κατόπιν σωστού σχεδιασμού, στη βάση των δεδομένων μελέτης, της υφιστάμενης εμπειρίας και των βέλτιστων πρακτικών·

68. υπενθυμίζει ότι οι ηλεκτρονικές δημόσιες υπηρεσίες βασίζονται έως τώρα στη μαζική μεταφορά της γραφειοκρατίας από έντυπη σε ψηφιακή μορφή. Η Ένωση και τα κράτη μέλη πρέπει να αναλάβουν πρωτοπόρο και ηγετικό ρόλο και να οδηγήσουν, σε ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο και σε στενή συνεργασία με τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, σε μεγαλύτερη αλλαγή των πρακτικών και των δομών της δημόσιας διοίκησης. Για τον σκοπό αυτό πρέπει να χρησιμοποιηθούν οι ΤΠΕ και τα ανοικτά δεδομένα προκειμένου να βελτιωθεί η ουσία, η ποιότητα και η παραγωγικότητα της εργασίας, να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις·

69. θεωρεί ότι η Επιτροπή θα πρέπει να προωθήσει τα ανοικτά δεδομένα του δημόσιου μέσω τεχνικών κατευθυντηρίων γραμμών και συστάσεων, με τη δημοσίευση κοινού καταλόγου δεδομένων και την καθιέρωση κοινής άδειας ανοιχτών δεδομένων.

⁽¹⁵⁾ CdR 89/2009

II ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 1.6.1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον αυτό είναι προς το δημόσιο συμφέρον, ιδίως όταν σημαντικό μέρος του κόστους λειτουργίας των φορέων του δημόσιου τομέα που αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας τους προκύπτει από την εκμετάλλευση των οικείων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας τους, είναι δυνατόν να επιτρέπεται σε φορείς του δημόσιου τομέα να χρεώνουν για την περαιτέρω χρήση των εγγράφων περισσότερο από το οριακό κόστος σύμφωνα με αντικειμενικά, διαφανή και επαληθεύσιμα κριτήρια, και με την επιφύλαξη της έγκρισης της ανεξάρτητης αρχής που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, και με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου	Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον αυτό είναι προς το δημόσιο συμφέρον, ιδίως όταν <u>ζητείται από τους φορείς του δημόσιου τομέα να καλύψουν</u> σημαντικό μέρος του κόστους λειτουργίας <u>τους των φορέων του δημόσιου τομέα</u> που αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας τους προκύπτει από την εκμετάλλευση των οικείων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας τους, είναι δυνατόν να επιτρέπεται σε φορείς του δημόσιου τομέα να χρεώνουν για την περαιτέρω χρήση των εγγράφων περισσότερο από το οριακό κόστος σύμφωνα με αντικειμενικά, διαφανή και επαληθεύσιμα κριτήρια, και με την επιφύλαξη της έγκρισης της ανεξάρτητης αρχής που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, και με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου·

Αιτιολογία

Η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε αυτό το σημείο είναι ασαφής και θα μπορούσε εύκολα να οδηγήσει σε παρερμηνεία ενός θέματος που είναι καθοριστικής σημασίας για την εφαρμογή της οδηγίας. Η τροπολογία έχει σκοπό να περιγράψει τη φύση των εξαιρετικών περιπτώσεων με μεγαλύτερη ακρίβεια και να προλάβει παρανοήσεις που ενδεχομένως προκύψουν από εσφαλμένη ερμηνεία του κειμένου.

Τροπολογία 2

Άρθρο 1.4.2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Τα ένδικα μέσα περιλαμβάνουν τη δυνατότητα επανεξέτασης από ανεξάρτητη αρχή που διαθέτει ειδικές κανονιστικές εξουσίες όσον αφορά την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και της οποίας οι αποφάσεις είναι δεσμευτικές για τον οικείο φορέα του δημόσιου τομέα.	Τα ένδικα μέσα περιλαμβάνουν τη δυνατότητα επανεξέτασης από ανεξάρτητη αρχή που διαθέτει ειδικές κανονιστικές εξουσίες όσον αφορά την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και της οποίας οι αποφάσεις είναι δεσμευτικές για τον οικείο φορέα του δημόσιου τομέα.

Αιτιολογία

Δεν είναι σαφής η έννοια της «ανεξάρτητης αρχής με ειδικές κανονιστικές αρμοδιότητες για τα θέματα που αφορούν την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα». Δεδομένου ότι η αξία μίας ανεξάρτητης αρχής που πρέπει να δημιουργηθεί στον τομέα αυτόν δεν διαπιστώνεται ή δεν είναι αντίστοιχη με τα έξοδα που θα επιβαρύνουν τα κράτη μέλη, η εν λόγω πρόταση αντιμετωπίζεται αρνητικά και απορρίπτεται.

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Δέσμη μέτρων για την προστασία δεδομένων»

(2012/C 391/13)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- χαιρετίζει τις προτάσεις για μεταρρύθμιση του ευρωπαϊκού δικαίου προστασίας των δεδομένων που αποτελούν τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον παγκόσμιο διάλογο για τη δέουσα προστασία της ιδιωτικής ζωής στον ψηφιακό κόσμο·
- θεωρεί αναγκαίο να διευκρινιστούν βασικά ζητήματα που αφορούν την προστασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της κανονικής νομοθετικής διαδικασίας, η οποία εξασφαλίζει τη διαφάνεια και τη δημοκρατική νομιμοποίηση μέσω της πλήρους συμμετοχής του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και της συμμετοχής των εκπροσώπων των ευρωπαϊκών περιφερειακών και τοπικών αρχών·
- επισημαίνει ότι, πέραν των ζητημάτων που μένουν ανοικτά ως προς τη συμφωνία μεταξύ των βασικών αρχών του κανονισμού με των αρχών της επικουρικότητας και αναλογικότητας, ορισμένες αναλυτικές διατάξεις θέτουν επίσης περαιτέρω ακατάλληλα όρια για τη νομοθεσία των κρατών μελών στον τομέα της επεξεργασίας δεδομένων από υπηρεσίες της δημόσιας διοίκησης·
- επιπλέον, θεωρεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να δώσει μεγαλύτερο περιθώριο λήψης αποφάσεων στα κράτη μέλη και, κατά περίπτωση, στις περιφέρειες, έτσι ώστε, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να ρυθμίζει τους γενικούς όρους που ισχύουν για τα μέλη της εποπτικής αρχής προκειμένου να εξασφαλίζεται η ανεξάρτητη άσκηση των καθηκόντων τους.

Εισηγήτρια**Έγγραφο αναφοράς**

η κ. Ursula MÄNNLE (DE/EVP), Μέλος του Κοινοβουλίου της Βαυαρίας

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με θέμα «Διασφάλιση της ιδιωτικής ζωής σε έναν συνδεδεμένο κόσμο: Ευρωπαϊκό πλαίσιο προστασίας δεδομένων για τον 21ο αιώνα»,

COM(2012) 9 τελικό.

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τον σκοπό της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών,

COM(2012) 10 τελικό.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων),

COM(2012) 11 τελικό.

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Λαμβανομένης υπόψη της επεξεργασίας δεδομένων που πραγματοποιείται παντού στη σύγχρονη κοινωνία της πληροφορίας, η ρύθμιση της προστασίας δεδομένων έχει καίρια σημασία για την οικονομική ανάπτυξη, για τη λειτουργικότητα και την αποτελεσματικότητα της κρατικής δράσης και για τα ατομικά δικαιώματα ελευθερίας των ευρωπαίων πολιτών. Η προσαρμογή της προστασίας δεδομένων στις νέες απαιτήσεις ενός ψηφιακού κόσμου, ο οποίος είναι δικτυωμένος μέσω του Διαδικτύου σε ολόένα και περισσότερους τομείς, αποτελεί ένα από τα βασικά μεταρρυθμιστικά σχέδια όχι μόνο για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και για άλλες ενώσεις κρατών ή άλλα κράτη, όπως είναι το Συμβούλιο της Ευρώπης ή οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δημιουργεί ζητήματα σε όλους τους τομείς πολιτικής. Η προστασία δεδομένων, ως διατομεακό ζήτημα, επηρεάζει τον τομέα της πολιτικής ασφαλείας και δικαιοσύνης, καθώς και την οικονομία, τους τομείς της επικοινωνίας, της εκπαίδευσης, της υγείας, τη διοίκηση ή την προστασία των καταναλωτών. Αλλά και για τις περιφέρειες και τις πόλεις της Ευρώπης αποκτά συνεπώς καίριο ρόλο η περαιτέρω εξέλιξη του δικαίου προστασίας δεδομένων, ώστε να διαφυλαχθεί και να εξελιχθεί περαιτέρω η μελλοντική βιωσιμότητά τους σε εποχές θεμελιωδών τεχνολογικών αλλαγών και παγκόσμιου ανταγωνισμού.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. χαιρετίζει τις προτάσεις για μεταρρύθμιση του ευρωπαϊκού δικαίου προστασίας των δεδομένων που αποτελούν τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον παγκόσμιο διάλογο για τη δέουσα προστασία της ιδιωτικής ζωής στον ψηφιακό κόσμο·

2. υπενθυμίζει τον αποφασιστικό ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών κατά την υλοποίηση των συστάσεων του Ψηφιακού Θεματολογίου για την Ευρώπη. Αποτελούν μοχλό για την οικονομική ανάπτυξη σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και παράγουν, χρησιμοποιούν και διαχειρίζονται πολλά ψηφιακά προϊόντα και πολλές ψηφιακές υπηρεσίες που στηρίζονται σε βάσεις δεδομένων με πληροφορίες του δημόσιου τομέα. Ως εκ τούτου, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές πρέπει να έχουν εκτεταμένη και αποτελεσματική επιρροή στη νομοθεσία που θα επηρεάσει με τη σειρά της τις

αρμοδιότητές τους στον τομέα της προστασίας των δεδομένων. Ο προτεινόμενος κανονισμός συνεπάγεται νέες διοικητικές επιβαρύνσεις και πρόσθετο οικονομικό κόστος σε βάρος των δήμων και περιφερειών, οι οποίες, κατά την άποψη της ΕτΠ, είναι δυσανάλογες προς τα οφέλη για τους πολίτες·

3. υποστηρίζει τους γενικούς στόχους της δέσμης μέτρων μεταρρύθμισης για τη βελτίωση της ασφάλειας των δεδομένων· υποστηρίζει τους γενικούς στόχους της δέσμης μέτρων μεταρρύθμισης για την εξασφάλιση - σύμφωνα με το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 16 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης - της εναρμόνισης σε ευρωπαϊκό επίπεδο της προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·

4. επισημαίνει ότι η εναρμόνιση των νομοθετικών επιταγών για την προστασία των δεδομένων μέσω δεσμευτικών γενικών διατάξεων έχει ως αποτέλεσμα να υπάγονται στις ίδιες απαιτήσεις οι διαδικασίες επεξεργασίας δεδομένων των επιχειρήσεων, των διοικητικών υπηρεσιών και των ιδιωτών, παρά το σημαντικά διαφορετικό επίπεδο κινδύνου και τα διαφορετικά επιχειρησιακά περιβάλλοντα. Η ΕτΠ φρονεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός δημιουργεί ασάφειες αναφορικά με τις αρμοδιότητες των δημόσιων αρχών στον τομέα του εργατικού δικαίου. Επιπλέον, ο κανονισμός προβλέπει μια σειρά υποχρεώσεων για τις δημόσιες αρχές σε περιφερειακό και σε τοπικό επίπεδο (π.χ. εκτενέστερη τεκμηρίωση, υποχρέωση διασφάλισης της φορητότητας των δεδομένων, κλπ.), οι οποίες δεν αντισταθμίζονται με σαφείς βελτιώσεις όσον αφορά τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων. Η ΕτΠ επισημαίνει ότι, εξαιτίας του επιπέδου ασάφειάς της, η προτεινόμενη νομική πράξη με τη μορφή κανονισμού, ενδέχεται να ανοίξει τον δρόμο για την καταστρατήγηση του άρθρου 290 της ΣΛΕΕ, το οποίο παραχωρεί στην Επιτροπή εξουσίες θέσπισης περαιτέρω κανόνων, ακόμα και σε θεμελιώδη ζητήματα, και συνεπώς δεν συνάδει με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή των Περιφερειών ζητά να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας πρότασης κανονισμού η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιες αρχές και ο τομέας του εργατικού δικαίου, ούτως ώστε να εξακολουθήσουν να διέπονται από μια οδηγία·

5. υπογραμμίζει την καίρια ευθύνη των ανεξάρτητων αρχών προστασίας των δεδομένων για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Ωστόσο, ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων σε έναν διαδικτυωμένο κόσμο με σχεδόν πανταχού επεξεργασία των δεδομένων δεν εξασφαλίζεται μόνο με προσπάθειες για την ενίσχυση των καθηκόντων που προβλέπονται από τον νόμο, απαιτεί και πρόσθετα μέσα παροχής κινήτρων προς τους φορείς επεξεργασίας προκειμένου να επιβραβεύονται οι προσπάθειες προστασίας των δεδομένων, δηλαδή με τη διευκόλυνση του βάρους της απόδειξης για τους φορείς επεξεργασίας που τηρούν απαιτητικά πρότυπα αυτορρύθμισης ή κώδικες συμπεριφοράς ή που θεσπίζουν προαιρετικά αξιολογήσεις του αντίκτυπου στην προστασία δεδομένων·

6. θεωρεί αναγκαίο να διευκρινιστούν βασικά ζητήματα που αφορούν την προστασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της κανονικής νομοθετικής διαδικασίας, η οποία εξασφαλίζει τη διαφάνεια και τη δημοκρατική νομιμοποίηση μέσω της πλήρους συμμετοχής του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και της συμμετοχής των εκπροσώπων των ευρωπαϊκών περιφερειακών και τοπικών αρχών·

7. αναγνωρίζει τη θεμελιώδη ανάγκη να θεσπιστούν δεσμευτικές διατάξεις στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας για την προστασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της διακρατικής ανταλλαγής δεδομένων·

8. προειδοποιεί για το ενδεχόμενο η προσπάθεια για την ενίσχυση της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να οδηγήσει σε υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος αυτοδιάθεσης των πολιτών σε ό,τι αφορά τα προσωπικά τους δεδομένα και αυτό στην περίπτωση που τους αφαιρεθεί η δυνατότητα συγκατάθεσης, ιδίως έναντι των δημόσιων αρχών, στο πεδίο εφαρμογής του βασικού κανονισμού αλλά και της οδηγίας για την προστασία δεδομένων·

9. βάσει των εν λόγω σκέψεων, θεωρεί απαραίτητο να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα ζητήματα στην περαιτέρω νομοθετική διαδικασία.

Επικουρικότητα και αναλογικότητα

10. θεωρεί ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι που δικαιολογούν την προσπάθεια να εναρμονιστούν πλήρως μέρη του ευρωπαϊκού δικαίου προστασίας δεδομένων μέσω της αντικατάστασης με κανονισμό, όσον αφορά τον τομέα της ιδιωτικής οικονομίας·

11. επισημαίνει, ωστόσο, ότι κατά τη διαδικασία διαβούλευσης, η συνολική δέσμη του κανονισμού προστασίας δεδομένων και της οδηγίας για τον τομέα της αστυνομίας και της δικαιοσύνης, με την ταυτόχρονη διατήρηση πολυάριθμων ευρωπαϊκών και εθνικών διατάξεων για την προστασία των δεδομένων, εξακολουθεί να συναντά – ιδίως όσον αφορά τον τομέα των τηλεπικοινωνιών – βασικές αντιρρήσεις όσον αφορά τη συμφωνία της με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Οι διατυπωθείσες αντιρρήσεις αφορούν:

- το εύρος της νομοθετικής αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 2 ΣΛΕΕ, το οποίο καθορίζει τα όρια της επιδιωκόμενης πλήρους εναρμόνισης ιδίως στον τομέα της επεξεργασίας δεδομένων από δημόσιες υπηρεσίες και δημιουργεί ζητήματα όσον αφορά την επέκτασή της πρότασης οδηγίας για τον τομέα της αστυνομίας και της δικαιοσύνης σε αμιγώς εσωτερικά κρατικά ζητήματα
- το επίπεδο ασάφειας του κανονισμού, το οποίο είναι ανάλογο με αυτό μίας οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το οποίο όμως, ελλείψει πράξεων εφαρμογής των κρατών μελών, παρέχει

πολύ περιορισμένη ασφάλεια δικαίου, καθώς και την προβληματική εξουσία της Επιτροπής να υιοθετεί πράξεις κατ' εξουσιοδότηση (πρβλ. άρθρο 86) σε θέματα που δεν άπτονται λεπτομερειών·

- την έλλειψη σαφήνειας σε ό,τι αφορά το πεδίο εφαρμογής των εθνικών νόμων (Κεφάλαιο IX), σε εκείνες τις περιπτώσεις στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα του ενός κράτη μέλη·
- την έλλειψη συντονισμού μεταξύ των μελλοντικών ρυθμίσεων του κανονισμού και μεγάλων μερών των οδηγιών-ρυθμίσεων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών που έχουν μεγάλη σημασία για τη χρήση του Διαδικτύου (όπως π.χ. η οδηγία 2002/58/EK)·
- τη μη εξασφάλιση αποτελεσματικής νομικής προστασίας σε μία πιθανή παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων, διότι δεν προβλέπεται διαδικασία προσφυγής στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που να προσφέρει ατομική νομική προστασία·
- την ανεπαρκή αντιμετώπιση συγκρούσεων μεταξύ των συμφερόντων προστασίας δεδομένων και άλλων θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως είναι η ελευθερία της έκφρασης·
- τα ασαφή όρια μεταξύ των τομέων εφαρμογής της πρότασης κανονισμού και της πρότασης οδηγίας·

12. τονίζει ότι οι εν λόγω αντιρρήσεις απηχούν τις επιφυλάξεις πολλών ευρωπαϊκών περιφερειακών ή τοπικών αρχών σχετικά με νομοθετικές προτάσεις, οι οποίες π.χ. καθιστούν αδύνατες τις εθνικές παρεκκλίσεις κατά την προστασία δεδομένων σε κοινωνικές υπηρεσίες ή επιβαρύνουν τη δραστηριότητα δημοσίων αρχών με απαιτήσεις για την προστασία των δεδομένων όπως είναι το δικαίωμα στη φορητότητα των δεδομένων, οι οποίες μπορεί να είναι πρόσφορες μόνο για διαδικασίες επεξεργασίας οικονομικών δεδομένων και συνεπάγονται μεγάλες διοικητικές κυρώσεις, σε σχέση με τους οικονομικούς πόρους των τοπικών αρχών·

13. κρίνει απαραίτητο να τονιστεί σαφέστερα στην σχετική πρόταση οδηγίας ότι οι περιορισμοί που προβλέπει το άρθρο 83 όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για ιστορικούς ή στατιστικούς σκοπούς ή για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, δεν πρέπει να παρεμποδίζουν τη δυνατότητα των δημόσιων υπηρεσιών να προβαίνουν στη φύλαξη εγγράφων σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες που ισχύουν στον τομέα της τήρησης αρχείων ή της πρόσβασης σε διοικητικά έγγραφα·

14. ως εκ τούτου, θεωρεί ότι στο πλαίσιο της περαιτέρω νομοθετικής διαδικασίας πρέπει να εξεταστούν περισσότερο οι πιθανές εναλλακτικές λύσεις όσον αφορά την απόφαση για τη νομική μορφή και τα όρια μεταξύ των πεδίων εφαρμογής της πρότασης κανονισμού και της πρότασης οδηγίας, οι οποίες θα ανταποκρίνονται στις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι η εν λόγω δέσμη μέτρων. Μεταξύ των εναλλακτικών λύσεων είναι και η εξασφάλιση της δυνατότητας η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και ο τομέας του εργατικού δικαίου, να εξακολουθήσουν να ρυθμίζονται από μια οδηγία, προκειμένου έτσι η επεξεργασία των προσωπικών

δεδομένων από τις δημόσιες αρχές και η επεξεργασία δεδομένων στον τομέα του εργατικού δικαίου να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του γενικού κανονισμού.

Διεθνής συνέπεια αντί της αρχής του τόπου αγοράς

15. υποστηρίζει τον στόχο να τηρούνται τα ευρωπαϊκά πρότυπα προστασίας δεδομένων και για την παροχή υπηρεσιών πληροφορίας από παγκόσμιους παρόχους·

16. θεωρεί ότι η πρωτοβουλία για ένα νομοθετικό πλαίσιο προστασίας της ιδιωτικής ζωής στην παγκόσμια οικονομία ΤΠΕ, η οποία προτάθηκε παράλληλα από την κυβέρνηση των ΗΠΑ, προσφέρει τη δυνατότητα να εφαρμοστούν από κοινού μεταρρυθμίσεις ως προς τα κοινά πρότυπα προστασίας που ισχύουν σε βασικούς τομείς της διεθνούς κυκλοφορίας δεδομένων, και να θεσπιστούν με τον τρόπο αυτόν όχι μόνο αποδοτικοί κανόνες προστασίας δεδομένων, αλλά και να αποφεύγονται διαφορετικοί όροι ανταγωνισμού κατά τρόπον πιο αποτελεσματικό από ό,τι με την αρχή του τόπου αγοράς που έχει περιορισμένες δυνατότητες πρακτικής εφαρμογής.

Μελλοντική βιωσιμότητα της πρότασης μεταρρύθμισης

17. επισημαίνει ότι η πρόταση γενικού κανονισμού προστασίας των δεδομένων βασίζεται κυρίως στις αρχές της οδηγίας 95/46/EK για την προστασία δεδομένων, οι οποίες εξελίσσονται μόνο ως προς μεμονωμένα στοιχεία, όπως είναι η αρχή της προστασίας δεδομένων μέσω της τεχνολογίας "privacy by design", και ότι κατά τα λοιπά στην καλύτερη των περιπτώσεων τροποποιούνται. Σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε κατά τη θέσπιση της οδηγίας για την προστασία των δεδομένων, οι κίνδυνοι από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στην κοινωνία της πληροφορίας, τόσο σε ιδιωτικές, όσο και σε δημόσιες υπηρεσίες, δεν διαμορφώνονται πλέον από διμερείς σχέσεις χρήσης. Η ψηφιοποίηση και η δικτύωση δημιουργούν μάλλον συστήματα που εξασφαλίζουν τη συμμετοχή περισσότερων υπηρεσιών στην επεξεργασία των δεδομένων, π.χ. στην εναρμόνιση των δεδομένων ή την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών·

18. τονίζει ότι τα ζητήματα που προκύπτουν σχετικά με την προστασία προσωπικών δεδομένων δεν μπορούν πλέον να διευκρινιστούν δεόντως με παραδοσιακές διμερείς έννοιες, όπως είναι ο «υπεύθυνος επεξεργασίας», το «δικαίωμα να λησμονηθεί ο ενδιαφερόμενος» ή η αρχή απαγόρευσης για τη σχέση μεταξύ κράτους και πολίτη (άρθρα 6 και 9 της πρότασης κανονισμού). Ορισμένες τροποποιήσεις των ρυθμίσεων της οδηγίας, όπως είναι οι νέοι ορισμοί για τα προσωπικά δεδομένα ή τη συγκατάθεση, μάλλον επιτείνουν την υφιστάμενη έλλειψη ασφάλειας δικαίου παρά συμβάλλουν στην άρση της·

19. εκτιμά επομένως ότι, εάν η Επιτροπή θεωρεί προτιμότερη τη θέσπιση κανονισμού, ο κανονισμός αυτός πρέπει να καθιστά σαφές ότι ο εργοδότης μπορεί να προβάλει στην επεξεργασία δεδομένων κατόπιν συγκατάθεσης του εργαζομένου· το ίδιο ισχύει και για τις δημόσιες αρχές στο πεδίο εφαρμογής τόσο του βασικού κανονισμού όσο και της οδηγίας περί προστασίας δεδομένων. Σύμφωνα με τον κανονισμό, τα κράτη μέλη μπορούν δια νόμου να ρυθμίζουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εργαζομένων στο πλαίσιο της απασχόλησης·

20. κατά συνέπεια, θεωρεί αναγκαίο, δεδομένου ότι η συνέχεια της νομοθετικής διαδικασίας δεν μπορεί να αξιοποιηθεί για

θεμελιώδεις τροποποιήσεις, να επανεξεταστούν οι μηχανισμοί εφαρμογής, οι οποίοι είναι έως τώρα υπέρ τον δέον επικεντρωμένοι σε κανονιστικά και διμερή μέσα, όπως οι διατάξεις και οι κυρώσεις. Ιδίως από τη σκοπιά των τοπικών και περιφερειακών αρχών, οι οποίες αποτελούν τους εγγύτερους στον ενδιαφερόμενο πολίτη φορείς, αποκτούν ιδιαίτερη σημασία:

- τα μέτρα για την ευαισθητοποίηση σε ζητήματα προστασίας δεδομένων όλων των γενεών και των πληθυσμιακών ομάδων·
- οι μηχανισμοί ανταλλαγής σχετικά με ορθές και τεχνολογικά εξελιγμένες ιδέες προστασίας δεδομένων, όπως π.χ. στο πλαίσιο των σημάτων ποιότητας·
- οι τυποποιημένες ευνόητες πληροφορίες και διευκρινίσεις σύμφωνα με την αρχή του «φωτεινού σηματοδότη»·
- οι δεσμευτικά ρυθμισμένες διαδικασίες πιστοποίησης·
- οι μηχανισμοί αυτορρύθμισης·

21. τονίζει στο πλαίσιο αυτό, ότι η πρόταση γενικού κανονισμού προστασίας δεδομένων δίδει έως τώρα περιορισμένη σημασία στα εν λόγω καθήκοντα, τα οποία πρέπει να αναλάβουν ιδίως οι αρχές ελέγχου, π.χ. στο πλαίσιο της γενικής υποχρέωσης ενημέρωσης σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 2 της πρότασης κανονισμού ή των ρυθμίσεων των κωδικών δεοντολογίας (άρθρο 38 της πρότασης κανονισμού).

Περιθώρια για τη ρύθμιση μέσω εθνικής νομοθεσίας

22. επισημαίνει ότι, πέραν των ζητημάτων που μένουν ανοικτά ως προς τη συμφωνία μεταξύ των βασικών αρχών του κανονισμού με των αρχών της επικουρικότητας και αναλογικότητας, ορισμένες αναλυτικές διατάξεις θέτουν επίσης περαιτέρω ακατάλληλα όρια για τη νομοθεσία των κρατών μελών στον τομέα της επεξεργασίας δεδομένων από υπηρεσίες της δημόσιας διοίκησης·

23. εκτιμά, κατά συνέπεια, ότι η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από δημόσιες υπηρεσίες και οι πτυχές του εργατικού δικαίου θα πρέπει να εξακολουθήσουν να διέπονται από μία οδηγία·

24. συνεπώς, εφόσον η Επιτροπή εξακολουθεί να προτιμά τη θέσπιση κανονισμού, ο οποίος θα ισχύει επίσης για τις δημόσιες υπηρεσίες και τον τομέα του εργατικού δικαίου, θεωρεί ότι

- οι όροι που προβλέπει το άρθρο 6 παρ. 3 της πρότασης κανονισμού, υπό τους οποίους τα κράτη μέλη ρυθμίζουν τις υποχρεώσεις σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων, δεν πρέπει να καταστούν ακόμη πιο περίπλοκοι με την υιοθέτηση των περιορισμών που προβλέπει το άρθρο 52 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, με τρόπο που να υπερβαίνει τα πλαίσια εφαρμογής τους·
- το ίδιο ισχύει για την εντολή προς την Επιτροπή να καθορίζει, στο πλαίσιο κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, τα όρια των τομέων ρύθμισης που παραμένουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, όπως είναι η επεξεργασία δεδομένων που αφορούν την υγεία ή τους εργαζομένους, ή την επεξεργασία δεδομένων για ιστορικούς ή στατιστικούς σκοπούς ή την επιστημονική έρευνα·

- πρέπει να γίνει ρητή αναφορά στο παραδεκτό της συγκατάθεσης και στους δύο τομείς. Σε σχέση με τις δημόσιες αρχές, αυτό ισχύει και στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας περί προστασίας δεδομένων·
- σε ό,τι αφορά όλες τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις (άρθρο 86), η Επιτροπή θα πρέπει να υποχρεωθεί να προβαίνει σε συνολική εκτίμηση επιπτώσεων και να διαβουλευτεί με το Συμβούλιο, τα κοινοβούλια των κρατών μελών και τους ενδιαφερόμενους φορείς, καθώς και με τις Επιτροπές που πρέπει να συμμετέχουν στην κατάρτιση νομοθετικών πράξεων κατά τη ΣΛΕΕ και με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, ώστε μεταξύ άλλων να διασφαλιστεί η τήρηση των αρχών της αναλογικότητας και της επικουρικότητας. Επίσης, για την κατάρτιση εκτελεστικών πράξεων πρέπει να επιλέγονται διαδικασίες που να εξασφαλίζουν την έγκαιρη και συνολική συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων φορέων·
- πέρα από τις δυνατότητες παρέκκλισης του άρθρου 21 της πρότασης κανονισμού, ο κανονισμός θα πρέπει τουλάχιστον να παρέχει στα κράτη μέλη μεγαλύτερα περιθώρια για την έκδοση νομοθετικών πράξεων με τις οποίες, η επεξεργασία δεδομένων στο πλαίσιο της άσκησης των κυριαρχικών τους αρμοδιοτήτων, σε συμφωνία με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, να υπάγεται σε πιο διαφοροποιημένους κανόνες προστασίας, από ό,τι με τον παρόντα κανονισμό·
- ήδη κατά τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής θα πρέπει επίσης να αποσαφηνίζεται ότι οι διατάξεις του κανονισμού εφαρμόζονται μόνο σε δραστηριότητες που ρυθμίζονται από το ενωσιακό δίκαιο, για τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αρμοδιότητα να εκδίδει δεσμευτικούς κανόνες, όχι όμως και σε τομείς, οι οποίοι εξακολουθούν να εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα ρύθμισης των κρατών μελών ή για τους οποίους οι Συνθήκες αποκλείουν ρητά την αρμοδιότητα εναρμόνισης νομοθετικών και διοικητικών κανόνων, όπως π.χ. το εκπαιδευτικό σύστημα (άρθρο 165 παρ. 4 ΣΛΕΕ)·
- στο άρθρο 82 του κανονισμού πρέπει να διατυπωθεί σαφώς ότι υπάρχει η δυνατότητα καθορισμού ειδικών διατάξεων για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της σχέσης απασχόλησης μέσω συλλογικών συμβάσεων εργασίας·
- πρέπει να διασφαλιστεί στον υπό εξέταση κανονισμό ότι δεν περιορίζονται τα διευθυντικά δικαιώματα, π.χ. σε ό,τι αφορά την πρόσληψη ή την απόλυση ενός υπεύθυνου επεξεργασίας δεδομένων·
- συνιστάται να εξασφαλιστεί ότι στις διατάξεις για τον κολασμό παραβιάσεων που αφορούν την προστασία δεδομένων πρέπει να υπάρξει σαφής διαφοροποίηση ανάμεσα σε ιδιωτικούς, κερδοσκοπικούς φορείς και σε άλλους φορείς ιδίως του δημοσίου τομέα, στους οποίους δεν προβλέπεται κερδοσκοπία και για τους οποίους, αντιθέτως, οι πολιτικοί μηχανισμοί ελέγχου αποδεικνύονται πιο αποτελεσματικοί.

Ενίσχυση της δημοκρατικής ευθύνης

- 25. εκφράζει μεγάλη ανησυχία, διότι θεωρεί ότι η συγκεκριμενοποίηση και η εξέλιξη των νομοθετικών απαιτήσεων για την προστασία δεδομένων θα μετατοπιστεί με την έναρξη ισχύος του κανονισμού σε διαδικασίες, οι οποίες –σε αντίθεση με τη νομοθεσία των κρατών μελών ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή την εφαρμογή του εθνικού ή του ευρωπαϊκού δικαίου μέσω εθνικών διοικητικών

αρχών που ελέγχονται από τα κοινοβούλια– δεν παρέχουν εγγυήσεις διαφάνειας ή επαρκή δημοκρατική νομιμοποίηση·

26. δικαιολογεί την εν λόγω ανησυχία αναφέροντας ότι η πρόταση κανονισμού θα δημιουργήσει, μέσω ασαφών ρυθμίσεων, δεσμευτικές και παράλληλα εναρμονισμένες υποχρεώσεις που συνδυούνται από κυρώσεις σε έναν τομέα που είναι θεμελιώδους σημασίας για την εφαρμογή διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων, ο οποίος χαρακτηρίζεται ήδη από ένα δυσνόητο εύρος περιπτώσεων εφαρμογής, οι οποίες ποικίλλουν από ιδιωτικούς καταλόγους διευθύνσεων και δημόσια μητρώα κατοίκων έως τα δεδομένα κοινωνικών δικτύων ή παρόχων υπηρεσιών διαδικτυακής αναζήτησης. Παράλληλα, οι σχεδόν αναπόφευκτες ελλείψεις όσον αφορά ζητήματα σαφήνειας των κανόνων, ασφάλειας δικαίου και δυνατότητας εφαρμογής θα πρέπει να αντισταθμιστούν από πολυάριθμες κατ' εξουσιοδότηση νομοθετικές πράξεις, οι οποίες συχνά αφορούν ουσιαστικά στοιχεία του ρυθμιστικού πλαισίου, όπως καταδεικνύεται π.χ. με την εξουσιοδότηση του άρθρου 6 παρ. 5 της πρότασης κανονισμού. Εξάλλου, οι ανεξάρτητες υπηρεσίες ελέγχου, πέραν των κλασικών εκτελεστικών τους αρμοδιοτήτων, αναλαμβάνουν περαιτέρω καθήκοντα θέσης αφηρημένων και γενικών ρυθμίσεων στο πλαίσιο γενικών κατευθυντηρίων γραμμών για την ερμηνεία του κανονισμού προστασίας δεδομένων. Παράλληλα, στο πλαίσιο του λεγόμενου μηχανισμού συνεκτικότητας, οι εν λόγω υπηρεσίες υπόκεινται στα υπέρμετρα δικαιώματα παρέμβασης της Επιτροπής, τα οποία θέτουν υπό αμφισβήτηση την ανεξαρτησία που τους αναγνωρίζεται από το άρθρο 16 παρ. 2 εδ. 2 ΣΛΕΕ·

27. θεωρεί, ως εκ τούτου, εύλογο να τροποποιηθούν θεμελιωδώς οι μηχανισμοί συμμετοχής της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεκτικότητας για την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας των αρχών ελέγχου της προστασίας δεδομένων, ιδίως των αρμοδιοτήτων που τους χορηγούνται σύμφωνα με το άρθρο 60 και το άρθρο 62 παρ. 1 α) της πρότασης κανονισμού, καθώς και ο ορισμός των "σοβαρών αμφιβολιών", στα ίδια άρθρα, στη βάση των οποίων επεμβαίνει η Επιτροπή·

28. επιπλέον, θεωρεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να δώσει μεγαλύτερο περιθώριο λήψης αποφάσεων στα κράτη μέλη και, κατά περίπτωση, στις περιφέρειες, έτσι ώστε, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να ρυθμίζει τους γενικούς όρους που ισχύουν για τα μέλη της εποπτικής αρχής προκειμένου να εξασφαλίζεται η ανεξάρτητη άσκηση των καθηκόντων τους·

29. επιπλέον θεωρεί ότι πρέπει να εξελιχθούν περισσότερο τα μέσα διαχείρισης των ανεξάρτητων αρχών ελέγχου που αναγνωρίζονται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, π.χ. στο πλαίσιο εκθέσεων και άλλων τακτικών διαδικασιών διαβούλευσης με τα νομοθετικά όργανα, ούτως ώστε, τόσο το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, όσο και η Επιτροπή των Περιφερειών στο πλαίσιο των δικαιωμάτων συμμετοχής της, να αποκτούν τακτικά μία γενική εικόνα σχετικά με την εφαρμογή του ευρωπαϊκού δικαίου προστασίας δεδομένων και να τους δίδεται η δυνατότητα να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για την περαιτέρω εξέλιξή του. Παράλληλα, σύμφωνα με την αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης, οι αρχές ελέγχου και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων θα πρέπει να υποχρεωθούν, με συμπληρωματική ρύθμιση ως προς τη διαδικασία, π.χ. μέσω διαδικασίας ακρόασης ή διαβούλευσης, να εξασφαλίζουν ότι οι ενώσεις και οι οργανώσεις εκπροσώπησης συμφερόντων που επηρεάζονται από αποφάσεις με θεμελιώδη επιρροή, π.χ. σύμφωνα με το άρθρο 58 παρ. 2 της πρότασης κανονισμού, θα συμμετέχουν σε μία διαφανή διαδικασία συγκεκριμενοποίησης και περαιτέρω εξέλιξης του δικαίου προστασίας δεδομένων.

Όρια της εναρμόνισης όσον αφορά την προστασία δεδομένων από την αστυνομία και τη δικαιοσύνη

30. αμφιβάλλει εάν η ρύθμιση ακόμα και αποκλειστικά εθνικών επεξεργασιών δεδομένων στο πλαίσιο της πρότασης οδηγίας για την αστυνομία και τη δικαιοσύνη είναι σύμφωνη με τις νομοθετικές αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Πέραν των καθηκόντων στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος ή του ηλεκτρονικού εγκλήματος, εξακολουθούν να υφίστανται μεγάλες βάσεις δεδομένων της αστυνομίας και των δικτικών αρχών, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας αποκλειστικά σε εθνικό επίπεδο και συνεπώς δεν απαιτούν ουδεμία πανευρωπαϊκή ρύθμιση προστασίας δεδομένων. Εξακολουθεί να πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι ρυθμίσεις του δικαίου προστασίας δεδομένων επιδρούν στο υπόλοιπο αστυνομικό και ποινικό δίκαιο και επομένως ασκούν εμμέσως πίεση για να υπάρξει και εκεί εναρμόνιση, μολονότι δεν υφίσταται επαρκής αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο θέμα αυτό.

31. εκφράζει την έκπληξή της για το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα και τα Όργανα της ΕΕ - ξεκινώντας από την Eurojust και την Europol, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

32. παρά τις εν λόγω θεμελιώδεις ανησυχίες, ζητά να εξεταστούν στο πλαίσιο της περαιτέρω νομοθετικής διαδικασίας τα εξής:

- σε ποιον βαθμό μπορούν οι διευρυμένες υποχρεώσεις αναφοράς και ενημέρωσης να οδηγήσουν σε καθυστερήσεις στην αστυνομική έρευνα και στην ποινική διαδικασία·
- κατά πόσον οι διατάξεις στα σημεία β), γ) και δ) του άρθρου 7 της πρότασης οδηγίας· συνάδουν προς το άρθρο 1 παρ.1, το οποίο ορίζει το αντικείμενο και τους στόχους της οδηγίας·
- ότι, αν και δεν θα πρέπει να περιοριστούν ή να εμποδιστούν άσκοπα οι αποδεδειγμένα ωφέλιμες μορφές ανταλλαγής δεδομένων με τρίτα κράτη, θα πρέπει να προβλεφθούν επαρκείς εγγυήσεις για παρεκκλίσεις που σχετίζονται με τις διεθνείς διαβιβάσεις δεδομένων σε μεμονωμένες περιπτώσεις (άρθρο 36)·
- ποιες εξουσιοδοτήσεις προς την Επιτροπή για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων και ρυθμίσεων εφαρμογής θα μπορούσαν να περιοριστούν από τα κράτη μέλη υπέρ μίας πιο συγκεκριμένης ρύθμισης ήδη εντός της νομοθετικής πράξης ή με μία ρήτρα επιφύλαξης·

33. επιφυλάσσεται να παρουσιάσει περαιτέρω γνωμοδότηση και, μέσω αυτής, συγκεκριμένες προτάσεις τροποποίησης, μόλις γνωστοποιηθούν οι θέσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τα εν λόγω ζητήματα στο πλαίσιο της συνέχειας της νομοθετικής διαδικασίας.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 36

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 34 και 35, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι μια διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί μόνον εφόσον:	Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 34 και 35, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι μια διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί μόνον εφόσον:
(α) η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή άλλου προσώπου· ή	(α) η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή άλλου προσώπου· ή
(β) η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την προστασία έννομων συμφερόντων του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα, εφόσον το δικαίω του κράτους μέλους που διαβιβάζει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προβλέπει κάτι τέτοιο· ή	(β) η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την προστασία έννομων συμφερόντων του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα, εφόσον το δικαίω του κράτους μέλους που διαβιβάζει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προβλέπει κάτι τέτοιο· ή
(γ) η διαβίβαση των δεδομένων είναι απαραίτητη για την πρόληψη άμεσης και σοβαρής απειλής στη δημόσια ασφάλεια κράτους μέλους ή τρίτης χώρας· ή	(γ) η διαβίβαση των δεδομένων είναι απαραίτητη για την πρόληψη άμεσης και σοβαρής απειλής στη δημόσια ασφάλεια κράτους μέλους ή τρίτης χώρας· ή
(δ) η διαβίβαση είναι απαραίτητη σε μεμονωμένες περιπτώσεις για τους σκοπούς της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων· ή	(δ) η διαβίβαση είναι απαραίτητη σε μεμονωμένες περιπτώσεις για τους σκοπούς της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων· ή
(ε) η διαβίβαση είναι απαραίτητη σε μεμονωμένες περιπτώσεις για την απόδειξη, την άσκηση ή την υπεράσπιση νομικών απαιτήσεων οι οποίες σχετίζονται με την πρόληψη, τη διερεύνηση, την ανίχνευση ή τη δίωξη συγκεκριμένου ποινικού αδικήματος ή την εκτέλεση συγκεκριμένης ποινικής κύρωσης.	(ε) η διαβίβαση είναι απαραίτητη σε μεμονωμένες περιπτώσεις για την απόδειξη, την άσκηση ή την υπεράσπιση νομικών απαιτήσεων οι οποίες σχετίζονται με την πρόληψη, τη διερεύνηση, την ανίχνευση ή τη δίωξη συγκεκριμένου ποινικού αδικήματος ή την εκτέλεση συγκεκριμένης ποινικής κύρωσης.
<u>Η χρήση αυτών των παρεκκλίσεων θα τεκμηριώνεται δεόντως.</u>	

Αιτιολογία

Η χρήση του "είναι απαραίτητη" δεν είναι αρκετά σαφής και επιτρέπει τη μη περιοριστική χρήση παρεκκλίσεων, η οποία αντιβαίνει στο πνεύμα του συγκεκριμένου άρθρου.

Τροπολογία 2

Άρθρο 86, παρ. 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<u>Η Επιτροπή θα διαβουλευέται με το Συμβούλιο, με τα κοινοβούλια των κρατών μελών, με τις επιτροπές οι οποίες, σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ, πρέπει να συμμετέχουν στη διαδικασία έκδοσης νομοθετικών πράξεων και με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων σε ό,τι αφορά όλες τις κατ' εξουσιοδότηση και τις εκτελεστικές πράξεις.</u>

Αιτιολογία

Το να συμπεριληφθεί υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να διαβουλευέται το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων σε ό,τι αφορά τις κατ' εξουσιοδότηση και τις εκτελεστικές πράξεις αποτελεί ζωτικής σημασίας διάταξη.

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Δέσμη για την προστασία της νόμιμης οικονομίας»

(2012/C 391/14)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- χαιρετίζει τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι οποίες ομαδοποιούν κατά τρόπο συνεκτικό τα κανονιστικά μέτρα και τις στρατηγικές που θα πρέπει να εφαρμοστούν ώστε να εξασφαλιστεί γρήγορα και αποτελεσματικά η προστασία της νόμιμης οικονομίας·
- επικροτεί τις πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την πρόληψη μη υγιών πρακτικών —όπως σύγκρουση συμφερόντων, ευνοιοκρατία ή δωροδοκία— με βάση τον χαρακτηρισμό τους ως αξιόποινων συμπεριφορών οι οποίες εξακολουθούν να μην τιμωρούνται σε ορισμένα κράτη μέλη και να εμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση στις δημόσιες συμβάσεις·
- υποστηρίζει τη δημιουργία ενός νέου μηχανισμού αξιολόγησης, από το 2013, με την μελλοντική ανά διετία έκθεση της Ένωσης για την καταπολέμηση της διαφθοράς·
- κρίνει θετική την πρόταση οδηγίας για τη δέσμευση και τη δήμευση των προϊόντων εγκλήματος στην ΕΕ, καθώς πρόκειται για μηχανισμούς αναγκαίους για την προστασία της παγκόσμιας οικονομίας, ώστε το έγκλημα να μην επιβραβεύεται και οι απατεώνες να μην επωφελούνται ποτέ από τα παράνομα κέρδη·
- συμφωνεί με τη λογική που διέπει το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, σύμφωνα με την οποία είναι προτιμότερο να καταστούν δεσμευτικοί ορισμένοι ελάχιστοι κανόνες (συμπεριλαμβανομένης της εκτεταμένης δήμευσης, της δήμευσης αντίστοιχης αξίας, της δήμευσης εις χείρας τρίτου και της δήμευσης μη βασίζομενης σε καταδίκη), δυνάμει του άρθρου 83 ΣΛΕΕ, παρά να αναζητηθεί η βελτίωση των σημερινών μηχανισμών της Ένωσης, που δεν έχουν καταναγκαστικό χαρακτήρα·
- ζητά από τα κράτη μέλη να προβλέπουν την επιστροφή στις τοπικές ή/και τις περιφερειακές αρχές ενός μέρους των κατασχέσεων των περιουσιακών στοιχείων του οργανωμένου εγκλήματος (εφόσον θα έχουν ικανοποιηθεί οι νόμιμες αξιώσεις αποκατάστασης), δεδομένου ότι είναι τα πρώτα θύματα των εγκληματικών οργανώσεων που αποσταθεροποιούν την κοινωνική τάξη σε τοπικό επίπεδο. Είναι επίσης οι καταλληλότεροι φορείς για να διεξάγουν τοπικές δράσεις με σκοπό την εξάλειψη των βαθύτερων αιτίων της εγκληματικότητας. Είναι ένας τρόπος να δίδεται θετική προβολή στη δράση των δημόσιων αρχών και να δημιουργηθεί ένα ενάρετο σύστημα που συνδέει τους αιρετούς εκπροσώπους, την κοινωνία πολιτών και τις οικογένειες·
- ενθαρρύνει τους τοπικούς αιρετούς εκπροσώπους να υπογράφουν κατά την έναρξη της θητείας τους έναν δεοντολογικό χάρτη υπό τον τίτλο «Obliti privatorum, publica curate» (Λησμονήστε τις ιδιωτικές υποθέσεις – ασχοληθείτε με τα δημόσια ζητήματα), ο οποίος θα συμβάλει στην οικοδόμηση και τη διατήρηση δεσμών εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και των κυβερνήσεων·
- παροτρύνει τους αιρετούς εκπροσώπους να καταθέτουν σε ανεξάρτητη δημόσια αρχή μία δήλωση περιουσιακών στοιχείων όπου θα αναφέρονται οι ιδιοκτησίες τους και οι εμπορικές ή επαγγελματικές τους σχέσεις.

Γενικός εισηγητής

ο κ. Christophe ROUILLON (FR/PES), Δήμαρχος της Coulaines

Έγγραφα αναφοράς

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση
COM(2012) 85 final

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μέσα του ποινικού δικαίου και με διοικητικές έρευνες – Μια ολοκληρωμένη πολιτική για τη διασφάλιση των χρημάτων των φορολογουμένων

COM(2011) 293 final

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή: Καταπολέμηση της δωροδοκίας στην ΕΕ

COM(2011) 308 final

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης

COM(2012) 363 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές παρατηρήσεις**

1. διαπιστώνει ότι η δωροδοκία, το οργανωμένο έγκλημα και η απάτη αποτελούν μάλιστα για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι πρακτικές αυτές προκαλούν απώλειες 120 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, ήτοι 1 % του ΑΕγχΠ της ΕΕ, σύμφωνα με την μη κυβερνητική οργάνωση (ΜΚΟ) Transparency International (Διεθνής Διαφάνεια – ΤΙ). Η παράνομη οικονομία αυξάνει τα ελλείμματα των κρατών, παρεμποδίζει τη δράση των δημοσίων αρχών για την καταπολέμηση της κρίσης, περιορίζει τα επίπεδα των επενδύσεων, ευνοεί τη διαρροή κεφαλαίων και υπονομεύει την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους εκπροσώπους τους και τους θεσμούς·

2. υπενθυμίζει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας εξασφάλισε στην ΕΕ ευρύτερα μέσα για την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, χάρη στον προσδιορισμό της εντολής της Eurojust, τη δυνατότητα σύστασης Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (άρθρο 85 και 86 ΣΛΕΕ), καθώς και τις διατάξεις για την καταπολέμηση της απάτης και οιασδήποτε άλλης παράνομης δραστηριότητας που θίγει τα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ (άρθρο 310 παρ. 6 και άρθρο 325 ΣΛΕΕ)·

3. επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο, το 75 % των Ευρωπαίων θεωρούν τη δωροδοκία σοβαρό πρόβλημα για τα κράτη μέλη·

4. διαπιστώνει ότι η δήμευση και η δέσμευση των προϊόντων εγκλήματος έχουν αναγνωρισθεί ως αποτελεσματικά μέσα καταπολέμησης των σοβαρών μορφών οργανωμένου εγκλήματος και έχουν αναδειχθεί σε στρατηγική προτεραιότητα σε επίπεδο ΕΕ·

5. εκτιμά ότι η προστασία των συμφερόντων της Ένωσης επιβάλλει βελτίωση του ελέγχου της χρήσης των επιδοτήσεων, κυρίως

όσον χορηγούνται δυνάμει των ευρωπαϊκών κοινωνικών ταμείων, της εδαφικής συνοχής ή της κοινής γεωργικής πολιτικής· η απάτη ενδέχεται να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα των ολοκληρωμένων αυτών ευρωπαϊκών πολιτικών υπέρ των διαφόρων περιοχών·

6. τονίζει ότι, σε τοπικό επίπεδο, το οργανωμένο έγκλημα έχει ως στόχο τους αρμόδιους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) που λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων ή των παραχωρήσεων δημόσιας υπηρεσίας και με την έκδοση οικοδομικών αδειών ή αδειών ασκήσεως εμπορίας·

7. διαπιστώνει ότι οι δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος, όπως η διακίνηση ναρκωτικών ουσιών ή η εμπορία ανθρώπων, υπονομεύουν μακροπρόθεσμα τη δημόσια τάξη, τη δημόσια υγεία και την κοινωνική συνοχή·

8. υπενθυμίζει ότι, με τη φαινομενικά έννομη χρήση της ευρωπαϊκής φορολογικής νομοθεσίας, ενίσταται πλέον καινοτόμος, όπως ήταν η περίπτωση του φόρου διοξειδίου του άνθρακα, το οργανωμένο έγκλημα ληλατεί και φτωχαίνει τα κράτη μέλη της Ένωσης, αλλά και τους ΟΤΑ·

9. υπογραμμίζει ότι η δωροδοκία στον αθλητισμό («στημένοι» αγώνες, δωροδοκίες για την επιλογή του τόπου διεξαγωγής σημαντικών αθλητικών συναντήσεων, μυστικές προμήθειες για μετεγγραφές παικτών κ.λπ.) αποτελεί πηγή ιδιαίτερης ανησυχίας, επειδή θίγει τις ανθρωπιστικές αξίες που ασπάζονται εκατομμύρια ερασιτέχνες αθλητές και εθελοντές που δραστηριοποιούνται σε οργανώσεις·

10. πιστεύει ότι οι ΟΤΑ, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, συνιστούν καίριους παράγοντες προστασίας της νόμιμης οικονομίας, καθώς θεσπίζουν τις πολιτικές ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

11. παρατηρεί ότι το ισχύον δίκαιο της ΕΕ παρουσιάζει ελλείψεις όσον αφορά την καταπολέμηση της απάτης και της δωροδοκίας και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης·

Καταπολέμηση της απάτης

12. σημειώνει ότι η Επιτροπή, στη δεύτερη έκθεσή της για την εφαρμογή της σύμβασης του 1995 για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (COM (2008) 77), καταλήγει στο συμπέρασμα ότι πέντε μόνο κράτη μέλη έχουν λάβει «όλα» τα απαραίτητα μέτρα για μία «ικανοποιητική» εφαρμογή της σύμβασης·

Καταπολέμηση της δωροδοκίας

13. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η απόφαση-πλαίσιο αριθ. 2003/568/ΔΕΥ για την καταπολέμηση της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα, στην οποία θεσπίζονται κανόνες περί ευθύνης νομικών προσώπων, δεν έχει ακόμη μεταφερθεί στην εθνική νομοθεσία·

14. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη κυρώσει τις διεθνείς συμβάσεις ποινικού δικαίου του Συμβουλίου της Ευρώπης, των Ηνωμένων Εθνών ή του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)·

Δέσμευση και δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης

15. διαπιστώνει ανεπάρκειες ως προς τη μεταφορά των πέντε αποφάσεων-πλαίσιο που έχουν εκδοθεί για τον τομέα αυτόν:

- η απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ, που καθιστά δυνατή τη δήμευση αντίστοιχης αξίας και την εκτεταμένη δήμευση, έχει υιοθετηθεί αποσπασματικά και μόνον από τα περισσότερα κράτη μέλη·
- ενώ η απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ προβλέπει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης, η Επιτροπή έχει εκφράσει τη λύπη της για τις ελάχιστες πληροφορίες που διαδίδει ως προς την εφαρμογή·
- η απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ, που προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δήμευσης, δεν στάθηκε δυνατό να συνδυαστεί με τους προαιρετικούς κανόνες σε θέματα εκτεταμένης δήμευσης που θέσπιζε η απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ. Επιπλέον, η απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ εφαρμόζεται αποκλειστικά στις αποφάσεις δήμευσης που λαμβάνονται στα πλαίσια ποινικών διαδικασιών και όχι στα πλαίσια αστικών διαδικασιών δήμευσης, οι οποίες ωστόσο είναι όλο και πιο συχνές·
- η απόφαση 2007/845/ΔΕΥ του Συμβουλίου σχετικά με τη συνεργασία των υπηρεσιών ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων, η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη τη σύσταση των υπηρεσιών αυτών ώστε να καταστεί δυνατή η μεταξύ τους συνεργασία και να διευκολυνθεί ο εντοπισμός προϊόντων εγκλήματος, δεν έχει εφαρμοστεί σε όλα τα κράτη.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

16. χαιρετίζει τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι οποίες ομαδοποιούν κατά τρόπο συνεκτικό τα κανονιστικά μέτρα και τις στρατηγικές που θα πρέπει να εφαρμοστούν ώστε να εξασφαλιστεί γρήγορα και αποτελεσματικά η προστασία της νόμιμης οικονομίας·

17. υπενθυμίζει ότι οι νομικές βάσεις για νομοθετική ρύθμιση στον τομέα αυτόν προβλέπονται στη Συνθήκη ΣΛΕΕ, και ειδικότερα στα άρθρα 82 και 83, στο άρθρο 310 παράγραφος 6 και στο άρθρο 325·

18. αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην προστασία των δημόσιων πόρων της ΕΕ έναντι της απάτης και της κατάχρησης, αλλά επισημαίνει ότι, για λόγους επικουρικότητας και αποτελεσματικότητας, οι νομοθετικές πράξεις ποινικού δικαίου της ΕΕ έχουν νόημα μόνον εφόσον μπορούν να συμβάλουν στην εξάλειψη συγκεκριμένων αδυναμιών που έχουν διαπιστωθεί στο σύστημα ποινικής δίωξης των κρατών μελών·

19. επικροτεί τον ορισμό σε *επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης* των βασικών αδικημάτων, όπως είναι η απάτη και η κατάχρηση δημόσιου χρήματος·

20. επικροτεί τις πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την πρόληψη μη υγιών πρακτικών —όπως σύγκρουση συμφερόντων, ευνοιοκρατία ή δωροδοκία— με βάση τον χαρακτηρισμό τους ως αξιόποινων συμπεριφορών οι οποίες εξακολουθούν να μην τιμωρούνται σε ορισμένα κράτη μέλη και να εμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση στις δημόσιες συμβάσεις ⁽¹⁾·

21. επικροτεί τους προανατολισμούς της μεταρρύθμισης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας καταπολέμησης της απάτης (OLAF), για να προστατευθούν τα χρήματα των φορολογούμενων:

— σύμφωνα με έναν κανόνα «de minimis», χάρη στον οποίο η OLAF θα αποδίδει προτεραιότητα στις έρευνες για σοβαρές περιπτώσεις απάτης·

— με βάση την υποχρέωση παρακολούθησης των διοικητικών ερευνών, κατά τη λήξη της οποίας τα κράτη μέλη θα είναι τουλάχιστον υποχρεωμένα να ενημερώνουν την OLAF για τη συνέχεια που δόθηκε στις υποθέσεις – ενώ μέχρι τούδε δεν υποχρεούνται να δώσουν συνέχεια στις έρευνες της OLAF·

22. δηλώνει πλήρως ικανοποιημένη από την πολιτική ώθηση που δίδεται στην καταπολέμηση της δωροδοκίας εντός της Ένωσης και από τη σφαιρική αντιμετώπιση του ζητήματος που υιοθετεί η Επιτροπή·

23. υποστηρίζει τη δημιουργία ενός νέου μηχανισμού αξιολόγησης, από το 2013, με την μελλοντική ανά διετία έκδοση της Ένωσης για την καταπολέμηση της διαφθοράς·

24. συντάσσεται με την πρόταση της Επιτροπής να χρησιμοποιηθούν ως πρότυπο ήδη υφιστάμενοι μηχανισμοί, όπως αυτοί του ΟΟΣΑ ή του Συμβουλίου της Ευρώπης·

25. ωστόσο, εφιστά την προσοχή της Επιτροπής στην ανάγκη ταχείας άντλησης των διδαγμάτων από τον σφαιρικό αυτό μηχανισμό που εδράζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη των κρατών και υπενθυμίζει ότι πρέπει να θεσπιστεί νομοθεσία για την επιβολή των ενάρετων πρακτικών, σύμφωνα με το άρθρο 83 ΣΛΕΕ·

26. εκφράζει την πλήρη ικανοποίησή της από την σφαιρική προσέγγιση που υιοθετεί η Επιτροπή, η οποία την οδηγεί επίσης να ασχοληθεί με τα λογιστικά πρότυπα και με τον έλεγχο των λογαριασμών των επιχειρήσεων της ΕΕ.

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final και COM(2011) 309 final. Στην έκθεση διαπιστώνεται ότι μόνον 9 κράτη μέλη (Βέλγιο, Βουλγαρία, Κύπρος, Φινλανδία, Γαλλία, Ιρλανδία, Πορτογαλία, Τσεχική Δημοκρατία και Ηνωμένο Βασίλειο) έχουν μεταφέρει ορθά στο εθνικό τους δίκαιο όλα τα στοιχεία που συνιστούν την παράβαση της διαφθοράς, όπως αυτή ορίζεται στην απόφαση-πλαίσιο του 2003.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

27. κρίνει θετική την πρόταση οδηγίας για τη δέσμευση και τη δήμευση των προϊόντων εγκλήματος στην ΕΕ, καθώς πρόκειται για μηχανισμούς αναγκαίους για την προστασία της παγκόσμιας οικονομίας, ώστε το έγκλημα να μην επιβραβεύεται και οι απατεώνες να μην επωφελούνται ποτέ από τα παράνομα κέρδη·

28. συμφωνεί με τη λογική που διέπει το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, σύμφωνα με την οποία είναι προτιμότερο να καταστούν δεσμευτικοί ορισμένοι ελάχιστοι κανόνες (συμπεριλαμβανομένης της εκτεταμένης δήμευσης, της δήμευσης αντίστοιχης αξίας, της δήμευσης εις χείρας τρίτου και της δήμευσης μη βασιζόμενης σε καταδίκη), δυνάμει του άρθρου 83 ΣΛΕΕ, παρά να αναζητηθεί η βελτίωση των σημερινών μηχανισμών της Ένωσης, που δεν έχουν καταναγκαστικό χαρακτήρα·

29. υποστηρίζει την πρόταση οδηγίας, δεδομένου ότι επαναλαμβάνει τις διατάξεις και τις νομικές έννοιες που ορίζονται ήδη στις προηγούμενες αποφάσεις-πλαίσια σχετικά με τη δήμευση των προϊόντων και των οργάνων του εγκλήματος και με τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων αξίας ισοδύναμης με τα προϊόντα του εγκλήματος·

30. κρίνει θετικό το γεγονός ότι εισάγει, από την άλλη πλευρά, διατάξεις που επιτρέπουν μεγάλη διεύρυνση της έννοιας του προϊόντος εγκλήματος (χάρη στην έννοια της επαναχρησιμοποίησης των προϊόντων με τη μορφή δικαιωμάτων ή αγαθών) και συντηρητική κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων κατά το διάστημα που απαιτείται για την εκδίκαση·

31. **Όσον αφορά την εκτεταμένη δήμευση**, η ΕτΠ επικροτεί μεν την κατάργηση των εναλλακτικών επιλογών που διέθιταν τα κράτη μέλη βάσει της απόφασης-πλαίσιο του 2005 και εκτιμά ότι βελτιώνονται έτσι οι υφιστάμενες διατάξεις για την εκτεταμένη δήμευση, κρίνει όμως ευκαίρια τη βελτίωση της παραγράφου 1 του άρθρου 4, που κρίνεται υπερβολικά ασαφής. Σε περίπτωση εκτεταμένης δήμευσης, στόχος της διάταξης είναι να επιτρέπεται δήμευση πέραν του άμεσου προϊόντος του αδικήματος, και τούτο επειδή μπορεί να υποτεθεί ότι το περιουσιακό στοιχείο ή τα δικαιώματα των οποίων ζητείται η δήμευση συνδέονται με το αδίκημα. Η ΕτΠ συνιστά να καταστούν σαφέστερα τα «συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά» βάσει των οποίων το δικαστήριο λαμβάνει την απόφασή του, για παράδειγμα με βάση τη δυσαναλογία ανάμεσα στην αξία των περιουσιακών στοιχείων και τα νόμιμα εισοδήματα. Το παράδειγμα αυτό, που είναι το συντηθέστερο ως «συγκεκριμένο πραγματικό περιστατικό», παρουσιάζει επίσης το πλεονέκτημα ότι τονίζεται πως, στην περίπτωση αυτή, ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος καλείται να αποδείξει ότι τα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα που δεν συνιστούν άμεσο προϊόν του αδικήματος, των οποίων όμως ζητείται η δήμευση, προέρχονται από άλλες, νόμιμες, πηγές εισοδημάτων·

32. εκφράζει την ικανοποίησή της για τη δυνατότητα **δήμευσης εις χείρας τρίτου**· δεδομένου ότι οι εγκληματίες δεν έχουν ποτέ περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα στο δικό τους όνομα, πενθυμίζει ότι ο τρίτος, ο ρόλος του οποίου είναι να αποκρύψει ή να «ανακυκλώνει» τα περιουσιακά στοιχεία, είναι πολύ συχνά νομικό πρόσωπο, καθώς το οργανωμένο έγκλημα προ πολλού χρησιμοποιεί ιδιαίτερα επιτηδευμένες νομικές τεχνικές ώστε τα περιουσιακά στοιχεία να διαφεύγουν της δήμευσης. Επομένως, η ΕτΠ συνιστά θερμά να εισαχθούν πρόσθετα στοιχεία στην αρχή της ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων και να προβλεφθεί η έννοια του «πραγματικού δικαιούχου»·

33. προτείνει, επίσης, να εισαχθεί στην υπό εξέταση πρόταση μια έννοια που θα επιτρέπει να θεωρηθεί ότι ο τρίτος συμπεριφέρεται ως πραγματικός ιδιοκτήτης ή/και μόνος οικονομικός δικαιούχος. Η απόδειξη αυτή θα πρέπει να στηρίζεται σε διαπιστώσεις: πράξη νομικής ή πραγματικής διαχείρισεως ενός νομικού προσώπου για προσωπικούς σκοπούς, χρηματοδότηση του περιουσιακού στοιχείου, διάθεση του περιουσιακού στοιχείου χωρίς οικονομικό αντάλλαγμα κ.λπ. Η έννοια αυτή, που είναι γνωστή στο Λουξεμβούργο για παράδειγμα, επιτρέπει τη σύλληψη του πραγματικού έλκοντα δικαιώματα από μια επιχείρηση και συμπληρώνει, επομένως, την αρχή της ευθύνης των νομικών προσώπων·

34. εκφράζει κάποιους δισταγμούς όσον αφορά τη μη βασιζόμενη σε καταδίκη δήμευση, δεδομένου ότι, στα περισσότερα κράτη μέλη, η δήμευση αποτελεί ποινή συνδεδεμένη με καταδικαστική ποινική απόφαση. Εξάλλου, η μη βασιζόμενη σε καταδίκη δήμευση είναι δήμευση στηριζόμενη σε αστικές διαδικασίες και δεν διέπεται από την υπ' όψιν νομική βάση: η υπό εξέταση πρόταση στηρίζεται ρητά στο άρθρο 82 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ και αφορά αποκλειστικά τις κυρώσεις του ποινικού δικαίου. Επιπλέον, έρχεται σε αντίθεση με τη νομική παράδοση σε ορισμένα κράτη μέλη όπως η Γαλλία, όπου το δικαίωμα της ιδιοκτησίας έχει συνταγματική ισχύ·

35. παρατηρεί ότι η μη βασιζόμενη σε καταδίκη δήμευση δεν μπορεί να υπαχθεί ούτε και στο άρθρο 83 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, όπου διευκρινίζεται ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο «μπορούν να θεσπίζουν ελάχιστους κανόνες για τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων στους τομείς της ιδιαίτερως σοβαρής εγκληματικότητας με διασυνοριακή διάσταση»·

36. προτείνει να προκριθούν ποινικές λύσεις ώστε να επιτευχθεί αντίστοιχο επίπεδο αποτελεσματικότητας του δικαίου περί κατασχέσεων και δήμεψεων, με βάση ποινικές διατάξεις η αποτελεσματικότητα των οποίων έχει δοκιμαστεί·

37. υπενθυμίζει εν προκειμένω ότι η δέσμευση σε αστικές υποθέσεις στηρίζεται σε μία από τις συστάσεις (αριθ. 3) της Ομάδας Χρηματοοικονομικής Δράσης (FATF), όπου τα κράτη παροτρύνονται να υιοθετήσουν μέτρα δήμευσης τα οποία να μην προϋποθέτουν ποινική καταδίκη. Στην ίδια σύσταση, προστίθεται ότι τα κράτη μπορούν επίσης να λαμβάνουν μέτρα που να υποχρεώνουν τον δράστη να αποδείξει τη σύννομη προέλευση του περιουσιακού στοιχείου που εικάζεται ότι θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο δήμευσης. Το ζητούμενο, λοιπόν, φαίνεται να είναι η αντιστροφή του βάρους της αποδείξεως, στην οποία έγκειται το κύριο ενδιαφέρον της μη βασιζόμενης σε καταδίκη δήμευσης. Βέβαια, η θέσπιση νέου ποινικού αδικήματος για κατοχή «μη δικαιολογημένων» περιουσιακών στοιχείων ή για μη δικαιολόγηση πόρων επιτρέπει την επίτευξη του ίδιου αποτελέσματος. (Βλ. λ.χ. το νέο άρθρο 321 παρ. 6 του γαλλικού ποινικού κώδικα, όπου καταδικάζεται ευρέως το γεγονός να μην μπορεί ένα πρόσωπο να δικαιολογήσει εισοδήματα που αντιστοιχούν στον τρόπο ζωής του ή την προέλευση ενός περιουσιακού στοιχείου, ενώ διατηρεί σχέσεις με δράστες αδικήματος που τιμωρείται με τουλάχιστον πενταετή φυλάκιση.) Επιτυγχάνεται, έτσι, η επιζητούμενη αντιστροφή του βάρους της αποδείξεως.

38. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, λοιπόν, η υπό εξέταση πρόταση θα πρέπει να αφήνει στα κράτη μέλη την επιλογή να προβλέπουν ή όχι την μη βασιζόμενη σε καταδίκη δήμευση, από τη στιγμή που είναι σε θέση να αποδείξουν ότι η νομοθεσία τους είναι εξίσου αποτελεσματική και ότι δεν θα αντιταχθούν στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

39. εκφράζει λιγότερο σοβαρές επιφυλάξεις όσον αφορά τον υπερβολικά επακριβή προσδιορισμό των εγγυήσεων που πρέπει να χορηγούνται κατά τα διάφορα στάδια της διαδικασίας δέσμευσης και δήμευσης των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης, επειδή ενέχει ενδεχόμενους κινδύνους παράλυσης του νέου νομικού πλαισίου περί κατάσχεσης και δήμευσης των περιουσιακών στοιχείων εντός της Ένωσης·

40. τονίζει, εντούτοις, την αναγκαιότητα σύστασης Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και επισημαίνει ήδη τις ανάγκες ενίσχυσης των αστυνομικών και δικαστικών δομών που ασχολούνται με το οργανωμένο έγκλημα εντός των κρατών μελών.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

41. εκτιμά ότι η σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας μπορεί να καταστήσει πιο αποτελεσματική τη μεταρρύθμιση της OLAF·

42. φρονεί ότι οι οικονομικές έρευνες σχετικά με τη διαφθορά και την εμπλοκή σημαντικών οικονομικών και πολιτικών παραγόντων ή διασυννοριακών εγκληματικών δικτύων θα μπορούσαν να διεξάγονται με μεγαλύτερη ασφάλεια και αποτελεσματικότητα από μια Ευρωπαϊκή Εισαγγελία·

43. πιστεύει ότι η ανάπτυξη της Eurojust ως βάσης μιας Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, με ικανότητα κίνησης ποινικών ερευνών, τουλάχιστον όταν απειλούνται σοβαρά τα συμφέροντα της Ένωσης, και με δυνατότητα κίνησης δικαστικών ερευνών, συνιστά έναν αποτελεσματικό τρόπο για να αποτραπούν καταστάσεις όπως αυτές που αναφέρονται στην υπό εξέταση ανακοίνωση της Επιτροπής για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ [COM(2011) 293 final]. Η ΕτΠ υπενθυμίζει ότι τα άρθρα 85 και 86 της ΣΔΕΕ προβλέπουν την εξέλιξη αυτή, που καθίσταται αναγκαία έναντι της διπλής πρόκλησης που αντιπροσωπεύουν οι απειλές της χρηματοπιστωτικής κρίσης και του σοβαρού εγκλήματος·

44. θεωρεί ότι ένας τέτοιος προσανατολισμός ουδόλως αποκλείει ένα κοινό ευρωπαϊκό πρόγραμμα επιμόρφωσης για τους ερευνητές χρηματοοικονομικών υποθέσεων, στην εκπόνηση και την εφαρμογή του οποίου η Επιτροπή θα πρέπει να δώσει προτεραιότητα·

45. εκτιμά ότι η αποτελεσματική προστασία των καταγγελλόντων από τυχόν αντίποινα συνιστά καίρια πτυχή των πολιτικών καταπολέμησης της δωροδοκίας, όπως ακριβώς και στην περίπτωση της καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος. Όμως, το νομικό πλαίσιο που διέπει την πτυχή αυτή στην Ένωση παρουσιάζει μεγάλες ανομοιογένειες. Η ΕτΠ τάσσεται, λοιπόν, επίσης σαφώς υπέρ των πρωτοβουλιών της Επιτροπής που αφορούν την προστασία των καταγγελλόντων.

Ενίσχυση του ρόλου των ΟΤΑ στην καταπολέμηση της δωροδοκίας και του οργανωμένου εγκλήματος

46. ζητά από τα κράτη μέλη να προβλέπουν την επιστροφή στις τοπικές ή/και τις περιφερειακές αρχές ενός μέρους των κατασχέσεων των περιουσιακών στοιχείων του οργανωμένου εγκλήματος (εφόσον θα έχουν ικανοποιηθεί οι νόμιμες αξιώσεις αποκατάστασης), δεδομένου ότι είναι τα πρώτα θύματα των εγκληματικών οργανώσεων που αποσταθεροποιούν την κοινωνική τάξη σε τοπικό επίπεδο. Είναι επίσης οι καταλληλότεροι φορείς για να διεξάγουν τοπικές δράσεις

με σκοπό την εξάλειψη των βαθύτερων αιτίων της εγκληματικότητας. Η πρακτική αυτή εφαρμόζεται ήδη στην Ιταλία, όπου το 1/3 των 12 000 ακινήτων που κατασχέθηκαν τέθηκαν στη διάθεση των ΟΤΑ ή πωλήθηκαν εις όφελός τους, με στόχο τη διεξαγωγή κοινωνικού έργου. Είναι ένας τρόπος να δίδεται θετική προβολή στη δράση των δημόσιων αρχών και να δημιουργηθεί ένα ενάρετο σύστημα που συνδέει τους αιρετούς εκπροσώπους, την κοινωνία πολιτών και τις οικογένειες·

47. ενθαρρύνει τους τοπικούς αιρετούς εκπροσώπους να υπογράφουν κατά την έναρξη της θητείας τους έναν δεοντολογικό χάρτη υπό τον τίτλο «Obliti privatoium, publica curate» (Λησμονήστε τις ιδιωτικές υποθέσεις – ασχοληθείτε με τα δημόσια ζητήματα), ο οποίος θα συμβάλει στην οικοδόμηση και τη διατήρηση δεσμών εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και των κυβερνώντων. Στον χάρτη αυτό θα ορίζονται κανόνες αμεροληψίας (απαγόρευση των καταστάσεων σύγκρουσης συμφερόντων, άρνηση τυχόν προσκλήσεων για ιδιωτική διαμονή προερχόμενων από φυσικό ή νομικό πρόσωπο η δραστηριότητα του οποίου σχετίζεται με τον οικείο ΟΤΑ, απόδοση στο Δημόσιο των δώρων που υπερβαίνουν σε αξία τα 150 ευρώ, μη παρέμβαση υπέρ συγγενών κ.λπ.) και κανόνες ακεραιότητας (μη χρήση των πόρων των ΟΤΑ για προσωπικούς σκοπούς ή για σκοπούς προεκλογικής εκστρατείας, τήρηση των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων κ.λπ.)·

48. παροτρύνει τους αιρετούς εκπροσώπους να καταθέτουν σε ανεξάρτητη δημόσια αρχή δήλωση περιουσιακών στοιχείων όπου θα αναφέρονται οι ιδιοκτησίες τους και οι εμπορικές ή επαγγελματικές τους σχέσεις·

49. καλεί τα κράτη μέλη να θεσπίσουν τη δημόσια χρηματοδότηση των προεκλογικών εκστρατειών και την απαγόρευση των δωρεών από νομικά πρόσωπα και να θεσμοθετήσουν καθεστώς του αιρετού εκπροσώπου των ΟΤΑ που θα εγγυάται την ανεξαρτησία του και την οικονομική του αυτονομία·

50. ζητά την αποτελεσματική καταπολέμηση του «ξεπλύματος» χρημάτων προερχόμενων από τη δωροδοκία και το οργανωμένο έγκλημα στους φορολογικούς παραδείσους·

51. ενθαρρύνει τα κράτη να θεσπίσουν πραγματικά μέσα πρόληψης και εντοπισμού των προσβολών κατά της εντιμότητας, όπως είναι οι υπηρεσίες αξιολόγησης των μηχανισμών κατά της δωροδοκίας και των μηχανισμών ελέγχου των δημοσίων συμβάσεων και των παραχωρήσεων δημόσιας υπηρεσίας·

52. ζητά να δημιουργηθεί ευρωπαϊκή πλατφόρμα ανταλλαγής ορθών πρακτικών των ΟΤΑ σε θέματα καταπολέμησης της δωροδοκίας και του οργανωμένου εγκλήματος, σε θέματα αγώνα για την απόδοση των κατασχέσεων περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης και για τη διεξαγωγή Ευρωπαϊκής Διάσκεψης περί καταπολέμησης της δωροδοκίας και του οργανωμένου εγκλήματος·

53. ενθαρρύνει τους ΟΤΑ να συνδέουν τις επιδοτήσεις που χορηγούν σε διακεκριμένους αθλητές και σε επαγγελματικά αθλητικά σωματεία με δεοντολογικές δεσμεύσεις και με υποχρεώσεις αυστηρής οικονομικής διαφάνειας·

54. προτείνει να ορίσει η Επιτροπή των Περιφερειών έναν παρατηρητή εντός της ειδικής επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διαφθορά και εντός της Ομάδας κρατών κατά της δωροδοκίας (GRECO) του Συμβουλίου της Ευρώπης·

55. προτίθεται να διευρύνει τον προβληματισμό της σχετικά με τις ορθές πρακτικές διακυβέρνησης και διοικητικής διαχείρισης σε θέματα προστασίας της νόμιμης οικονομίας στις εταίρους χώρες δυνάμει της πολιτικής γειτονίας: τις χώρες της Ευρωμεσογειακής Περιφερειακής και Τοπικής Συνέλευσης (ARLEM) και της Διάσκεψης των τοπικών και των περιφερειακών αρχών των χωρών της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης (CORLEAP).

Βρυξέλλες, 10 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

